

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 56 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam

2013. február 26.

Közléményszám

Tartalom

Oldal

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2011–2012

2011. szeptember 27–29-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 22 E, 2012.1.27.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2011. szeptember 27., kedd

2013/C 56 E/01

Európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a „Kihívásból lehetőség: az európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás közös stratégiai kerete felé” című zöld könyvről (2011/2107(INI)) 1

2013/C 56 E/02

Az Európai Iskolák rendszere

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása az Európai Iskolák rendszeréről (2011/2036(INI)) ... 14

2013/C 56 E/03

Az EU jövőbeli kohéziós politikája

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a strukturális és kohéziós alapok felhasználásáról: tanulságok az EU jövőbeli kohéziós politikájára nézve (2010/2305(INI)) 22

2013/C 56 E/04

A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe” (2011/2023(INI)) 31

2013/C 56 E/05

Az európai turizmus

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása Európáról, a világ első számú idegenforgalmi célpontjáról – az európai turizmus új politikai keretéről (2010/2206(INI)) 41

HU

(folytatás a túloldalon)

2013/C 56 E/06	Európai közúti közlekedésbiztonság Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a 2011 és 2020 közötti európai közúti közlekedés- biztonságról (2010/2235(INI))	54
2013/C 56 E/07	A fejlődő országokban található gátrendszerek megerősítésének finanszírozása Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a fejlődő országokban található gátrendszerek megerősítésének finanszírozásáról (2010/2270(INI))	67
2013/C 56 E/08	A fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség európai uniós szakpolitikai keretéről (2010/2100(INI))	75
2013/C 56 E/09	A Tanács ülésein készült jegyzőkönyvekbe felvett egyoldalú nyilatkozatok Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a Tanács ülésein készült jegyzőkönyvekbe felvett egyoldalú nyilatkozatokról (2011/2090(INI))	86
2013/C 56 E/10	Új európai kereskedelmi politika az Európa 2020 stratégia keretében Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása az EURÓPA 2020 stratégia keretében kialakítandó új európai kereskedelempolitikáról (2010/2152(INI))	87
2013/C 56 E/11	Az Erasmus és Leonardo da Vinci programoknak az euromediterrán térségben Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i nyilatkozata az Erasmus és Leonardo da Vinci programoknak az euromediterrán térségben történő kialakításáról	99
2011. szeptember 28., szerda		
2013/C 56 E/12	A szexuális irányultság és a nemi identitás témája az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az emberi jogok, a szexuális irányultság és a nemi identitás vonatkozásában az ENSZ-ben végzett munkáról	100
2011. szeptember 29., csütörtök		
2013/C 56 E/13	A palesztin helyzet Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i állásfoglalása a palesztin helyzetről	104
2013/C 56 E/14	Rio+20 Föld-csúcstalálkozó Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i állásfoglalása az Egyesült Nemzetek Szervezetének a fenntartható fejlődésről szóló konferenciáját (Rio+20) megelőző közös uniós álláspont kialakításáról	106
2013/C 56 E/15	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap jövője Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alap jövőjéről	119
2013/C 56 E/16	Az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozása Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i nyilatkozata az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozásáról	122

2011. szeptember 27., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás

P7_TA(2011)0401

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a „Kihívásból lehetőség: az európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás közös stratégiai kerete felé” című zöld könyvről (2011/2107(INI))

(2013/C 56 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen a kutatással kapcsolatos cikkekre,
- tekintettel a Bizottságnak a „Kihívásból lehetőség: az európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás közös stratégiai kerete felé” című zöld könyvére (COM(2011)0048),
- tekintettel a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik kutatási keretprogram féléves felülvizsgálatáról szóló, 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az Innovatív Unióról: Európának a válság utáni világhoz való alkalmazkodásáról” című, 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítéséről szóló, 2010. november 11-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram egymást erősítő hatásainak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való megvalósulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Szakértői Bizottság „Egy világszínvonalú felderítő kutatást finanszírozó szervezet felé – az Európai Kutatási Tanács struktúráinak és mechanizmusainak átvilágítása” című, 2009. július 23-i jelentésére,
- tekintettel a kockázatmegosztási finanszírozási mechanizmus (RSFF) féléves értékelésével foglalkozó független szakértői csoport 2010. július 31-i jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0256.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0236.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0401.

⁽⁴⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 104. o.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a hetedik kutatási keretprogram időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport 2010. november 12-i végleges jelentésére,
  - tekintettel „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport jelentésére, valamint a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport jelentésére megfogalmazott válaszáról” című, 2011. február 9-i bizottsági közleményre (COM(2011)0052),
  - tekintettel az Európai Unió Tanácsa 3074. Versenyképességi (Belső Piaci, Ipari és Kutatási) Tanácsának a kutatási tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (7KP), valamint a kockázatmegosztási finanszírozási mechanizmus időközi értékeléséről szóló, 2011. március 9-i következtetéseire,
  - tekintettel a „Az IKT új távlatai – A jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák európai kutatási stratégiája” című, 2009. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2009)0184),
  - tekintettel a 2011. június 9-i, a Nobel-díj Marie Skłodowska-Curie-nek ítélese századik évfordulója alkalmából előterjesztett, állásfoglalásra irányuló indítványára ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Erőforrás-hatékony Európa – Az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezésére (COM(2011)0021),
  - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
  - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Halászati Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0302/2011),
- A. mivel – a költségvetés felülvizsgálata alapján – a Bizottság úgy határozott, hogy vitát indít annak érdekében, hogy javítsa regionális, nemzeti és uniós szinten a kutatás és az innováció hatékonyságát, valamint hogy az uniós kutatási és innovációs programokhoz rendelt pénzügyi forrásokat az EU elsődleges prioritásaként kezelje;
- B. mivel az EU azt a célt tűzte ki, hogy 2020-ra az EU GDP-jének 3 %-ára növeli a K+F-re fordított összegeket, és mivel sok ország még mindig messze van e cél elérésétől, ezért különösen fontos a K+F-be való állami és magánberuházások növelése;
- C. mivel a jelenlegi tendenciák azt mutatják, hogy egyre nehezedik az európai költségvetés befagyasztására vagy csökkenésére irányuló nyomás a nemzeti állami költségvetéseket érintő szigorú megszorítások mellett, és mivel a kutatás, a fejlesztés és az innováció egyike azoknak a területeknek, amelyeken az európai együttműködés valódi hozzáadott értéket tudott felmutatni – szemben bizonyos más költségvetési tételekkel –, alátámasztva az EU rendelkezésre álló forrásai újraosztásának szükségességét;
- D. mivel jelenleg (az EU egyes tagállamait nagyon eltérő módon érintő) gazdasági, szociális és környezeti válsággal szembesülünk, és mivel a kutatás (az alapkutatás és az alkalmazott kutatás dimenzióiban), az oktatás és az innováció alapvető fontosságú eszközei mind a gazdasági fellendülésnek, mind az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezései révén történő munkahelyteremtésnek, mind pedig a fenntartható és szolidáris növekedési modell meghatározásának;

⁽¹⁾ B7-0343/2011.

2011. szeptember 27., kedd

- E. mivel az EU-nak és a tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy együttesen reagáljanak az európai népeket érintő olyan nagy társadalmi, gazdasági, környezetvédelmi, demográfiai és erkölcsi kihívásokra, mint a népesség előregedése, az egészségügy, az élelmiszerellátás, a fenntartható fejlődés, a jelentős ökológiai kérdések stb.; és mivel az ezekkel kapcsolatos megoldásoknak arra kell motiválniuk az egyéneket, hogy még inkább felelősséget vállaljanak tetteikért;
- F. mivel a világ más régiói és országai egyre nagyobb mértékben ruháznak be a kutatásba, fejlesztésbe és innovációba, és mivel ennél fogva az e területre irányuló európai uniós beruházásnak a tudományos kapacitás megerősítésre, az ágazati beruházások ösztönzésére és általában az európai uniós versenykapacitás javítására kell irányulnia; mivel létre kell hozni – a teljes „innovációs lánc” mentén – a támogatási eszközök koherens készletét, ezzel biztosítva a megfelelő egyensúlyt az akadémiai irányultságú kutatás, az alkalmazott kutatás és az innováció között,
- G. mivel – noha a kutatás, fejlesztés és innováció uniós finanszírozásának mértéke növekszik – még mindig a tudományosan és technológiailag fejlettebb európai uniós tagállamok tudják felvenni a különféle finanszírozási keretrendszerek és programok (köztük a nagy léptékű projektek) alapján rendelkezésre álló erőforrások legnagyobb részét, állandóvá téve azt, hogy egyes tagállamok és azok régiói mind a finanszírozáshoz való hozzáférés, mind pedig a részvétel tekintetében alulreprezentáltak maradnak; mivel az európai kutatási térség kiteljesítése érdekében célul kell tűzni, hogy az Unió minden részén megjelenjen a kiválóság, és mivel a Strukturális és Kohéziós Alapok jelentik a legfőbb eszközt ennek eléréséhez;
- H. noha a K+F finanszírozási kapacitások, az ipari struktúrák és a felsőoktatási rendszerek nemzeti szintjei tekintetében még mindig jelentős és fokozódó egyenlőtlenségek vannak az EU-n belül, és mivel e különbségeket 7. keretprogrambeli részvétel részben tükrözi; mivel kiegyensúlyozó mechanizmusokat kell kialakítani a tagállamok és az európai régiók kutatási és innovációs kapacitásainak fokozása érdekében;
- I. mivel a közös stratégiai keretnek az európai kutatási térséggel azonos általános elveken kell alapulnia, előnyt kovácsolva a 27 különböző nemzeti kutatási stratégia és program összehangolása által biztosított kiaknázatlan lehetőségből, és csökkentve a felesleges széttagoltságot;
- J. mivel az EU kutatási, fejlesztési és innovációs alapjaiban való részvételük szintjében nem tükröződik az, hogy milyen fontosak is a kkv-k az EU gazdasága számára; mivel a kkv-k az együttműködésen alapuló kutatási, fejlesztési és innovációs projekteken való részvételének el kellene érnie a 15 %-ot, és mivel az iparral való együttműködésen alapuló munka jelentős kutatási, fejlesztési és innovációs befektetésekre ösztönözte az ipart, az egyszerűsítés és a bürokrácia csökkentése e cél eléréséhez és az ipar részvételének növeléséhez alapfeltételt jelentenek;
- K. mivel a szegénységgel összefüggő és kevés figyelmet kapó betegségek, különösen a fejlődő országokban, akadályozzák a gazdasági fejlődést; mivel ezek a betegségek évente több mint egymilliárd embert érintenek, és több millió esetben halált okoznak,
- L. mivel az egyetemi diplomát szerző diákok több mint 60 %-a nő, ám a magasabb egyetemi (így a PhD-s és egyetemi tanári) állások többségét még mindig férfiak töltik be,
- M. mivel az Európai Kutatási Tanács (ERC) 2007-ben történt létrehozása óta 1 700 projektet választottak ki az ERC általi finanszírozásra, ami körülbelül 2,5 milliárd euró támogatást jelent, és e támogatások csaknem 90 %-át férfi pályázók kapták,

2011. szeptember 27., kedd

- N. mivel úgy tűnik, hogy a női kutatók esetében létezik az igen problémás „üvegplafon”, ami azt jelenti, hogy a magasabb beosztásokban csökken a női kutatók aránya,
- O. mivel számos tagállam oktatási rendszerében a nemi sztereotípiák még mindig működnek az olyan kutatási területeken, mint például a természettudományok ⁽¹⁾;
1. üdvözli a kutatás és az innováció finanszírozásának közös stratégiai keretét meghatározó európai bizottsági zöld könyvet, és úgy véli, hogy az új közös stratégiai keretnek a közösségi kutatási és innovációs politikákon és a tagállamok kutatási programjain alapulva össze kell kapcsolnia az EU kutatási programjait és finanszírozási rendszereit; úgy véli, hogy a közös stratégiai keretnek integrált megközelítést kell alkalmaznia, amelynek célja, hogy vonzóbbá és könnyen hozzáférhetővé váljon minden résztvevő számára;
2. úgy véli, hogy az EU kutatási alapjainak és programjainak és a strukturális és kohéziós alapoknak különböző céljaik vannak, és ennek megfelelően egymástól elválasztva kell tartani azokat;
3. elismeri, hogy bizonyos tagállamok viszonylag alacsony szinten vesznek részt a 7. keretprogramban, valamint hogy a Strukturális Alapon keresztül a K+F-kapacitás növelése érdekében tett erőfeszítések ellenére az európai régiók között továbbra is jelentős kutatási és innovációs szakadék tapasztalható; meggyőződése, hogy ki kell aknázni valamennyi régió kiválósági potenciálját; ezért úgy véli, hogy új megközelítésekre van szükség az alulteljesítő régiók és tagállamok a téren való segítése érdekében, hogy elérjék a kiválóság szintjét, és intelligens regionális szakosodást valósítsanak meg;
4. kéri a Bizottságot, hogy maximalizálja a közös stratégiai keret, a Strukturális Alapok, az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap és az Európai Halászati Alap közötti mindenfajta lényeges szinergiát, és fejlesszen ki több alapot felölélő megközelítést, figyelembe véve azok eltérő céljait; meggyőződése, hogy a kohéziós eszközök a regionális szintű kutatással és innovációval jobban összehangolva erősíthetik a kiválóság fejlesztését és a kapacitásépítést; úgy véli, hogy ez lehetővé teszi a kiválósághoz vezető út fejlesztését, hozzásegítve ezeket a régiókat ahhoz, hogy teljes mértékben részt vegyenek a minőségen és kiválóságon alapuló közös stratégiai keretben;
5. javasolja, hogy ez az új megközelítés tartalmazza olyan tevékenységek finanszírozását, amelyek célja: az egyetemek modernizálása, tudományos felszerelések beszerzése, helyi technológiai transzfer, az induló és a kiváló vállalkozások támogatására, a kutatási, fejlesztési és innovációs projektek eredményeinek terjesztése, a kutatók transznacionális képzésével kapcsolatos programok kapacitásának bővítése, élvonatbeli kutatási központok alapítása, kiválósági hálózatok és klaszterek kiépítése, valamint a szakmai ellenőrzés mellett folytatott, régiók közötti együttműködésen alapuló K+F és innovációs tevékenységek kialakítása; meggyőződése, hogy a 7. keretprogramon belül bizonyos támogató intézkedések sikeres áthidaló tevékenységnek bizonyultak, és azokat meg kell tartani a közös stratégiai keretben;
6. kéri a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra az Európai Kutatási Tanács projektjei, a Marie Curie-projektek vagy bizonyos együttműködésen alapuló projektek finanszírozását, amennyiben azok megfelelnek a kiválósági kritériumoknak, azonban azok az európai források hiánya miatt nem finanszírozhatók;
7. hangsúlyozza, hogy a régiók számára megfelelő eszközöket kell biztosítani a kutatási és innovációs politika területén az intézményi kapacitásfejlesztés támogatására, ugyanis a regionális szint stratégiai láncszem a keretprogramból és strukturális alapokból származó finanszírozások hatékony integrációjához, valamint a helyi vállalkozásokhoz, szolgáltatásokhoz és kutatási és oktatási központokhoz fűződő szoros kapcsolatai szempontjából;
8. kéri, hogy a kohéziós politika Európa 2020 stratégia felé mutató jövőbeli irányultságára való tekintettel mind az 1. célkitűzés, mind a 2. célkitűzés hatálya alá tartozó régiók számára kötelező jelleggel legyen kiemelt cél az „innováció”, aminek minden szinten tükröződnie kell a finanszírozásban is;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Parlament nőkről és a tudományról szóló, 2008. május 21-i állásfoglalásának 2. bekezdését (HL C 279. E, 2009.11.19., 40. o.).

2011. szeptember 27., kedd

9. úgy véli, hogy a helyi hatóságokat bátorítani kellene az innovációra, „A tudás régiói”, az „Élő laboratóriumok” és az „Intelligens városok” kezdeményezéshez hasonló kezdeményezések folytatása és erősítése révén, amelyek előmozdítják a kutatás-fejlesztés területi dimenzióját;

10. felhívja a figyelmet a konvergenciapolitikák fenntartásának fontosságára, és arra kéri a Bizottságot, hogy alakítsa ki a kiválósághoz vezető utat azon tagállamok és régiók számára, amelyek gazdaságilag gyengébbek és társadalmilag érzékenyebbek, és amelyek alulreprezentáltak a keretprogramban, mégpedig azok erősségeire alapozva, továbbá hatékony és világos, azok humántőkéjének és kutatási kapacitásainak jelentős növelését célzó kritériumok alapján;

11. úgy ítéli meg, hogy az Európai Kutatási Térség fejlesztésének alkalmas eszköze az, ha versenyt hirdetnek csúcskutatási intézetek alapítására a hátrányos helyzetű térségekben; úgy véli, hogy a támogatási források verseny formájában történő odaítélése nagyobb dinamikát és kreativitást von maga után, ami a strukturálisan gyenge régiókban is jövőorientált munkahelyeket létrehozó új kutatási és technológiai központok sikeres létrehozásához vezethet; úgy véli, hogy a versenyben olyan csapatoknak kell részt venniük, amelyek mindig egy nemzetközileg elismert kutatóintézetből és egy hátrányos helyzetű régióból állnak, és az intézetalapítási javaslatok tudományos koncepcióját mindig a kiválóság elve alapján kell megítélni; ezzel egyidejűleg egy életképes általános koncepciót kell megkövetelni a régióktól, amely például a strukturális alapok forrásai segítségével és a megfelelő keretfeltételeken keresztül kutatás- és innovációbarát infrastruktúrát és környezetet épít ki;

12. javasolja, hogy a Bizottság az együttműködésen alapuló európai kutatás előmozdítása érdekében vizsgálja meg egy a strukturális alapok által finanszírozott, egész Európára kiterjedő közös alap létrehozásának lehetőségét;

13. meggyőződése, hogy a keretprogram hitelessége a tudományos minőségen alapul, és ezért a kiválóságot a kutatásfinanszírozás legfőbb kritériumának tekinti; emlékeztet arra, hogy a kiválóság jellege a résztvevő típusától vagy a kutatási és innovációs projekt természetétől függően változik (egy kutatóintézet kiválósági kritériuma nem egyezik meg az egyedi kutató vagy a kkv kiválósági kritériumával, és eltér az alap- és az alkalmazott kutatási projektek esetében is); hangsúlyozza, hogy adott esetben az ipari és az alkalmazott kutatás fontos kritériumainak kell tekinteni a technikai fejlődést, az innovációt, a kísérleti projekteket és a piacteremtést;

14. felszólít a helyi és regionális, nemzeti és európai, határokon átnyúló kutatási és innovációs stratégiák olyan hatékonyabb összehangolására és összekapcsolására, amely figyelemmel van az eltérő kontextusok sajátosságaira, ugyanakkor megerősíti a köztük lévő kiegészítő jelleget és együttműködést; meggyőződése, hogy a finanszírozás és esetlegesen a társfinanszírozás hatékonyságának növeléséhez kulcsfontosságú az információkhoz és bevált gyakorlatokhoz való hozzáférés és azok megosztása, a közös programozási erőfeszítések hangsúlyozása, az egyszerű, rugalmas szabályok és eszközök, valamint adott esetben ez utóbbiak konvergenciája;

15. meggyőződése, hogy Európa köteles kihasználni a kutatásban, a technológiában és az innovációban rejlő jelentős potenciálját, és köteles hozzájárulni az alábbi globális társadalmi kihívások megoldásához:

— az előregedő európai társadalom demográfiai változásai – beleértve az életkorral összefüggő betegségeket és családpolitikát –, a világszintű népességnövekedés, a kevés figyelmet kapó betegségek, a táplálkozás/az élelmiszerbiztonság, az urbanizáció, a mobilitás, a társadalmi kohézió és a migráció,

— a szűkös erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásra való áttérés, beleértve a vízgazdálkodást, a földhasználatot és a talajgazdálkodást, az éghajlatváltozás mérséklését, a biológiai sokféleség, a tengeri ökoszisztémák és az erdők megőrzését, a megújuló energiákat, az energiahatékonyságot és az energia-biztonságot, a kritikus jelentőségű nyersanyagokat és más biológiai és fizikai természeti erőforrásokat,

2011. szeptember 27., kedd

- az Európai Unió gazdaságának fellendítése és a foglalkoztatás javítása érdekében erős, stabil és méltányos gazdasági környezet megteremtése, beleértve a gazdaságélénkítést, az oktatás és képzés, valamint az alapvető és alkalmazott szaktudás erősítését a társadalomtudományoktól és humántudományoktól a biológiai és orvostudományokhoz és a polgárok és az infrastruktúra biztonságára irányuló kutatásokhoz hasonló egyéb területeken át a kulcsfontosságú technológiákig terjedő valamennyi tudományágban;
- úgy véli, hogy a közös stratégiai keretnek arra kell összpontosítania, hogy egy kiegyensúlyozott, az oktatástól és képzéstől a kutatásig és az innovációig valamennyi tevékenységi kört magában foglaló eszközrendszer révén, átfogó módon foglalkozzon a társadalmi kihívásokkal;

16. emlékeztet arra, hogy különösen az együttműködési programok területén fontos a keretprogram és a közös stratégiai keret közötti sikeres eszközök folyamatos biztosítása; felkéri a Bizottságot, hogy minden programon belül megfelelő időben értékelje az egyes eszközöknek az adott politikai célok elérése tekintetében meglévő hatékonyságát, és igazítsa ki azokat, amelyek hatékonysága és a célokhoz való hozzájárulása nem egyértelműen bizonyított;

17. kéri, hogy végezzenek független ellenőrzést, például az Európai Számvevőszék bevonásával és a nemzeti számvevőszékek részvételével a tagállamok, az Európai Unió és a helyi önkormányzatok által folytatott kutatáshoz kapcsolódó állami kiadások hatékonyságát illetően;

18. felszólítja a Bizottságot, hogy növelje az Európai Unió kutatásban és innovációban rejlő hozzáadott értékének láthatóságát;

19. felszólít az állami és magánszférabeli erőfeszítések európai és nemzeti szinten való összehangolására azért, hogy a K+F-re fordított kiadás elérje a GDP 3 %-ában meghatározott, európai szintű célt; felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy további késlekedés nélkül fogadják el az e cél elérését szolgáló ütemtervet;

20. hangsúlyozza, hogy erőfeszítéseket kell tenni a közös stratégiai kereten belüli kiadásoknak az Európa 2020 stratégia átfogó politikai célkitűzéseivel történő, lehetőség szerinti összehangolására; szorgalmazza az új kezdeményezésekkel – mint például az Innovatív Unió és más vonatkozó kiemelt projektek – való koordinációt;

21. emlékeztet arra, hogy a kutatás és innováció jövőbeli finanszírozásának az EU, a tagállamok és a helyi hatóságok különböző kutatási, fejlesztési és innovációs politikái és finanszírozási programjai közötti kölcsönhatások és együttműködés erősítése révén az európai kutatási térség kiteljesítésére irányuló célt kell szolgálnia;

Az új közös stratégiai keret felé

22. hangsúlyozza, hogy a közös stratégiai keret magjának annak az elképzelésnek kell lennie, hogy az eltérő jellegű és léptékű kutatási, fejlesztési és innovációs projekteket – a finanszírozási rendszerek sokaságával együtt – olyan módon kell megszervezni, hogy biztosítva legyen a koherencia, a széles körű reprezentativitás, az összekapcsolódás, az egyszerűség és a kiegészítő jelleg, kiépítve a kiválósághoz vezető utat;

23. megjegyzi, hogy annak érdekében, hogy a közös stratégiai keret projektjeiben valamennyi kutató részt vehessen, a szerződéses eljárásokra vonatkozó adminisztratív szabályoknak figyelembe kell venniük az egyetemekre és kutatóközpontokra alkalmazandó különböző nemzeti szabályokat; kiemelten hangsúlyozza, hogy a társfinanszírozási mechanizmus nem működhet az egyetemek és kutatóintézetek kárára, és hogy az egyetemek semmilyen körülmények között nem kerülhetnek hátrányba más szereplőkkel szemben;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, az innováció ütemét gyorsító, egyszerű és hozzáférhető rendszert, fektessen be a nagy társadalmi kihívásokkal szembeni küzdelemre irányuló K+F+I projektekbe, és alkalmazzon valóban holisztikus megközelítést, a figyelem középpontjába helyezve az innovációs és értéklánc különböző kulcsfontosságú szakaszait (az anyag előállításától a késztermékig);

2011. szeptember 27., kedd

25. meggyőződése, hogy a közös stratégiai kereten belüli különböző feladatokat külön-külön, de egymással szoros kapcsolatban és partnerségben kell kezelni: az Európai Innovációs és Technológiai Intézetnek főként a tudás- és innovációs közösségek hálózataként kell működnie; a versenyképességi és innovációs keretprogram innovációhoz kapcsolódó részeinek az innovatív kkv-k támogatásában való jártasságára kell összpontosítani; a következő keretprogramnak a kutatás egészét fel kell karolnia; a strukturális/kohéziós alapokat pedig szorosabb együttműködésben és célzottabb megközelítéssel kell felhasználni, de meg kell tartani azok különállóságát; úgy véli, hogy az együttműködésen alapuló projekteknek továbbra is a közös stratégiai keret gerincét kell képezniük;

26. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy növeljék a közös stratégiai keret rugalmasságát oly módon, hogy lehetséges legyen eszközöket átcsoportosítani az egyes fejezetek és pályázati felhívások között, továbbá oly módon, hogy a közös stratégiai keret elég rugalmas legyen ahhoz, hogy forrásokat bocsásson rendelkezésre a költségvetési időszak alatt mutatkozó nagy társadalmi kihívásokhoz;

27. felszólít a teljes finanszírozási rendszer egyértelmű meghatározására, valamint a kutatás, az oktatás és az innováció szorosabb integrációjára; mivel a K+F+I politika hozzáadott értéket teremt Európa számára, továbbá az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében felszólít az EU kutatási és innovációs programjai következő pénzügyi időszakra vonatkozó költségvetésének 2014-től való megkészszerzésére (a strukturális alapokon és az EBB-n belül a K+F+I-re előirányzott költségvetés kivételével) mint a mostani gazdasági válságra és nagy közös kihívásokra adott megfelelő válaszra; meggyőződése, hogy a megnövelt állami kutatási költségvetésnek a szélesebb körű társadalmi előnyök elérésére és a versenyképesség javítására kell összpontosítania; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni és tovább kell fejleszteni a K+F+I-t segítő uniós eszközöket, ideértve az EBB-vel való szorosabb együttműködést, és megkönnyítve a finanszírozáshoz való hozzájutást; ezért egy új, a stabilitás és a konvergencia megteremtésére irányuló finanszírozás három különböző rétegén alapuló szervezeti modellt javasol:

1. réteg: kapacitásépítés és infrastruktúra

28. ennek a rétegnek a (tágabb értelemben vett, az intézményi infrastruktúrát is magában foglaló) infrastruktúrával és a kapacitásépítéssel kapcsolatos uniós alapokra kell kiterjednie;

29. megjegyzi, hogy az e rétegen belüli finanszírozási rendszer a következőket foglalja magában: a keretprogramnak a „Kapacitások” programmal és a Marie Curie-kezdeményezésekkel kapcsolatos része, a kutatási infrastruktúra és projektek európai finanszírozási összetevői, az EBB kölcsöneihez való hozzáférés (amelyek az 50 millió euró feletti projektekre terjednek ki), a keretprogram fent említett összetevőikhez kapcsolódó támogatások, valamint az infrastruktúrához kapcsolódó strukturális alapokkal folytatott együttműködés;

30. felhív a Közös Kutatóközpont - mint az Európa 2020-stratégiának megfelelő fejlesztési politikát szolgáló tudományos és gazdasági elemzések belső szállítója - szerepének megerősítésére;

31. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli nagy léptékű európai beruházási projekteket (mint például az ITER-t, a Galileót és a globális környezetvédelmi és megfigyelési programot (GMES)) a keretprogramon kívül kell finanszírozni, az átlátható és megbízható finanszírozási struktúra szavatolása érdekében autonóm költségvetési tételeket hozva létre számukra - az esetleges költségátültetések ellenőrzése és korlátozása mellett; azt javasolja, hogy ezeket részben az EBB projektktóvny-kibocsátásain keresztül kellene finanszírozni;

32. kiemeli a kiterjedt kutatási infrastruktúra kulcsfontosságú szerepét az európai kutatási térség kialakítása szempontjából, és kéri, hogy növeljék meg a kutatási infrastruktúra számára rendelkezésre álló teljes európai uniós finanszírozást, különösen azon a területen, amely a legnagyobb lehetőséget biztosítja ahhoz, hogy hozzáadott értéket teremtsen Európa számára, valamint hogy a finanszírozást terjesszék ki az előkészítő szakasz utánra, és hogy biztosítsanak ahhoz a kiválóságon alapuló hozzáférést;

2011. szeptember 27., kedd

2. réteg: kutatás, potenciál, együttműködés és konszolidáció

33. ennek a rétegnek az átfogó – alap- és alkalmazott – kutatásnak kell lennie, beleértve a társadalom- és a humán tudományok területét is; a koordinációs szintű résztvevőket főként az egyetemek és a kutatóközpontok/-intézetek alkotják; az ipart, különösen a kkv-ket és az innovatív nonprofit szervezeteket arra kell bátorítani, hogy vegyenek részt és működjenek együtt a tudományos körökkel és az állami kutatási központokkal, és adott esetben töltsenek be koordináló szerepet; ez a réteg a keretprogram legnagyobb részét jelenti, és annak az innováció ösztönzéséhez szükséges alap- és alkalmazott kutatás szilárd tudományos alapjának kialakítására kell irányulnia;

34. a kulcsszavak e területen az ötlet eredetisége és a jelentősége, a projektek minősége és a tudományos kiválóság elérésének lehetősége, beleértve a magas kockázattal járó kutatást és a „nem technológiai innovációval és társadalmi innovációval” foglalkozó projekteket; az üzleti tervet és a piaci potenciált pozitív tényezőként kell figyelembe venni, de azok nem tekintendők a jóváhagyáshoz szükséges feltételének;

35. az e rétegen belüli finanszírozási rendszer az uniós keretprogram támogatási rendszerének és a kutatáshoz, fejlesztéshez és az innovációhoz kapcsolódó strukturális alapokkal folytatott együttműködésnek a hatálya alá tartozik; előnyös lenne e két finanszírozási forrás közötti kölcsönhatás és az EU és a külső finanszírozó szervek által finanszírozott projektek közötti kapcsolatok egyszerűsítése; a támogatásoknak elsősorban az állami és magán kutatóintézetekre és az innovatív kkv-kra kell irányulniuk;

36. rugalmasabb finanszírozási rendszerre szólít fel annak érdekében, hogy az „Együttműködés” témakört vonzóbbá tegye a kkv-k számára, melynek révén a kkv-k – amennyiben lehetséges – a projektek végrehajtási szakaszában csatlakozhatnak az együttműködésen alapuló projektekhez, a projekt számára pedig e tekintetben nyílt költségvetési tételnek kellene rendelkezésre állnia; úgy véli, hogy ily módon a kkv-k egyértelműbben láthatják a lehetőségeket, mivel lerövidül projekt megkezdése és a piaci eredmények közötti időtartam;

37. emlékeztet arra, hogy az Európai Kutatási Tanács sikeresen mozdítja elő a tudományos kiválóságot, és erősítő eleme az európai kutatási térségnek; kéri az Európai Kutatási Tanács struktúráinak és mechanizmusainak további javítását és eszközeinek fellendítését; hangsúlyozza, hogy jelentős mértékben meg kell emelni a fiatal és női kutatóknak, valamint az innovatív kkv-k (akár csoportos, akár egyéni) kutatóinak biztosított ösztöndíjakra szánt költségvetési arányt, valamint hogy meg kell szilárdítani a Marie Curie program keretei közé tartozó tevékenységeket és kezdeményezéseket, ilyen módon – a tudás szabad mozgásának (az ún. „ötödik szabadság”) bevezetésével – megerősítve a mobilitást, az előmeneteli lehetőségeket és a tudományos világ, az állami kutatóintézetek és az ipar közötti együttműködést, valamint a főbb kutatási infrastruktúrákhoz való hozzáférést; felszólítja az ipart, hogy fokozottabban vegyen részt a doktori és posztdoktori kutatási programokban; felszólít a szükséges intézkedések meghozatalára az uniós tudományos dolgozóinak biztosítandó tisztességes munkafeltételek érdekében, ily módon nemzetközi szinten vonzóbbá téve Európát a kutatók számára, megakadályozva a szakemberek elvándorlását, valamint hozzájárulva az európai kiválóság eléréséhez;

38. hangsúlyozza, hogy az európai kutatók mobilitását kiemelten kell kezelni, és szorgalmazza az olyan intézkedések megerősítését (ilyen például a nyugdíjak hordozhatósága, a szociális biztonsági szolgáltatások, a szakmai képesítések kölcsönös elismerése, a munka és a családi élet összeegyeztethetőségére irányuló intézkedések, valamint az olyan kutatási utalványok, amelyek követik a más tagállamba költöző kutatókat), amelyek hozzájárulnak az európai kutatók mobilitásához, segítik az „agyelszívás” megfékezését, és vonzóbbá teszik a kutatók karrierkilátásait az Európai Unióban; szorgalmazza adott esetben a mobilitási összetevő beépítését az Európai Kutatási Tanács ösztöndíjaiba; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a tudományos karriernek kölcsönös elismerésének gyors megvalósulásáért;

39. úgy véli, hogy az EKT koncepciójának az együttműködés keretében végzett kutatásra és multidiszciplináris kutatási projektekre való kiterjesztésére további lehetőség kínálkozik, amennyiben azok továbbra is alulról felfelé építkeznek, és a tudományos kiválóság marad az elsődleges kiválasztási kritérium;

2011. szeptember 27., kedd

40. üdvözlí a nők és férfiak keretprogramban való kiegyensúlyozott részvétele felé tett folyamatos előrelépést; egyetért azzal, hogy a nők részvételének fellendítésére irányuló intézkedéseket a projektek valamennyi életciklusában meg kell erősíteni, valamint hogy a Bizottságnak meg kell erősítenie a női tudósok támogatására irányuló megközelítést, és azt kell célul kitűznie, hogy a tagállamokat a nemek közötti eltérések kezelésére buzdítsa, különös figyelemmel az egy-egy nemre jellemző akadályok leküzdésére; hangsúlyozza, hogy meg kell valósítani azt a célkitűzést, hogy 40 %-ra emeljék a nők arányát a programbizottságokban és tanácsadó bizottságokban; felszólítja a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével együttműködve dolgozzon ki egy nemek közötti egyenlőségre irányuló cselekvési tervet a nemek közötti egyenlőséget mérő mutatókkal és célkitűzésekkel, és felügyelje annak végrehajtását;

41. hangsúlyozza, hogy – a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésével összhangban – a kutatók számára minden szinten biztosítani kell annak lehetőségét, hogy elhalasszák egy ösztöndíj megkezdését vagy felfüggesztését az azzal kapcsolatos munkát szülesi szabadság, apasági szabadság vagy szülői szabadság okán, olyan projektek esetében, amelyek ezt lehetővé teszik, továbbá azt, hogy – ugyanezen okokból – lehetőségük legyen meghosszabbítani a támogatási megállapodás érvényességét olyan projektek esetében, amelyeknél az idő nem fontos tényező; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák e lehetőségeket a kutatók számára;

42. hangsúlyozza, hogy az európai kutatási térség teljes megvalósulásához szükség van olyan jogalkotási intézkedésekre, amelyek biztosítják minden uniós szereplő részvételét a nemzeti programokban, mindenki előtt megnyitva az egyes államok által kiírt pályázatokat, és lépéseket téve a szabályok, az eljárások, a szerződések és az értékelési szempontok harmonizálására;

3. réteg: a piac, valamint a közös célok elérésére irányuló innováció

43. ez a réteg a piac innovatív termékek és szolgáltatások iránti felvevőképessége fejlesztésének és előmozdításának, valamint a közcélú előnyök megteremtésének területe kell, hogy legyen; itt az új termékek, szolgáltatások és folyamatok kifejlesztésével az ipar – különösen az innovatív kkv-k – tölt be kulcsfontosságú szerepet;

44. a fiatalok kutatási és innovációs tevékenységekben való részvétele ösztönzésének és a kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenységekhez hozzájáruló fiatal vállalkozók támogatásának, valamint az említett helyi vagy regionális közösségeinek gazdasági és társadalmi fejlődésének szükségességére való tekintettel az eredmények hasznosítása céljából felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a jövőbeli többéves finanszírozási kerettel összefüggésben is – folytassák a fiatal vállalkozók Erasmus programját, és növeljék a programra elkülönített keretösszeget;

45. elismeri, hogy különös figyelmet kell fordítani a kkv-k bevonására, hogy már felmerülésükkor lehetővé váljon az új ötletek és lehetőségek rugalmas és hatékony kiaknázása, új utakat nyitva meg ezzel az innováció előtt; hangsúlyozza, hogy a kkv-k ágazatspecifikus meghatározása a közös stratégiai keretben való sikeres részvétel előfeltétele; megjegyzi, hogy az innovációs tevékenységek sikere függ az igazgatási személyzet szakértelmétől és tapasztalataitól is;

46. hangsúlyozza, hogy javítani kell a kkv-k helyi és európai hozzáférését a kutatási és innovációs szolgáltatásokhoz; véleménye szerint az olyan sikeres programok, mint például az Eurostars, fontos tapasztalatot szereztek az innovatív vállalatok igényeinek kielégítésében, ezért ezeket a programokat meg kell erősíteni; szorgalmazza, hogy valamennyi szinten tegyenek erőfeszítéseket, melyek célja innovatív megoldások nyújtása az állami szektor egyes konkrét igényeire azáltal, hogy a kisvállalkozásokat bevonják ötletversenyekbe, amelyek nyomán rövid távú fejlesztési szerződéseket kötnek e vállalkozásokkal,

47. az e rétegen belüli finanszírozási rendszert az Európai Innovációs és Technológiai Intézetten keresztül nyújtott európai uniós finanszírozás, a versenyképességi és innovációs keretprogramhoz kapcsolódó finanszírozás, az EBA hitelminőség-javító eszközeihez való hozzáférés és az EBB által nyújtott egyedi (a főként az 50 millió euró alatti projekteket finanszírozó) kölcsönök, valamint a vállalkozói szellem fokozásához kapcsolódó strukturális alapokkal folytatott együttműködés fedezi; az uniós innovációs politika finanszírozásának azonban van egy hiányzó láncszeme: a kkv-k sajátosságait tükröző, megfelelő finanszírozási eszközök; úgy véli, hogy az európai kutatási térségnek – a hatásvizsgálat megfelelő figyelembe vételét követően – nagy előnyére válna egy olyan európai uniós kkv-program létrehozása, amely az Európai Beruházási Bank kkv-k innovációs projektjeire szakosodott fiókbankjaként valósulna meg;

2011. szeptember 27., kedd

48. emlékeztet arra, hogy az Európai Innovációs és Technológiai Intézet sikeres és erősítő eleme volt az európai kutatási térségnek; hangsúlyozza a szűkebb hatókörű tudás- és innovációs közösségek, és ebből következően alacsonyabb költségvetésű, koncentráltabb hálózat szükségességét, amely – az alacsonyabb éves hozzájárulási költségekből adódóan – több kkv részvételét teszi lehetővé; úgy véli, hogy ezek a kisebb tudás- és innovációs közösségek az Unió valamennyi szegletében dolgozó tudósok számára találkozási helyként szolgáló egységes kapcsolattartási pontot képesek létrehozni, annak érdekében, hogy a világpiaci versenyben jobban megállják a helyüket;

49. a kkv-knak a programokban való részvételét erősítendő úgy véli, hogy meg kell fontolni néhány finanszírozási eszközt és fellépést, melyek a következők:

- kedvezményes kamatozású, a siker esetén az adminisztrációs költségek nélkül visszatérített kölcsönök;
- a kkv-k átfogó, a teljes innovációs ciklusra (különösen a tervezési és az indulási szakaszra) kiterjedő finanszírozásának biztosítására irányuló erőfeszítések, ideértve a kutatáshoz és fejlesztéshez, valamint a tanácsadáshoz való hozzáférés finanszírozását is;
- a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus oly módon történő alkalmazása, hogy a kisebb pénzügyi szegkek kiutalása nemzeti közvetítőkön keresztül is lehetséges;
- könnyebb hozzáférés a kockázati tőkéhez;
- a kis- és középvállalkozások fokozottabb részvétele a kutatási menetrendek megállapításában;

50. az uniós projektkötvényekhez és innovációs jegyekhez hasonló új és innovatív finanszírozási módszerek kipróbálására szólít fel, melyek révén a vállalkozások a forrásokat közvetlenül a jóváhagyott kutatóközpontokban költhetnék el; ezekről a jegyekről nem kellene költségelszámolást vezetni, mert felhasználásukat azok a központok tanúsítanák, amelyeknél a jegyeket levásárolják; a központok jóváhagyása megvalósítható nemzeti vagy regionális alapon, és ezt egy európai szervezet – például a KKK – hitelesíthetné; úgy véli, hogy a keretprogramon belül a Közös Kutatóközpont innovációhoz való hozzájárulásának ki kell terjednie az iparral való fokozott együttműködésre;

51. üdvözlöi a Bizottság uniós kisvállalkozási innovációs és kutatási (SBIR) programját, amelynek célja a technológiát érintő közszférabeli kihívások azonosítása, valamint K+F projektek finanszírozása a régi és az újonnan megjelenő problémákra adott új megoldások kidolgozása érdekében.

*

*   *

52. úgy véli, hogy nem minden innováció kutatásalapú, és nem minden kutatási tevékenységnek az innováció a célja; úgy véli következésképpen, hogy a javasolt átszervezésnek az innovációhoz kapcsolódó valamennyi tevékenységre ki kell terjednie, az ötlettől a piacig terjedően, magában foglalva a nem technológiai, az öko- és a szociális innovációt is; úgy véli, hogy ebbe bele kell vonni az innovatív gyakorlatok (például az innovatív és kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzés, az innovációt ösztönző díjak, a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos politikák és a vezető piaci kezdeményezések) támogatását, valamint azok széles körű terjesztésének megkönnyítését is; emlékeztet arra, hogy a jelentős kihívások kezelése és a közös stratégiai keret kiemelt területeinek kialakítása során a szabványosítást kell figyelembe venni, ami azonban nem lehet új különálló eszköz vagy tevékenység;

53. rámutat a versenyképességi és innovációs keretprogram eddigi sikerére, és kéri a program feltétel nélküli folytatását és további kiépítését, annak érdekében, hogy erősítsék különösen az innovatív kkv-kat mint az európai gazdaság motorját;

2011. szeptember 27., kedd

54. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a versenyképességi és innovációs keretprogram eszközeinek egy része a majdani keretprogram természetes folytatásává válhatna, biztosítva ezáltal az európai kutatási és innovációs programok folytonosságát; úgy véli, hogy a keretprogramban kifejlesztett technológiát ki lehetne terjeszteni olyan innovatív projektekre, amelyek:

— a technológia használatát bevezetik a különböző ipari és szolgáltató ágazatokban,

— elindítják a technológia kapcsolódó vagy kiegészítő területeken való felhasználását;

55. emlékeztet arra, hogy a kutatási, tudományos, technológiai és innovációs munka rendkívül versenyképes jellege és a helyi tudományos és innovációs kapacitásépítés fenntartása a bizonyos szintű átfedések és széttagoltság meglétének függvénye, amely nélkül az együttműködő kutatás nem volna lehetséges;

56. hangsúlyozza, hogy a magánbefektetések hatékonyabb vonzása és annak biztosítása érdekében, hogy a kutatás és fejlesztés a leghatékonyabban járuljon hozzá az európai versenyképesség növeléséhez, már a kutatási folyamat korai szakaszában megfelelő intézkedéseket kell hozni a keretprogramban a szellemi tulajdonjogok védelmére vonatkozó erős és hatékony szabályozási keret létrehozása érdekében;

57. erőteljesen szorgalmazza a valamennyi potenciális résztvevőnek szóló, és különösen az igazgatási szabályok alkalmazásával foglalkozó képzési programok végrehajtását, és felhívja a Bizottságot a képzési projektek kiválasztása, értékelése és vizsgálata során alkalmazott kritériumok kidolgozására, figyelemmel többek között a kiválóság felé vezető útra; sürgeti a Bizottságot, hogy alkalmazzon proaktív megközelítést, amely vizsgálatok lefolytatásával segíti a – különösen az alulreprzentált tagállamokban működő – állami szervezetek irányítási rendszerük javításában, valamint hogy nyújtson be ajánlásokat e szervezetek számára finanszírozási kérelmeik és projektkezelésük javítására;

58. ismételten hangsúlyozza, hogy az európai kutatásfinanszírozás irányításának egyszerűsítéséhez ugrásszerű változás szükséges; úgy véli, hogy az egyszerűsítés egyik kulcsfontosságú eleme a jelenlegi ellenőrzésalapú szemléletnek a bizalmon alapuló és kockázattűrő megközelítéssel való felváltása, ami a kkv-k számára kimondottan előnyös; szorgalmazza az új közös stratégiai keretben szereplő valamennyi egyszerűsítő intézkedés végrehajtását, például az elfogadható hibakockázat határának megnövelését, a szokásos számviteli gyakorlatok szélesebb körű elfogadását, az egyösszegű kifizetések és az átalányfinanszírozás (önkéntes alapon történő) alkalmazását, a pályázati és a szerződés-kötési eljárás, az előfinanszírozási szabályok és a költségek elszámolhatóságának egyszerűsítését, a pénzügyi és tudományos jelentéstételi kötelezettség jelentős mértékű csökkentését, a szerződés-kötésig eltelt időszak legfeljebb 6 hónapra történő lerövidítését és a támogatások odaítéléséhez és kifizetéséhez szükséges idő jelentős csökkentését, valamint a résztvevők számára nagyobb rugalmasság biztosítását projektjeik szervezése és irányítása, valamint partnereik kiválasztása terén;

59. meggyőződése, hogy az egyszerűsítésnek a különböző finanszírozási rendszerek esetében alkalmazott finanszírozási arányok és a közvetett költségek számítási módszerei kombinációjának leszűkülését kell eredményeznie, anélkül azonban, hogy megszűnne az egyetemek, kutatóintézetek és az ipar esetén alkalmazott különbségtétel;

60. javasolja korlátozott számú, közös, könnyen értelmezhető, valamennyi uniós kutatási, fejlesztési és innovációs program és eszköz esetében alkalmazandó (adminisztratív, pénzügyi és szervezeti) szabály kidolgozását;

61. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az európai kutatási programokhoz való hozzáférést például egyablakos ügyintézési pont létesítésével, az „egy projekt, egy dokumentum” elvének kialakításával és a bevált gyakorlatok cseréjére irányuló fórum létrehozásával; ezzel kapcsolatban megismétli, hogy a potenciális résztvevők számára nyújtandó tanácsadás és pénzügyi támogatás céljából egy könnyen hozzáférhető kapcsolatfelvételi pontra van szükség; bírálja a kutatási projektekre irányuló közelgő pályázatokkal kapcsolatban az átláthatóság és a tájékoztatás hiányát, melynek az a következménye, hogy a kutatók és az intézetek nem tudnak megfelelően felkészülni, ami akadályozza részvételüket;

2011. szeptember 27., kedd

62. rámutat arra, hogy az európai tudáslapú társadalom létrehozására irányuló koherens politika magában foglalja az oktatás, a kutatás és az innováció közötti kapcsolatok erősítését; hangsúlyozza, hogy a közös stratégiai keretnek kezelnie és egységesítenie kell a teljes tudásláncot például az infrastruktúrafejlesztés, a szabványosítás, a kutatási programok, valamint a kulcsfontosságú technológiák támogatására irányuló intézkedések révén; ösztönzi az egyetemek, vállalkozások és kutatóintézetek közötti mindenfajta együttműködést, és úgy véli, hogy a képességek és a technológia átadása létfontosságú összetevő; kéri, hogy biztosítsanak gyakorlati eszközöket a kutatástól az ipari alkalmazás felé történő technológiátadás előmozdításához mind a szolgáltatói, mind pedig a gyártási ágazatokban;

63. szorgalmazza a fokozottabb kormányközi részvételt a közös programtervezési intézkedések keretében, ami erősítené a kutatási, fejlesztési és innovációs együttműködést egész Európában;

64. kiemelve a közös technológiai kezdeményezések (JTI-k) és az európai technológiai platformok (ETP-k) jelentőségét, támogatja, hogy minden PPP-nek biztosítsanak világos és leegyszerűsített közös feltételekkel rendelkező, közös és specifikus keretet, amely egyértelműen különválasztja a köz- és a magánszféra szerepét; hangsúlyozza, hogy hatékony intézkedéseket kell hozni az átláthatóság javítása és annak érdekében, hogy a kkv-k és az állami kutatási ágazat előtt ezek az eszközök nyitva álljanak; felhívja a Bizottságot, hogy a köz- és magánszféra közötti, jelenleg is működő partnerségek különböző típusainak fejlettségi szintjéről, hatásáról és relevanciájáról készítsen mélyreható elemzést ezek megerősítése, illetve újabb partnerségek létrehozásának támogatása előtt, e partnerségek irányításának jelentős javítása érdekében, hogy többféle érintettet is bevonjanak a kutatási menetrend megállapításába és az új résztvevők hozzáféréseinek biztosításába; meg van továbbá győződve arról, hogy ezeket az eszközöket sokkal egyértelműbben a kiemelt közcéloknak kellene vezérelniük (értékelve a társadalmi és fenntarthatósági eredményeket), nagyobb súlyt biztosítva a valódi magánbefektetéseknek,

65. hangsúlyozza, hogy a közös stratégiai keretnek vonzó finanszírozási mechanizmusnak kell lennie a magán- és állami szektorbeli szereplők számára (beleértve a nem kormányzati szervezeteket és a civil társadalmi szervezeteket is); úgy véli, hogy a nagy hatású kutatási-fejlesztési-innovációs projektek és az európai technológiai platformok valamennyi szereplőjének szerepet kellene játszaniuk a prioritások meghatározásáról folytatott vitában, és hozzá kellene férniük a kutatási infrastruktúrákhoz;

Néhány iránymutatás a következő keretprogramhoz

66. támogatja a tudományalapú megközelítés felé való elmozdulást, és felszólít arra, hogy a kutatókkal szemben a finanszírozási rendszer valamennyi szakaszában a bizalmon alapuló, a résztvevőkkel szemben pedig fokozottan kockázattűrő hozzáállást kell tanúsítani, beleértve a tudományos értékelést és az innovációt; a következő keretprogramban megfelelő finanszírozási modell alkalmazását kéri a tudományos kutatás tekintetében;

67. úgy véli, hogy a közös stratégiai keretnek nem szabad kizárólag a kutatás által meghatározott vagy a technológiaalapú innovációra összpontosítania, hanem különböző innovációforrásokat kell támogatnia; rámutat, hogy számos vállalat – különösen a kkv-k – az innováció egyéb forrásait veszik igénybe, ilyenek pl. az ügyfelek, a piacok, a felhasználók és nem utolsósorban a munkavállalók, és az innováció e formája sokszor gyakorlatiasabb jellegű, és folyamatokhoz, szolgáltatásokhoz vagy termékekhez kapcsolódó konkrét problémák megoldására irányul, mivel a javasolt megoldásokat gyakran a munkavállalók találják meg, hiszen ők állnak a legközelebb a termelési folyamathoz, a piacokhoz és az ügyfelekhez; ezért úgy véli, hogy az Uniónak erősítenie kellene a gyakorlatközpontú, munkavállalók által kezdeményezett innovációt;

68. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a HORIZON 2020 általános költségeinek felülvizsgálatát; ezért kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen százalékarányt képviselnek az általános költségek a hetedik keretprogramban, és javasoljon megoldásokat arra, hogyan lehetne e költségeket a lehető legalacsonyabban tartani;

69. felszólít az együttműködés keretében végzett kutatásnak (a jelenlegi együttműködési programnak) a keretprogram központi elemeként való megtartására, megerősítve ezzel a szinergiákat a kiváló globális (akár uniós, akár Unión kívüli) partnerekkel együttműködésben folytatott kutatási projektek hatásának és terjesztésének növelésére és meggyorsítására; úgy véli, hogy az együttműködés keretében végzett kutatásnak nagyobb tematikus rugalmassággal (szélesebb körű ajánlatkérések), valamint felhasználóbarát finanszírozási

2011. szeptember 27., kedd

megoldásokkal kellene rendelkeznie annak érdekében, hogy vonzza a kiváló tudósokat, és hogy a nagy konzorciumok és a kisebb csoportok igényeit egyaránt kielégítse; úgy véli, hogy a felderítő kutatástól a nagyléptékű kísérleti projektekig és demonstrációkig a teljes innovációs láncot le kell fedni, és adott esetben elhatárolt költségvetéseket kell meghatározni azon ágazatok részére, amelyek hosszú távú befektetési ciklussal működő stratégiai elképzelést dolgoztak ki a társadalmi kihívások kezelésére;

70. hangot ad a kiváló kutatói hálózatok létrehozására, konferencia- és rendezvényszervezésre nyújtott pénzeszközök hatékony felhasználásával kapcsolatos szkepticizmusának, és felszólít a kutatási és innovációs elektronikus hálózatokkal kapcsolatos intézkedések megerősítésére, és a kutatási eredmények interneten keresztül történő terjesztésére;

71. kifejezi szkepticizmusát azzal kapcsolatban, hogy gyakran előfordul, hogy pályázati felhívásonként csupán egyetlen pályázat finanszírozható, ami a pályázati felhívások előkészítéséhez és értékeléséhez felhasználható erőforrások pazarlását és kiváló ötletek finanszírozásának elmulasztását eredményezi; arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kiváló, nem kiválasztott pályázatok kiegészítő kutatási költségvetésén (a kutatási finanszírozási források egyesítésén) keresztül, a tagállamok, valamint a regionális és a strukturális alapok bevonásával történő finanszírozásának lehetőségét;

72. felszólít a multidiszciplináris és transzdiszciplináris kutatás konszolidálására és a kutatás szociális dimenziójának elismerésére; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a nagy társadalmi kihívásokat – a technológiai válaszlépéseken kívül – a társadalom- és humán tudományokkal foglalkozó európai kutatással és szociális innovációval kellene rendezni, melyek továbbra is kulcsfontosságú eszközei e kérdések sikeres rendezésének; ezért úgy véli, hogy a közös stratégiai keretben egyaránt gondoskodni kellene a „társadalmi, gazdasági és humán tudományokat” magában foglaló független témakörrel és annak a menetrend által meghatározott valamennyi cselekvésbe történő fokozott beépítéséről;

73. a polgárok és a civil társadalom kutatás iránti érdeklődésének felkeltése és a kutatásba történő fokozott bevonása érdekében felszólít a „Tudomány a társadalomban” téma folytatására önállóan és a nagy társadalmi kihívásokra horizontálisan kiterjesztve is; ezenkívül úgy véli, hogy a Bizottságnak támogatnia kellene az etikai iránymutatások továbbfejlesztését és szélesebb körben való terjesztését, valamint a civil társadalmi szervezetek részére alkotott eszközök továbbfejlesztését;

74. szorgalmazza, hogy a kutatási prioritások és célkitűzések meghatározása átláthatóbb és szélesebb részvételen alapuló módon, a szereplők – köztük a tudományos közösség, a kutatók (a kisebb kutatóintézetekből is), az állami szektor, a civil társadalmi szervezetek és a kkv-k – kiegyensúlyozott bevonásával történjen; szorgalmazza tudományos platform létrehozását az egyes konkrét ágazatokban a kiemelt kutatási területek megvitatásával kapcsolatos, a civil társadalmi szervezetek és a kutatók közötti párbeszéd céljára; úgy véli, hogy a kkv-k és a kutatók szorosabb együttműködése érdekében külön platformok létrehozását is elő kell mozdítani;

75. úgy véli, hogy az egyes kutatási programok tekintetében nemcsak a gazdasági, hanem a társadalmi, erkölcsi és fenntarthatósági vizsgálat és értékelés is fontos, és ezt az eljárást – európai és tagállami szinten egyaránt – javítani és szélesebb körben népszerűsíteni kell; támogatja a Bizottság e téren született kezdeményezéseit, így például a felelős kutatás és innováció elveinek fejlesztését, és ösztönzi azok további népszerűsítését és fellendítését;

76. felszólít az alulról felfelé építő megközelítés (például a jelenlegi „FET – nyílt terület” program) és a felfelé lefelé építő megközelítés („nagy társadalmi kihívások”) szerinti projektek közötti egyensúly megőrzésére, valamint az alulról felfelé építő megközelítés szerinti kisebb projektek és az alulról felfelé építő, együttműködés keretében végzett kutatások elősegítésére; úgy véli, hogy az együttműködési projektekre vonatkozó alacsonyabb belépési korlátok a tudományos kapacitás erősödését eredményeznék; úgy véli, hogy a stratégiai prioritásokat össze kell hangolni a felmerülő problémákkal; arra kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza az alulról felfelé és a felfelé lefelé építő projektek közötti egyensúlyt, és azt mind társadalmi, mind pénzügyi szempontból vizsgálja meg; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a kutatási menetrendek összeállításakor a kutatókkal, az iparral és a civil társadalmi szereplőkkel együttműködésre és konzultációra kerüljön sor;

2011. szeptember 27., kedd

77. kiáll amellett, hogy a kis és közepes projektek képezzék a jövőbeli kutatási támogatás súlypontját; úgy véli, hogy a felsőoktatási intézmények és kkv-k kis és közepes projektjei kisebb ráfordítással irányíthatók, és ezek révén növelhető a sikeres pályázatok eddig nem kielégítő aránya;

78. úgy véli, hogy mivel a jelenlegi innovációs modellek nem felelnek meg bizonyos társadalmi igényeknek, új állami engedélyezési rendszerek és innovációt ösztönző kutatói/innovációs díjak alkalmazása vethető fel annak érdekében, hogy a kutatást ezekre a területekre irányítsák, és biztosítsák az állami kiadások hatékonyságát; felhívja a Bizottságot, hogy az egészségügyi ágazatban a lehető legrövidebb időn belül indítson kísérleti kezdeményezést a kutatói/innovációs díjakkal kapcsolatban;

79. szorgalmazza a teljes kutatási, fejlesztési és innovációs lánc koherens lefedését, ami átláthatósági szabályok végrehajtásával és a Bizottság kutatás- és innovációfinanszírozással foglalkozó különböző főigazgatóságai közötti egyértelmű koordinációval valósul meg;

80. a globális kihívások eredményesebb kezelése érdekében felszólít adott esetben az Európai Unió stratégiai partnereivel – például a gyorsan növekvő országokkal (pl. BRIC-országokkal) – zajló nemzetközi együttműködés viszonyossági alapon történő intenzívebbé tételére; emlékeztet arra, hogy az egyszerűsített eljárások és a kérelmek átfutási idejének jelentős mértékű csökkentése ösztönöznék a harmadik országokból származó kutatók részvételét; hangsúlyozza, hogy a közös stratégiai keret és az uniós szomszédságpolitika eszközei közötti összhang javítása alapján meg kell erősíteni a tudományos kapacitás kiépítését a szomszédos országokban. úgy véli, hogy a kapacitásépítés hatékony megerősítése és a fejlődő országokkal folytatott tisztességes és átfogó partnerségek létrehozása alapvető fontosságú ezen országok fenntartható fejlődésének fellendítése szempontjából;

81. úgy véli, hogy az esetlegesen kettős felhasználású kutatás területén nem kívánatos az együttműködés olyan harmadik országgal, amely nem tarja tiszteletben az emberi jogokat, az ENSZ határozatait és a nemzetközi jogot;

*

*   *

82. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Európai Iskolák rendszere

P7_TA(2011)0402

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása az Európai Iskolák rendszeréről (2011/2036(INI))

(2013/C 56 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikkére,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez intézett, „Az Európai Iskolák rendszere 2009-ben” című jelentésére (COM(2010)0595),
- tekintettel az Európai Iskolák alapszabályát meghatározó egyezményre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Iskolák fejlesztésének lehetőségeiről szóló 2005. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL L 212., 1994.8.17., 3. o.

⁽²⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 333. o.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló, 2008. május 3-án hatályba lépett és az Európai Unió által 2010. december 23-án ratifikált ENSZ-egyezményre és különösen annak 24. cikkére ⁽²⁾,
  - tekintettel az Európai Iskolák főtitkára által az Igazgatótanács 2011. április 12–14-i brüsszeli ülésén ismertetett éves beszámolóra ⁽³⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A7–0293/2011),
- A. mivel az EUMSZ 165. cikke hangsúlyozza, hogy az Unió hozzájárul a minőségi oktatás fejlesztéséhez azzal, hogy ösztönzi az együttműködést a tagállamok között, szükség esetén pedig támogatja és kiegészíti fellépésüket, miközben teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamok hatáskörét az oktatás tartalma, az oktatási rendszerek szervezése, valamint azok kulturális és nyelvi sokszínűsége tekintetében;
- B. mivel az Európai Iskolák alapokmányáról szóló 1994-es egyezmény preambuluma kimondja, hogy az Európai Iskolák rendszere sui generis jellegű, és az együttműködés egyik formáját alkotja a tagállamok, illetve a tagállamok és az Európai Közösségek között, miközben teljes mértékben elismeri a tagállamok felelősségét a tananyag tartalma és az oktatási rendszer megszervezése, valamint a kulturális és nyelvi sokféleségük tekintetében;
- C. mivel az egyezmény 1. cikke lehetővé teszi, hogy más gyermekek is látogathassák az Iskolákat az Igazgatótanács által meghatározott korlátokon belül, amely az igazgatótanácsi határozatok kivonatának XII. fejezete II.7. pontja szerint az I. kategória szerinti jogállást adhat „a közösségi intézmények aktusával létrehozott bármely közösségi szerv személyzetének és az Igazgatótanács által elismert egyéb szervezetek szolgálatában álló személyzetnek”;
- D. mivel az Európai Iskolák lehetővé teszik a tanulók számára kulturális identitásuk megerősítését és legalább két idegen nyelvek magas szinten való elsajátítását, amelyek tanulására igen korai életkorban ösztönzik őket, hangsúlyozva a multikulturalizmus fontosságát és erősítve a kölcsönös megértést és tiszteletet;
- E. mivel az Európai Iskolák nem hasonlíthatók a nemzetközi iskolákhoz, abban az értelemben, hogy nem a szülők iskolatípus-választásának felelnek meg, hanem azt a szükségletet elégítik ki, hogy a gyermekek saját anyanyelvükön részesüljenek iskolai oktatásban, és fejlesszék az oktatás európai dimenzióját;
- F. mivel az Európai Iskolák működésének módját, amely a kezdetektől kormányközi egyezményen alapul, javítani kell, és ezért a rendszert olyan jogi alapra kell helyezni, amely lehetővé teszi egyszerűsítését, valamint hatékonyságának és átláthatóságának növelését;
- G. mivel az Európai Iskolák rendszerének reformját az igazgatótanács 2009 áprilisában jóváhagyta;

⁽¹⁾ HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

⁽²⁾ <http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convoptprot-e.pdf>.

⁽³⁾ Hivatkozási szám: 2011-02-D-39-fr-1.

2011. szeptember 27., kedd

- H. mivel az Európai Iskolák 50 éves működésének tapasztalata azt mutatja, hogy a rendszer és az oktatási modell egyedülálló és vonzó; mivel a reform egyik célja, hogy ezt a rendszert és az európai érettségi bizonyítványt az Unió többi tanulója számára is elérhetővé tegye, mivel a reform céljait nem lehet sikeresen elérni annak a jogállásnak a megváltoztatása nélkül, amelyen az egész rendszer alapul;
- I. mivel az Európai Iskolák rendszeréről szóló 2009-es bizottsági jelentés ⁽¹⁾ rámutatott olyan tartós és egyre súlyosbodó rendszerszintű problémákra, mint a kihelyezett tanárok hiánya vagy az, hogy az Iskolák helyszínein csak késedelemmel vagy egyáltalán nem biztosítanak megfelelő infrastruktúrát, és mindez közvetlen hatást gyakorol az oktatás minőségére, a felvételi politikákra, a tanulók, szülők és tanárok életminőségére, valamint az Iskolák működtetésének pénzügyi szempontjaira;
- J. mivel a brüsszeli és a luxembourgi iskolában az iskolaépületek és az infrastruktúra hiánya hátrányosan érinti az oktatás színvonalát, és megakadályozza, hogy az Iskolákat az intézményekben dolgozók gyermekein kívül más gyermekek számára is megnyissák; mivel biztosítani kell, hogy minden tanuló anyanyelvétől, az iskola helyétől vagy kategóriájától függetlenül ugyanolyan minőségű oktatásban részesüljön;
- K. mivel az Európai Iskolák 2009-es reformjának elsődleges célja a rendszer hosszú távú életképességének biztosítása mellett az Európai Iskolák szélesebb és diverzifikáltabb közönség előtti megnyitása volt;
- L. mivel az Európai Iskolák alapját képező oktatási modell alkalmazását hozzáadott értéke miatt ösztönözni kell a tagállamokban is, és azt oktatási rendszereik szerves részévé kell tenni;
- M. mivel a különböző kulturális és nyelvi háttérű, adott esetben rendkívül különböző képességű és adottságú tanulókat igen nehéz ugyanazon oktatási rendszerbe foglalni, amely egyetlen bizonyítvány, az európai érettségi bizonyítvány megszerzésére irányul, és mivel ezért a sajátos nevelési igényű (SEN) tanulók számára megfelelő támogatást kell nyújtani;
- N. elismervén, hogy a szakképzés iránt érdeklődő tanulók számára fontolóra kell venni egy, az európai érettségi bizonyítványtól különböző záróbizonyítvány létrehozását;
- O. mivel a Parlament 2005. szeptember 8-i állásfoglalásában kérte többek között egy speciális oktatási központra vonatkozó kísérleti program elindítását a speciális oktatást igénylő gyermekek számára; mivel a 2008. évre 200 000 euró összegű támogatást különítettek el az Unió költségvetéséből erre a célra, és mivel ezt az összeget végül az Európai Iskolák által a sajátos nevelési igényű tanulók vonatkozásában alkalmazott oktatási programról és gyakorlatról készült tanulmány finanszírozására használták fel;
- P. mivel emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 4. cikke előírja, hogy a különböző nyelvi szekciók közötti közeledés és kölcsönös megértés elősegítése, valamint a diákok nyelvi képességeinek fejlesztése érdekében az azonos évfolyamba tartozó osztályok számára bizonyos közös órákat valamely közösségi nyelven tartanak meg, amennyiben ez indokolt;
- Q. mivel az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 25. cikke értelmében az Iskolák finanszírozása alapvetően az állományba vett tanárok illetményének fizetésén alapuló, az Európai Iskolák 2010. évi költségvetésének 21 %-át kitevő tagállami hozzájárulásokból, illetve az Iskola kiadásai és egyéb forrásokból származó bevételei közötti különbség fedezésére szolgáló, az Európai Iskolák 2010. évi költségvetésének mintegy 58 %-át kitevő európai uniós kiegyensúlyozó hozzájárulásból tevődik össze; mivel az Európai Iskolák az Igazgatótanácson keresztül egy kormányközi végrehajtó bizottságtól is függenek;

⁽¹⁾ COM(2010)0595.

2011. szeptember 27., kedd

- R. mivel a 25. cikk arról is rendelkezik, hogy az Iskolák költségvetésének pénzügyi forrása kiegészülhet az Igazgatótanács által egyhangú döntéssel megszavazott pénzügyi hozzájárulással is;
- S. mivel a gazdasági válság kihatással van az Európai Iskolák finanszírozására is, és a Bizottság ezért reformokat kért az Iskolák költségeinek racionalizálása érdekében, de mivel nem szabad, hogy ez befolyásolja a tanulási nehézségekkel küzdő és a sajátos nevelési igényű gyermekek oktatását, és nem érintheti az anyanyelven történő oktatást, illetve nem vezethet a francián, németen és angolon kívüli nyelveken folyó oktatás csökkentéséhez;
- T. mivel az Unió két legutóbbi bővítése után a saját nyelvi tagozattal nem rendelkező tanulók (SWALS) száma továbbra is emelkedik, de mivel őket semmilyen módon nem szabad büntetni amiatt, hogy nincs saját nyelvi tagozatuk;
- U. mivel az Európai Iskolákban tanuló diákok számának megnövekedése az EU-intézmények 2004 utáni munkaerő-felvételi politikájának közvetlen következménye, amely 30 év alatti tisztviselők felvételét eredményezte, e fiatal tisztviselők időközben családot alapítottak, majd beírátták gyermekeiket az Európai Iskolákba;
- V. mivel a saját nyelvi tagozattal nem rendelkező tanulók tanulási támogatásban részesülnek azon nyelvi tagozat nyelvéből, amelybe beiratkoztak, hogy követni tudják az órákat, továbbá az anyanyelvüknek megfelelő anyanyelvi órákon is részt vesznek, és hetente néhány óra a minimum ahhoz, hogy megőrizze kötelekeit anyanyelvükhöz és kultúrájukhoz;
- W. mivel 2004-ben a tisztviselők fizetésére különleges járulékot vetettek ki, amelynek rendeltetése többek között az Európai Iskolák finanszírozása, és amelynek nyilvánított célja, hogy tükrözze a szociálpolitikai költségeket, a munkafeltételek javításának és az Európai Iskoláknak a költségeit;

Általános szempontok

1. fájjalja, hogy az Európai Iskolákat gyakran és indokolatlanul elitista iskolákhoz hasonlítják, azokat szükségszerűség helyett luxusnak tekintve, noha céljuk valójában az, hogy anyanyelven történő oktatást nyújtsanak azon tanulók számára, akiknek szülei munkavégzési helyük megváltoztatására vagy a származási országukba való visszatérésre kényszerülhetnek, valamint hogy kialakítsák az oktatás európai dimenzióját;
2. emlékeztet arra, hogy ez a sajátos oktatási rendszer lehetővé teszi, hogy a tanulók képesített tanárokkal az anyanyelvükön tanulják valamennyi tantárgyat (különösen a természettudományokat), illetve a saját nyelvi tagozattal nem rendelkező tanulók esetében a szükséges oktatási támogatás és órák keretében megőrizze anyanyelvüket;

A rendszer és az európai érettségi felépítése és elterjesztése

3. úgy véli, hogy ez az egyedi oktatási rendszer anyanyelvük megőrzése mellett teszi lehetővé a tanulók számára minden tantárgy multikulturális, többnyelvű környezetben, képzett tanárokkal való elsajátítását;
4. úgy véli, hogy a kipróbált és bevált pedagógiai gyakorlaton alapuló, kitűnő oktatási laboratóriumnak minősülő Európai Iskoláknak az európai oktatás egyik legjobb formájaként mintául kellene szolgálniuk, amely az európai kultúra, értékek és nyelvek terjesztésén alapul, és mivel e modell bizonyos elemeinek – például az idegennyelvtudás hangsúlyosságának – a nemzeti és regionális oktatási rendszerekbe való beépítése elősegítené a szakmai mobilitást, és hozzájárulna a többnyelvűség és az európai integráció előmozdításához;

2011. szeptember 27., kedd

5. úgy véli, hogy az Európai Iskolák értékes szerepet játszanak közösségeikben;
6. úgy véli, hogy az Európai Iskoláknak a multikulturalizmus és a többnyelvűség előmozdítójaként is fel kell lépniük, valamint modellként kell szolgálniuk a nemzetközileg kevésbé használt nyelvek védelmében és támogatásában; úgy véli, hogy az egy bizonyos nyelven oktatást igénylő tanulók alacsony száma nem vezethet ahhoz, hogy az adott nyelven megszűnjön az oktatás, tekintve, hogy az anyanyelven folyó oktatás az Európai Iskolák egyik alapelve;
7. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Iskolák tanterveit jobban össze kell egyeztetni a nemzeti oktatási rendszerekkel, hogy elősegítsék a származási országukba visszatérő tanulók gyors újrabeilleszkedését;
8. úgy ítéli meg, hogy a 2009. évi reform keretében meghatározott célkitűzéseknek megfelelően az Európai Iskolák által elszenvedett költségvetési megszorításokhoz igazgatási autonómiájuk és az annak megvalósításához szükséges források valódi megerősítésének kell társulnia, például annak lehetővé tétele révén, hogy az Iskolák egyéb finanszírozást is felkutassanak; úgy véli továbbá, hogy a végrehajtandó szervezeti reform nem érintheti hátrányosan az Európai Iskolák alapelveit;
9. úgy véli, hogy az Európai Iskolák számára elkülönített források jobb kezelésére hatékony megoldás lehet, ha az egyes intézmények nagyobb költségvetési önállóságot kapnak; hangsúlyozza, hogy mindez csak a Bizottság értékelését követően valósulhat meg annak biztosítása céljából, hogy a nagyobb fokú önállóság az iskolák javát szolgálja.
10. hangsúlyozza, hogy az Európai Iskolák jelenleg jogilag bizonytalan helyzetben vannak, és ez az Iskolák szervei által elfogadott jogi aktusok bizonytalan jogi és hatásköri státuszában nyilvánul meg, valamint abban, hogy nincsen elegendő lehetőség ezeknek az aktusoknak a nemzeti bíróságok előtti megtámadására és az európai ombudsmanhoz sem lehet jogorvoslatért fordulni;
11. úgy véli, hogy az Európai Iskolák jelenlegi kormányközi jogállása elérte korlátait és mélyreható változásra van szükség; úgy véli, hogy ennek olyan természetű változásnak kell lennie, amely lehetővé teszi a tagállamok hatáskörének felfüggesztése nélkül a fellépéseiket támogató, összehangoló és kiegészítő uniós fellépést, valamint ebből a célból az EUMSZ 2. és 6. cikke értelmében kötelező erejű jogi aktusok elfogadását;
12. hangsúlyozza, hogy az Európai Iskolákat az EU hatáskörén belül megfelelő jogalapra kell helyezni, és kifejezi abbéli reményét, hogy a Bizottság Kulturális és Oktatási Főigazgatóságát, valamint a Parlamentnek – eljárási szabályzata VII. melléklete értelmében az Európai Iskolák rendszerének előmozdításáért illetékes – Oktatási és Kulturális Bizottságát bevonják az ezzel kapcsolatos mindennemű vitába, illetve az Iskolák jövőjével kapcsolatos mindennemű gondolkodásba;
13. úgy véli, hogy az Európai Iskolákat az Unió égisze alá kell vonni; úgy véli, hogy ehhez megfelelő jogalapot nyújthat az EUMSZ 165. cikke, amely rögzíti: „Az Unió a tagállamok közötti együttműködés ösztönzésével és szükség esetén tevékenységük támogatásával és kiegészítésével hozzájárul a minőségi oktatás fejlesztéséhez, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamoknak az oktatás tartalmára és szervezeti felépítésére vonatkozó hatáskörét, valamint kulturális és nyelvi sokszínűségüket”, majd tovább pontosítja az uniós fellépés céljait, amelyek megegyeznek az Európai Iskolák céljaival;
14. arra buzdítja az Igazgatótanácsot, hogy az infrastrukturális szükségleteket jobban jelezze előre, és hozzon intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy eleget tegyenek az Európai Iskolák iránti valós keresletnek; felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassák a II. és III. típusú iskolák kialakítását;

2011. szeptember 27., kedd

15. arra ösztönzi a tagállamokat és az oktatás területén jogalkotási hatáskörrel rendelkező regionális kormányokat, hogy a 2009. évi reformban szereplő, a rendszer megnyitásával kapcsolatos célkitűzésnek megfelelően területükön kísérleti intézmények létrehozása révén mozdítsák elő az Európai Iskolák koncepcióját, támogatva ezáltal az európai tanulmányokhoz, valamint az európai érettségihez való hozzáférést a különböző tagállamokban;

16. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti tanterveik kidolgozása során működjenek együtt, figyelembe véve az Európai Iskolák oktatási tapasztalatait annak érdekében, hogy a nemzeti rendszerek és az Európai Iskolák rendszere közelebb kerüljön egymáshoz; kiemeli a nyelvi, történelmi és földrajzi tantervek sajátos szerepét a közös európai identitás erősítésében; ismételten felkéri a tagállamokat arra, hogy a gimnáziumi vagy azzal egyenértékű képzés keretében ösztönözzék egy, az Európai Unió előzményeiről, céljairól, működéséről, valamint intézményeiről szóló specifikus tantárgy beiktatását, ami elősegítené, hogy a fiatalokhoz közelebb kerüljön az európai integráció folyamata;

17. felhívja a tagállamokat, hogy együttesen vegyék fontolóra, miként valósítható meg a legjobban a rendszer megnyitása;

18. ajánlja a tagállamoknak, hogy oktatási rendszerükön belül mozdítsák elő az Európai Iskolák rendszeréből kölcsönzött egyes koncepciókat annak elősegítése érdekében, hogy már fiatalabb korban kialakulhasson az európai polgárság tudata;

19. felkéri a központi felvételi hatóságot, hogy hozzon létre a diákcserét támogató ösztöndíjat azoknak a szülőknek, akik nem tudtak helyet biztosítani gyermekeik számára a kiválasztott iskolában, annak érdekében, hogy diákcseré keretében eljuthassanak oda;

20. emlékeztet arra, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 5. cikke értelmében az európai érettségivel rendelkezők az adott tagállam azonos képesítéssel rendelkező polgáraival megegyező feltételekkel kérhetik felvételüket az EU bármely egyetemére, és nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az erre vonatkozó rendelkezések betartásáról és az európai érettségi valamennyi tagállamban való, automatikus elismeréséről, továbbá kerüljenek el az Európai Iskolák diákjai, illetve a nemzeti érettségivel rendelkező diákok közötti mindennemű megkülönböztetést;

21. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy valamennyi egyetemük és felsőoktatási intézményük ugyanazokat a követelményeket alkalmazza az Európai Iskolákból érkező tanulók képzettségének elismerésekor, mint a nemzeti iskolák tanulói esetében, és hogy ezek a tanulók képzettségük alapján ugyanannyi kreditet kapjanak, és így a felsőoktatásba való jelentkezéskor egyenlő eséllyel és lehetőségekkel rendelkezzenek;

22. ösztönzi a tagállamokat és az oktatás területén jogalkotási hatáskörrel rendelkező regionális kormányokat, hogy egységesítsék állami iskolai rendszerük egy megfelelő részét, hogy azok európai érettségi bizonyítványt adhassanak tanulóiknak a középiskola elvégzésekor;

23. ösztönzi az Igazgatótanácsot, hogy aktívabban fejlessze az Európai Iskolákat a világon a PISA-tanulmányok révén a legjobbnak bizonyult iskolarendszerek példájának követésével, és ösztönzi az Európai Iskolák és a nemzeti iskolák közötti testvérkapcsolatok kialakítását, amely a Comenius programhoz hasonlóan módot ad a diákok és a tanárok közötti cserék elősegítésére, valamint az Európai Iskolák rendszerének tagállamokban való megismertetésére;

Költségvetési szempontok

24. megállapítja, hogy a bevételek jelenleg stagnálnak vagy csökkennek a szerződéses intézményektől, illetve a közösségi intézményeken kívüli családoktól származó beiratkozások miatt, akik kérelmét jelenleg helyhiány miatt elutasítják, és a magánszektor és más nemzetközi intézmények mobil munkavállalóitól kapható új pénzügyi eszközök fényében új megoldásokat sürget;

2011. szeptember 27., kedd

25. megállapítja, hogy ésszerűsíteni kell ezen iskolák igazgatási költségeit, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a kiadások visszafogása nem kérdőjelezheti meg az Európai Iskolák koncepciójának alapját képező elveket, például az anyanyelven történő, anyanyelvi tanárok általi oktatást, nem befolyásolhatja a tanterv központi elemeit – például a természettudományokat és a matematikát –, továbbá nem mehet az oktatás minőségének rovására; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az Európai Iskolák valamennyi nyelvi közösségének gyermekei számára az egyenlő és egyenértékű tanítási feltételeket;

26. felhívja az Európai Uniót, hogy költségvetési hozzájárulását olyan módon határozza meg, hogy ezen elveket tiszteletben tartsa, és lehetővé tegye a sajátos nevelési igényű (SEN), vagy más tanulási nehézséggel rendelkező, célzott segítséget igénylő tanulók megfelelő felvételét, továbbá készítsen részletes bontást a sajátos nevelési igényű tanulók számára elkülönített forrásokról e források optimális felhasználásának biztosítása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy mielőtt bármilyen költségvetési változtatásról döntene, az iskolákkal és a szülők/tanárok egyesületeivel együttműködve készítsen hatásvizsgálatot a rendszer racionalizálásának különböző lehetőségeiről, beleértve az oktatási szempontok vizsgálatát is;

27. úgy véli, hogy rövid távon tiszteletben kell tartani az Európai Unió által vállalt kötelezettségeket, figyelembe véve ugyanakkor a közösségi és tagállami szinten egyaránt jelenleg uralkodó költségvetési megszorítási légkört; megállapítja, hogy a 2012-es költségvetés tervezete az Európai Iskolákra vonatkozóan 1,7 %-os növekedést irányoz elő, míg a költségvetési nehézségek miatt a Bizottság igazgatási kiadásainak befagyasztására, valamint az összes intézmény igazgatási kiadásainak 1,3 %-kal való emelésére tett javaslatot; kötelezettséget vállal az érintett költségvetési tételekben szereplő előirányzatok alapos vizsgálatára az összes költségvetési igénynek való megfelelés érdekében;

28. hangsúlyozza, hogy az Unió közreműködése az Európai Iskolákban az uniós költségvetés pénzügyi hozzájárulásához képest aránytalanul alacsony;

29. rámutat arra, hogy az Európai Iskolák költségvetéseinek javasolt csökkentései súlyos veszélyt jelentenek az oktatás minőségére és az Európai Iskolák megfelelő működésére, és ezért mindennemű költségvetési csökkentést ellenez;

30. úgy véli, hogy számos rendszerszintű probléma egyenértékű azzal, hogy a tagállamok nem teljesítik kötelezettségeiket; rámutat arra, hogy nincsenek jogi biztosítékok a tagállamok egyezmény szerinti kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatban;

31. megállapítja, hogy egyes tagállamok egyre inkább kivonják magukat a tanárok kirendelésére vonatkozó kötelezettségük alól, elsősorban arra hivatkozva, hogy eltolódás van az állampolgárságukat viselő gyermekek száma és a tőlük az iskolák költségvetése számára megkövetelt hozzájárulás aránya tekintetében;

32. megállapítja, hogy az elosztás módszerének is elő kell segítenie, hogy a közösségi intézményeken, illetve az Európai Iskolákkal megállapodást aláíró vállalkozásokon kívüli családoktól szedett tandíj rendszere igazságosabb legyen;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre tartaléklistákat az állományba vett tanárok által nem betölthető, illetve az óraadók által betöltendő álláshelyek betöltése érdekében, biztosítva a tanárhiány orvoslását, valamint az oktatás minőségét és folytonosságát;

34. ösztönzi, hogy a tanulókra vonatkozó kvóta elérésével új nyelvi tagozatokat alakítsanak ki annak érdekében, hogy a saját nyelvi tagozattal nem rendelkező tanulók számára is lehetővé váljon az anyanyelven történő oktatásban való részvétel, és elkerülhető legyen mindennemű megkülönböztetés a más nyelvi tagozatok tanulóihoz képest, egyszersmind csökkentve a saját nyelvi tagozattal nem rendelkező tanulók különleges jogállásával összefüggő költségeket;

2011. szeptember 27., kedd

35. aggodalommal szemléli, hogy a kirendelt személyzet hiányát helyi óraadók foglalkoztatásával kell ellensúlyozni, akik javadalmazását az iskoláknak kell fedezniük; kéri az Igazgatótanácsot, hogy gondoskodjék arról, hogy azok a tagállamok, amelyek a tanárok kirendelése útján nem biztosítanak pénzügyi hozzájárulást, utaljanak át az iskolák költségvetésébe egy annak megfelelő mértékű pénzügyi hozzájárulást;

36. úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi finanszírozási rendszer bizonyos tagállamokra aránytalanul nagy terhet ró a kirendelések és az iskolai infrastruktúra tekintetében, és felhívja az Igazgatótanácsot, hogy vizsgálja felül az iskolák finanszírozására, valamint a tanárok felvételére vonatkozó rendszert;

37. megerősíti, hogy az Európai Iskolák finanszírozását stabil és megfelelő alapokra kell helyezni az egyezményben és az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek alapján vállalt kötelezettségek teljesítése, valamint az oktatás színvonalának és az Európai Iskolákban valamennyi nyelvi közösséghez tartozó gyermek számára azonos és egyenértékű oktatási feltételek biztosítása érdekében. Ezzel összefüggésben tudomásul veszi a brüsszeli Európai Iskolák szülői munkaközösségei és pedagógusai által a közelmúltban benyújtott petíciót, amely rámutat arra, hogy a javasolt költségvetési megszorítások komoly veszélyt jelentenek az Európai Iskolák oktatási színvonalára és megfelelő működésére, és következésképpen tiltakozik mindennemű költségvetési megszorítás ellen;

38. felhívja a Bizottságot, hogy alkosson rendelkezéseket annak érdekében, hogy az Európai Iskolákkal kapcsolatos különleges járulék mértékét meghatározhassa;

39. hangsúlyozza, hogy hosszú távon az Európai Unió pénzügyi hozzájárulásának nagyobb átláthatóságát kell biztosítani, és megfelelőbben kell szavatolni ezen intézmények nyitottságát és sokszínűségét, miközben be kell vezetni egy fenntartható finanszírozási rendszert is; ezzel összefüggésben felkéri a Bizottságot annak pontos meghatározására, hogy a különleges járulékot milyen célra használták fel; felkéri a Bizottságot, hogy ismertesse a 2009-es reform végrehajtásának jelenlegi állását, valamint a következő évekre vonatkozó finanszírozási szükségleteket, különösen az épületekkel kapcsolatos politikát illetően;

Pedagógiai szempontok

40. kifejezi abbéli kívánságát, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 4. cikke értelmében – amelynek célja a különböző nyelvi tagozatok diákjainak együttes oktatása bizonyos tantárgyaknak azonos szintű vegyes osztályokban való tanításán keresztül – a nem alapvető tantárgyak oktatásában tegyék általánossá az ún. közvetítő nyelvek használatát anélkül, hogy ez hátrányosan érintené azokat, akik anyanyelve nem a munkanyelvek egyike;

41. fenntartja, hogy tényleges értéke van annak, hogy bizonyos tantárgyakat a kevés uniós polgár által beszélt, „kevésbé széles körben használt” nemzeti nyelveken oktatnak;

42. hangsúlyozza, hogy az Európai Iskolák tanterveit az iskolák számára többletköltségekkel nem járó, külső szakértői értékelésnek kell alávetni, valamint hogy a folyamatban lévő érettségireformot végre kell hajtani;

43. megköveteli, hogy a helyi alkalmazottak felvétele kiválósági kritériumok alapján történjen, biztosítsák az oktatás és képzés, valamint hiányzások esetén a helyettesítések minőségét, és hogy az Igazgatótanács biztosítsa a személyzet szakmai képességeinek szakfelügyelő útján való értékelését;

44. úgy véli, hogy különleges képzési programokat és szakmai munkaértekezleteket kell szervezni a különböző nemzeti rendszerekből érkező tanárok számára, hogy – közös szabványok és kritériumok alapján – felkészítsék őket az Európai Iskolák rendszere keretében végzendő munkára;

2011. szeptember 27., kedd

45. megerősíti, hogy a sajátos nevelési igényű tanulókra vonatkozó rendelkezések továbbra is kiemelt fontosságúak, és hogy az Európai Iskoláknak mindent meg kell tenniük a fogyatékkal élő tanulók oktatásával kapcsolatos kompetenciáik növelése érdekében; e tekintetben kéri, hogy az Igazgatótanács ügyeljen arra, hogy az osztályok méretének kiszámításakor a tanulók e kategóriájára együttthatókat alkalmazzanak, és biztosítsa e tanulók teljes integrációját;

46. felkéri az Európai Iskolák Igazgatótanácsát, hogy hajtsa végre a svéd szakértői csoport 2009. évi vizsgálatában megállapított ajánlásokat a sajátos nevelési igényű tanulók vonatkozásában, és dolgozzon ki cselekvési tervet ezen a területen;

47. hangsúlyozza, hogy megfelelően működő rendszert kell kidolgozni, hogy segítsék az Európai Iskolákban a fogyatékkal élő tanulókat az beilleszkedésük során (pl. gyógypedagógusok segítségével), annak érdekében, hogy biztosítsák szüleik mobilitását;

48. megállapítja, hogy az Igazgatótanács által közölt 2,7 %-os hivatalos iskolai bukási arány nem veszi figyelembe az Európai Iskolák eredményei közötti jelentős eltérést, és különösen a francia tagozat esetében évek óta tapasztalt abnormálisan magas bukási arányt; felkéri az Igazgatótanácsot, hogy vizsgálja meg e működési zavar, általánosságban a bukási arány és az évet ismétlő gyermekek folyamatosan magas arányának pedagógiai és pénzügyi okait, illetve következményeit;

49. ismételten kéri az Igazgatótanácsot, hogy dolgozzon ki alternatív megoldásokat azon tanulók számára, akik nem tudják az európai érettségi bizonyítványt adó képzési formában folytatni tanulmányaikat, és a szakképzés iránt érdeklődő tanulók számára irányozza elő egy, az érettségi bizonyítványtól különböző záróbizonyítvány létrehozását; úgy véli, hogy minden új bizonyítványt hatásvizsgálatnak kell alávetni, és a bizonyítványnak biztosítania kell, hogy az hozzáadott értékkel bír a meglévő oktatási keret számára;

50. megerősíti, hogy a sajátos nevelési igényű tanulók beiskoláztatása továbbra is kiemelt fontosságú, annál is inkább, mivel az Európai Iskolák jelenleg csak egyetlen bizonyítvány megszerzését teszik lehetővé, és az Iskoláknak ezért maximális támogatást kell biztosítaniuk e tanulók számára annak érdekében, hogy lehetőség szerint elkerüljék a tanulmányi kudarcokat, amelyek a tanulmányok megkezdéséhez vezethetnek, amennyiben a tanuló – nyelvi vagy egyéb okokból – nem tud bekapcsolódni a fogadó ország nemzeti oktatásának más képzési formájába;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak és az Európai Iskolák Igazgatótanácsának.

Az EU jövőbeli kohéziós politikája

P7_TA(2011)0403

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a strukturális és kohéziós alapok felhasználásáról: tanulságok az EU jövőbeli kohéziós politikájára nézve (2010/2305(INI))

(2013/C 56 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 174–178. cikkeire,
- tekintettel a Bizottság 2011. január 26-i, „Az Európa 2020 keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politika” című közleményére (COM(2011)0017),
- tekintettel az Európa 2020 keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló bizottsági szolgálati dokumentumra (SEC(2011)0092),

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a 2010. október 25-i, „Kohéziós politika: Válasz a gazdasági válságra, az európai gazdasági fellendülési terv támogatására elfogadott kohéziós politikai intézkedések végrehajtásának felülvizsgálata” című bizottsági szolgálati dokumentumra (SEC(2010)1291),
- tekintettel a Bizottság 2010. március 31-i, „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című közleményére (COM(2010)0110),
- tekintettel a 2010. március 31-i, „Kísérő dokumentum a 2010. március 31-i bizottsági közleményhez – Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című bizottsági szolgálati dokumentumra (SEC(2010)0360),
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az Az Európai Parlament és a Tanács 2010. június 16-i 539/2010/EU rendeletére az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK rendeletnek egyes követelmények egyszerűsítése és a pénzügyi irányításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek a marginalizált közösségeket segítő, lakásberuházási intézkedések támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. május 19-i 437/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. május 6-i 397/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 7-i 284/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. január 19-i 284/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1784/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 5-i 1081/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és az 1783/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 158., 2010.6.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 132., 2010.5.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 126., 2009.5.21., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 94., 2009.4.8., 10. o.

⁽⁵⁾ HL L 25., 2009.1.29., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽⁷⁾ HL L 210., 2006.7.31., 12. o.

⁽⁸⁾ HL L 210., 2006.7.31., 1. o.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 2006. december 8-i 1828/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
  - tekintettel a Bizottságnak a kohéziós politikához kapcsolódó programok végrehajtásáról szóló 2010. évi stratégiai jelentéséről szóló, a Külügyek Tanácsa 2010. június 14-i ülésén elfogadott tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, 2010. július 14-i véleményére: „A 2007 és 2013 közötti időszak helyes gyakorlatain alapuló hatékony partnerségek ösztönzése a kohéziós politikai programok irányítása terén” (ECO/258),
  - tekintettel a Régiók Bizottsága 2010. december 1–2-i, „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című véleményére (CdR 159/2010),
  - tekintettel a 2007–2013-as időszakra vonatkozó kohéziós politikai programok végrehajtásáról szóló 2010. évi jelentésről szóló, 2011. június 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel „A valódi területi, társadalmi és gazdasági kohézió kialakításáról az EU-n belül – a globális versenyképesség elengedhetetlen feltétele?” című, 2010. december 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel „A strukturális alapokról szóló rendelet végrehajtásáról (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei” című 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0287/2011),
- A. mivel a felhasználási képesség azt jelenti, hogy egy adott tagállam és régiói milyen mértékben képesek hatékony és eredményes módon elkölteni a strukturális és kohéziós alapokból kiutalt pénzügyi forrásokat, és mivel ez a képesség szükséges ahhoz, hogy az uniós alapokból rendelkezésre álló források a lehető legnagyobb mértékben hozzá tudjanak járulni a gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz,
- B. mivel az EU kohéziós politikája létfontosságú az EU harmonikus fejlődése szempontjából, és mivel a régiók közötti fejlődési egyenlőtlenségek csökkentése terén elért eredmények ellenére továbbra is jelentős különbségek állnak fenn a gazdasági, társadalmi és regionális fejlettségi szint tekintetében,
- C. mivel a leghátrányosabb helyzetű régiókban és mikrorégiókban hiányzik a pénzügyi és emberi erőforrás, illetve a hozzáférhető uniós támogatások megfelelő felhasználásához szükséges adminisztratív támogatás;

⁽¹⁾ HL L 371., 2006.12.27., 1. o.

⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0283.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0473.

⁽⁵⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 79. o.

2011. szeptember 27., kedd

- D. mivel az uniós regionális politika a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításának elengedhetetlen eszköze, amely lehetővé teszi az Unió számára a régiók közötti különbségek enyhítésére, a valós konvergencia előmozdítására, valamint a fejlődés, a minőségi foglalkoztatás és a társadalmi fejlődés ösztönzésére irányuló, a kevésbé fejlett régiók számára is kedvező intézkedések megtételét;
- E. mivel a felhasználási képesség nem paraméter, hanem változó, és mivel ez a különböző tagállamok körében és a különböző tagállamokon és régiókon belül széles skálán mozog, ezért egyéni megoldásokra van szükség a képesség fejlesztéséhez,
- F. mivel a lehető legtöbb pénzügyi támogatás felhasználására való törekvés a tagállamok és az irányító hatóságok részéről folyamatos erőfeszítéseket igényel, és a folyamat minden szakaszában szükségessé teszi a helyi és regionális igazgatási szint bevonását, valamint az intézményi infrastruktúrákon belül a megfelelő szintű kapacitást és a hatékony irányítási és ellenőrzési rendszereket,
- G. mivel az adminisztratív kapacitás – különösen a projektek tervezése és végrehajtása tekintetében – kulcsfontosságú tényező a felhasználási képesség szempontjából, különös tekintettel a lemaradó és alacsony felhasználási aránytal rendelkező tagállamokra,
- H. mivel a strukturális és kohéziós alapokra vonatkozó szabályok természetükből fakadóan bonyolultak, ennél fogva nehezen ültethetők át a nemzeti jogba, nehezen hajthatók végre és könnyen hibák forrásai lehetnek, emiatt a tagállamok aránytalanul sok időt töltenek a hibák kezelésére és ellenőrzésére irányuló törekvésekre, és ezért a szabályoknak a jobb elfogadtatás érdekében időben stabilaknak kell maradniuk; Ezzel szemben minden olyan egyszerűsítést támogatni kell, amely elősegíti a pénzügyi eszközök végrehajtását,
- I. mivel a hibák számának és a strukturális finanszírozás működési zavarainak csökkentése ellenére szükség van a nem megfelelő finanszírozás visszaszorítása és az indokolatlanul kifizetett összegek visszatérítése érdekében meg kell erősíteni a tagállamok által hozott intézkedéseket,
- J. mivel a jelenlegi programozási időszakban az EU-hoz csatlakozott tagállamok a felhasználás tekintetében különösen jelentős nehézségekkel néznek szembe annak következtében, hogy az előcsatlakozási alapokhoz viszonyítva lényegesen megnövekedett az alapokból rendelkezésre álló összeg, és hogy a projektek összeállítása, nyomon követése és értékelése terén rosszul működnek az adminisztratív struktúrák,
- K. mivel a rövid és hosszú távú alapok szintjei tekintetében a láthatóság hiánya a felhasználási képesség akadályát képezi, és mivel nagyobb átláthatóságra van szükség az irányítás valamennyi szintjén,
- L. mivel az Európai Szociális Alapnak (ESZA) alapvető támogatást kell nyújtania a munkaerő-piaci politikáknak, továbbá kiemelkedő szerepet kell betölteni a társadalmi integráció előmozdításában, amihez forrásainak jelentős fokozása szükséges;
1. rámutat arra, hogy 2010 folyamán a fent említett problémák ellenére erőfeszítések történtek a felhasználási képesség és a kohéziós politika költségvetési végrehajtása terén való előrelépés érdekében, és elismeri az európai gazdaságélénkítési terv kohéziós politikával kapcsolatos intézkedéseinek a programok végrehajtásának felgyorsítására, valamint a kedvezményezetteknek szánt finanszírozás nyújtásának előmozdítására gyakorolt pozitív hatását; kéri a Bizottságot, hogy a 2007–2013-as időszakban folytassa a beavatkozásokat;
2. rámutat arra, hogy a felhasználási problémákat a következő fő tényezők idézték elő:
- az új irányítási és ellenőrzési rendszer megfelelőségének értékelésére irányuló eljárások lefolytatásával kapcsolatos nehézségek, amelyek általában a programozási időszak elejére estek;

2011. szeptember 27., kedd

- az általános gazdasági hanyatlás, amely az állami költségvetésekre alkalmazandó költségvetési megszorító intézkedések formájában közvetlen hatásként nyilvánult meg, valamint a belső finanszírozáshoz való hozzáféréssel kapcsolatos nehézségek;
- nem volt elegendő forrás a projektek társfinanszírozásához;
- az uniós és nemzeti szabályok megállapításának és bevezetésének, illetve a kapcsolódó útmutatásoknak a késedelmei, valamint a hiányos és nem világos szabályok;
- késedelmek az útmutatók fordításában és a pontosítások Bizottságtól való beszerzésében, valamint a Bizottság útmutatójának következetlensége;
- túl bonyolult és túl szigorú nemzeti eljárások, valamint az azokban végrehajtott gyakori változtatások;
- a programok végrehajtását biztosító új intézmények létrehozásának szükségessége, amely miatt a programok megindítása és lefolytatása késedelmeket szenvedhet;
- a hatóságok közötti nem elégséges elkülönülés, az intézmények közötti hierarchiával kapcsolatos problémák, valamint a feladatok és felelősségek elosztásával kapcsolatos belső nehézségek;
- a regionális és helyi szint nem elégséges bevonása az operatív programok létrehozásába;
- a személyzet korlátozott létszáma és elégtelen képzettsége nemzeti és regionális szinten, valamint nehézségek a személyzet megtartását illetően;
- az információs technológiai rendszerek létrehozásával kapcsolatos nehézségek;
- az ellenőrzés foka és a projekt mérete közötti aránytalanság;
- nem megfelelő kezdeti felkészítés a projektek végrehajtásához, valamint az új projektek hiánya;
- politikai késztetésű változtatások a beruházási prioritásokban;

3. úgy véli, hogy az azonosított problémák közül sok elkerülhető lett volna, ha már a programtervezési szakasztól kezdve nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt bevontak volna valamennyi fontos szereplőt a munkába annak érdekében, hogy a jövőbeli keretdokumentumokat és operatív programokat a lehető legszorosabban az ő szükségleteikhez lehessen igazítani, fokozottabban és világosabban hozzájárulva ezáltal az EU céljainak eléréséhez;

4. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy uniós és nemzeti szinten egyaránt egyszerűbbé és rugalmasabbá kell tenni a szabályokat és az eljárásokat annak érdekében, hogy megkönnyítsék projektgazdák számára az európai alapokhoz való hozzáférést, és a kedvezményezettek számára különösebb nehézségeket nem okozva elősegítsék ezen alapok közigazgatási hatóságok általi jobb igazgatását; úgy véli, hogy az egyszerűsítés hozzá fog járulni a pénzeszközök gyors elosztásához, a magasabb felhasználási arányhoz, a nagyobb hatékonysághoz és átláthatósághoz, kevesebb végrehajtási hiba előfordulásához és a kifizetési időszakok lerövidítéséhez; úgy gondolja, hogy egyensúlyt kell teremteni a szabályok, az eljárások és az ellenőrzések egyszerűsítése, illetve stabilitása között; megjegyzi, hogy a potenciális kérelmezők és pályázók megfelelő tájékoztatása mindenféleképpen a sikeres végrehajtás előfeltétele;

5. hangsúlyozza, hogy a felhasználási arány növelése csak akkor vezethet hatékony eredményekhez, ha a közösségi szabályozási keret tiszteletben tartják;

2011. szeptember 27., kedd

6. az a véleménye, hogy a hozzájárulások ellenőrzésére fordított figyelem sérelme nélkül, különösen hangsúlyozni kell az eredményességgel és a célkitűzések megvalósításával kapcsolatos szempontokat; úgy véli, hogy a végrehajtásra, az ellenőrzésre és a kifizetési rendszerekre vonatkozó meglévő rendelkezésekkel összhangban jobb egyensúlyt kell teremteni egyfelől az uniós kiadások jogszerűségének és szabályszerűségének biztosításához szükséges szabályok és eljárások, másfelől a kohéziós politika teljesítményorientált-ságának növelése és költséghatékonyabbá tétele között;

7. szorgalmazza a kohéziós politika programozásának, nyomon követésének és értékelésének egyszerűsítését azzal a céllal, hogy javítsák a Bizottság tanácsadó szerepét és csökkentsék a nyomon követéshez és ellenőrzéshez kapcsolódó adminisztratív terheket;

8. véleménye szerint a formai szabálytalanságok helyett sokkal inkább a csalásra, valamint a szabálytalanságok differenciáltabb kezelésére kell összpontosítani; kéri, hogy az azonosított szabálytalanság súlyosságától függően rugalmasabb és differenciáltabb megközelítést alkalmazzanak;

9. kiemeli, hogy az arányosság elvét határozottabban kell alkalmazni a projekt méretéhez igazodva megállapított ellenőrzési eljárások tekintetében, egyszerűsítve a kisebb projektek és programok végrehajtása során nyújtandó információkra és az ellenőrzésre vonatkozó követelményeket; hangsúlyozza azonban, hogy az egyszerűsített szabályok semmiképpen sem csökkenthetik az átláthatóságot és a felelősséget; kéri, hogy fokozzák és javítsák az ellenőrzési tevékenység koordinációját, számolják fel a felesleges ellenőrzéseket az alapokat megfelelően igazgató tagállamokban, alkalmazzák az egységes ellenőrzés elvét a következő programozási időszakban, mégpedig olyan gyakran – miként a „bízalmi szerződés” esetében is –, amilyen gyakran csak lehet;

10. kiemeli, hogy rendkívül fontos a többéves pénzügyi keret, valamint a tagállamoknak szóló világos és egyértelmű szabályok és útmutatók kellő időben történő elfogadása, hogy a következő programozási időszak elején el lehessen kerülni a kezdeti nehézségeket és a nemzeti szabályok kidolgozásával, valamint az előzetes feltételek tagállamok általi végrehajtásával kapcsolatos késedelmeket; kiemeli, hogy Bizottságnak technikai segítséget kell nyújtania annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok pontosan megértsék e szabályokat és útmutatókat; hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret időtartama döntő jelentőségű a kohéziós politika és a felhasználási arány szempontjából, mert ha a többéves pénzügyi keret túl rövid, akkor akadályokat gördít a hosszabb – és a fejlesztés szempontjából egyúttal fontosabb projektek elé;

11. felszólítja a tagállamokat, hogy a közösségi jogszabályokat gyorsabban ültessék át a nemzeti jogba; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi kihívások jobb megértése érdekében képzett és elegendő számú személyzetet kell alkalmazni;

12. hangsúlyozza az összes megosztott irányítású alap (ERFA, ESZA, Kohéziós Alap, EMVA, EHA) – továbbá egyes, az AKCS-országokkal szomszédos európai régiók esetében az EFA – közötti nagyobb szinergia és komplementaritás előnyeit és szükségességét; az a véleménye, hogy az integrált projektek finanszírozásának megkönnyítése érdekében ösztönözni kell a rugalmasságot az ERFA és ESZA között, az alapok sajátosságainak és célkitűzéseinek tiszteletben tartása mellett; hangsúlyozza, hogy a szabályok és az eljárások harmonizációja egyszerűsített végrehajtási rendszerek kialakulásához vezethet, továbbá ösztönözheti a potenciális kedvezményezettek részvételét az EU által társfinanszírozott programokban; ezzel összefüggésben emlékeztet a keresztfinszírozás lehetőségére, amelyet még nem használnak ki teljes mértékben;

13. kéri a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az ESZA-t ma hatékonyabban használják a pénzügyi válság okozta jelenlegi társadalmi-gazdasági kihívások minden szinten és minden tagállamban történő megválaszolására, és hogy a jövőbeli ESZA hatékonyan és célzottan, látható, átlátható, hatékony, rugalmas, egyszerű és felhasználóbarát, a humán erőforrás fejlesztése érdekében alkalmazott eszközként járuljon hozzá az Európa 2020 stratégia végrehajtásához a foglalkoztatás és a szociálpolitika területén, miközben tükrözze a tagállamok és a régiók sajátosságait és igényeit;

2011. szeptember 27., kedd

14. hangsúlyozza, hogy az erőfeszítéseket korlátozott számú prioritásra kell összpontosítani – amelyek közül a legsürgetőbb a belső piacon regisztrált történelmi méretű munkanélküliségi szintek csökkentése, elsősorban a fiatalok és a nők foglalkoztatására összpontosítva –, annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az uniós szintű projektek hatékonyabb végrehajtását, és hogy maximalizálni lehessen az ESZA Európa 2020 stratégia támogatására kifejtett hatását és a benne rejlő lehetőségeket, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a tagállamokban uralkodó eltérő körülményeket, és hogy meg kell erősíteni az ESZA pénzügyi autonómiáját, illetve növelni kell rugalmasságát a jelenlegi foglalkoztatási kihívások jobb megértése érdekében;

15. kéri a tagállamokat, hogy valamennyi érdekelt féllel tartsanak fenn folyamatos és átfogó párbeszédet nemzeti, regionális és helyi szinten annak érdekében, hogy a munkaerőpiac igényeit jobban meg lehessen határozni, a társadalmi szempontból hátrányos helyzetű csoportok foglalkoztathatóságát javítani lehessen, ugyanakkor a kohéziós politikával kapcsolatos szakpolitikai célok meghatározása során kellően figyelembe lehessen venni a regionális és helyi igényeket és biztosítani lehessen azok megjelenítését az ESZA céljai között; kéri, hogy fordítsanak külön figyelmet az alacsony képzettséget igénylő munkát végzők oktatására és képzésére annak érdekében, hogy javuljon e csoport foglalkoztathatósága;

16. kéri a tagállamokat, hogy javítsák az ESZA-val kapcsolatos figyelemfelkeltést és az ESZA-hoz való hozzáféréssel kapcsolatos információkat, és növeljék a projektépítési kapacitásokat az új, tisztességes munkahelyek teremtésének és a jobb társadalmi beilleszkedés előmozdítása érdekében;

17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak elsőbbséget a helyi és regionális fejlesztési projektekre vonatkozó integrált megközelítéseknek, támogatva, hogy alulról felfelé építkező helyi kezdeményezéseket dolgozzanak ki az ESZA tekintetében és lehetővé téve a különböző finanszírozási források – operatív programok, nemzeti programok és magánforrások – kombinálását az egyes projektek szintjén;

18. sajnálja, hogy a hosszú adminisztrációs eljárások és a bonyolult szabályok miatt, különösen egyes tagállamokban, az ESZA végrehajtása a vártnál lassabban halad, és sok lehetséges kedvezményezett elretten a támogatás kérelmezésétől; támogatja az ESZA célkitűzései és a munkaerőpiac tényleges igényei közötti szakadék csökkentését, amelynek érdekében erőfeszítéseket kell tenni a szakképzés átalakítására és a kézművesség védelmére;

19. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a társfinanszírozás szintjét, hogy jobban tükröződjön a fejlődési szint, az uniós hozzáadott érték, a fellépések típusai, a kedvezményezettek, felvevőképességük és fejlődési lehetőségeik; ezért felszólít arra, hogy elegendő közösségi költségvetést határozzanak meg a kohéziós politikára akkor, amikor a nemzeti és helyi hozzájárulásokat a nemzeti költségvetési megszorító politikák fékezik; sajnálja, hogy a rendelkezésre álló ESZA-források egy része nem kerül felhasználásra, ugyanakkor megjegyzi, hogy néhány tagállamban jelentős előrelépés tapasztalható; kéri ezért a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan mechanizmusokat, amelyek a kisebb kedvezményezetteket (jellemzően helyi szintű nem kormányzati szervezetek és kkv-k) a sikeres kérelmek elkészítéséhez szükséges ismeretekkel látják el és tanácsadást biztosítanak számukra a végrehajtás során, így garantálva a hatékonyabb végrehajtást;

20. kéri a tagállamokat, hogy pontos szabályok szerint, nagyobb mértékben használják ki az előlegfizetés lehetőségét az ESZA-kedvezményezettek számára;

21. hangsúlyozza, hogy külön határozott hangsúlyt kell fektetni az ESZA által finanszírozott fejlesztési programok tényleges hatásaira és eredményeire, amihez közösségi, nemzeti, regionális és helyi szinten segítséget nyújt a nem csupán a kiadások szintjére, hanem a megvalósított politikák minőségére is szükség-szerűen kiterjedő értékelési, ellenőrzési és jelzési rendszerek fejlődése. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a munkába való visszatérést támogató hosszú távú projektekkel kapcsolatos bizonytalansági tényezőket;

22. hangsúlyozza, hogy bizonyos tagállamokban bizonyos reformoknak jelentősége lehet a felhasználási képesség növelése szempontjából, ezért feltétlenül szükséges, hogy a fejlesztési és beruházási partnerség meghatározásakor a Bizottság tárgyalásokat folytasson az érintett tagállamokkal annak érdekében, hogy azokat kötelező feltételekké tegyék az államok számára; rámutat különösen a decentralizáció, valamint a regionális és helyi hatóságok felhatalmazásának fontosságára;

2011. szeptember 27., kedd

23. támogatja azt a nézetet, hogy a kohéziós politika szabályozási szerkezete biztosítson fokozottabb rugalmasságot az operatív programok szervezésében, hogy jobban kifejezésre juttassa a fejlesztési folyamatok jellegét és földrajzi sajátosságait; javasolja, hogy kellő rugalmasságot biztosítsanak a tagállamok és a régiók számára saját prioritásaik meghatározásában és a megfelelő szakpolitikai cél- és eszköztárak kidolgozásában;

24. felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a projektek előkészítésére és állítsanak össze egy projektlistát, hogy minimalizálni lehessen a költségek túllépésének kockázatát és magas felhasználási arányt lehessen elérni;

25. megállapítja, hogy az állami szektor nemzeti, regionális és helyi szintű intézményi kapacitása, illetve a résztvevő állami hatóságok és kedvezményezettek műszaki és adminisztratív kapacitása kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia céljainak eléréséhez szükséges szakpolitikák kidolgozása, végrehajtása és nyomon követése szempontjából;

26. kéri a tagállamokat, hogy a Bizottság támogatásával, valamint a helyi és regionális hatóságokkal egyeztetve fordítsanak fokozott figyelmet az emberi erőforrások jobb igazgatására, és tegyenek további erőfeszítéseket annak érdekében, hogy képzett munkatársakat vonzzanak és tartsanak meg az uniós alapok kezelésére, színvonalas továbbképzést biztosítva számukra és mindennemű személycserétől tartózkodva – hacsak az nem feltétlenül szükséges –, és kizárólag azt a célt követve, hogy javuljon az uniós alapok hatékonysága, és következőképpen az azokkal kapcsolatos felhasználási képesség is; emlékeztet e tekintetben azokra a lehetőségekre, hogy az ESZA-ból és a kapacitásépítésre szolgáló technikai segítségnyújtásból forrásokat lehet felhasználni, amelyek a program megvalósításához és nyomon követéséhez szükségesek; hangsúlyozza a programban résztvevő partnereknek való segítségnyújtást célzó, decentralizált szintű egyablakos rendszer fontosságát; kéri a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a polgárokhoz a lehető legközelebb álló szinten „európai ügyintézési központokat” a kohéziós alaphoz nyújtott támogatás iránt benyújtott kérelmekkel kapcsolatos segítségnyújtás érdekében mind a helyi hatóságok, mind az uniós polgárok számára;

27. megállapítja, hogy az irányítási és ellenőrzési rendszerek és a kapacitások terén nagyfokú folytonosságra van szükség ahhoz, hogy a megszerzett irányítási tapasztalatokra és ismeretekre alapozhassanak, ezért felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a pénzeszközök kezelésével foglalkozó adminisztratív személyzet fluktuációjának elkerülése érdekében;

28. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson fokozott támogatást azon tagállamok számára, amelyek felhasználási aránya az EU átlaga alatt marad, tehát a felhasználási képesség tekintetében hiányosságaik vannak; úgy véli, hogy az ilyen jellegű fokozott segítségnyújtást és szoros együttműködést folytatni kell legalább addig, míg az érintett országok elegendő szakértelemmel nem rendelkeznek ahhoz, hogy külső segítség nélkül is képesek legyenek eredményeket felmutatni;

29. felkéri a tagállamokat, hogy végrehajtási struktúráik között hozzanak létre véleménycserére szolgáló fórumokat, illetve hálózatokat, hogy megvitassák a tapasztalatokat és nehézségeket, valamint kicseréljék a legjobb gyakorlatokat; arra is felkéri a tagállamokat, hogy támogatás biztosítása révén nyújtsanak segítséget a kedvezményezetteknek a nagyobb igényeket támasztó ellenőrzési követelmények teljesítéséhez, elsősorban a technikai segítségnyújtási előirányzatoknak azon gazdasági és társadalmi szereplők képzésére és figyelemmel kísérésére történő igénybevételeivel, akik az alapokból támogatásokban részesülhetnek; javasolja, hogy a technikai segítségnyújtással kapcsolatos operatív programokra fordítandó összeg egy részét az ilyen projektek megvalósítására használják fel; kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és léptessenek életbe megfelelő képzéseket az alapok potenciális kedvezményezettjei számára;

30. rámutat a régiók közötti együttműködési programok, valamint az INTERACT és az URBACT típusú programok jelentőségére a bevált gyakorlatok azonosítása és terjesztése szempontjából, valamint a politikában és az ügyintézésben részt vevő személyek felkészítésében az alapok optimális felhasználására; kéri, hogy a területrendezés és az alapok helyes felhasználása előmozdítására irányuló tevékenységek jogosultak legyenek a Területi Együttműködés Célkitűzés „régióközi együttműködés” ágának előirányzataira;

31. felhívja a Bizottságot, hogy az ikerintézményi program tapasztalatai alapján hozzon létre uniós szintű együttműködési programot a nagy felhasználású és az alacsony felhasználású régiók közötti együttműködés javítása, valamint a legjobb gyakorlatok terjesztése érdekében;

2011. szeptember 27., kedd

32. Javasolja, hogy a kedvezményezettek, a helyi és regionális szinten érdekelt felek és kormányintézmények számára hozzanak létre internetes platformot, amelynek rendeletetése a bevált gyakorlatok cseréje és tájékoztatás az akadályokról, a gondokról és azok lehetséges megoldásairól.

33. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállami irányítási és ellenőrzési rendszerekben fennálló különbségek szem előtt tartásával vizsgálja meg a harmonizált információs és kommunikációs rendszerek bevezetését, ezért kéri egy egységes szoftver bevezetését az alapoknak a területi együttműködési programok keretében történő felhasználása figyelemmel kísérésére;

34. kéri a Bizottságot, hogy használja fel a tájékoztatási és kommunikációs rendszereket az alapok igénybevitelével kapcsolatos korai figyelmeztető rendszer kifejlesztésére, és terjesszen elő legalább évente olyan jelentést, amely minden egyes régióra vonatkozóan adatokat tartalmaz a regionális és strukturális alapok felhasználásáról, lehetővé téve az Európai Parlament és a Tanács számára a kohéziós politika átvilágítását;

35. kéri, hogy a Bizottság működjön együtt az Európai Beruházási Bankkal, különösen olyan kezdeményezések terén, amelyek célja a kohéziós politika eredményesebbé és hatékonyabbá tétele, valamint a strukturális alapok hatásának a kkv-ket támogató finanszírozás biztosítása révén történő megerősítése;

36. úgy véli, hogy a rugalmasság fokozását célzó, a regionális és helyi szintű köz- és magánszféra közötti, megfelelő időben és az Európa 2020 stratégiával összhangban előkészített partnerség hozzájárul a felhasználási képesség növeléséhez és a társfinanszírozással járó nehézségek megoldásához; javasolja a tagállamoknak, hogy e partnerségek megkönnyítése érdekében pontosítsák és egyszerűsítsék nemzeti jogszabályaikat; kiemeli, hogy szavatolni kell a köz- és magánszféra közötti partnerségek demokratikus ellenőrzését;

37. kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze a PPP-projektek végrehajtási jogalapjának meglétét és vizsgálja meg megbízhatóságát, és ha szükséges, tegyen javaslatot az ilyen jogalkotási intézkedésekkel még nem rendelkező tagállamok számára, hogy a lehető legrövidebb időn belül készítsenek elő és fogadjanak el eljárásokat e projektek regionális és helyi szinten történő hatékony végrehajtására annak érdekében, hogy biztosítsák a strukturális alapok, valamint a kohéziós alap a PPP-projektekre történő felhasználását a következő programozási időszakra;

38. hangsúlyozza, hogy kkv-k zöme, különösen a kis- és mikrovállalkozások a jelenlegi adminisztratív és pénzügyi terhek miatt maguktól nem képesek a strukturális alapokhoz hozzáférni, ezért regionális és országos szintű képviseleti szervezeteik részéről támogatásra és tanácsra van szükségük; úgy véli, hogy a szabályok és az eljárások egyszerűsítése elengedhetetlen feltétele annak, hogy hozzáférhessenek a strukturális alapokhoz; kéri, hogy az alapok jobb felhasználásának biztosítása érdekében a kisvállalkozói intézkedéscsomagot és annak a „gondolkozz először kicsiben”, a „csak egyszer” és az arányosság elveit minden döntéshozatali szinten alkalmazzák a beruházási prioritások meghatározására és az irányítási, átvilágítási és ellenőrzési eljárások kidolgozására;

39. hangsúlyozza, hogy a 1083/2006/EK tanácsi rendelet 11. cikkében meghatározott partnerek szempontjából nagy jelentőséggel bír, hogy képesek legyenek az alapokat felhasználni; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak teljes körű tájékoztatást és támogatást a polgárok, a civil társadalom képviselő, egyesületek és nem-kormányzati szervezetek, valamint a regionális és helyi hatóságok számára a finanszírozási lehetőségekről, a strukturális és kohéziós alapokból történő társfinanszírozásra való jogosultságról, a társfinanszírozási szabályokról, a visszatérítésre vonatkozó szabályokról, valamint arról, hol találhatók meg a pályázati felhívások, és ösztönözzék őket a finanszírozási lehetőségek kihasználására;

40. hangsúlyozza az Európai Beruházási Bank által rendelkezésre bocsátott pénzügyi eszközök, közöttük a Jessica felhasználásának pozitív hatásait, az általános pénzügyi forrásoknak a közvetlen állami finanszírozás növelése nélkül történő gyarapítása érdekében;

2011. szeptember 27., kedd

41. újól megismétli, hogy a többszintű kormányzás mechanizmusai és a partnerség elve kulcsfontosságú tényezőnek számít az operatív programok hatékonysága és a nagy felhasználási kapacitás tekintetében; kéri a tagállamokat, hogy az operatív programok kialakítása és végrehajtása során – a szubszidiaritás elvével összhangban és intézményes önállóságukat megtartva – folyamatosan erősítsék meg a partnerség és az átláthatóság elvét, ezért már az operatív programok kialakításának kezdetétől és annak minden szakaszában, valamint a végrehajtási és az értékelési szakaszokban is vonják be a regionális és helyi szintű szereplőket és a civil társadalmat kötelező, átfogó és fenntartható módon a beruházási prioritások meghatározásába és kijelölésébe, magába a döntéshozatali folyamatba és a programok végrehajtásába;

42. kéri a Bizottságot, hogy bocsássa nyitottabb vitára azokat a tervezett intézkedéseket, amelyek célja a strukturális és kohéziós alapok felhasználásának felgyorsítása; javasolja e tekintetben a Régiók Bizottságának felkérését arra, hogy évente nyilvánítson véleményt valamennyi tagállam felhasználási képességéről;

43. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy miközben támogatja az Európa 2020 stratégia végrehajtását valamennyi tagállamban, a kohéziós politika csökkentse a régiók és mikrorégiók közötti egyenlőtlenségeket, vegye figyelembe a legkülső régiók sajátos igényeit és mozdítsa elő az EU harmonikus fejlődését, további célzott eszközöket és intézkedéseket is alkalmazva azokon a területeken, amelyek még messze elmaradnak az európai normáktól;

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe

P7_TA(2011)0404

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe” (2011/2023(INI))

(2013/C 56 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 196. cikkére, amely kimondja, hogy az „Unió ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést a természeti vagy ember okozta katasztrófák megelőzését és az azokkal szembeni védekezést szolgáló rendszerek hatékonyságának javítása érdekében”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 122. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 222. cikkére (szolidaritási klauzula), amely kimondja, hogy „ha egy tagállamot terroristámadás ér, illetve ha természeti vagy ember okozta katasztrófa áldozatává válik, az Unió és tagállamai a szolidaritás szellemében együttesen lépnek fel”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 23. cikkére,
- tekintettel a külföldi katonai és polgári védelmi eszközök katasztrófasegélyezés esetén történő alkalmazásáról szóló, 1994. évi, 2001-ben felülvizsgált oslói iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és az Európai Bizottság elnökei által 2007. december 18-án aláírt, a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusra,
- tekintettel „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2010. október 26-i bizottsági közleményre (COM(2010)0600),

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a Bizottság 2008. március 5-i közleményére az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az Unió katasztrófaelhárítási képességének megerősítéséről (COM(2008)0130),
  - tekintettel Michel Barnier 2006. májusi, „Az európai polgári védelmi erőért: Europe Aid” című jelentésére,
  - tekintettel a Tanács 2010. december 14-i következtetéseire, amelyben üdvözölte a Bizottság 2010. október 26-i közleményét, amely egy kiszámíthatóbb, eredményesebb, hatékonyabb, koherensebb és láthatóbb uniós katasztrófareagálás megvalósítására irányul,
  - tekintettel a Tanács 2007. decemberi következtetéseire, amelyben felkérte a Bizottságot, hogy a lehető legjobban használja ki a közösségi polgári védelmi mechanizmust, és erősítse meg még jobban a tagállamok közötti együttműködést,
  - tekintettel a polgári védelmi pénzügyi eszköz létrehozásáról szóló, 2007. március 5-i 2007/162/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és a közösségi Polgári Védelmi Mechanizmus kialakításáról szóló, 2007. november 8-i 2007/779/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽²⁾,
  - tekintettel az EU gyorsreagálási képességének kialakításáról szóló, 2010. december 14-i ⁽³⁾, a közelmúltbeli haiti földrengésről szóló, 2010. február 10-i ⁽⁴⁾, a 2009 nyarán pusztító erdőtüzekről szóló, 2009. szeptember 16-i ⁽⁵⁾, az Unió katasztrófa-elhárítási képességének megerősítéséről szóló, 2008. június 19-i ⁽⁶⁾ és a természeti katasztrófákról szóló, 2007. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Külügyi Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0283/2011),
- A. mivel az Európai Uniónak és tagállamainak számos kockázattal kell szembenéznük: földrengések és szökőárak, tűzvészek, beleértve az erdőtüzeket is, árvizek és földcsuszamlások, ipari és nukleáris balesetek, terrortámadások, természeti katasztrófák és nagy, általános járványok; mivel az Uniót és polgárait, valamint a világ más országait és régióit érintő ezen természeti és ember okozta katasztrófák száma és súlyossága drámaian megnövekedett – ezt a tényt megrázó módon igazolja az a súlyos katasztrófa, amely a közelmúltban Japánt érte, amelyet egyszerre sújtott földrengés, szökőár és nukleáris katasztrófa –, ami ennek megfelelően egyre több emberéletet követel, valamint növekvő gazdasági, társadalmi, környezeti és a kulturális örökséget is érintő károkkal jár, és mivel nem zárhatjuk ki, hogy ilyen szélsőséges, előre nem látható léptékű események bármikor bekövetkezhetnek, amely esetben az európai katasztrófareagálás lenne a leghasznosabb, mivel a nemzeti képességek határai végesek;
- B. mivel a rendkívüli aszályok és az erdőtüzek gyakorisága és mértéke fokozódott Európában, és ezért elengedhetetlen a kockázatelemzési mechanizmusok, a megelőzésre szolgáló rendszerek és az említett jelenségek leküzdésére irányuló eszközök javítása érdekében e téren végzett tudományos kutatás továbbfejlesztése,
- C. mivel az egyre nagyobb mértékű éghajlatváltozás és a természeti tőke kimerítése tovább fogja növelni a gyakoribb és intenzívebb természeti katasztrófák valószínűségét;

⁽¹⁾ HL L 71., 2007.3.10., 9. o.

⁽²⁾ HL L 314., 2007.12.1., 9. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 5. o.

⁽⁵⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 286. E, 2009.11.27., 15. o.

⁽⁷⁾ HL C 187. E, 2008.7.24., 55. o.

2011. szeptember 27., kedd

- D. mivel 2008-ban az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének (UNFCCC) felei a bali cselekvési tervben elismerték a katasztrófakockázatok csökkentése és az éghajlatváltozás közötti összefüggést,
- E. mivel 2010-ben az UNFCCC cancúni alkalmazkodási kerete hivatalosan elismerte, hogy a katasztrófakockázatok csökkentése az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás alapvető elemét képezi, és arra ösztönözte a kormányokat, hogy mérlegeljék az alkalmazkodásra irányuló intézkedések és a hűgői cselekvési keret összekapcsolását,
- F. mivel a közelmúltbeli tragédiák, mint például a haiti földrengés és a pakisztáni áradások megmutatták, hogy a katasztrófákra való reagálás céljából az EU rendelkezésére álló fő eszközök (a humanitárius segítségnyújtás és az EU polgári védelmi mechanizmusa) rendeltetésüknek megfelelően és a körülményekhez képest jól működő eszközöknek bizonyultak, de mivel tovább kell fokozni az Európai Unió katasztrófákra adott válaszlépéseinek összehangolását az Unió határain belül és kívül is, valamint még van javítanivaló az uniós segítségnyújtás egészének eredményessége, hatékonysága, koherenciája és láthatósága tekintetében,
- G. mivel emellett számos válság – különösen a 2004. december 26-i szökőár – idején sok probléma merült fel azzal kapcsolatban, hogy nincsenek uniós szintű, szisztematikus forgatókönyvek és protokollok a kockázatokkal kapcsolatos reagálásra, valamint a megtett összes erőfeszítéshez képest Európa fellépései nem eléggé láthatók,
- H. mivel az Európai Parlament által kezdeményezett kísérleti rendszerek keretében sikeresen teszteltek különböző, előre meghatározott tagállami eszközökön és uniós finanszírozású eszközökön alapuló megoldásokat ⁽¹⁾,
- I. mivel az Európai Parlament következetesen sürgette a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatokat a szubszidiaritás elvét teljes mértékben tiszteletben tartó és ily módon a tagállami erőfeszítéseket az EUMSZ 196. cikkének megfelelően kiegészítő uniós polgári védelmi erő felállítására,
- J. mivel az EUMSZ 222. cikke szerinti szolidaritási klauzula arra kötelezi a tagállamokat, hogy a természeti vagy ember okozta katasztrófák esetén nyújtsanak segítséget egymásnak az EU területén,
- K. mivel döntő fontosságú az Unión belüli és a nemzetközi szereplőkkel megvalósuló közvetlen koordináció, koherencia és kommunikáció; mivel a több, különböző parancsnoki láncsal rendelkező csapat jelenlegi európai helyszíni koordinációja elkerülhetetlenül átfedéseket és párhuzamos erőfeszítéseket idéz elő, és a humán erőforrások, a koordináció és a hatékonyság szempontjából költségesnek bizonyul; végül, mivel a gazdasági és pénzügyi válsággal szemben az Európai Uniónak a meglévő eszközök megosztásán és racionalizálásán alapuló védelmi rendszert kell kialakítania az összekapcsolás növelése nélkül;
- L. mivel a Japánra a közelmúltban lesújtó katasztrófa után a japán kormány arra kérte az Európai Uniót, hogy egyetlen, az Európai Bizottság által koordinált kis polgári védelmi csoportot alakítson ki a segély elosztására ahelyett, hogy a különböző tagállamokból több polgári védelmi csapatot küldene különböző időpontokban; mivel az operatív koordináció megerősítésének köszönhetően a katasztrófa során összeségében javult az EU segítségnyújtása a költséghatékonyság, a koherencia és a láthatóság szempontjából,

⁽¹⁾ Nevezetesen az erdőtüzek elleni küzdelem terén a tagállamok közötti együttműködést erősítő kísérleti projekt (2008) és az EU gyorsreagálási képességével kapcsolatos előkészítő intézkedés (2008–2010) keretében.

2011. szeptember 27., kedd

- M. mivel a politikai összhangot uniós szinten kell biztosítani, tekintetbe véve a vonatkozó intézményi szerepköröket, a katasztrófareagálási műveletek akadályozása vagy lelassítása nélkül, és mivel ennek a meglévő mechanizmusokra kell épülnie, új struktúrák létrehozása nélkül,
- N. mivel a katasztrófareagelőzés és -elhárítás kultúráját érvényesíteni kell a fejlesztési politikákban, tervekben és programokban a katasztrófák egyes alapvető okainak kezelése érdekében,
- O. mivel tovább kell fejleszteni a valós idejű megelőzést minden műveleti szakaszban: a megfigyelés – ideértve a műholdas adatok révén történő megfigyelést is –, a korai figyelmeztetés, a riasztás és az arra adott válasz, valamint a potenciálisan veszélyeztetett lakosságnak történő segítségnyújtás során,
- P. mivel az EU támogatja az Egyesült Nemzetek, különösen az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatalának központi szerepét a nemzetközi segítségnyújtás harmadik országokban történő koordinációja terén,
- Q. mivel a katasztrófák kezelésére a leghatékonyabb stratégia a válságokra az életciklusuk valamennyi szakaszában reagáló, integrált európai összveszély-megközelítés; mivel ennek a megközelítésnek össze kell kapcsolnia a katasztrófareagelőzést (ideértve a katasztrófák hatásainak enyhítését és a kockázatok csökkentését is), a felkészülést, a reagálást és a helyreállítást; mivel kiemelt fontosságú az operatív eszközök, például egy referenciaeljárásokat és tervezési eszközöket is magában foglaló operatív kockázatmegelőzési terv bevezetése; mivel az Európai Uniónak tényleges beruházásokat kell végrehajtania a kockázatok megelőzése és előrejelzése terén, és mivel az Uniónak egyformán ambiciózus megközelítést kell követnie a katasztrófareagelőzés és -elhárítás, valamint a katasztrófareagelés tekintetében,
- R. mivel a Szolidaritási Alapot létrehozó rendelet olyan, a támogatható költségek összegét és jellegét meghatározó előzetes feltételeket, valamint annyira rugalmatlan határidőket és eljárásokat határoz meg, amelyek bizonyos katasztrófahelyzetekben megnehezítik és lelassítják mobilizálását,
- S. mivel válság idején elengedhetetlen, hogy a mentőcsapatok a lehető legrövidebb időn belül pontos tájékoztatást kapjanak annak érdekében, hogy kioszthassák az alapvető létszükségleti cikkeket, a felszereléseket és a kritikus erőforrásokat, és mivel ennek következtében a távközlés a válságkezelési lánc legfontosabb eleme;
- T. mivel válsághelyzetben a hagyományos kommunikációs kapcsolatok és erőforrások túlterheltek lehetnek vagy megsemmisülhetnek,
- U. mivel a Bizottság és a tagállamok már elismerték az európai úrpolitika hasznosságát, valamint az Európai Bizottság által a műholdas adatok és információk felhasználása érdekében elindított globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési program (GMES), továbbá annak a polgári védelem területén és a vészhelyzeti reagálási szolgálaton (ERCS) keresztül történő gyakorlati alkalmazásának pozitív eredményeit;
1. üdvözli az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe” című bizottsági közleményt és annak célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy a közleményben körvonalazott javaslatok további vizsgálatára van szükség a jobb, koordinált, következetes, eredményes, költséghatékony és látható, egységes és átfogó európai katasztrófareagálásra vonatkozó elvárások teljesítése érdekében;

2011. szeptember 27., kedd

2. hangsúlyozza, hogy szükség van a jelenlegi európai katasztrófareagálás működésének racionalizálására és egyszerűsítésére és a közös érdekek szolgálatára rendelkezésre álló erőforrások optimalizálására, ösztönözve ugyanakkor minden tagállamot az európai szolidaritás garantálását célzó hozzájárulás megtételére; ennek megfelelően úgy véli, hogy az Európai Unió reagálási képességének egy integrált összveszély-megközelítés részét kell képeznie; emellett alulról felfelé irányuló erőforrás- és információkezelést kell megvalósítania; más szóval, a kezdeményezés jöhetne a tagállamoktól, amelyek biztosítanak az önkéntes erőforrásokat és szakértelmet;
3. felkéri a Bizottságot, hogy az uniós katasztrófaelhárítási képesség kialakításakor vegye figyelembe a szolidaritási klauzult és annak sürgősen elfogadandó és az EU-n kívüli és belüli katasztrófákra hatékonyabb és koherensebb választ adó végrehajtási rendelkezéseit;
4. ismételten hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Szolidaritási Alapról szóló rendeletet felülvizsgálják a jogosultsági kritériumoknak az egyes régiók és katasztrófák jellemzőihez való hozzáigazítása – ideértve az olyan lassú lefolyású katasztrófákat is, mint az aszályok –, valamint a rugalmasabb és kellő időben történő mozgósítás biztosítása érdekében;
5. kiemeli, hogy a katasztrófákra való felkészülés, a megelőző intézkedések és a reagálás nem függetleníthetők egymástól, és hogy ezért indokolt megszüldíteni egy katasztrófaelhárításra vonatkozó integrált megközelítést;
6. egyetért a jelenlegi eseti koordinációt egy kiszámítható és előre tervezett rendszerrel felváltó minőségi váltás szükségességével az EU polgári védelmi mechanizmusán belül, amely az EU katasztrófaelhárítási műveletei során azonnal bevethető, előre meghatározott eszközökön, valamint egyéb – a tagállamok által a bevetéshez szükségesnek tartott – eszközökön és erőforrásokon alapul; hangsúlyozza egy olyan mechanizmus alkalmazásának szükségességét, amely lehetővé teszi az EU katasztrófaelhárítási tevékenységének nyomon követését, ellenőrzését és fejlesztését;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvét tiszteletben tartva a lehető leghamarabb terjesszen elő javaslatokat az EU polgári védelmi mechanizmusán alapuló uniós polgári védelmi erő felállítására, amely képessé teszi az Uniót arra, hogy összevonja az áldozatok számára nyújtott polgári védelemhez és azonnali veszélyhelyzeti segítségnyújtáshoz szükséges erőforrásokat; úgy véli, hogy az EU reagálásának az európai polgári védelmi erők meglévő szerepköreire és kapacitásaira kell épülnie, és biztosítania kell a jelenlegi hiányosságok és szűk keresztmetszetek kezelését;
8. egyetért azzal, hogy a katasztrófákra adott uniós válaszra vonatkozó stratégiának a 2010. október 26-i közleményben foglaltaknak megfelelően két sarokkőre, az előre kijelölt és ezáltal kiszámítható tagállami vészhelyzeti eszközök képességén és rendelkezésre állásán alapuló európai vészhelyzeti reagálási kapacitásra – az európai polgári védelmi mechanizmus erősítése révén – és az európai vészhelyzeti reagálási központra kell épülnie; hangsúlyozza, hogy e fejlesztéseknek az összes jelentős szereplőt – különösen a civil társadalmat, beleértve a nem kormányzati szervezeteket és az önkénteseket is – összehangolt fellépés keretében összefogó összveszély-megközelítést kell követniük, és hasznosítaniuk kell a különböző meglévő eszközök közötti szinergiákat;
9. úgy véli, hogy az összveszély-megközelítésnek nagyobb rugalmassággal kell párosulnia a különböző kockázati kategóriákra való reagálás során, amelyeket eseti alapon kell vizsgálni; ez ugyanakkor szükségessé teszi olyan decentralizált elemzési és tervezési kapacitás kialakítását, amely a meghozandó intézkedéseket a kockázatok fajtája, valószínűsége és súlyossága függvényében vizsgálja;
10. emellett szorgalmazza, hogy az EU katasztrófaelhárítási képessége használja ki a legkülső régiókat és a tengerentúli országokat és területeket, amelyek támaszpontként megkönnyíthetik a logisztikai műveleteket és az uniós erőforrások előzetes telepítését az összes óceánon;

2011. szeptember 27., kedd

11. felszólítja a Bizottságot, hogy a Tanács által az EU-n belüli katasztrófamegelőzés közösségi keretéről szóló következtetéstervezetben (15394/09. sz. dokumentum, 2009. november 12.) megfogalmazott kérésnek megfelelően készítse el és adja át a Parlamentnek a katasztrófamegelőzési tevékenységek támogatására jelenleg rendelkezésre álló közösségi eszközök jegyzékét a katasztrófamegelőzésnek a már meglévő uniós finanszírozási programokba való jobb beillesztése lehetőségének értékelése érdekében;

12. hangsúlyozza, hogy az európai katasztrófa-elhárítási rendszernek tiszteletben kell tartania a szubsidiaritás elvét mind a tagállamok (amelyeknek képesnek kell lenniük saját eszközeik felhasználására, különösen az esetlegesen ütköző nemzeti szükségletek esetén), mind az Egyesült Nemzetek Szervezete tekintetében, azaz tiszteletben kell tartania egyrészt minden egyes tagállam nemzeti, regionális és helyi hatáskörét – figyelembe véve e hatóságoknak a katasztrófakezelési ciklusban játszott döntő szerepét, különös tekintettel arra hogy sok tagállamban helyi vagy regionális szinten gyakorolják a jogalkotási hatásköröket –, másrészt az Egyesült Nemzetek Szervezetének katasztrófaelhárítási műveletek keretében betöltött koordináló szerepét az Unión kívüli fellépések során; rámutat arra, hogy e stratégiának ki kell egészítenie az ENSZ stratégiáját, amely egyértelműen hozzáadott értéket lát egy beavatkozási képességgel rendelkező európai pólus létrehozásában;

13. hangsúlyozza, hogy mivel a katasztrófák nem vesznek tudomást a határokról, az Európai Uniónak gondoskodnia kell az eszközök összehangolásáról és a harmadik államokkal – elsősorban az Unió a Mediterrán Térségért szomszédos országaival – való együttműködésről;

14. támogatja az európai vészhelyzeti reagálási kapacitás létrehozására és a tagállamok kulcsfontosságú eszközeinek kiszámíthatóbb hozzáférését biztosító intézkedésekre irányuló bizottsági javaslatot, többek között egy előre meghatározott eszköztár létrehozása révén, amelyet előre megállapított válaszadási időn belül rendelkezésre bocsátanak, és amelynek a használata a tagállamok azon önkéntes kötelezettségvállalásán alapul, hogy ezen eszközöket az Unión belüli és kívüli uniós katasztrófaelhárítási beavatkozások céljára önkéntes alapon rendelkezésre bocsátják nemzeti, regionális és helyi szinten; úgy véli, hogy ily módon és a természeti katasztrófák, mint nagyobb tüzek, árvizek, földrengések, vulkánkitörések, hurrikánok és szökőárak, illetve tengeri balesetek, valamint olajszivárgások és nukleáris kockázatok által sújtottak megsegítése révén jelentősen javul az EU beavatkozásainak hozzáadott értéke;

15. rámutat néhány terület, mint a parti, a szigeti és a hegyvidéki régiók földrajzi helyzetükből adódó rendkívüli sebezhetőségére, és kéri, hogy szenteljenek különleges figyelmet e területeknek;

16. felhívja a figyelmet arra, hogy az Unió határain fekvő európai régiókat érinthetik harmadik országokhoz tartozó régiókban történő katasztrófák, amely esetekben a beavatkozás még nehezebb; javasolja, hogy dolgozzanak ki különleges intézkedéseket ezen régiók támogatására, és szenteljenek különleges figyelmet az ember vagy ipari balesetek által okozott katasztrófáknak, amelyek esetében eltérő stratégiákat kell alkalmazni;

17. úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a tűzvészekre, amelyek célzott stratégiákat és fellépéseket tesznek szükségessé;

18. megerősíti, hogy be kell tartani „a szennyező fizet” elvet a környezeti károkért való felelősség és a katasztrófareagálással kapcsolatos költségeknek a károkért felelős magánjogi személyek általi megtérítése tekintetében;

Európai Vészhelyzeti Reagálási Kapacitás

19. véleménye szerint az uniós katasztrófaelhárítási képesség magját az Unión belüli és kívüli uniós katasztrófaelhárítási beavatkozások céljára önkéntes alapon rendelkezésre bocsátott, előre meghatározott képességek, források és eszköztár képezi, amelyeket a tagállamoktól érkező további eseti felajánlások egészítenek ki; javasolja egy olyan világos és részletes ösztönzőrendszer kialakítását, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok teljes kiadásaik növelése nélkül ajánlhassanak fel elegendő kapacitást az önkéntes eszköztárból;

2011. szeptember 27., kedd

20. kéri, hogy a jövőbeni uniós polgári védelmi erőn belül hozzanak létre olyan külön mechanizmusokat, amelyek képessé teszik az Uniót a part menti olaj- és gázkitermelő létesítmények által előidézett súlyos szennyezések kezelésére;
21. emlékeztet az Egyesült Nemzetek központi szerepére a nemzetközi közösség által tett katasztrófa-elhárítási erőfeszítések összehangolása terén.
22. kiemeli, hogy egy erőteljesebb uniós katasztrófareagálási képesség egységes uniós hozzájárulást biztosít az ENSZ által irányított, átfogó segélyműveletekhez és koordinációs szerepkörhöz;
23. megerősíti, hogy a katasztrófaelhárítási műveletekre rendelkezésre álló tagállami eszközöket a tagállamok által kezelt uniós finanszírozású eszközökkel kell kiegészíteni; rámutat arra, hogy ezeknek a közelmúltbeli, európai és Európán kívüli vészhelyzetekben sikeresen tesztelt előkészítő fellépések során kialakított olyan modellekre kell épülniük, mint amilyen a balti országok közötti multinacionális modul az árvíz elleni küzdelem terén és a légi tűzoltási kapacitást kiegészítő taktikai tartalék;
24. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérjék fel a meglévő kapacitásbeli hiányosságokat; meg kell vizsgálni az uniós szintű eszközök létrehozásának lehetőségét – a nemzeti eszközökkel való bármiféle verseny és/vagy átfedés nélkül – annak érdekében, hogy kitöltsék a meglévő kapacitásbeli hiányosságokat azokban az esetekben, ahol ez jelentős megtakarítást eredményezne az EU egésze számára, vagy hogy lehetővé tegyék a hozzáférést az egyedül fellépő tagállamok számára nem elérhető eszközökhöz, így jó tehermegosztási modellt kínálva;
25. úgy véli, hogy fontos az erőforrások területén meglévő hiányosságok feltárása, valamint annak tisztázása is, hogy az EU miként járulhatna hozzá a tagállamok készségük javítására irányuló erőfeszítéseihez; az a véleménye, hogy a meglévő erőforrások hatékonyabb kihasználása meg fogja gátolni a további pénzügyi és adminisztratív bürokráciát, különösen a regionális és helyi adminisztráció szintjén;
26. felkéri a Bizottságot, hogy az erőforrások, a kapacitások és a koordináció tekintetében törekedjen uniós szerepvállalásra az olyan esetekben, amikor a katasztrófa az EU-ban történik és közvetlen hatással van a polgárokra;
27. úgy véli, hogy elsősorban a rendelkezésre álló pénzügyi források teljes és megfelelő időben történő kihasználására és e források mobilizálásához szükséges valamennyi adminisztratív eljárás egyszerűsítésére kell összpontosítani; véleménye szerint lépéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a sürgősségi humanitárius segítség késedelem nélkül eljusson a katasztrófa által sújtottakhoz;
28. véleménye szerint a műveletek referencia-forgatókönyvek kidolgozása, az uniós katasztrófaelhárítási műveletekben potenciálisan bevethető tagállami eszközök feltérképezése és a vészhelyzeti tervezés révén történő előzetes tervezése és előkészítése a továbbfejlesztett uniós katasztrófareagálás kulcsfontosságú elemeit jelentik, és a gyors beavatkozás, valamint az egyes vészhelyzetekre való megfelelő azonnali reagálás szempontjából elengedhetetlenek; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul és a többi intézkedés sérelme nélkül hajtsák végre ezeket az intézkedéseket; végül felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt a bioterrorizmus elleni fellépéssel és az áldozatok azonosításával foglalkozó európai referencialaboratóriumok létrehozásáról, valamint ezeknek az európai kutatási költségvetésből történő finanszírozásáról és minősítéséről;
29. különösen felhív az olajszenyveződésekkel és nukleáris létesítményekkel kapcsolatos, illetve a szárazföldön és tengeren veszélyes anyagok kibocsátásával járó, ember okozta katasztrófákra való reagálásra vonatkozó megfelelő készenléti tervezésre;

2011. szeptember 27., kedd

Európai Vészhelyzeti Reagálási Központ

30. a jó irányba tett lépésként üdvözli a Bizottság azon döntését, hogy tervezési és koordinációs platformként egy valódi, folyamatos szolgálatot ellátó vészhelyzeti reagálási központ létrehozása érdekében összevonja a megfigyelési és tájékoztatási központot (MIC) és az ECHO humanitárius segélyeket irányító válságközpontját, valamint kéri, hogy – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett – mindezt tegyék meg a nyomon követés, korai figyelmeztetés kiadása és riasztás vonatkozásában is a tagállamok valós időben történő közreműködésével; felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a központot annak érdekében, hogy az valamennyi európai természetbeni segítségnyújtás és a pénzügyi humanitárius segítségnyújtási hozzájárulások gyors és hatékony koordinációjának irányító elemeként szolgálhasson; megállapítja, hogy az egységes uniós reagálás érdekében a központnak a természeti és ember okozta katasztrófák valamennyi típusával összefüggő segélykérések kizárólagos belépési pontjaként kell működnie;

31. szorgalmazza, hogy az ECHO válságközpontot és a megfigyelési és tájékoztatási központot (MIC) megfelelő finanszírozás biztosítása mellett ténylegesen vonják össze;

32. kéri a Bizottságot, hogy az új Európai Vészhelyzeti Reagálási Központot tevőlegesen kapcsolja össze az erdőknek az erdőtüzek elleni védelmére szolgáló két közösségi eszközzel, az EFFIS-szel és az EFFICS-szel,

33. felszólítja a Bizottságot, hogy koordinálja a fellépéseket vészhelyzet esetén, egyszerűsítve és optimalizálva a meglévő egyetemes szolgáltatást és a 112-es segélyhívószámot;

34. ragaszkodik ahhoz, hogy az áldozatoknak történő kiszámítható, azonnali és hatékony segítségnyújtás biztosítása és a késedelmek, párhuzamosságok és átfedések kiküszöbölése érdekében a Vészhelyzeti Reagálási Központ a tagállamokkal együttesen gyorsan hozza meg az eszköztár eszközeinek bevetésére vonatkozó döntéseket;

35. úgy véli, hogy azonosítani kell és fel kell térképezni azon kulcsfontosságú eszközök jegyzékét, amelyeket a tagállamok az e forgatókönyvek esetén végrehajtott uniós vészhelyzeti reagálás rendelkezésére bocsáthatnak;

36. szorgalmazza az uniós fellépés egyértelműségét és koherenciáját az Európai Bizottság és a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő, valamint az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) megfelelő intézményi szerepkörei tekintetében, és ennek során tekintetbe kell venni az egyes szereplők hatásköreit és egymás mandátumának korlátait; felhívja ezért a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a meglévő mechanizmus alapján, új struktúrák létrehozása vagy a katasztrófaelhárítási műveletek lelassítása nélkül dolgozzanak ki megfelelő munkarendet és átlátható szabályokat annak érdekében, hogy lehetőség szerint biztosítsák a szoros együttműködést és a koordinációt az uniós katasztrófareagálással összefüggő kérdésekben; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a szolgálatok közötti koordináció rugalmas, egyszerű és gyors legyen, amely kizárólag az illetékes szolgálatokat foglalja magában, és rendkívül rövid határidőn belül, a bürokráciát elkerülve kell reagálnia; hangsúlyozza, hogy az EU humanitárius segítségnyújtását mindennemű politikai megfontolástól függetlenül, a nemzetközi megállapodásokban foglalt humanitárius elveket betartva kell biztosítani;

37. hangsúlyozza, hogy az erdőtüzekből eredő katasztrófák kockázata egyre nagyobb, különösen az éghajlatváltozás következtében, amely elősegíti a nagy erdőtüzek kitörését; kéri a Bizottságot, hogy az új Európai Vészhelyzeti Reagálási Központon belül hozzon létre külön egységet e kockázatok kezelésére;

38. hangsúlyozza, hogy a katonai eszközök polgári ellenőrzés alatt történő felhasználása – végső eszközként és az oslói iránymutatásokkal összhangban – gyakorta fontos hozzájárulást jelent a katasztrófákra való reagálás terén, különös figyelemmel a speciális felszerelésekre, a stratégiai légi szállításra vagy a nehézgépeszetre; kiemeli, hogy a költséges megkettőzések megelőzése érdekében bővíteni szükséges a rendelkezésre álló valamennyi – polgári és katonai – kapacitás, valamint a tagállamok válságkezelésre alkalmas eszköz-állománya igénybevételeinek összehangolását;

2011. szeptember 27., kedd

Logisztika, szállítás és távközlés

39. elismeri, hogy a katonai eszközök – szállítás, logisztika, biztosítás – humanitárius műveletek támogatására való igénybevétele lényegi segítséget jelenthet, kiváltképpen súlyos természeti katasztrófák esetén; emlékeztet arra, hogy a katonai eszközöket – az ENSZ ajánlásainak megfelelően – csak a legkritikább esetekben és csak végső megoldásként szabad alkalmazni;

40. közös, hatékony logisztikai megoldásokat kér, ezen belül különösen olyan uniós finanszírozású univerzális műszaki segítségnyújtási és támogató csoportok felállítását, amelyek támogatást nyújthatnának a helyszínen dolgozó valamennyi uniós vagy tagállami tisztviselőnek és csoportnak, különösen a helyi infrastruktúra összeomlása esetén;

41. szorgalmazza a technikai segítségnyújtási és támogató csoportok mozgósítását vészhelyzetek esetén, és kéri ajánlások megfogalmazását az érintetteknek e csoportok által történő hatékonyabb támogatási módjaira vonatkozóan;

42. a meglévő kapacitások hatékonyságának maximalizálása és megfelelő felhasználása céljából javasolja a tagállamok konzuli erőforrásai összevonásának fontolóra vételét annak érdekében, hogy a rendelkezésre álló eszközöket a nemzetközi reagálás gyorsaságának és minőségének javítása révén optimálisan lehessen kihasználni; ezzel kapcsolatban javasolja a különböző tagállamok konzuli erőforrásai értékelésének elkészítését azon eszközök számbavétele érdekében, amelyekkel az Európai Unió jelenleg világszerte rendelkezik;

43. kéri az Egyesült Nemzetek Szervezete által koordinált meglévő katasztrófaelhárítási rendszerek figyelembevételét, továbbá szorgalmazza a természetbeni segítségnek a katasztrófák helyszínére elsősorban racionalizált, egyszerűsített eljárásokon keresztül történő eredményesebb, megerősített, költséghatékonyabb és megfelelően összehangolt eljuttatását, a társfinanszírozási arány növelését, valamint a további szállítási kapacitásokhoz való hozzájutást lehetővé tevő új módszerek esetlegesen keretszerződések révén történő bevezetését;

44. emlékeztet arra, hogy a meglévő megfigyelő és megelőző eszközök (különösen a helyi megfigyelő eszközök), például az Európai Unió globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési programja (GMES) vagy az INSPIRE és a GALILEO program által biztosítottak nyomon követhetnek a potenciálisan veszélyeztetett térségeket, így hatékonyabbá válhatnak az áldozatoknak biztosított segítségnyújtásra való felkészülés; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az EU külön célhoz rendelt és biztonságos távközlési kapacitással, valamint a megelőzéstől a helyreállításig terjedő, integrált válságkezelési megoldásokkal való ellátásának lehetőségét; felszólítja a Bizottságot, hogy a közbiztonság és a katasztrófaelhárítás terén a polgároknak nyújtott szolgáltatások fejlesztésének elősegítése érdekében az Európai Űrügynökséggel, a tagállamokkal és az érdekelt felekkel (magánszolgáltatók, ipar) együttműködve a lehető legjobban aknázza ki a távközlési műholdak meglévő és jövőbeli megoldásait és kapacitásait;

45. felszólítja a Bizottságot egy kommunikációs és tájékoztatási célú hálózat létrehozására – feltárva különösen a távközlési, köztük műholdas képességek igénybevételeinek lehetőségeit – annak érdekében, hogy a mentőcsapatok hozzájussanak azokhoz a gyors és pontos információkhoz, amelyek a katasztrófákat követően lehetővé teszik az alapvető fontosságú javak és a társadalom újjászervezéséhez elengedhetetlenül szükséges felszerelések hatékony elosztását;

Kommunikáció, láthatóság, képzés, kutatás

46. az összes uniós intézmény, a tagállamok, a szociális partnerek és a civil társadalom közreműködésével megvalósuló olyan kommunikációs stratégiát szorgalmaz, amely általában véve javítani fogja az uniós fellépések láthatóságát és átláthatóságát a kedvezményezett országokban és az európai polgárok körében egyaránt, ugyanakkor garantálja, hogy a katasztrófaelhárítást soha ne rendeljék alá a kereskedelmi vagy politikai és stratégiai szempontoknak; úgy véli, hogy ennek a stratégiának a kommunikációs módszerek és eszközök egyszerűsítésére és egységesítésére kell törekednie; e célból javasolja például, hogy a teljes európai személyzet részére hozzanak létre egy nemzeti jelvények mellett alkalmazott egységes öltözködési szabályzatot és logót, valamint nevezzék ki egy, a vészhelyzeti reagálással kapcsolatos kommunikációért felelős szóvivőt; szorgalmazza, hogy a kommunikációs stratégia garantálja a humanitárius segítségnyújtás és a katonai tevékenységek közötti egyértelmű különbségtételt;

2011. szeptember 27., kedd

47. hangsúlyozza, hogy az információ az eredményes katasztrófaelhárítási és reagálási politika másik elengedhetetlen eleme minden szinten, és a változó kockázati forgatókönyv a katasztrófák előfordulási gyakoriságával, kockázataival és járulékos következményeivel kapcsolatos ismeretek folyamatos frissítését, megbízható és összehasonlítható adatokat, valamint kapcsolódó analitikai eszközöket igényel; ezért szorgalmazza az összehangolt fellépést, a műszaki és tudományos információk és szakértelem fokozottabb rendelkezésre állását és rendszeres terjesztését, valamint a legjobb gyakorlatok, köztük a tanulmányok megosztását és a levont tanulságok, például a Közösség INTERREG kezdeményezése keretében a múltban megvalósított projektekből nyert tapasztalatok gyakorlati megvalósítását;

48. hangsúlyozza a katasztrófahelyzetekben követendő eljárásokra irányuló figyelemfelhívás szükségességét, már az iskoláskortól kiemelt figyelmet szentelve a fiatalok képzésének; felszólítja a Bizottságot, hogy az iskolák és a speciális önkéntes szervezetek bevonásával támogassa a polgári védelmi munka szempontjából elengedhetetlen tervezés, a megelőzés és az ellenálló képesség kultúráját;

49. rámutat a katasztrófa bekövetkeztekor a frontvonalban levő regionális és helyi hatóságok kulcsszerepére – mindenekelőtt a határokon átnyúló katasztrófák esetében –, amelyek részvétele növelheti az EU láthatóságát a polgárok körében; ezért felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok bevonják a regionális és helyi hatóságokat a katasztrófahelyzetek kezelésére való felkészülésbe annak korai szakaszaiban, a kohéziós politikában alkalmazott többszintű kormányzás modelljére építve, a reagálási mechanizmus minden szereplője számára előnyös kommunikációs stratégia által;

50. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki egy Unión belüli és tagállamokon kívüli utazás esetén is elérhető, egyértelmű tájékoztatási és megelőzési rendszert valamennyi európai polgár számára; ezért javasolja, hogy az uniós útlevelekben tüntessék fel a 112-es segélyhívószámot, egyértelműen jelezve annak elérhetőségét az EU teljes területén, hogy azt az Unión belül utazók igénybe vehessék, továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződés 23. cikkét, amely kimondja, hogy „olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgársága szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, bármely uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni”;

51. kéri, hogy javítsák a 112-es páneurópai segélyhívószámmal kapcsolatos kommunikációt az uniós polgárok és az EU-ban tartózkodó harmadik országbeli polgárok körében, elsősorban az írott és audiovizuális médiumok, valamint nyilvános plakátelhelyezés igénybevételével annak érdekében, hogy azt minden polgár automatikusan használni tudja az EU területén bekövetkező bármilyen katasztrófa bejelentésére;

52. úgy véli, hogy az európai tisztviselők és szakértők katasztrófaelhárítással kapcsolatos célzott képzése a képzések és a specializációs modulok „közös magja” révén lehetővé tenné a közös európai módszerekkel és beavatkozási eljárásokkal kapcsolatos ismeretek kialakítását; ennek keretében közös katasztrófareagálási gyakorlatokat javasol a polgári és katonai logisztikai egységek részvételével;

Katasztrófákra való reagálás, felkészülés és megelőzés

53. megjegyzi, hogy a katasztrófák megelőzése gyakran költséghatékonyabb, mint a katasztrófák elleni küzdelem; ezért hangsúlyozza, hogy az Európai Unió vészhelyzeti reagálási képességének megerősítésére irányuló politikát feltétlenül ki kell egészíteni az uniós és tagállami kockázat-előrejelzési és -megelőzési politikák megerősítésével, és arra buzdítja a Bizottságot, hogy állítson össze átfogó és innovatív uniós katasztrófakockázat-csökkentési stratégiát; kéri megfelelő erőforrások elkülönítését a lehetséges katasztrófák korai azonosítására, és kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a strukturális alapok és a Szolidaritási Alap felülvizsgálatát az e területekkel kapcsolatos politikák és befektetések fejlesztésének ösztönzésére használják fel; felszólít továbbá a katasztrófamegelőzéssel kapcsolatos oktatás javítására, a katasztrófa- és

2011. szeptember 27., kedd

éghajlatváltozás-megelőzésbe történő beruházásra, a vízgazdálkodással és a hatékony kockázatkezeléssel kapcsolatos megfelelő jogszabályok megalkotására, valamint az árvizekről szóló irányelv regionális és helyi szintű végrehajtásának szoros nyomon követésére; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a regionális és helyi hatóságok kulcsszerepet játszanak a katasztrófamegelőzésben a kockázatmegelőzési stratégiák területi szintű megvalósítása révén, ideértve a különböző országok készenléti csapatainak közös beavatkozási fellépéseit is;

54. fenntartja álláspontját, amely szerint tekintettel az aszályok, az erdőtüzek és az elsivatagosodás jelenségei között fennálló összefüggésekre, a Bizottságnak ki kell dolgoznia egy olyan, az árvizekről szóló irányelvhez hasonló javaslatot, amely támogatja a vízhiányra, aszályokra és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló európai uniós politika elfogadását; ennek fényében ismételt hangsúlyozza az európai aszálymegfigyelő központ mint az aszályok hatásait vizsgáló, azokat enyhítő és figyelemmel kísérelő tudásközpont felállításának fontosságát;

55. hasonlóképpen megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, amelyben kéri, hogy a Bizottság fogadjon el egy, a tüzek megelőzéséről és kezeléséről szóló irányelvet, amely magában foglalja a rendszeres adatgyűjtést, térképek készítését és a veszélyeztetett területek azonosítását, tűzkockázat-kezelési tervek kidolgozását, az ehhez rendelt erőforrások és a rendelkezésre álló létesítmények azonosítását, amelyet a tagállamok állítanak össze, a különféle apparátusok összehangolását, a személyzet képzésére vonatkozó minimumkövetelményeket, valamint a környezetvédelmi felelősség és a megfelelő szankciók megállapítását;

56. úgy véli, hogy az európai területi együttműködési célkitűzés összefüggésében kínálkozó lehetőségek további kiaknázása alapvető fontosságú; ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás (EGTC) fontos eszköze lehet a nemzeteken, határokon és régiókon átívelő együttműködés további erősítésének, még olyan országok esetében is, amelyek nem uniós tagállamok; úgy véli, hogy a határokon átnyúló, régiók közötti együttműködés fejlődése azt bizonyítja, hogy a régiók hozzájárulása alapvető fontosságú, amikor a polgári védelem tekintetében gyors segítségnyújtásról van szó; úgy véli, hogy ez az eredményes együttműködés magában foglalja többek között a kockázatok feltérképezésére és a lehetséges veszélyek felmérésére irányuló közös célt is, és ez az a terület, ahol az Unió értékes és látható módon tud hozzájárulni a még hatékonyabb és hatásosabb együttműködéshez, mindenekelött a koordináció javításával;

57. rámutat arra, hogy az önkéntesség európai évében szimbolikus jelentéssel bírna és hasznos lenne támogatni azokat az országokat, amelyek ilyen tevékenységek és szervezetek előmozdítására törekszenek;

58. felkéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2011 végéig terjesszen elő ilyen irányú, ambiciózus jogalkotási javaslatokat;

*

*   *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az európai turizmus

P7_TA(2011)0407

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása Európáról, a világ első számú idegenforgalmi célpontjáról – az európai turizmus új politikai keretéről (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel „Az európai idegenforgalom fenntarthatóságát célzó alapvető irányvonalak” című bizottsági közleményre (COM(2003)0716),

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel „Az EU új idegenforgalmi politikája: a partnerség erősítése az európai idegenforgalom területén” című bizottsági közleményre (COM(2006)0134),
- tekintettel „A fenntartható és versenyképes európai idegenforgalom menetrendje” (Agenda 21) című bizottsági közleményre (COM(2007)0621),
- tekintettel az „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” című bizottsági közleményre (COM(2010)0352),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2010)0117),
- tekintettel a „Szociálisan felelős idegenforgalmi modell felé” címmel a miniszterek 2010. április 15-i informális találkozásán elfogadott madridi nyilatkozatra,
- tekintettel az „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” című, 2010. október 12-i tanácsi következtetésekre (14944/10),
- tekintettel a Régiók Bizottságának „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” (CoR 342/2010) című véleményére,
- tekintettel a szállodák tűzbiztonságáról szóló, 1986. december 22-i 86/666/EGK tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. május 5-i 2009/47/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a turistaszállás-szolgáltatásra vonatkozó közösségi ökocímke odaítélésével kapcsolatos ökológiai kritériumok megállapításáról szóló, 2009. július 9-i 2009/578/EK bizottsági határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az uniós ökocímkeről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a fenntartható európai idegenforgalom új távlatairól és új kihívásairól szóló 2005. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 384., 1986.12.31., 60. o.

⁽²⁾ HL L 158., 1990.6.23., 59. o.

⁽³⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 116., 2009.5.9., 18. o.

⁽⁵⁾ HL L 198., 2009.7.30., 57. o.

⁽⁶⁾ HL L 27., 2010.01.30., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 325. o.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel „Az EU új idegenforgalmi politikája: a partnerség erősítése az európai idegenforgalom területén” című 2007. november 29-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a turizmus part menti régiókra gyakorolt hatásának regionális fejlesztési szempontjairól szóló, 2008. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a következő programozási időszakban a kkv-k finanszírozására szolgáló uniós eszközök felülvizsgálatának gyakorlati vonatkozásáról szóló, 2011. február 16-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽³⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, az Ipari Bizottság, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A7-0265/2011),
- A. mivel az idegenforgalmi ágazat a GDP 10 %-át és a teljes foglalkoztatottság 12 %-át teszi ki, és ezáltal az EU harmadik legfontosabb társadalmi-gazdasági tevékenysége, mivel az idegenforgalmi ágazat – amelyben túlnyomórészt mikro-, kis- és középvállalkozások működnek – az EU egyes régióiban, például a szigeteken, a legfőbb erőforrás, és rendkívül fontos szerepet játszik az EU gazdasági fejlődésében és gazdasági, társadalmi és területi, valamint az EU 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében,
- B. mivel az idegenforgalom is hozzájárul az emberek gazdagodásához, cseréjéhez, jólétéhez, jó közérzetéhez, a kultúrához és a társadalmi kohézióhoz; és mivel a minőségi megközelítést kell a középpontba állítani,
- C. mivel az Európai Unió a nemzetközi érkezések tekintetében a világ első számú turisztikai célpontja és ezt a vezető szerepet egyrészt a nagyobb globális verseny és a folyamatosan változó piaci kereslet teremtette kihívásokkal való szembenézés, másrészt a jobb és tartósabb fenntarthatóság biztosítása iránti igény révén erősíteni kell,
- D. mivel Európában az idegenforgalomnak számos kihívással kell szembenéznie: a gazdasági világválsággal, az EU-n kívüli idegenforgalmi célpontok és sokszínű látványosságok versenykihívásával, az éghajlatváltozás és az évszakok változásának az idegenforgalmi tevékenységre gyakorolt hatásaival, az európai demográfiai átalakulással, az információs és kommunikációs technológiák fokozódó hatásaival, és számos előre nem látható eseménnyel, amelyek időnként érintik az ágazatot,
- E. mivel az idegenforgalom hozzájárul Európa és annak kulturális és nyelvi öröksége előmozdításához – egyben tiszteletben tartva a sokféleséget –, és a közös értékek fenntartásához, valamint az európai identitás, az Európához való tartozás és az európai polgárság érzetének fenntartásához; hangsúlyozza az idegenforgalmi ágazat fejlődésének jelentőségét a regionális dimenzió megerősítése érdekében az Európai Unióban,
- F. mivel Európában a sokféleség, a sokszínűség és multikulturalizmus jelenti a legnagyobb növekedési potenciált a tematikus idegenforgalom minden formája számára, a változatos idegenforgalmi formák fejlesztése és támogatása lehet az egyetlen hatékony válasz a torzulásokra, a problémákra és romlásra, ahová a szabályozatlan és nem differenciált tömegturizmus vezet,

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2008.11.20., 184. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0057.

2011. szeptember 27., kedd

- G. mivel a Lisszaboni Szerződés 195. cikke értelmében az idegenforgalom az EU különleges hatáskörévé vált, aminek köszönhetően az EU – az idegenforgalmi vállalkozások fejlődéséhez szükséges környezet megteremtésének ösztönzése, valamint a tagállamok közötti együttműködés elősegítése révén – támogatja és kiegészítheti a tagállamoknak az idegenforgalmi ágazat terén folytatott tevékenységét, miközben kizárja a tagállami jogi és szabályozói előírások mindennemű harmonizálását,
- H. mivel ezen új hatáskör alapján és a szubszidiaritás elvével teljes összhangban egy világos és ambiciózus célokat kitűző uniós stratégiát kell készíteni,
- I. mivel az új hatáskörök és az EU jövőbeli idegenforgalmi politikájának az állampolgárok, és az ideutazók által elvárt hatékonysága és láthatósága érdekében, nem csupán stratégiára és cselekvési tervre van szükség, hanem biztosítani kell a megfelelő finanszírozást az EU 2014–2020-as időszakra szóló pénzügyi programjában,
- J. mivel az EU legkülső régióinak, illetve egyes szigeti területeknek a gazdasága – tekintettel távoli fekvésükre és szigeti jellegükre – szinte teljes egészében a légi közlekedéstől függ, ezért olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek figyelembe veszik az említett közlekedési eszköztől való függésüket,
1. üdvözli a Bizottság által benyújtott politikai stratégiát, amely 21 különleges fellépést irányoz elő az ágazat fellendítésére; úgy véli, hogy e dokumentum és végrehajtási terve szilárd alapot nyújt egy versenyképes, modern, minőségi, fenntartható és mindenki számára hozzáférhető idegenforgalomra irányuló uniós politika kifejlesztéséhez; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a végrehajtási terv keretében mielőbb határozzon meg megfelelő menetrendet az intézkedések megvalósítására és célok elérésére; együttműködésre szólítja fel a tagállamokat azáltal, hogy valamennyi fellépés tekintetében az illetékes nemzeti, regionális vagy helyi hatóságokkal egyeztetve terjesszenek elő programokat; kéri a Bizottságot, hogy összpontosítson az innovatív és európai többletértékkel bíró, elsőbbséget élvező fellépésekre;
2. úgy véli, hogy az uniós idegenforgalmi stratégia alapja egyrészt egy kizárólag az idegenforgalmi ágazatot érintő egyedi intézkedéscsomag, másrészt pedig – az idegenforgalom más területekre átnyúló jellegénél fogva, egyéb, az erre vonatkozó politikákkal való összehangolás, az idegenforgalmat ténylegesen támogató rendszer kialakításáért; ugyanakkor úgy véli, hogy pontosan fel kell mérni a többi ágazatban hozott intézkedéseknek az idegenforgalomra gyakorolt hatását, és integrált szemléletű megközelítést szorgalmaz annak érdekében, hogy a különböző ágazati politikák és a különféle pénzügyi eszközök között szinergia jöjjön létre;
3. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottságon belül inkoherencia tapasztalható az idegenforgalmi politikára vonatkozóan; alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Bizottság alakítson ki az érintett főigazgatóságok között koordinált és integrált megközelítést;
4. hangsúlyozza egyrészt az uniós, nemzetközi, nemzeti, regionális és helyi hatóságok, másrészt az ágazatban működő összes intézmény és érdekelt fél szoros együttműködését annak érdekében, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett választ adjanak az idegenforgalom átfogó kihívásaira; emlékeztet, hogy az idegenforgalmat illetően sok európai régió és önkormányzat rendelkezik közvetlen hatáskörrel, és ennél fogva ezeknek központi szerepük van a projektek és különleges fellépések végrehajtásában; reméli, hogy az Európa 2020 stratégia keretében a régiók és önkormányzatok szorosabban együttműködnek, illetve közvetlen, fenntartható és hatékony szerepet vállalnak az új idegenforgalmi politika kidolgozásában, úgy véli, hogy ugyanebben az időszakban az olyan specifikus programozási eszközök, mint például a makrorégiók számára kialakított stratégiák fellendíthetik a régiókon belüli és régióközi idegenforgalmat, és fokozhatják az európai régiók és önkormányzatok vonzerejét és láthatóságát;

2011. szeptember 27., kedd

5. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg két új fogalom: a „régióköziség” és a „komplementaritás” bevezetését az idegenforgalomba, hogy így ösztönözze az egységes földrajzi területek közötti közös tervezést és együttműködést a idegenforgalmi szolgáltatások terén, azaz akár különböző tagállamok szomszédos régiói, akár egy adott témával kapcsolatban egymáshoz közös elemek révén kapcsolódó régiók között;

Versenyképes, modern és minőségi turizmus

6. úgy véli, hogy az idegenforgalomra az EU ipar- és innovációs politikája szerves részeként kell tekinteni, és újból kijelenti, hogy az idegenforgalom fellendítése sok tagállamban stratégiai és létfontosságú célkitűzést jelent a foglalkoztatás szempontjából; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) jelentős szerepét, amelyek az alulról jövő innovációt és az ágazati stabilitást biztosítják, valamint azoknak a régióknak a minőségét, sokszínűségét és eredetiségét garantálják, amelyekben gyökereznek; ösztönzi a Bizottságot, hogy jobban népszerűsítse ezt a megközelítést az európai idegenforgalmi szolgáltatások keretében;

7. felkéri az Európai Bizottságot, hogy minden évben gyűjtse össze és tegye közzé az idegenforgalomban bevált gyakorlatok listáját;

8. egyetért a Bizottság javaslatával, hogy Európa védjegyet fejlesszenek ki a tagállamokkal, a helyi, illetve regionális hatóságokkal és a nemzeti idegenforgalmi irodákkal együttműködésben, annak érdekében, hogy Európát egységes idegenforgalmi célpontként népszerűsítse világszerte; ennek érdekében kéri, hogy a Bizottság indítson népszerűsítő kampányokat a tagállamokkal és az illetékes idegenforgalmi irodákkal; hangsúlyozza, hogy minden népszerűsítő kezdeményezésnek tiszteletben kell tartania és ki kell emelnie Európa területi sokféleségét, vigyázva, hogy ne részesítsen előnyben egyetlen európai helyszínt sem a többihez képest, továbbá az a véleménye, hogy az Európa védjegy nem akadályozhatja a különböző régiókat, városokat és helyi szervezeteket, hogy saját magukat szabadon reklámozhassák;

9. üdvözlí az „Európai Örökség cím” kezdeményezést, amely az európai integráció történetéhez kapcsolódó néhány jelentős helyszín kiemelésének eszköze; hangsúlyozza, hogy ennek a kezdeményezésnek együtt kell működnie az UNESCO világörökségbe felvett helyszíneivel és más történelmi útvonalakkal; szükségesnek tartja az egyéb hasonló kezdeményezésekkel – például az Europa Nostra-díjjal – való összehangolást az átfedések elkerülése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy mutasson rá a tagállamok felé arra, hogy azoknak helyszíneknek, amelyek megkapják az „Európai Örökség” címet, mindenkor nyitottnak és elérhetőnek kell maradniuk legyenek, beleértve a biztonsági személyzetről (keretszemélyzet) való gondoskodást is;

10. ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok népi hagyományainak felvételét a világörökségi listára, köztük a gasztronómiai hagyományait is, hogy ezek a jövő nemzedékek számára is fennmaradjanak, valamint hogy létrejöjjön egy európai stratégia a néphagyományok mind európai, mind nemzetközi szinten történő népszerűsítése céljából;

11. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje az EU Európa Kulturális Fővárosa programjának turizmusra gyakorolt hatását, és számoljon be a Parlamentnek arról, hogy a tartós és fenntartható folyamatokba és partnerségekbe való befektetés érdekében szükség van-e az irányítási megközelítések, a finanszírozási rendszer és a kulturális szervek és egyesületek bevonására szolgáló eljárások felülvizsgálatára;

12. hangsúlyozza, hogy mennyire fontos együttműködni a nem uniós országokkal – különösen a szomszédos országokkal és az ún. BRIC-országokkal, amelyek több millió potenciális új turista piacát képezik –, például partnerségek vagy nemzetközi légiközlekedési megállapodások kötése révén; ezzel összefüggésben hangsúlyozza az európai idegenforgalom elismertségéért, minőségéért, versenyképességéért és diverzifikációjáért tett erőfeszítések folytatását, és közös európai marketing tevékenységek kialakítását, illetve kombinált idegenforgalmi termékek kidolgozását szorgalmazza új látogatók megnyerése érdekében;

2011. szeptember 27., kedd

13. tanácsosnak tartaná, ha az uniós intézmények és a tagállamok a közös vízümpolitika keretében hosszú távú stratégiát dolgoznának ki a vízumeljárások koordinálása és egyszerűsítése érdekében, tiszteletben tartva ugyanakkor az EU jogát és köteleességét a saját határain való belépések ellenőrzésére, és megfontolva közös konzuli ügyintéző irodák/központok felállítását az EU-ban, hogy biztosítani lehessen a vízumeljárások időben történő végrehajtását és a bürokratikus költségek csökkentését; e célból felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásán túlmenően vizsgálja meg, hogy van-e lehetőség a turistavízumok kiadása érdekében az EU világszerte működő külképviseleti irodáinak igénybevételére, a tagállamok nemzeti nagykövetségeivel együttműködve, továbbá, hogy térképezze fel a turistavízumok, mint például a szervezett utazáson résztvevő csoportok számára kiállítandó „csoportos turistavízumok” kiállításának egyszerűbbé tételét, és az üzleti céllal beutazók belépésének további megkönnyítését;

14. kéri a tagállamokat, hogy a vészhelyzetekre tekintettel, amelyek során a turisták külföldön veszélybe kerülnek, az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) szoros együttműködésben fontolják meg, nem lenne-e szükséges egy egységes eljárás kifejlesztése, az utazást nem ajánló felhívások kibocsátására, az adott helyzet komolyságára vonatkozó közös európai kódex kidolgozása és a legrosszabb esetekben az üzemeltetők számára annak lehetővé tétele révén, hogy a rendelkezésre álló források erejéig közösségi segítséghez folyamodhassanak;

15. felszólítja a Bizottságot, hogy vonja le a közelmúlt vészhelyzeteiből – például a vulkánkitörésből – eredő tanulságokat, és dolgozzon ki konkrét uniós válságkezelési forgatókönyveket annak érdekében, hogy a tagállamokban az információk és a meghozandó intézkedések terén a koordináció és az egységes fellépés legyen a megszokott eljárás;

16. hangsúlyozza az innováció és a technológiafejlesztés előmozdításának szükségességét a mikrovállalkozásokban és a kkv-kban, hogy azok hatékonyabban tudják forgalmazni termékeiket és előmozdítani üticéljaikat; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egy „IKT és turizmus” platformot, indítson különleges kísérleti projektet 2011 végéig a mikrovállalkozások és kkv-k arra való bátorítása érdekében, hogy csatlakozzanak a digitális kínálati láncához, és kövessék a más ágazatokban, mint a textil-, közlekedési és logisztikai ágazatokban és az autóiparban szerzett tapasztalatokat; felszólít az e-kereskedelem ösztönzésére, továbbá a belső piac fejlődésének még útját álló akadályok felszámolására irányuló kezdeményezésekre; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy teljes területükön biztosítsák az internethez való gyors hozzáférést, hogy lehetővé váljék a fejlett szolgáltatások nyújtása és létrejöjjön a szolgáltatók közötti átjárhatóság;

17. felszólít a vállalkozó szellem ösztönzésére és támogatására az ágazatban, kiemelt figyelmet fordítva a nőkre és a fiatalokra, továbbá a finanszírozáshoz, különösen a mikrohitelekhez való hozzáférés biztosítására a kkv-k és az egyéni vállalkozók számára;

18. felkéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa az idegenforgalmi ágazat vállalkozásait az innováció terén;

19. úgy véli, hogy az idegenforgalmi ágazat fenntarthatóságának nagy hasznára fog válni a K+F koordináltabb megközelítése és az innovatív termékek és szolgáltatások népszerűsítése; hangsúlyozza azt a tényt, hogy az idegenforgalmi ágazat fejlődése közvetlenül összefügg az energiahatékonyság és a megújuló technológiák előmozdításával;

20. kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre egy virtuális idegenforgalmi megfigyelőközpontot, amely nem csak a kutatóintézetekkel, hanem a vállalatokkal és a hatóságokkal is kapcsolatban állna, és amelynek az volna a célja, hogy versenyképes hírszerzési rendszerek alkalmazásával piacfelmérések elkészítését segítse elő, információkkal lássa el a vállalatokat és a hatóságokat a kínálat és kereslet várható jövőbeli alakulásáról, valamint hogy megteremtse a vállalatok és az állami szektor jobb stratégiai pozicionálásának feltételeit;

2011. szeptember 27., kedd

21. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és az ágazat nemzeti üzemeltetőivel szoros együttműködésben mérje fel, hogy milyen innovatív tevékenységeket lehet bevetni a bizonyos tagállamok által az elkövetkező néhány évben megrendezendő, neves történelmi, kulturális és sportesemények alkalmához kötődő európai szervezett utazási csomagok népszerűsítésére (pl. a 2012-es olimpia Londonban, a világkiállítások stb.), Európa teljes sokszínűségének utazási célként való népszerűsítése érdekében; úgy véli, hogy a különféle nemzetközi és európai szabású eseményeket össze kell kapcsolni a rendelkezésre álló helyi idegenforgalmi kínálattal;

22. úgy véli, hogy az Európai Turisztikai Bizottság által kezelt www.visiteurope.com internetes portál nyújtotta lehetőségeket tovább kell fejleszteni kihasználtságának és hozzáférhetőségének maximalizálása érdekében (az EU valamennyi hivatalos nyelvén és – különös tekintettel a BRIC országokra – a legnagyobb, nem uniós nyelveken tartalmazna információt, illetve a látássérültek számára hozzáférhető és a siketek számára jelnyelvi információval ellátott formátumokat, illetve minden technológiai alkalmazást alkalmazna), és igazi idegenforgalmi platformmá kell átalakítani, amelyen keresztül könnyen hozzá lehet férni az egyes tagállamok nemzeti, regionális és helyi idegenforgalmi portáljaihoz; ezenkívül úgy véli, hogy a portálnak nagyobb láthatóságot kell biztosítania az európai minőségi turizmus címke rendszere, a legjobb gyakorlatok és az olyan kezdeményezések számára, mint például a Calypso, a NECSTouR és az EDEN, illetve tájékoztatnia kell a látogatókat a különböző körülmények között őket megillető jogokról;

23. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt mérje fel egy európai turisztikai kártya létrehozásának lehetőségét, amelynek révén ösztönözni lehetne az akár az uniós, akár az EU-n kívüli országokból származó, Európába utazókat, hogy rendszeresen látogassanak el Európába, tájékoztatva őket többek között jogaikról, az őket megillető kedvezményekről és nekik szánt szolgáltatásokról is;

24. úgy véli, hogy az Európai Unió a kulturális és nyelvi sokféleségen alapul, és hogy ennek megfelelően azáltal kell előmozdítani az idegenforgalmi területekhez való hozzáférést, hogy olyan eszközöket biztosítanak a látogatók számára, amelyek megkönnyítik a látogatást és segítséget nyújtanak a látottak megértésében, mint például audioguide-ok (gépi tárlatvezetés) vagy tájékoztató füzetek, amelyek az Európai Unió legalább két nyelvén adnak magyarázatot, különösen a strukturális alapokból támogatott látványosságok esetében;

25. felkéri a Bizottságot, hogy az idegenforgalom érdekelt feleivel együttműködésben értékelje az európai minőségi turizmus címke megvalósíthatóságát azáltal, hogy közös minőségi kritériumokat határoz meg; úgy véli, hogy ennek a különböző tagállamokban és a különböző ágazati szervezetek által gyűjtött bevált gyakorlatok koordinálásával kell történnie létrehozandó a nemzeti címkéket kiegészítő, és választható alapként elismert lefedő címkét;

26. úgy véli, hogy a címkék túlságos elszaporodását meg kell előzni és számukat korlátozni kell, elkerülendő a fogyasztók esetleges megtévesztését és a vállalkozásokra háruló túlságosan nagy terhet, illetve a címkék jobb felismerhetősége érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a megbízhatóság, átláthatóság, és a megfelelés ellenőrizhetősége szempontjából értékelje a jelenleg létező címkéket; felkéri ezért a Bizottságot, a tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy népszerűsítsék a meglévő eszközöket és bevált gyakorlatokat, továbbá mérjék fel, hogy az európai minőségi védjegy és a „turistaszállás-szolgáltatásra vonatkozó közösségi ököcímke” hosszú távon fokozatosan összeolvasztható-e egyetlen közös címkévé, amely esetében a minőség egyik elengedhetetlen feltétele a fenntarthatóság;

27. kéri a Bizottságot, hogy mozdítson elő egy külön kezdeményezést a szálláshelyek besorolási rendszereinek (szállodák, vendégházak, bérelt szobák stb.) fokozatos harmonizálását illetően, közös minimális követelmények meghatározása alapján, az ágazati szervezetek (pl. Hotelstars Union) és az ágazat képviselőinek pozitív tapasztalataiból kiindulva; úgy véli, hogy az ilyen fokozatos harmonizálás elősegítené mind Európa mint idegenforgalmi célpont láthatóságát, mind pedig a turisták tájékoztatását; felhívja az európai vendéglátóipart, hogy:

— folytassa a szállodák besorolásának fokozatos harmonizálására irányuló erőfeszítéseit, figyelembe véve a megközelíthetőség követelményét;

2011. szeptember 27., kedd

— működjek együtt az intézményekkel és tájékoztassa őket rendszeresen az elért haladásról;

28. hangsúlyozza, hogy fontos megfelelő figyelmet szentelni a különféle szálláshelyek biztonsági körülményeinek, különös tekintettel a tűzbiztonsági és a szén-monoxiddal kapcsolatos biztonsági rendelkezésekre; ezért úgy véli, hogy ösztönözni kell az MBS-eljáráshoz (Management, Building and System) való önkéntes csatlakozást, az 1986. évi tanácsi ajánlásokkal összhangban lévő hatályos nemzeti rendelkezések sérelme nélkül, vagy amennyiben az önszabályozás nem vezet eredményre, alternatív szabályozói fellépést kell végrehajtani; kiemeli továbbá a szállodai személyzet képzésének fontos szerepét is a vészhelyzet-tervezés, a tűzvédelmi irányítás és a szálláshelyek tűzmelegelőzése és -biztonsága terén, és hangsúlyozza, hogy rendszeresen adatokat kell gyűjteni a szálláshelyek biztonságáról; hangsúlyozza, hogy mindig szem előtt kell tartani a fogyatékkal élők, vagy mozgáskorlátozottak igényeit, ideértve a szálláshelyek tűzmelegelőzése és -biztonsága terén a fogyatékkal élők figyelembevételéről szóló kiképzést is;

29. úgy véli, hogy a Bizottságnak, az idegenforgalmi ágazattal és a szociális partnerekkel együttműködve el kell készítenie az ágazat eddig megszerzett szakmai képességeinek térképét (Tourism Skill Competence Framework), és azt kell az európai idegenforgalmi ágazat munkaerő-piaci kínálatát és keresletét egy szintre hozó gyakorlati lépések kiindulópontjává tekintenie;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve bátorítsa a mobilitást, valamint aknázza ki és mozgítsa elő az idegenforgalmi ágazatban az egész életen át tartó tanulást, a szakmai és egyetemi képzési rendszereket, és ösztönözze az ágazatot az üzleti és kutatói világgal való szoros kapcsolat fenntartására, és kéri a Bizottságot, hogy a 8. kutatás-fejlesztési keretprogramban fordítson nagyobb figyelmet az idegenforgalmi ágazaton belüli innováció témájára; úgy véli, hogy az olyan programok is, mint például a fiatal vállalkozóknak szánt Erasmus program vagy a Leonardo da Vinci program egyedülálló lehetőséget kínálnak a szakmai tudás és szakképzettség megszerzésére, akár csak a karrierépítési lehetőségek megsokszorozására, ezért ezeket tovább kell fejleszteni és elő kell mozdítani figyelembe véve a programok oly módon történő átdolgozásának lehetőségét, hogy ezek a többek között az akadálymentesítéssel és a fenntarthatósággal kapcsolatos legjobb gyakorlatok tárgyában is nyújtsanak oktatást;

31. szorgalmazza, hogy a Bizottság az idegenforgalmi ágazatra vonatkozóan konkrétan kövesse a szolgáltatási irányelv tagállamok általi végrehajtását;

32. kéri az idegenforgalmi ágazaton belüli szakképesítések tagállamok általi kölcsönös elismerésének javítását annak érdekében, hogy a már az ágazaton belül dolgozók, valamint a más területekről érkezők jobb munkalehetőségeket találjanak és növekedjen az ágazatban dolgozók mobilitása; úgy véli, hogy ez mind az ágazatra jellemző szezonális foglalkoztatással, mind a be nem jelentett munkával összefüggő problémák kezeléséhez hozzájárul;

33. hangsúlyozza az idegenforgalom és a fuvarozás közötti szoros kapcsolatot, és kéri a Bizottságot, illetve a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést a különféle fuvarozási módok nemzeti, regionális és határon átnyúló infrastruktúrájának modernizálására, különös figyelemmel a transzeurópai közlekedési hálózatok projektjének haladására és időben történő végrehajtására, valamint az egységes európai égbolt megvalósítására, a hatékonyabb légiforgalmi szolgáltatás érdekében; fontosnak tartja a kényelmesség ösztönzését és az idegenforgalom kezelése szempontjából megfelelő intézkedések elfogadását, különösen az időnyellegű csúcsok és a különböző vészhelyzetek idején;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy mozgítsa elő a fenntarthatóbb közlekedési eszközök használatát, mindelelőtt a tömegközlekedés, a vasúti, kerékpáros és gyalogos közlekedés kombinációját; kéri a bizottságot, hogy többek között könnyítse meg és támogassa a szigetek, a legkülső régiók, vidéki és hegyvidéki területek, és általában a kevésbé megközelíthető, a közlekedési hálózatokba nem kielégítően bekapcsolt célpontok megközelítésének fejlesztését, a transzeurópai közlekedési hálózatok keretében is;

2011. szeptember 27., kedd

35. hangsúlyozza a különböző közlekedési eszközök integrált elektronikus jegyértékesítési rendszereinek előmozdítását, ami ösztönözné a rendszer intermodalitását, megkönnyítené a tagállamok közötti nemzetközi közlekedést, szavatolná a szabad helyváltoztatást és felszámolná a belső piac kiépítésének útjába eső akadályokat; az a véleménye, hogy a fejlesztés során kiemelt hangsúlyt kell fektetni a fogyatékkal élőknél speciális hozzáférési igényeire;

36. üdvözli az utasok, különösen a mozgáskorlátozottak jogairól szóló európai uniós jogszabályokat, és kéri a Bizottságot, hogy a közeljövőben terjesszen elő egy következetes és nagyra törő jogalkotási keretet a különböző közlekedési eszközökre irányuló közös szabálycsomaggal, amely az egyes közlekedési módok sajátosságait figyelembe vevő specifikus szabályokkal egészül ki;

37. sürgeti a Bizottságot, hogy mérje fel egy, a turisták jogait és felelősségét tartalmazó olyan charta kidolgozásának megvalósíthatóságát, amelynek tartalmaznia kell a hozzáférhetőség, tájékoztatás, átlátható árképzés, kártérítés stb. alapelveit; felhívja a tagállamokat, hogy hozzon létre független választottbíróági rendszert annak érdekében, hogy a jogok betartását valóban ki lehessen kényszeríteni;

Fenntartható és változatos turizmus

38. hangsúlyozza, hogy az idegenforgalmi politikának következetesen kell integrálnia a fenntartható fejlődést annak érdekében, hogy anélkül elégítse ki a jelenlegi generációk társadalmi, gazdasági és környezeti szükségleteit, hogy a következő generációk érdekeit szem előtt tévesztené;

39. üdvözli a Bizottság készségét a rendelkezésre álló turizmustípusok változatossá tételére, ami által könnyebben ellensúlyozni lehetne a szezonális jelleg következményeit; különösen hangsúlyozza az Európa Tanáccsal már folyamatban lévő együttműködés fontosságát a kulturális, történelmi, vallási, környezetvédelmi és tájturizmus előmozdítása érdekében olyan tematikus utak/útvonalak által, melyek nem csak felhasználják kontinensünk történelmi és kulturális gyökereit, hanem egy alternatív, fenntartható és mindenki számára hozzáférhető turizmusstílus kialakításához is hozzájárulnak; úgy véli, hogy számos útvonal esetében ösztönözni kell a fenntartható közlekedési eszközök – például a kerékpározás és a vitorlázás – használatát;

40. úgy véli, hogy az európai idegenforgalmi kínálatnak más országok/kontinensek kínálatától való megkülönböztetése szempontjából döntő fontosságú a hagyományos idegenforgalmi ágazat összekapcsolása az adott terület termékekkel, szolgáltatásokkal, valamint a materiális és immateriális eszközökkel kapcsolatos kínálatával;

41. úgy véli, hogy a Bizottságnak és az Európai Tanácsnak, a tagállamokkal és a helyi, illetve regionális hatóságokkal szorosan együttműködve, továbbra is támogatnia kell, többek között pénzügyi eszközökkel is, új „európai utak” kifejlesztését, valamint a meglévő fenntartását, ideértve a szigeteket, a hegyvidéki területeket és a legkülső régiókat is; az a véleménye, hogy ezeknek az útvonalaknak az európai identitást kell előtérbe helyezniük azáltal, hogy népszerűsítenek és összekötnek szimbolikus helyszíneket – mint például katedrálisok, várak, egyetemek, ásatási helyszínek és ipari létesítmények –, illetve szimbolikus európai személyiségeket és szószólókat; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai örökség és értékek jövő generációk számára történő megőrzése érdekében hozzák meg a megfelelő intézkedéseket;

42. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy segítse elő az uniós régiók közötti hálózatépítést és együttműködést a meglévő regionális, nemzeti és európai kerékpárutak összekapcsolása és a fenntartható, energiahatékony és környezetbarát kerékpáros idegenforgalom EU-n belüli erősítése érdekében;

43. hangsúlyozza a hálózatok – mint a NECSTouR és az EDEN – fontosságát a bevált gyakorlatok európai régiók közti cseréje és a fenntartható úti célok előmozdítása tekintetében; kitart továbbá annak szükségessége mellett, hogy – szoros együttműködésben a fenntartható idegenforgalommal foglalkozó csoporttal (TSG), valamint a helyi és regionális hatóságokkal – létre kell hozni a turisztikai célpontok fenntartható kezelésére vonatkozó közös mutatók rendszerét;

2011. szeptember 27., kedd

44. az a véleménye, hogy – tekintettel az európai kontinens történelmére – a Bizottságnak határozottabban kellene népszerűsítene Európa ipari örökségét, melynek potenciálját nem ismerték el eléggé; hangsúlyozza, hogy Európa ipari örökségének mint jelentős kulturális érdekű területnek a fejlesztése a másodlagos idegenforgalmi célpontoknak is hasznára válhatna, és hozzájárulhatna a fenntarthatóbb, változatosabb és egyenletesebb eloszlású idegenforgalmi ágazat megvalósításához Európában, az ipari helyszínek megőrzése, átalakítása és helyreállítása révén;

45. úgy véli, hogy a vidéki és az agroturizmust megfelelően kell támogatni, olyan ágazatok lévén, melyek javítják az életminőséget, gazdasági és bevételforrás-változatosságot adnak a vidéki területeknek, munkahelyeket teremtenek e régiókban, elősegítik az ott élők helyben maradását, ezáltal megakadályozva a térség elnéptelenedését, és közvetlen kapcsolatot jelentenek a hagyományos, ökológiai és természetes élelmiszerek előmozdításához; e tekintetben megjegyzi a közlekedési hálózathoz, valamint az internethez és az informatikai infrastruktúrához való teljes körű hozzáférés biztosításának szükségességét e területeken; úgy véli, hogy ez részét képezi az idegenforgalom új formái, a hosszabb idegenforgalmi idény, valamint a jelentős turista-forgalommal rendelkező területek és a jelentős idegenforgalmi lehetőségekkel rendelkező, de nem eléggé kiaknázott területek közötti egyensúly előmozdítását célzó célkitűzésnek;

46. úgy véli, erősíteni kell a gazdálkodók értékesítési kapacitását, és javítani kell a helyi piacokra való bejutásukat, lehetővé téve így a vendéglátó-ipari vállalkozások számára, hogy könnyebben beszerezzék a számukra szükséges helyi termékeket;

47. kiemeli azt a módot, ahogyan a természeti turizmus hozzájárul az ágazat fenntartható fejlődéséhez; fontosnak tekinti a nemzeti parkokra és védett területekre való összpontosítást azért, hogy azok még jobban elérhetők legyenek a turisták számára, például a környezeti örökséget és a helyi biológiai sokféleséget tiszteletben tartó, nemzetek közötti körutak fejlesztése által;

48. rámutat arra, hogy az új belvízi hajózási útvonalak kialakítása hozzájárulhat a kulturális, a természeti és a sportturizmus fenntartható fejlődéséhez;

49. emlékeztet arra, hogy a kultúrával, az oktatással, az ifjúsággal, valamint a sporttal összefüggő utazás egyre népszerűbbé válik, ezért felhívja a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy támogassák a turizmus ezen formáit azzal, hogy a demográfiai változások miatt és a turizmusnak a fogyasztók által megfogalmazott elvárásait kielégítő új formáinak figyelembevétele érdekében nagyobb rugalmasságot tanúsítanak, és alkalmazkodnak a fogyasztók új típusaihoz; felhívja a figyelmet arra, hogy a sport jelentős szerepet játszik a turizmus előmozdításában azzal, hogy mind a nézők, mind a résztvevők a sportesemények helyszínére utaznak, és szorgalmazza a sportturizmus előmozdítását és támogatását szolgáló konkrét politikák bevezetését;

50. felhívja a Bizottságot, hogy támogasson egy átfogó közösségi kezdeményezést a turizmus környezetre gyakorolt hatásáról, külön hivatkozással az európai biodiverzitásra, a hulladékciklusra, illetve az energia- és víztakarékosságra, az egészséges táplálkozásra, a talaj és a természeti erőforrások használatára, az információk és hasznos kiadványok terjesztése, a nyilvánosság figyelmének felhívása és az idegenforgalom környezetre gyakorolt hatásának enyhítése érdekében;

51. üdvözli az ágazat önkéntes erőfeszítéseit, amelyek az idegenforgalom környezetre és célpontokra gyakorolt hatásainak megismerésére és mérséklésére irányulnak, mint amilyen például a részben az EU által finanszírozott Travelife fenntarthatósági rendszer, amely olyan innovatív program, amely segít a fogyasztóknak abban, hogy fenntartható döntéseket hozzanak, az ágazatnak pedig az általa az ellátási láncban kiváltott hatások megismerésében és kezelésében segít;

52. ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa az idegenforgalmi kkv-k innovatív kezdeményezéseit, és az ökoturizmus népszerűsítésével őrizze meg és növelje a biológiai sokféleségből eredő gazdaságot;

2011. szeptember 27., kedd

53. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a felelős és fenntartható idegenforgalom európai napjának esetleges bevezetését, azáltal, hogy az összes tagállamban tájékoztató rendezvényekre kerülne sor a fenntartható idegenforgalom és a felelősségteljes turista magatartás formáinak népszerűsítéséért;

54. hangsúlyozza az éghajlatváltozásnak az európai idegenforgalmi területekre, különösen a legérzékenyebbekre, azaz a partvidékekre, szigetekre és hegyvidékekre gyakorolt komoly hatását; úgy véli, hogy alkalmazkodási stratégiákat kell kidolgozni, amelyek megelőzik és ellentételezik ezt többek között az innovációra és a turisztikai kínálat változatossá tételére bátorítással, a természeti kockázatok megelőzésének fokozásával, az infrastruktúrák kiigazításával és a vízforrások csökkenésével járó következmények előzetes felmérésével és a szóban forgó területek állat- és növényvilágának, valamint táji jellegzetességeinek fenntarthatósága megőrzésével;

55. emlékeztet arra, hogy Európában a tengerpartok a legkeresettebb idegenforgalmi célpontok, és hogy ezért oda kell figyelni a partrendezési módszerekre, a nagyfokú urbanizáció veszélyeire, a partvidékek minőségének és fenntarthatóságának a megőrzésére, a természeti örökségre és az idegenforgalmi szolgáltatások infrastruktúrájára; hangsúlyozza, hogy – az európai partvidék eróziótól való védelme, környezeti örökségének és állatvilágának megőrzése és vízminőségének javítása érdekében – megfelelő pénzeszközöket kell fektetni a part menti, sziget- és tengeri turizmusról szóló stratégiába, a fenntartható és jó minőségű strand- és bújárturizmus kialakítása céljából; e tekintetben üdvözlí a Bizottság fenntartható tengerparti és hajós turizmus stratégiájának kidolgozására irányuló kezdeményezését, és felkéri, hogy dolgozzon ki hasonló stratégiákat a szigetek a hegyvidékek és más kiszolgáltatott területek számára;

56. megismétli a strandturizmus mint európai part menti régiókra jellemző lehetőség fontosságát; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a 2006/123/EK irányelv az ágazaton belül nem jár-e negatív következményekkel a KKV-kra nézve, és amennyiben szükségesnek ítéli, javasoljon intézkedéseket e hatások enyhítésére, valamint gondoskodjék arról, hogy e szakmai kategória sajátosságait az irányelv alkalmazásakor vegyék figyelembe; felhívja a tagállamokat, hogy az illetékes hatóságokkal együttműködve fontolják meg olyan kompenzációs intézkedések bevezetésének lehetőségét, melyek célja, hogy mérsékeljék az idegenforgalmi üzemeltetőket a megszerzett jogaik elvesztését eredményező új jogszabály bevezetése miatt ért veszteségeket, és az előző hatályos jogszabály értelmében a létesítmények felújításra vagy modernizálásra fordított, még le nem írt beruházásaikhoz kapcsolódó veszteségeket; az a véleménye, hogy e fellépésekre azért van szükség, hogy megóvják az üzemeltetők által, illetve a fogyasztói szolgáltatások minőségének javítására fordított befektetéseket;

57. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egy integrált tengerpolitika keretében támogassák a kikötői infrastruktúra fejlesztését a kikötői terminálok mozgáskorlátozottak igényeinek megfelelő kialakítása végett, akárcsak és a többi szállítási eszközzel és a szárazföldi idegenforgalmi szolgáltatásokkal való kapcsolat biztosítása érdekében, amely lényeges a tengeri utasszállítás, a hajós turizmus és a sportturizmus számára is; ennek keretében felszólítja a tagállamokat, hogy minden esetleges korlátozást szüntessenek meg;

58. tudomásul veszi, hogy az európai demográfiai növekedés hozzájárul az egészségügyi turizmus, és különösen a termálturizmus folyamatos növekedéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy – azon tény fényében, miszerint egy sor közösségi szabály vonatkozik a termálturizmus kérdéseire –, fontolja meg egy egységes jogalkotási javaslat beterjesztésének lehetőségét az ágazat versenyképességét ösztönző, szervezett ellenőrző struktúra kialakítása érdekében, valamint hozzáteszi, hogy a tagállamokban működő, termálturizmussal foglalkozó vállalkozások, mint egészségügyi szolgáltatók, nem tartoznak a 2006/123/EK irányelv hatálya alá; hangsúlyozza a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó új jogszabályok jelentőségét, valamint úgy véli, hogy ezeket az alkalmazásukra az új jogszabályi keretben előírt feltételek és rendelkezések pontos betartása mellett kell végrehajtani;

59. hangsúlyozza a „bevásárló turizmus” gazdasági jelentőségét; kiemeli, hogy az idegenforgalom e formája – a turisták jelentős része számára – az Európai Unióban való tartózkodásuk egyik meghatározó oka, amelynek vállalatai és márkái világszerte a luxustermékek terén; kiemeli, hogy bár a „bevásárló idegenforgalom” ágazata folyamatosan bővül, de erős versenyben van más olyan idegenforgalmi célpontokkal, ahol lehetőség van például adómentes vásárlásra vagy a HÉA visszatérítésére; azt javasolja tehát, hogy a luxus-termékeket előállító ágazattal és az idegenforgalommal együttműködve határozzanak meg olyan intézkedéseket és olyan új kínálatot, amelyek lehetővé teszik az Unió számára vonzerejének és versenyképességének megőrzését;

2011. szeptember 27., kedd

60. a bizonyos európai helységek esetében játszott fontos gazdasági szerepe, illetve a vásárok, kiállítások, konferenciák és más szakmai események fogadásához és szervezéséhez kapcsolódó szolgáltatások (szállodaipar, vendéglátás, kereskedelem, közlekedés, médiaügynökségek, rendezvényszervező cégek, stb.) száma miatt hangsúlyozza az európai üzleti turizmus előmozdításának szükségességét az EU-n belül és a világban;

61. emlékeztet, hogy az erkölcsileg felelős turizmus egy olyan célkitűzés, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni; üdvözlí az Idegenforgalmi Világszervezet (WTO) által készített etikai kódexet, és bízik benne, hogy azt a Bizottság és a tagállamok is hamarosan elfogadják; e tekintetben örül a Bizottság arra irányuló javaslatának, hogy a tagállamok terjesszék ki nemzeti joghatóságukat a kiskorúak külföldön történő szexuális kizsákmányolására, ezáltal büntetve a szexturizmust;

A mindenki számára elérhető turizmus

62. kiemeli, hogy az idegenforgalomra jellemző szezonális jelleg bizonytalan foglalkoztatási viszonyokat és munkakörülményeket eredményezhet; szorgalmazza tehát egy, a szezonális alkalmazottakkal kapcsolatos sajátos politika kialakítását, amely az idegenforgalmi tevékenységek diverzifikációján keresztül hozzájárul az idegenforgalmi szezon meghosszabbodásához;

63. ösztönzi a Bizottságot, hogy készítsen tervet a turizmus szezonális jellegének fokozatos mérséklését elősegítendő; e tekintetben arra bátorítja a Bizottságot, hogy a Calypso előkészítő intézkedés ezidáig pozitív eredményeire alapozza munkáját, és felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák ezt az intézkedést, amely lehetővé teszi, hogy a hátrányos helyzetű, például idős, fogyatékkal élő személyek és alacsony jövedelmű családok számára lehetővé teszi, hogy könnyebben üdülhessenek, különösen a holt szezonban és amikor külföldre utaznak; ebben a vonatkozásban a fizikai értelemben vett hozzáférhetőség, a megfelelő szolgáltatásnyújtás és a megbízható tájékoztatás továbbtervezésére, valamint teljes idegenforgalmi kínálatba való integrálására szólít fel; úgy véli, hogy inspiráció forrása lehet a már létező számos bevált gyakorlat, amelyek során a könnyű hozzáférhetőségre és a felelősségvállalásra fektetik a hangsúlyt;

64. hangsúlyozza, hogy a fogyatékoságról szóló új uniós stratégia keretében fontos biztosítani a fogyatékosággal élők hozzáférést nemcsak a közlekedés, hanem a szállás, az ellátás, a mindenki számára hozzáférhető tájékoztatás és általában a turistáknak nyújtott szolgáltatások tekintetében is; hangsúlyozza, hogy az intézkedésekről megtételüket követően átfogó tájékoztatást kell nyújtani; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjék arról, hogy minden idegenforgalommal kapcsolatos termékhez és szolgáltatáshoz mindenkinek garantált hozzáférése legyen;

65. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a kulturális, történelmi vagy környezeti jelentőségű helyszínek helyreállítását, megőrzését és védelmét szolgáló programok megvalósítását, melyek célja e helyszínek turisták általi látogatásának javítása; támogatni kívánja az önkéntes fiatalok részvételét ezekben a programokban 2011-ben, az önkéntesség európai évében és az elkövetkező években;

66. kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa a baráti és rokonlátogatással összefüggő idegenforgalmat, amely az európai integrációs kultúra előmozdításának fontos eszköze;

Turizmus és erőforrások

67. felhívja a Bizottságot, hogy koordinálja, emelje a különböző főigazgatóságok által kezelt és a turizmus versenyképességének fellendítését célzó pénzügyi eszközök kereteit, valamint terjessze ki előnyeiket, és ellenőrizze azok megfelelő felhasználását, különös tekintettel az ERFÁ-ra, az EMVA-ra, az ESZÁ-ra és az EHÁ-ra; úgy véli, hogy a költségvetési megszorítások idején, az idegenforgalom és a látogatók alakulásához, az idegenforgalomhoz kapcsolódó tevékenységek diverzifikációjához és a helyi fejlődéshez igazítandó pénzügyi eszközök között szinergiát kell létrehozni; emellett kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki világos útbaigazító rendszert az idegenforgalommal összefüggő projektekhez rendelkezésre álló pénzügyi támogatásra nézve, valamint hozzon létre egy azonnal hozzáférhető, főigazgatóságok közötti adatbankot, amely felhívna a figyelmet és tájékoztatna az uniós forrásokból társfinanszírozott idegenforgalmi projektekről;

2011. szeptember 27., kedd

68. hangsúlyozza, hogy az idegenforgalomnak továbbra is fontos szerepet kell betöltenie a kohéziós politikában a 2014–2020 közötti pénzügyi terv keretében; kéri, hogy a következő pénzügyi tervekben és strukturális alapokról szóló rendeletekben kezeljék prioritásként a hanyatlófélben lévő turisztikai régiók és úti célok rehabilitációját, versenyképességük és fenntarthatóságuk biztosítása érdekében;

69. ösztönzi továbbá a tagállamokat, valamint a helyi és regionális szerveket, hogy éljenek az ESZA által felkínált továbbképzési eszközökkel és egyéb közösségi, nemzeti, regionális és helyi eszközökkel; lényegesnek véli, hogy a tagállamok és más szervek tudjanak arról, hogy ki kell dolgozniuk speciálisan a turizmusra vonatkozó pályázatokat, a strukturális alapokban megállapított prioritások alapján;

70. kéri, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó pénzügyi tervben hozzanak létre egy speciális, különösen a mikrovállalatokat, illetve kkv-kat célzó idegenforgalmi programot, mely előmozdítja a páneurópai idegenforgalmi projekteken dolgozó köz- és magánszféra közötti partnerséget, egyúttal pedig arra ösztönzi a kkv-kat, hogy fektessenek be az ágazatba;

71. kitart amellett, hogy 2011 után is biztosítani kell az idegenforgalmi ágazat kísérleti projektjeinek támogatását, és amennyiben szükséges, az új stratégia megvalósulását elősegítő új projekteket értékelni kell;

Egyéb fontos kérdések az idegenforgalmi ágazatban

72. megfigyelései szerint az idegenforgalmi vállalkozásoknak összehasonlítható, jó minőségű statisztikákra van szükségük az ellátási és keresleti struktúrák hosszú távú tervezéséhez, illetve a turisztikai célpontok fejlesztéséhez; ezért kéri a Bizottságot, hogy amennyire hatásköre engedi, gondoskodjék arról, hogy ezek az adatok egész Európában elérhetőek legyenek; sajnálja, hogy a vidéki és agrárturizmus tekintetében nem léteznek hivatalos statisztikák, az egyedül rendelkezésre álló adatok becsléseken alapulnak; örömmel fogadja az idegenforgalommal kapcsolatos társadalmi-gazdasági tudásalap konszolidálása céljából tervezett intézkedéseket, egyetértve abban, hogy amennyire csak lehet, el kell kerülni további pénzügyi és adminisztratív terhek kivetését;

73. kéri, hogy 2011 szeptemberéig a Bizottság terjesszen be jogalkotási javaslatot a szervezett utazási formákról szóló 90/314/EGK irányelv felülvizsgálatára annak érdekében, hogy a fogyasztóknak és az ágazat vállalkozásainak világos jogi keret álljon rendelkezésére mind a szokásos helyzetekre, mind pedig a például bizonyos éghajlati és természeti jelenségek, valamint politikai zavargások okozta rendkívüli helyzetekre; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy a „szervezett utazási formák” fogalma már régen elavult, és sürgősen felhívja a Bizottságot, hogy a felülvizsgálat során valamennyi idegenforgalmi szolgáltatást kínáló szereplőt vonja be ugyanazon jogszabályba; hangsúlyozza, hogy e tekintetben a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatás minőségének, valamint a tisztességes versenynek kell a középpontban állnia;

74. kiemeli, hogy ez lehetőséget teremt egy csökkentett idegenforgalmi héa-kulcs fokozatos összehangolására az uniós tagállamokban, ez pedig az EU-n belüli idegenforgalmi vállalatok közötti és az EU-n kívüli országokkal való átlátható verseny szükségzerű feltétele; e tekintetben üdvözlí a héa jövőjéről szóló zöld könyv kiadása után indult vitát;

75. felkéri a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az adók, különösen az üzemanyag-illeték, biztonsági díjak, valamint a reptéri, városi, kikötői illetékek különösen a holt szezonban történő, folyamatos emelkedésének az Európai Unióba, illetve a tagállamokon belül utazó turistákra gyakorolt kedvezőtlen hatásait; hangsúlyozza, hogy amennyiben további idegenforgalmi adó kivetésére van szükség, ezt kellőképpen ismertetni kell, hogy a turisták és az üzemeltetők még inkább tudatában legyenek;

76. felhívja az Európai Unió Tanácsát, hogy gyorsítsa fel az elfogadását az utazásszervezők speciális héarendszerének modernizációjáról szóló irányelvre irányuló javaslatnak, amely választható részvételi mechanizmusról rendelkezik az ágazat különböző kategóriájú szervezői közti versenytorzulás kiegyenlítésére, mivel jelenleg a nemzeti törvényekben fennálló egyenlőtlenségek komoly következményekkel bírnak;

2011. szeptember 27., kedd

77. hangsúlyozza az ágazat koncentrációjára irányuló tendenciát, valamint az erőfölénnyel való visszaélést ellenőrzés alatt tartó aktív versenypolitika szükségességét;

78. kéri az Európai Bizottságot, hogy 2012-ig nyújtson be integrált idegenforgalmi stratégiát összhangban a jelenlegi stratégiával és végrehajtási tervével, illetve ennek kiegészítéseként;

79. úgy véli, hogy a Parlamentben fel kell állítani egy, kifejezetten az idegenforgalommal foglalkozó technikai munkacsoportot a Bizottság által javasolt fellépések és a Parlament javaslatok végrehajtásának szigorú nyomon követése érdekében;

*

* *

80. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Európai közúti közlekedésbiztonság

P7_TA(2011)0408

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a 2011 és 2020 közötti európai közúti közlekedésbiztonságról (2010/2235(INI))

(2013/C 56 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A közlekedés fenntartható jövője: útba az integrált, csúcstechnológiát képviselő felhasználóbarát rendszer felé” című közleményére (COM(2009)0279),
- tekintettel a Bizottság „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című fehér könyvére (COM(2011)0144),
- tekintettel a Bizottság „A közúti közlekedésbiztonság európai térsége felé: a közlekedésbiztonsággal kapcsolatos politikai iránymutatás a 2011 és 2020 közötti időszakra” című közleményére (COM(2010)0389),
- tekintettel a 2010. december 2-i és 3-i, „A közúti közlekedésbiztonság európai térsége felé: a közlekedésbiztonsággal kapcsolatos politikai iránymutatás a 2011 és 2020 közötti időszakra” című tanácsi következtetésekre (16951/10),
- tekintettel a Bizottságnak a közúti közlekedésbiztonságról szóló 3. cselekvési programmal kapcsolatos értékelő tanulmányára ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „A közlekedésbiztonsággal kapcsolatos politikai iránymutatás a 2011 és 2020 közötti időszakra” című véleményére (CdR 296/2010),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A közúti közlekedésbiztonság európai térsége felé” című véleményére (CESE 539/2011),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2010. május 10-i 64/255. számú, „A globális közúti biztonság javítása” című határozatára,
- tekintettel „Az európai közúti közlekedésbiztonsági cselekvési program: a közúti balesetek halálos áldozatainak felére csökkentése az Európai Unióban 2010-re: közös felelősség” című 2005. szeptember 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ „2011 és 2020 közötti időszakra szóló európai közúti közlekedésbiztonsági cselekvési program előkészítése”

⁽²⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 609. o.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a „Közúti biztonság: e-segélyhívó mindenkinek” című, 2006. április 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a „3. Európai Cselekvési Program a Közúti Közlekedés Biztonságáért – félidős értékelés” című, 2007. január 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel az intelligens közlekedési rendszerekről szóló cselekvési tervről szóló, 2009. április 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a városi mobilitásról szóló cselekvési tervről szóló, 2009. április 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a közúti szállításra vonatkozó szociális szabályok súlyos megsértése tekintetében megállapított szankciókról szóló, 2010. május 18-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a közlekedés fenntartható jövőjéről szóló, 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A7-0264/2011),
- A. mivel 2009-ben több mint 35 000 ember veszítette életét és 1 500 000 ember sérült meg az Európai Unió közútjain,
- B. mivel statisztikailag minden halálos balesetre további 4 maradandó fogyatékossgal, 10 súlyos sérüléssel és 40 könnyű sérüléssel járó baleset jut;
- C. mivel a közúti balesetekkel járó társadalmi költségek évi 130 milliárd euróra tehetők,
- D. mivel a 3. cselekvési programban kitűzött cél, amelynek értelmében az EU-ban 2010 végéig a felére kell csökkenteni a közúti balesetek áldozatainak számát, nem valósult meg, noha az EU-ban a közúti balesetek áldozatainak számában jelentős csökkenés volt tapasztalható,
- E. mivel az EU-ban még mindig viszonylag magas a közúti balesetek társadalmi elfogadottsága, és a közúti közlekedés évente annyi áldozatot követel, ami annak felel meg, mintha 250 közepes méretű személyszállító repülőgép zuhanna le,
- F. mivel a közúti balesetek áldozatainak számának további csökkentéséhez egyre nagyobb erőfeszítésekre van szükség, másrészt pedig gondoskodni kell arról, hogy ne álljon be érdektelenség ennek a számnak a csökkenésével,
- G. mivel a közúti közlekedésbiztonság össztársadalmi feladat,
- H. mivel a 3. cselekvési programban előírányzott intézkedéseknek csupán 27,5 %-a valósult meg teljes mértékben, és mivel ezért a közúti közlekedésbiztonság fokozásához a Bizottság által eddig javasolt-aknál lényegesen nagyra törőbb célokra és intézkedésekre van szükség,

⁽¹⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 268. o.

⁽²⁾ HL C 244. E, 2007.10.18., 220. o.

⁽³⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 50. o.

⁽⁴⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 43. o.

⁽⁵⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 58. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0260.

2011. szeptember 27., kedd

- I. mivel a tudományos adatokon alapuló rendeletek és irányelvek jogi keretrendszerét még nem merítették ki, és mivel az európai jog végrehajtása életek megmentéséhez járulhat hozzá,
- J. mivel már számos, a közlekedésbiztonság fokozását célzó jogszabályt fogadtak el, amelyek az elkövetkező években lépnek hatályba, ilyen például a közúti infrastruktúra közlekedésbiztonsági kezeléséről szóló 2008/96/EK irányelv is,
- K. mivel a Bizottság elmulasztotta, hogy a közúti közlekedésbiztonságról szóló 3. cselekvési program lejárata előtt előterjessze egy új cselekvési program tervezetét,
- L. mivel annak valószínűsége, hogy a közúti forgalomban haljon meg valaki, megtett kilométerenként gyalogosok esetében 9-szer, kerékpárosok esetében 7-szer, motorkerékpárosok esetében pedig 18-szor nagyobb, mint egy személygépkocsi utasai esetében,
- M. mivel a halálos balesetek mintegy 55 %-a országutakon, 36 %-a városi területen, 6 %-a pedig autópályákon következik be,
- N. mivel a munkahely és a lakóhely közötti ingázást is beleszámítva a halálos munkahelyi balesetek 60 %-át a közúti balesetek teszik ki,
- O. mivel a közlekedési balesetekben elhunytak száma folyamatosan csökkent, a motorkerékpárosok által elszenvedett halálos balesetek száma azonban stagnál, sőt sok helyütt növekszik,
- P. mivel a tömegközlekedés sokkalta biztonságosabb, mint az egyéni gépjárműforgalom,
- Q. mivel a tehergépjárművek holttere halálos veszélyt jelent a kerékpárosokra és a gyalogosokra nézve,
- R. mivel az Európai Unió demográfiai átalakulással néz szembe, és az idősebbek mobilitási szükségleteire különös figyelmet kell fordítani,
- S. mivel az új technológiai fejlesztések révén – többek között a hibrid járművek és a meghajtás villamosítása miatt – a mentőszolgálatok új kihívásokkal szembesülnek,
- T. mivel az európai, a nemzeti, a regionális és a helyi intézkedések nem választhatók el egymástól,
- U. mivel a közúti infrastruktúra közlekedésbiztonsági kezeléséről szóló, irányelv (2008/96/EK) a rendszeres útkarbantartás részeként írja elő a közúti biztonsági auditok és a közlekedésbiztonsági ellenőrzések elvégzését; és mivel ez az irányelv csak a transzeurópai hálózat (TEN-T) részét képező közúti infrastruktúrára terjed ki, így sok nemzeti és helyi közútra nem vonatkozik szabályozás,
- V. mivel az illetékes szervek által az összes európai közút tekintetében végzett rendszeres ellenőrzések nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy megóvják a közúti közlekedőket az esetleges veszélyektől,
- W. mivel a balesetek okairól és a sérülésekről rendelkezésre álló adatok rendkívül fontosak a közúti közlekedésbiztonság javítása szempontjából, mint azt többek között a VERONICA-projektek is bizonyították,

Elvek

1. üdvözli a szóban forgó bizottsági közleményt, azonban felhívja a Bizottságot, hogy az abban vázolt megközelítésekben 2011 végéig dolgozzon ki teljes értékű cselekvési programot, amely magában foglal egy egyértelmű ütemezéssel és a rendszeres nyomon követést lehetővé tevő ellenőrző eszközökkel társuló intézkedéscsomagot, valamint egy féldícs értékelést;

2011. szeptember 27., kedd

2. egyetért a Bizottság azon felfogásával, hogy a közlekedésbiztonság fokozásához következetes, egységes és integrált megközelítés szükséges, és kéri, hogy a közúti közlekedésbiztonság szempontjait építsék be valamennyi érintett politikai területbe, így az oktatási, egészségügyi, környezetvédelmi és szociálpolitikába, valamint a rendőrségi és igazságügyi együttműködésbe;
3. felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a biztonságosabb és a környezet szempontjából kedvezőbb közlekedési módokra – például gyalogos közlekedésre, a kerékpározásra és a tömegközlekedésre – vonatkozó keretfeltételeket.
4. javasolja, hogy prioritásként kezelve 2014-ig nevezzenek ki az Európai Bizottságban működő európai uniós közúti közlekedésbiztonsági koordinátort, aki:
  - mint a közúti közlekedés biztonságával kapcsolat elismert személy tapasztalata, szakértelme és tudása révén előmozdítja a jelenlegi és kezdeményezi az új közlekedésbiztonsági projekteket
  - összehangolja a közúti közlekedésbiztonsági politikai intézkedéseket a Bizottságon belül és a tagállamok tekintetében
  - az uniós célkitűzésekkel összhangban magas politikai szinten elősegíti a hatékony és következetes közúti biztonsági politikák előkészítését, végrehajtását és alkalmazását
  - felügyeli a mutatók, az adatok és – amennyire csak lehetséges – a nemzeti biztonsági tervek összehangolását
  - valamennyi érdekelt féllel, a tagállamokkal és regionális és helyi hatóságaikkal együttműködve támogatja a legjobb gyakorlatok cseréjét és a közúti biztonsági rendelkezések végrehajtását
  - kapcsolatot tart az illetékes politikai és akadémiai felekkel annak érdekében, hogy létrejöhessen egy multidiszciplináris megközelítés;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy együttműködési fórumot, amelyben az ügyészek, a bűnüldöző hatóságok, az áldozatokat tömörítő szövetségek és a közúti közlekedési megfigyelőközpontok információt cserélhetnek a legjobb gyakorlatokról, és szorosabban együttműködhetnek a közúti közlekedésbiztonsági jogszabályok végrehajtásának javítása terén, mind nemzeti, mind transznacionális szinteken;
6. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a már elfogadott törvények és intézkedések szabályszerű végrehajtására és hatékonyabb érvényesítésére, ugyanakkor még az uniós szintű jogalkotási intézkedések számára rendelkezésre álló mozgásteret sem merítették ki teljesen;
7. sajnálja, hogy a közúti közlekedésbiztonsági intézkedésekkel kapcsolatos uniós költségvetést jelentősen csökkentették az elmúlt években, és felszólítja a Bizottságot, hogy fordítsa meg ezt a folyamatot;
8. határozottan támogatja azt a célkitűzést, hogy 2020-ig 2010-hez képest a felére csökkentsék a közúti balesetek áldozatainak számát, és emellett kéri, hogy erre az időszakra vonatkozóan további egyértelmű és mérhető célokat tűzzenek ki, ideértve különösen az alábbiakat:
  - a közúti balesetekben életüket vesztő 14 év alatti gyermekek számának 60 %-kal való csökkentését,
  - a közúti ütközésekben életüket vesztő gyalogosok és kerékpárosok számának 50 %-os csökkentését, valamint
  - a közúti balesetekben életveszélyes sérüléseket szenvedő személyek számának 40 %-os csökkentését egy mielőbb kidolgozandó, és EU-szerte egységes meghatározás alapján;

2011. szeptember 27., kedd

Etikai szempontok

9. hangsúlyozza, hogy az EU polgárainak nemcsak joga a közlekedésben való egyéni részvétel és a biztonságos közúti közlekedés, hanem mindenekelőtt együttműködési kötelezettsége is, hogy magatartásával hozzájáruljon a közúti közlekedés biztonságához; úgy véli, hogy a hatóságok és az EU etikai és politikai kötelessége, hogy intézkedéseket és fellépéseket fogadjon el e társadalmi probléma kezelésére;

10. megerősíti azon nézetét, hogy egy olyan kiegészítő jellegű, hosszú távú stratégiára van szükség, amely túlmutat a szóban forgó közlemény időbeli hatályán, és amelynek célja a halálos kimenetelű közúti balesetek teljes kiküszöbölése („zéró-elképzelés”); minthogy tudatában van annak, hogy ez nem valósítható meg a technológia közúti járművekben történő széles körű alkalmazása és az intelligens közlekedési rendszerhez szükséges megfelelő hálózatok kiépítése nélkül, felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki és a következő három év során terjessze elő e stratégia fő elemeit;

11. megállapítja, hogy az élet és az ember iránti tiszteletnek egy olyan közös, kulturális és erkölcsi folyamatban kell kifejeződnie, amelyben a közutat tudatosan emberi közösségként értelmezik;

12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy november harmadik vasárnapját nyilvánítsák hivatalosan is a közlekedési balesetek áldozatainak világnapjává, ahogy azt már az ENSZ és az Egészségügyi Világszervezet is megtette, hogy minél inkább felhívják a nyilvánosság figyelmét e kérdésre;

Bevált gyakorlatok és átültetés a nemzeti tervekbe

13. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozottan szorgalmazza a tudás és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok között, annak érdekében, hogy egyre többen határozottabban beépülhessenek a nemzeti, regionális és helyi közlekedésbiztonsági tervekbe, lehetővé téve, hogy a tevékenységek a lehető legszilárdabb módszertani alapra épülhessenek, és ezáltal hozzájáruljanak a közlekedésbiztonság európai térségének létrehozásához;

14. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje az Európai Közúti Biztonsági Chartát, és szorgalmazza hasonló regionális és helyi szintű charták kidolgozását;

15. hangsúlyozza, hogy az egyértelmű és számszerűsíthető célok további lendületet és ösztönzést adnak a közúti közlekedés biztonságának javítása számára, valamint a tagállamok közötti teljesítmény-összehasonlításnak, illetve a nyomon követésnek és az intézkedések értékelésének elengedhetetlen elemeit képezik; úgy véli, hogy meg kellene kísérelni az egyes tagállamok 2020-as célkitűzések eléréséhez való hozzájárulását számszerűsíteni; úgy véli, hogy ez a hozzájárulás a nemzeti közúti közlekedésbiztonsági politikák prioritásainak meghatározásánál útmutatásként szolgál;

16. támogatja a Bizottságot abban, hogy ösztönözze a nemzeti közúti közlekedésbiztonsági tervek tagállamok általi kidolgozását; kéri, hogy harmonizált, egységes iránymutatások alapján írják elő kötelezően e tervek kidolgozását és közzétételét; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a tagállamok számára bőséges mozgásteret kell biztosítani annak érdekében, hogy a mindenkori intézkedéseket, programokat és célkitűzéseket a különböző nemzeti sajátosságokhoz igazíthassák;

17. felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul hirdesse meg a biztonságos kereskedelmi közúti fuvarozás kiemelt évét;

18. felszólítja a Bizottságot, hogy a közúti balesetek sérültjeinek jobb és gyorsabb orvosi ellátása érdekében – ami a súlyos sérültek túlélése szempontjából kulcsfontosságú – dolgozza ki vészhelyzeti egészségügyi ellátásuk bevált gyakorlatainak kézikönyvét,

2011. szeptember 27., kedd

19. felszólítja a Bizottságot, hogy a szociális partnerekkel együttműködve dolgozza ki a munkavállalókat munkába menet vagy onnan jövet érő balesetek mérséklésének stratégiáját; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ösztönözzék és mozdítsák elő közúti biztonsági tervek készítését a vállalkozásoknál; felszólítja a Bizottságot, hogy kövessen el minden tőle telhetőt annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Közúti Biztonsági Charta alapján azon vállalkozások számára, amelyek munkavállalóikra vonatkozóan közúti biztonsági terveket alkalmaznak, tanúsítványt lehessen kiadni;

A mutatók és adatok javítása

20. úgy véli, hogy a minőségileg megbízható és összehasonlítható, a közúti közlekedés valamennyi résztvevőjére – többek között a kerékpárosokra és a gyalogosokra – kiterjedő adatok a sikeres közúti közlekedésbiztonsági politika alapvető feltételei;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a halálos kimenetelű és sérüléssel járó közlekedési baleseteknek az uniós tagállamok társadalmaira gyakorolt gazdasági és társadalmi hatásairól;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy 2013 végéig a SafetyNet projekt alapján alkalmazzon kiegészítő harmonizált mutatókat, amelyek révén jobb nyomon követés, a tagállamok között pedig megbízható teljesítmény-összehasonlítás hajtható végre;

23. felszólítja a Bizottságot, hogy 2012-ig dolgozzon ki javaslatot a balesetek és sérülések okaira vonatkozó adatok, valamint az elszenvedett sérülések súlyosságával és következményeivel kapcsolatos anonim adatok tökéletesítésére vonatkozóan; szorgalmazza ezenfelül, hogy valamennyi tagállam reprezentatív közlekedési területein mozdítsák elő az Európai Unió által támogatott, minden részletre kiterjedő, multidiszciplináris baleseti kutatást;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy két éven belül dolgozzon ki egységes meghatározásokat az „életvesztésen”, „súlyosan” és „könnyebben sérültekre” vonatkozóan annak lehetővé tétele érdekében, hogy az intézkedéseket és azok eredményeit össze lehessen hasonlítani a tagállamok között;

25. kéri egy, a közúti közlekedéssel foglalkozó valódi uniós megfigyelőközpont létrehozását, amely a már működő kezdeményezések eredményeiről összefoglalást készítene, javaslatot tenne az adatcserék javítására, és a már meglévő adatbankokból származó adatokat, valamint az uniós projektekből – így a SafetyNetből, a VERONICA-ból és a DaCoTa-ból – származó információkat összegyűjtené, érthetően feldolgozná és évente aktualizált formában mindenki számára elérhetővé tenné;

26. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a már meglévő adattovábbítási kötelezettségeiknek, valamint érjenek el tényleges előrehaladást a határokon átnyúló közlekedési szabálysértésekkel kapcsolatos adatcsere terén; felszólítja a tagállamokat arra, hogy 2014-ig egy, az érzékeny adatok valósídejű továbbítására szolgáló szoftver alkalmazásával hangolják össze az adatgyűjtési rendszereket;

Cselekvési területek

A közúti közlekedésben részt vevők képzésének és magatartásának javítása

27. hangsúlyozza, hogy a közlekedésbiztonság nagymértékben függ az elővigyázatosságtól, a figyelemtől, egymás kölcsönös tiszteletben tartásától, valamint a hatályos előírások betartásától, ami közvetlenül összefügg annak szükségességével, hogy módszeresen javítsanak az autósiskolákban nyújtott képzés minőségén, valamint a vezetői engedély odaítélésének folyamatán;

28. úgy véli, hogy az egész életen át tartó tanulás koncepciójának a közúti közlekedésben fontosabb helyet kell betöltenie, ezért támogatja a biztonságos közlekedéssel foglalkozó központok tevékenységét a járművezetők módszeres oktatásának egyik hatékony fórumaként az összes szakmai és szabadidős területen; úgy véli, hogy a forgalmi oktatást és az úthasználati képzési programokat már korai életkortól kezdve a családban és az iskolában el kell jelezni, és magukban kell foglalniuk a kerékpározást, a gyalogos közlekedést és a tömegközlekedés használatát;

2011. szeptember 27., kedd

29. felszólít a friss jogosítvánnyal rendelkezők képzésének javítására irányuló intézkedések meghozatalára, például a kísérővel való vezetés 17 éves kortól vagy a vezetői engedély megszerzésére irányuló képzés fokozatos rendszerének bevezetése, amely a vizsga letételét követő időre is előirányoz vezetésgyakorlati képzési elemeket; ezenkívül a fiatal és új úthasználók esetében egy kötelező biztonsági képzés bevezetését kéri, hogy a különböző vészhelyzetek kezelésével kapcsolatban gyakorlati tapasztalatokat szerezzenek;

30. kéri, hogy az oktatás és képzés során – a kezdő gépjárművezetők képzésének legfőbb részeként, amely megvalósítja és javítja a közúti biztonságot – sokkal nagyobb figyelmet fordítsanak a halállal vagy súlyos sérüléssel járó közúti közlekedési balesetekre jellemző leggyakoribb okokra, úgy mint a túlzott sebességre, az alkohol, kábítószer és a járművezetési képességet befolyásoló egyes gyógyszerek fogyasztására, a biztonsági öv és egyéb védőfelszerelések, például a közúti közlekedésben kétkerekű gépjárművekkel résztvevők esetében a bukósisak viselésének elmulasztására, valamint a mobil berendezések használatára és a fáradtságra;

31. meggyőződése, hogy a friss jogosítvánnyal rendelkezők számára megfelelőbb oktatást kell biztosítani a gumibroncsok közötti közlekedésbiztonságban betöltött szerepével, valamint azzal kapcsolatban, hogy be kell tartani a gumibroncsok megfelelő karbantartására és használatára vonatkozó alapvető szabályokat; ezért felhívja a tagállamokat, hogy pontosan és kellő időben hajtsák végre a vezetői engedélyekről szóló irányelvet, valamint az abban foglalt, a gépjárművezetői vizsgán kötelező, gumibroncsokkal kapcsolatos tudnivalókról szóló, valamint általában véve a gépkocsik általános karbantartására vonatkozó rendelkezéseket;

32. úgy véli, hogy az autóvezetői tanfolyamok során nagyobb figyelmet kell szentelni a motorizált kétkerekű járműveknek és a motorizált kétkerekű járművek láthatóságának;

33. kéri, hogy az autóvezetői tanfolyamok és vizsgák során a magánfuvarozással kapcsolatban nagyobb hangsúlyt helyezzenek a rakomány biztosítására;

34. kéri, hogy minden gépjárművezetői engedéllyel rendelkező esetében tízévenként kötelező elsősegélynyújtó továbbképző tanfolyamot tartsanak;

35. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy – a pénzbüntetések leghatékonyabb kiegészítéseként – vezessék be a büntetőpontok különleges rendszerét a legveszélyesebb szabálysértések vonatkozásában;

36. ajánlja, hogy a közlekedésben részt vevő, korábban többször ittas vezetés miatt elítélt személyek járműveiben reintegrációs intézkedésként alkalmazzanak alkoholszondás indításgátlót („alcolocket”);

37. kéri, hogy az A és B kategóriás gépjárművezetők esetében tízévenkénti, a 65 évesnél idősebbeknél pedig ötévenkénti kötelező szemvizsgálatot végezzenek; felszólítja a tagállamokat, hogy a járművezetők esetében bizonyos meghatározott kortól vezessenek be kötelező orvosi vizsgálatot a további gépjárművezetésre való fizikai és mentális alkalmasság megállapítása érdekében, a megfelelő korcsoportjuk baleseti statisztikai adatai alapján;

38. felszólítja a Bizottságot, hogy háromévenként dolgozzon ki közúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos uniós kampányokat egy meghatározott témakörben, valamint következetesen alkalmazza e kampányok tekintetében azon kommunikációs csatornákat, amelyek az Európai Közúti Biztonsági Charta végrehajtása következtében kialakultak;

39. felhívja a Bizottságot, hogy a közúti közlekedésbiztonság részeként foglalkozzon a vasúti keresztezésekben bekövetkezett halálesetek számával, ahol a baleseteket gyakran a közúti közlekedésben résztvevők helytelen magatartása, többek között a túlzott kockázatvállalás, a figyelem hiánya, a közúti jelzőtáblák meg nem értése idéz elő;

2011. szeptember 27., kedd

A közúti közlekedési előírások harmonizációja és végrehajtása

40. kéri, hogy 2013-ig következetesen harmonizálják a közúti közlekedési jelzéseket és szabályokat; megjegyzi, hogy gondoskodni kell a jelzések jó állapotáról, láthatóságuk és egyértelmőségük biztosítása érdekében és a körülmények megváltozása esetén a kellő időben történő lecserélésükről;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy minél hamarabb fogadja el az intelligens közlekedési rendszerekre (ITS) vonatkozó előírásokat az intelligens közlekedési rendszerekről szóló 2010/40/EU irányelv 3. cikkének b)– f) pontjaiban meghatározott, közúti közlekedésbiztonsággal és óvintézkedésekkel kapcsolatos kiemelt intézkedések tekintetében;

42. úgy véli, hogy a hatályos előírások hathatós végrehajtása az uniós közúti közlekedésbiztonsági politika központi pillére; kéri, hogy javítsák a tagállamok közötti információcserét az egyes tagállamokban érvényes közúti közlekedési szabályok megsértésével kapcsolatban, valamint a szabálysértőkkel szemben indítsanak eljárást a hatályos nemzeti joggal összhangban, továbbá ezzel összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy a sebességtúllépés, az alkohol- és kábítószer-fogyasztás, valamint a biztonsági öv és a védősisak használatának ellenőrzése tekintetében tűzzenek ki éves nemzeti célokat, és tegyenek határozott intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezeket az ellenőrzéseket elvégezzék;

43. rámutat, hogy a TISPOL szervezet fontos szerepet játszik a közúti közlekedési szabályok végrehajtásával kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjében;

44. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a közúti közlekedésbiztonság szempontjából rendkívül nagy jelentőséggel bír, közúti szállításra vonatkozó szociális jogszabályok (561/2006/EK és 3821/85/EGK rendelet) átültetésének ellenőrzése tekintetében harmonizált és hatékony megközelítésre van szükség; ezért ismételt felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen eleget a Parlament által a közúti szállításra vonatkozó szociális szabályok súlyos megsértése tekintetében megállapított szankciókról szóló, 2010. május 18-i állásfoglalásában megfogalmazott kérésnek;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a vezetési és pihenőidőkre vonatkozó jogszabályokat annak érdekében, hogy a távolsági teherfuvarozásban közreműködő gépjárművezetők heti pihenőjüket otthon tölthessék, amennyiben ezáltal nem sérülnek az Európai Unió közúti közlekedésbiztonsági célkitűzései; úgy véli, hogy a teherfuvarozás korlátozásait az egész Európai Unióban harmonizálni kellene;

46. örömdetesnek tartja a közúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos közlekedési szabálysértésekre vonatkozó információk határokon átnyúló cseréjéről szóló irányelv második olvasatbeli elfogadását, ami előrelépést jelent a közúti közlekedésbiztonság egyértelmű uniós hozzáadott értékkel történő javítása szempontjából; érdeklődve várja az ezen irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentést, valamint a minden tagállamra vonatkozó, határokon átnyúló érvényesítés javítását célzó új jogalkotási javaslatokat;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy első lépésként támogassa a gépjárművezetési képességet befolyásoló kábítószeres és gyógyszeres hatása alatt álló gépjárművezetők elfogására irányuló technikák fejlesztését, és második lépésként javasoljon hatékonyan betartatott uniós szabályozást, amely a kábítószeres és a fent említett gyógyszerek általi befolyásoltság esetén tiltja a gépjárművezetést;

48. felszólít uniós szinten harmonizált véralkoholszint-korlátozás bevezetésére; 0 ezrelék értéket javasol, egy alacsony, tudományos alapokon nyugvó tűrőhatárral a friss jogosítvánnyal rendelkezők esetében az első 2 évben, a hivatásos járművezetők vonatkozásában pedig mindenkorra;

49. kéri olyan ellenőrző rendszerek bevezetését, amelyekkel a motorkerékpárosok sebességtúllépései is megállapíthatók és szankcionálhatók;

2011. szeptember 27., kedd

50. kéri, hogy Európa-szerte tiltsák be a járművezetőket a közúti ellenőrzésekre figyelmeztető rendszerek (pl. radarjelző és lézerblokkoló készülékek, illetve a közlekedési ellenőrzéseket automatikusan kijelző navigációs rendszerek) gyártását, behozatalát és forgalmazását;

51. felszólít a gépjárművezetés közben folytatott sms-ezés, e-mailezés vagy internetes böngészés vonatkozásában uniós szintű tilalom bevezetésére, amelyet a tagállamoknak az elérhető legjobb technikák alkalmazásával kell betartatniuk;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy két éven belül dolgozzon ki jogalkotási javaslatot az EU régióiban a személygépkocsik, autóbuszok és tehergépkocsik téligumiabroncs-használatára vonatkozó harmonizált megközelítés tekintetében, figyelembe véve az egyes tagállamok időjárási viszonyait;

53. elvárja a Bizottságtól, hogy 2015-ig vizsgálja felül a vezetői engedélyekről szóló harmadik irányelv végrehajtását, és a megváltozott körülményeknek megfelelően igazítsa ki az irányelvet, valamint többek között kéri, hogy vegyék figyelembe azt a tényt, hogy a forgalomba hozott, 3,5 tonnát meghaladó tömegű, M1 kategóriába tartozó járművek magáncélú használata – ami különösen a lakóbuszokat érinti – jelenleg valójában már nem lehetséges; kéri, hogy a 3,5 tonnát kis mértékben meghaladó tömegű lakóbuszokra érvényes vezetői engedély megszerzését ne csak a haszongépjárművek vezetésére jogosító C-kategóriás vezetői engedéllyel rendelkezők számára, hanem a B-kategóriás vezetői engedéllyel rendelkező magánúthasználók számára is tegyék lehetővé;

54. határozottan ajánlja az illetékes hatóságoknak, hogy a veszélyeztetettebb úthasználók jobb védelme érdekében vezessenek be 30 km/órás sebességhatárát a lakott területeken, valamint a külön kerékpársávval nem rendelkező egyirányú utcák esetében;

Biztonságosabb közúti közlekedési infrastruktúra létrehozása

55. határozottan támogatja a Bizottság azon megközelítését, hogy uniós finanszírozást általánosságban olyan infrastruktúra-projektek számára nyújtson, amely megfelel a közúti közlekedésbiztonságra és az alagutak biztonságára vonatkozó uniós iránymutatásoknak, az alacsonyabb rendű országutak építését is ideértve; kéri ezzel kapcsolatban, hogy különösen a határszakaszokon összpontosítsák az erőfeszítéseket arra, hogy minél kevesebb veszélyes szakasz, fekete folt és szintbeli kereszteződés legyen;

56. ismételten hangsúlyozza, hogy a jól karbantartott közúti infrastruktúra segít csökkenteni a halálos, illetve a sérülésekkel járó közúti balesetek számát; felszólítja a tagállamokat, hogy rendszeres karbantartás és innovatív módszerek – mint amilyen például az intelligens vízszintes jelzések használata, amelyek jelzik a biztonsági távolságot és a haladási irányt –, valamint passzívan biztonságos közúti infrastruktúra révén őrizzék meg és fejlesszék közúti infrastruktúrájukat; hangsúlyozza, hogy különösen az útépitések tekintetében tiszteletben kell tartani a jelzésekre vonatkozó normákat, mivel ezek elengedhetetlenek a magas szintű közúti biztonsághoz.

57. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet az utak kialakítására, támogassák a már rendelkezésre álló költséghatékony intézkedések alkalmazását, és ösztönözzék az olyan kutatásokat, amelyek segítenek a politikai döntéshozóknak jobban megérteni, hogyan kellene fejleszteni a közúti infrastruktúrát a közúti biztonság javítása, valamint az időszedő népesség és a veszélyeztetett úthasználók sajátos igényeinek figyelembe vétele érdekében;

58. üdvözlöi, hogy a Bizottság a leginkább veszélyeztetett úthasználókra (kétkerekű járművek használói, gyalogosok stb.) összpontosítja figyelmét, akik esetében a baleseti mutatók továbbra is igen magasak; kéri a tagállamokat, a Bizottságot és az ágazatot, hogy a közúti infrastruktúrák és felszerelések tervezése során vegyék figyelembe a közlekedési résztvevők e típusát is, hogy a közlekedés valamennyi résztvevője számára biztonságos közutak készüljenek; kéri, hogy az útervezési és útkarbantartási munkáknál fokozottan vegyék figyelembe a kerékpárosok és a gyalogosok védelmét célzó infrastrukturális intézkedéseket: pl. a forgalomszétválasztás, a kerékpárút-hálózatok fejlesztése, az akadálymentesítés és a gyalogosátkelők;

2011. szeptember 27., kedd

59. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a közúton folyó munkák helyszínei a helyszín kialakítására és felszerelésére vonatkozó, lehetőleg európai szinten egységesített iránymutatások révén biztonságosabbá váljanak, hogy a gépkocsivezetőknek ne kelljen minden országban új, ismeretlen körülményekkel szembesülniük; olyan iránymutatásokat szorgalmaz, amelyeknek magukban kell foglalniuk a megfelelő jelölést, az eredeti útjelzések eltávolítását, a védőkorlátok és sorompók alkalmazását, a forgalmi sáv jelzőbólyákkal való kijelölését, illetve a kanyarokra figyelmeztető jeleket és jelzéseket, elkerülve a nagyon szűk kanyarokat és garantálva az éjszakai biztonságot;

60. hangsúlyozza a megfelelő útburkolat kialakításának szükségességét, amely fokozza a csúszásgátlást, az éghajlati és időjárási teljesítményt, valamint a láthatóságot, illetve amely kevés karbantartást tesz szükségessé, ezáltal növelve az infrastruktúrát használók biztonságát;

61. kéri a gépjárművek pillanatnyi sebességét jelző táblák általános elterjesztését, valamint a jelzőtáblák láthatóságának és olvashatóságának javítását, kerülve a táblák egymásra helyezését, ami megnehezíti az olvasást;

62. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítani kell, hogy a TEN-T hálózaton kívüli országos közúti infrastruktúrát is fejlesszék a közúti közlekedésbiztonság szempontjából, különösen azon uniós régiókban, ahol rossz minőségű az infrastruktúra és alacsony a közlekedésbiztonság szintje;

63. felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg, a tagállamokat pedig, hogy hajtsanak végre megfelelő intézkedéseket az országutakon, a vidéki területeken és az alagutakban bekövetkező balesetek elkerülése és a károk súlyosságának mérséklése érdekében;

64. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hívják fel nemzeti, regionális és helyi hatóságait arra, hogy úgy alakítsák ki az utakat, hogy azok ne veszélyeztessék a motorizált kétkerekű járművel közlekedőket; rámutat, hogy az utak szélén használatos védőkorlátok halálos veszélyt jelentenek a motorkerékpárosokra nézve, és felhívja a tagállamokat, hogy a kritikus útszakaszokon mielőbb kezdjék meg a korlátok pótlólagos felső és alsó elemekkel való felszerelését (a meglévő szalagkorlátok lecserélését is beleértve), valamint az EN 1317. számú európai szabványnak megfelelő egyéb alternatív közúti támszerkezetek kiépítését annak érdekében, hogy a balesetek a közlekedés valamennyi résztvevőjét tekintve mérsékeltbb következményekkel járjanak; rámutat, hogy a foltozott útburkolatok veszélyt jelentenek a motorkerékpárosokra nézve, mivel azok tapadószilárdsága sokkal kisebb a normális aszfaltburkolatokhoz képest;

65. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a forgalomlassító intézkedések legjobb gyakorlatainak előmozdítására irányuló iránymutatásokat, új fizikai és optikai eszközöket felhasználva, többek között a forgalomlassítást célzó, uniós társfinanszírozásban megvalósuló kutatási és fejlesztési projektek alkalmazásával, a balesetek számának, valamint a zaj- és a légszennyezés mérséklése érdekében;

66. felszólítja a tagállamokat, hogy készítsék el és rendszeresen frissítsék a közúti hálózatuk legveszélyesebb „fekete pontjait” feltüntető térképet, amelyet a polgárok rendelkezésére bocsátának, és amely a beépített navigációs rendszereken keresztül lenne elérhető;

67. úgy véli, hogy az „önmagát magyarázó út” és a „megbocsátó közlekedési környezet” elképzelések a közúti közlekedésbiztonsági politika alapvető elemei, és ennek megfelelően azokat az európai forrásokból és a legjobb gyakorlatok folyamatos cseréje révén támogatni kellene;

68. felszólítja a tagállamokat, hogy útépitési és útjavítási munkáknál gondoskodjanak a sebességcsökkentő küszöbokról;

69. felhívja a figyelmet a vasúti átjárók jelentette különleges veszélyekre, és felszólítja a tagállamokat, hogy új átjárók építésénél, illetve a régiek felújításánál gondoskodjanak az átjárók szintbeli eltolásáról, illetve az alacsonyabb rendű utak vasúti kereszteződéseinél teljes szélességű sorompókat szereljenek fel;

2011. szeptember 27., kedd

70. felhívja a figyelmet a közúti infrastruktúra közlekedésbiztonsági kezeléséről szóló 2008/96/EK irányelvre, az autópályák melletti, elegendő számú biztonságos parkolóhely szükségessége tekintetében; hangsúlyozza a vezetési és a pihenődők betartásának és egy harmonizált szankciórendszer bevezetésének jelentőségét, továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bocsássanak a hivatásos távolsági teherfuvarozók rendelkezésére egyrészt elegendő számú (mennyiségi kritérium), másrészt biztonságos, karbantartási és segítségnyújtási szolgáltatásokkal ellátott, a minimális szociális normáknak megfelelő (minőségi kritériumok) parkolóhelyeket; kéri, hogy ezeket a parkolókat a közúti infrastruktúrák tervezésének vagy átépítésének szakaszában vegyék figyelembe, valamint hogy azok megépítési költségeit tekintsék a közösségi programokból (pl. a TEN-T programból) társfinanszírozás keretében támogathatónak;

71. kéri, hogy a balesetveszélyes autópálya-szakaszokon vezessenek be előzési tilalmat a tehergépjárművekre;

72. felszólítja a tagállamokat és az útfenntartókat megfelelően kialakított eszközök kihelyezésére, amelyek javítják a biztonságot azáltal, hogy jól kilágyítottak és jól láthatók rajtuk a közúti jelzések, és így hasznosabbak a motorkerékpárosok és a kerékpárosok számára;

Biztonságosabb járművek forgalomba állítása

73. ajánlja, hogy az alkoholszondás – tudományos alapokon nyugvó, alacsony toleranciahatáros mérés – indításgátlókat az üzletszerűen személy- és áruszállításra használt járművek valamennyi új típusában kötelezően alkalmazni kelljen; felszólítja a Bizottságot, hogy 2013-ig készítsen irányelvre irányuló javaslatot az alkoholszondás indításgátlók felszereléséről, beleértve a műszaki végrehajtásra vonatkozó specifikációkat;

74. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is helyezzen hangsúlyt a járművek passzív biztonságának fejlesztésére, például a korszerű lökhárítók révén, különösen a nagyobb és a kisebb autók, valamint a nehéz tehergépjárművek és a személyautók vagy könnyű tehergépjárművek közötti kompatibilitás növelésére; kéri, hogy továbbra is helyezzenek nagy hangsúlyt a veszélyeztetett úthasználókkal való ütközések súlyosságának csökkentésére; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az aláfutásgátlókra vonatkozó uniós szabályok felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az aláfutásgátló-rendszerek optimális energiaelnyelési képességét és elhelyezkedésük magasságát meg lehessen határozni, hogy hatékony védelmet nyújtsanak a személygépjármű-vezetők részére ütközés esetén;

75. felszólítja a Bizottságot, hogy két éven belül terjesszen elő jelentést arról a kérdésről, hogy az utasoknak a járművek megerősített A-, B- és C-oszlopai révén javuló belső védelme mennyiben befolyásolja a vezető megfelelő kilátását, és hogy ez a veszélyeztetett közúthasználók biztonságában tetten érhető-e;

76. felszólítja a Bizottságot, hogy két éven belül terjesszen elő jelentést az elektromos mobilitás biztonsági szempontjairól, amely kiterjed az elektromos kerékpárokra és Pedelec kerékpárokra is;

77. felszólítja a Bizottságot, hogy 2013-ig nyújtson be egy annak biztosítására irányuló javaslatot, hogy minden új gépjármű az első és hátsó ülésekhez tartozóan alapfelszerelésként rendelkezzen egy fejlettebb, hang- és vizuális jelzéseket adó biztonságiö-vfigyelmeztető rendszerrel;

78. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a fáradtságot jelző rendszerek beépítésének hasznosságát, és adott esetben írja elő azok kötelező alkalmazását;

79. felszólítja a gépjárműgyártókat, hogy az elektromos autók és egyéb új meghajtási technológiák fejlesztése során fordítsanak különös figyelmet arra, hogy baleset esetén az utasok, az elsősegélynyújtók és a mentőszolgálatok egyaránt hatékony védelmet élvezzenek az új veszélyforrásokkal szemben;

2011. szeptember 27., kedd

80. felszólítja a tagállamokat, hogy a gépjárművek és kétkerekű járművek tartozékainak, komponenseinek és alkatrészeinek behozatalakor ellenőrizték hatékonyan és szigorúan azok alkalmasságát, a magas szintű európai fogyasztóvédelmi szabványoknak való megfelelésük biztosítása érdekében;

81. felszólítja a Bizottságot, hogy behatóan vizsgálja meg a fejlettebb biztonságtechnológiával felszerelt járművek és a járművezetők alacsonyabb veszélyérzete közötti lehetséges összefüggést, és e tárgyban két éven belül nyújtson be egy jelentést az Európai Parlament számára;

82. kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes európai térséget valamennyi motorizált közúti jármű és azok elektronikus biztonsági rendszereinek rendszeres műszaki vizsgálata tekintetében; elvárja, hogy e vizsgálatok a legszigorúbb és egységes előírásokon alapuljanak; elvárja, hogy a műszaki vizsga lefolytatásáért és a műszaki bizonyítvány kiállításáért harmonizált szabványok alapján tanúsított, független műszaki ellenőrző szervezetek feleljenek; elvárja az említett műszaki bizonyítványok kölcsönös elismerésének biztosítását;

83. felszólítja a Bizottságot, hogy két éven belül dolgozzon ki a súlyos balesetek utáni műszaki ellenőrzésre vonatkozó közös szabványokat;

84. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a járműbiztonsági szabványok szigorítását, például a gépjárművekben használható olyan technológiák révén, amelyek megakadályozzák az összeütközést; hangsúlyozza az intelligens közlekedési rendszereknek a közlekedési balesetek halálos áldozatai számának csökkentésében betöltött jelentőségét, és ismételten felhívja a figyelmet az intelligens autókban és az intelligens utakban rejlő ökológiai lehetőségekre, valamint a V2V és a V2R eszközökkel kapcsolatos, kutatás-fejlesztési kísérleti projektekre; egyaránt felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az intelligens közlekedési rendszerek alkalmazását ne csak a TEN-hálózatba tartozó utak esetében tartsa szem előtt;

85. felszólítja a Bizottságot, hogy állapítson meg a gumibroncsokra és különösen a gumibroncsok futófelületének mélységére és a gumibroncsnyomásra vonatkozó közös előírásokat, és vezessen be ennek megfelelő ellenőrzéseket; támogatja, hogy a járművek rendszeres műszaki vizsgálatába vonják be a gumibroncsok vizsgálatát is; támogatja a gumibroncsokkal kapcsolatos előírások rendszeresebb közúti ellenőrzések keretében történő hatékonyabb végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy a gumibroncsok helyes használatának biztosítása érdekében terjesszen be abroncsnyomás-ellenőrző rendszerekre (TPMS) vonatkozó specifikációkat, ami közúti közlekedésbiztonsági és a környezetvédelmi szempontból egyaránt hasznosnak fog bizonyulni;

Modern technológiák használata a gépjárművekben, az infrastruktúrában és a sürgősségi szolgálatoknál

86. kéri, hogy a „közúti helyzetre” vonatkozó információkat, a rendkívül veszélyes vagy a rendkívüli tulajdonságokkal bíró útszakaszokkal kapcsolatos információkat, valamint az egyes tagállamokban érvényes közlekedési szabályokat (többek között az érvényes sebességhatárokról és a megengedett véralkoholszintről) – például intelligens közlekedési rendszerek révén – bocsássák a közúti forgalomban résztvevők rendelkezésre az utazás előtt és közben; elvárja, hogy a Galileo európai műholdnavigációs rendszer kapacitását e téren teljes mértékben kihasználják;

87. felszólítja a Bizottságot, hogy legkésőbb 2012 végéig nyújtson be egy ütemtervet és egy részletes engedélyezési eljárást magában foglaló jogalkotási javaslatot, amely egy olyan, szabványos kiolvasóegységgel ellátott, integrált balesetiadat-rögzítő rendszer fokozatos – először a bérelt gépjárműveknél, majd a haszon- és magángépjárműveknél történő – bevezetésére irányul, amely a balesetek előtt, közben és után rögzíti a balesettel kapcsolatos adatokat („adatrögzítés”); e tekintetben hangsúlyozza azonban, hogy szükség van az egyes személyek adatainak védelmére, továbbá biztosítani kell, hogy az adatokat kizárólag a baleseti kutatásokhoz használják fel;

88. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a gépjárművek „intelligens sebességtámogató rendszerekkel” való felszerelésére irányuló olyan javaslatot, amelyek magukban foglalják az ütemtervet, az engedélyezési eljárást és az ehhez szükséges közlekedési infrastruktúrát;

2011. szeptember 27., kedd

89. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa azon intézkedéseket, amelyek arra ösztönzik a fogyasztókat, hogy gépjárművásárláskor fordítsanak figyelmet az innovatív gépjármű-biztonsági technológiákra, amelyek közül sok még nem kötelező, de bizonyíthatóan hasznos a biztonság szempontjából; felszólítja a biztosítótársaságokat, hogy fokozottan részesítsék előnyben azokat a gépjárműveket, amelyek olyan biztonsági rendszerekkel rendelkeznek, amelyek bizonyítottan megelőzik a baleseteket vagy csökkentik a baleseti károkat;

90. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a közúti közlekedésbiztonság javulásához hozzájáruló új technológiákat, mint az innovatív (pl. alkalmazkodó) fényszórókat;

91. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a 2007/38/EK irányelvvel kapcsolatos értékelését és felülvizsgálatát; felszólít arra, hogy a technológiai fejlődést vegye figyelembe és minden tehergépjárművet szereljenek fel speciális visszapillantó tükrökkel, kamerával/monitor eszközökkel vagy egyéb, a holttereket megszüntető műszaki eszközökkel, különösen a gépjárművezető holtterébe lépő kerékpárosokkal vagy járőrelőkel kapcsolatos balesetek elkerülése érdekében;

92. üdvözlí a Bizottság megközelítését, miszerint különös figyelmet kell fordítani a motorkerékpárosok biztonságának javítására;

93. fontos intézkedésnek tartja valamennyi új motorkerékpár esetében a blokkolásgátló fékrendszerek fokozatos, kötelező bevezetését, ami jelentősen csökkentheti a súlyos motorbalesetek számát;

94. sürgeti a tagállamokat, hogy vezessenek be magasabb követelményeket a szolgálati utakon használt autókra a műszaki előfeltételek fennállásának mértékében, például az elalvásgátló és a figyelem elterelődése esetén riasztó berendezések terén;

95. ajánlja, hogy valamennyi távolsági tehergépjárművet szereljenek fel légkondicionáló rendszerekkel, a régebbi típusokat pedig a műszaki megvalósíthatóság alapján; úgy véli, hogy ezeknek a rendszereknek a motor nyugalmi állapotában is működniük kell, hogy megfelelő pihenést biztosítsanak a járművezető számára; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy az 561/2006/EK rendelet 8.8 cikke tekintetében tegye egyértelművé a „megfelelő háló- vagy fekvőhely” fogalmát.

96. üdvözlí a Bizottság arra vonatkozó bejelentését, hogy fel kívánja gyorsítani az „eCall” segélyhívó bevezetését, és felszólítja a Bizottságot, hogy a következő két évben vizsgálja meg a rendszer motorkerékpárookra, nehéz haszongépjárművekre és buszokra való kiterjesztésének lehetőségét, különös tekintettel a fogyatékkal élők speciális igényeire, és adott esetben tegyen erre javaslatot;

97. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki intézkedéseket a mentőszolgálatok tagjainak balesetek esetén történő támogatására és védelmére, például olyanokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a helyszínen azonosítani lehessen a jármű motortípusát, a passzív biztonsági berendezéseket, többek között a légzsákok, vagy ezekre vonatkozóan információt lehessen szerezni, illetve a különleges anyagok alkalmazását, valamint minden más lényeges, mentéssel kapcsolatos, az egyes autótípusokra vonatkozó műszaki információ felhasználását a mentés meggyorsítása érdekében;

A közúti közlekedés sérülékenyebb résztvevőinek védelme

98. kéri, hogy a közlekedésbiztonság szerves részeként fordítsanak kiemelt figyelmet a közlekedés olyan sérülékenyebb résztvevőire, mint a motorkerékpárosok, a gyalogosok, az útkarbantartó szolgálatok dolgozói, a kerékpárosok, a gyermekek, az idősebb emberek és a fogyatékkal élők, többek között a járművek és az infrastruktúrák esetében innovatív technológiák alkalmazása révén; kéri, hogy szenteljenek nagyobb figyelmet a közúti közlekedésben részt vevő idősebb és korlátozott mozgásképességű emberek igényeinek; ezzel összefüggésben olyan programok bevezetésére szólítja fel a tagállamokat, amelyek révén elkerülhetők a korhoz kötődő baleseti kockázatok, és amelyek megkönnyítik az idősebb emberek közúti közlekedésben való aktív részvételét; javasolja a sima felületű szalagkorlátok használatát, valamint külön sávok bevezetését a veszélyeztetettebb úthasználók számára;

2011. szeptember 27., kedd

99. felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy támogassák a „biztonságosan az iskoláig” (safe routes to school) programokat a gyermekek biztonságának növelése érdekében; jelzi, hogy a sebességhatárítások bevezetése és az iskolai közlekedési felvigyázók alkalmazása mellett biztosítani kell az iskolabuszként használt járművek fenntarthatóságát, illetve az ezeket a járműveket vezető szakmai felkészültségét;

100. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a kerékpározást és a gyalogos közlekedést mint önálló közlekedési módokat és mint valamennyi közlekedési rendszer szerves részét;

101. Kéri a tagállamokat, hogy:

- tegye kötelezővé, hogy minden utas rendelkezzen biztonsági mellénnyel, és
- ösztönözze a kerékpárosokat, hogy – különösen éjszaka, lakott területen kívül – használjanak védősisakot és láthatóságuk növelése érdekében viseljenek biztonsági mellényt vagy annak megfelelő ruházatot;

102. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be egy javaslatot, amely a kerékpárgyártók számára kötelező minimumkövetelményeket állapít meg a kerékpárlámpák és a fényvisszaverő prizmák tekintetében;

103. javasolja, hogy a járművekben utazó gyermekeket három éves korig csatolják hátrafelé fordított gyerekülésekbe;

*

* *

104. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A fejlődő országokban található gátrendszerek megerősítésének finanszírozása

P7_TA(2011)0409

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a fejlődő országokban található gátrendszerek megerősítésének finanszírozásáról (2010/2270(INI))

(2013/C 56 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Világbank fejlődő országokra vonatkozó energiastratégiájáról szóló 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a „2010. évi jelentés a világ fejlődéséről: fejlődés és éghajlatváltozás” című dokumentumra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programja (UNEP) és a Meteorológiai Világszervezet (WMO) „A korom és a troposzférában található ózon integrált értékelése: összefoglalás a döntéshozók számára” című 2011. évi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ 2009-ben közzétett, harmadik vízgazdálkodási világjelentésére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja (UNDP) és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Az energiához való hozzáférés helyzete a fejlődő országokban” című 2008-as jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0067.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a „Gátak és fejlődés: hasznos gyakorlatok az eredményesebb döntéshozatalért. A gátakkal és alternatíváikkal kapcsolatos eredményesebb döntéshozatalra irányuló hasznos gyakorlatok tömör kivonata” című, az UNEP „Gátak és fejlődés” elnevezésű projektje által 2007-ben közzétett jelentésre,
  - tekintettel a gátakkal foglalkozó világbizottság „Gátak és fejlesztés: a döntéshozatal új keretei” című 2000. november 16-i végleges jelentésére,
  - tekintettel az UNEP „A magashegységi gleccserek és az éghajlatváltozás” című 2010. november 8-i jelentésére,
  - tekintettel az UNEP „Veszélyben az édesvizek. Dél-Ázsia. Az édesvízkészletek környezeti változásokból adódó veszélyeztetettségének felmérése” című 2008-as jelentésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0213/2011),
- A. mivel a jelenlegi becslések szerint világszerte több mint 50 000 nagyméretű, 100 000 kisebb méretű, illetve 1 millió kisméretű gátat tartanak számon,
- B. mivel a nemzetközi előírások a nagyméretű gátakat 15 méternél magasabb, a kisméretű gátakat pedig általában 15 méternél alacsonyabb építményként határozzák meg,
- C. mivel Ázsiában 1999 és 2001 között mintegy 589 nagyméretű gátat építettek, 2006-ban pedig 270 hatvanméteres vagy annál magasabb gát állt tervezés vagy építés alatt,
- D. mivel a világ harmadik legnagyobb gátja, a braziliai Belo Monte megépítését komoly környezetvédelmi aggályok ellenére engedélyezték, tekintve, hogy a gát létrejötte 500 négyzetkilométernyi területet fog elárasztani, ezáltal súlyosan károsítva az Amazonas felbecsülhetetlen ökoszisztémáját és biológiai sokféleségét, és 50 000 embert, főként őslakosokat kényszerít lakóhelyük elhagyására,
- E. mivel az Európai Beruházási Bank számos nagyléptékű gátépítési projektben közreműködött, többek között Ázsiában (például Laoszban és Pakisztánban),
- F. mivel a víz nélkülözhetetlen a mezőgazdaság számára, Afrika megművelt területeinek csupán 5 %-át öntözik, a vízenergiában rejlő potenciálnak kevesebb mint 10 %-át aknázták ki, és az afrikaiaknak csupán 58 %-a fér hozzá biztonságos ivóvízhez,
- G. mivel Afrika nem megfelelő vízgazdálkodása túlzott talajerózióhoz, a vízkezelés megnövekedett költségeihez, a tározók gyors eliszaposodásához, a gazdasági élet hanyatlásához és akadozó vízellátáshoz vezetett,
- H. mivel a nagyszabású vízenergia-projektek a tiszta fejlesztési mechanizmus (CDM) keretében javasolt kibocsátás-csökkentési egységek 25 %-át teszik ki,

2011. szeptember 27., kedd

- I. mivel a decentralizált vízügyi infrastruktúra fejlesztése előfeltétele Afrikai vízbiztonságának és a millenniumi fejlesztési célokhoz kapcsolódó célkitűzések elérésének; mivel a víztárolási módszerek fejlesztésére van szükség ahhoz, hogy aszály idején gondoskodjanak a megbízható vízellátásról, áradás idején pedig a vízfelesleg megtartásáról; mivel Afrikában az egy főre jutó átlagos tározó kapacitás évi mintegy 200 köbméter, ami jóval kevesebb, mint más térségek fejlődő országaiban,
- J. mivel 2007 és 2008 között a kereskedelemmel kapcsolatos infrastruktúrákra irányuló támogatások mértéke jelentősen (75 %-kal) növekedett, és habár az erre a területre irányuló kötelezettségvállalások erőteljesen ingadoznak, a 2008-as közel 5 milliárd eurós érték minden addiginál magasabb összeg,
- K. mivel a Világbank a 20 milliárd dolláros összköltségvetésű, több mint 100 országban zajló, vízzel kapcsolatos projektjeinek köszönhetően a vízágazat legjelentősebb külső finanszírozója,
- L. mivel a folyókat és a természetes erőforrások felhasználását alapjaiban megváltoztató gátak jelentős hatást gyakorolnak az emberi közösségekre, a part menti és a vizes élőhelyek ökoszisztémáira és a biológiai sokféleségre,
- M. mivel a gátakkal foglalkozó világbizottság 2000. november 16-i jelentése azt a következtetést vonja le, hogy miközben a nagyméretű gátak nem termelnek annyi villamos energiát, nem szolgáltatnak annyi vizet és nem korlátozzák olyan mértékben az áradások okozta károkat, mint azt várták, komoly társadalmi és környezeti hatással járnak, és az említett hatások enyhítésére irányuló erőfeszítések nagyrészt eredménytelennek bizonyulnak,
- N. mivel a gátak tározói a növényzet rothadása miatt üvegházhatású gázokat, köztük metánt bocsátanak ki,
- O. mivel az ENSZ becslései szerint 2050-re mintegy 2 milliárd személy lesz kitéve a nagy pusztítást okozó árvizek veszélyének,
- P. mivel a gátakkal foglalkozó világbizottság becslései szerint a gátak miatt világszerte mintegy 40–80 millió személy kényszerült már lakóhelye elhagyására,
- Q. mivel a gátakkal foglalkozó világbizottság következtetései szerint a nagyméretű gátak számos esetben bizonyos fajok és ökoszisztémák jelentős és visszafordíthatatlan elvesztéséhez vezetnek; továbbá mivel az ökoszisztémák vízgyűjtők szintjén történő megismerése, védelme és helyreállítása elengedhetetlen a méltányos emberi fejlődés és valamennyi faj jólétének előmozdításához,
1. úgy ítéli meg, hogy az elmúlt század folyamán világviszonylatban semelyik természeti katasztrófa nem okozott akkora anyagi kárt vagy oltott ki annyi emberéletet, mint az árvíz, jöllehet több milliárd dollárt fordítottak árvízkezelési célokra;
2. kiemeli, hogy a víz szűkös természeti erőforrás, melynek elosztása terén méltányossági szempontok merülnek fel; ezért hangsúlyozza, hogy az édesvízkészletekkel való gazdálkodás újragondolása – az éghajlatváltozás összefüggésében – kétségtelenül kulcsfontosságú kihívás elé állítja a világot;
3. rámutat arra, hogy a 20. század második felében bizonyítottan nőtt a nagy pusztítással járó árvizek előfordulásának gyakorisága, ráadásul az árvizek az elkövetkező évtizedekben is égető problémaként lesznek számon tartva;

2011. szeptember 27., kedd

4. megjegyzi, hogy az árvizek pusztításának leginkább a legkevésbé fejlett országok vannak kitéve; támogatja az UNEP árvizekkel való szembeszállásra vonatkozó ajánlásait, amelyek szerint a tökéletesített földgazdálkodást jobb, hagyományos és újabb tudományos ismeretekre támaszkodó módszerekkel kell kombinálni; támogatja a kritikus fontosságú ökoszisztémák rehabilitációját és helyreállítását – az erdőktől a vizes élőhelyekig –, amelyek segíthetik a vízellátást, és pufferzónaként szolgálhatnak a szélsőséges időjárási eseményekkel, például az áradásokkal szemben;

5. rámutat, hogy a globális felmelegedés befolyásolja majd a csapadék eloszlását, valamint hatással lesz a gleccserekre és a jégtakaróra, ezért növekvő kihívást jelent az élelmezésbiztonság szempontjából;

6. megjegyzi továbbá, hogy mivel a gleccserek olvadása – különösen a Himalájában és az Andokban – felgyorsult, a hegyvidéki területeken egyre inkább nő az árvíz- és lavinaveszély; rámutat azonban, hogy a gleccserolvadás nem az egyetlen tényező, amely a Himalája vízfolyásait érinti, hanem meghatározó elem továbbá a monszun időpontja és intenzitása, az egyéb esőzések és különösen a földhasználati gyakorlatok, mint például az erdőirtás, a túllegetetés, a mezőgazdasági rendszerek és a települési mintázatok; különösen hangsúlyozza, hogy az erdőirtás gyakran megnöveli a főbb csatornába irányuló vízáram mennyiségét és sebességét, míg a gleccsertő kitörése által okozott áradásokból adódó árvizeket sokszor súlyosbítják a nem fenntartható földhasználati gyakorlatok;

7. elengedhetetlennek tartja egy többreütű árvízstratégia elfogadását azokban a régiókban, amelyekben a nem stabil gleccsertavak kritikus árvízveszélyt jelentenek, és ezt súlyosbítja még a globális felmelegedés által a csapadék eloszlására gyakorolt hatás, valamint a koromlerakódás hatása, amely bizonyítottan felgyorsítja a gleccserek visszahúzódását; ennek megfelelően helyteleníti, hogy a legkevésbé fejlett országok közül sokban teljességgel hiányoznak az árvíz-megelőzési intézkedések; ugyanakkor óva int attól, hogy az árvíz okozta károk elleni küzdelemben a nagyméretű gátakra támaszkodjanak, különösen az éghajlatváltozás összefüggésében, amely miatt a szélsőséges csapadékkal járó események valószínűleg növelik majd a villámáradások intenzitását és gyakoriságát, ezáltal felvetve a gátak biztonságosságával kapcsolatos aggályokat;

8. hangsúlyozza, hogy a gátak építését az alábbi szempontok alapján kell értékelní: a folyókra gyakorolt hatás, a vízhez és a folyók vízkészletéhez való hozzáférés joga, továbbá hogy a gát létrejötte felszámolja-e a meglévő településeket, megzavarja-e a helyi közösségek kultúráját és megélhetési forrásait, illetve kimeríti vagy károsítja-e a környezeti erőforrásokat;

9. hangsúlyozza, hogy a gátakkal foglalkozó világbizottság „Gátak és fejlesztés: a döntéshozatal új keretei” című 2000. november 16-i jelentésében azt a következtetést vonta le, hogy a nagyszabású gátépítési projektek gazdasági jövedelmezősége továbbra is meghatározhatatlan, mivel a nagyméretű gátak környezeti és társadalmi költségeit gazdasági szempontból nem vették kellően figyelembe;

10. rámutat arra, hogy a gleccserek visszahúzódása következtében a természetes előforduló gleccsertavak gyors ütemben terjeszkedni kezdenek, és egy adott pontot elérve fennáll a gleccsertő kitörése által okozott áradás veszélye; üdvözli, hogy a globális katasztrófacsökkenési és helyreállítási eszköz délkész programja az ENSZ katasztrófák előfordulásának csökkentésére irányuló nemzetközi stratégiájával partnerségben prioritásként kezeli a gleccsertő kitörése által okozott áradások kérdését;

11. emlékeztet az 1941-ben történt tragikus szerencsétlenségre, amikor Peru Huaraz városát elpusztította egy 4 500 emberéletet követelő gleccsergátszakadás;

12. emlékeztet arra, hogy a legkevésbé fejlett országokban az árvizek nem csupán az emberéletekre jelentenek veszélyt, hanem a térség fejlődésére is; felidézi a nepáli Khumbu Himal hegységben található gleccsertő 1985-ben történt kitörése által okozott áradást, amely tönkretette az addigra már majdnem teljesen véghezvitt Namche Small Hydel projektet;

2011. szeptember 27., kedd

13. hangsúlyozza, hogy az ICIMOD (az integrált hegyvidékfejlesztés nemzetközi központja) csak a Hindukus Himalájában több mint 8 000 gleccsertavat azonosított, amelyből 203 – elhelyezkedéséből és természetesen kialakuló gátfalai (a morénák) instabilitásából kifolyólag – potenciálisan veszélyesnek tekinthető;

14. hangsúlyozza, hogy Dél-Ázsiában a becslések szerint 1,3 milliárd személy függ a 10 ismert állandó vízjárású folyórendszerrel, amelyeket az esőzések, valamint a himalájai olvadó hóból és gleccserekből elfolyó víz táplál; sürgeti az Uniót, hogy adjon elsőbbséget ebből a szempontból a térségnek, hogy elejét lehessen venni a jövőben előforduló humanitárius katasztrófáknak, amelyeket a vízzel kapcsolatos vészhelyzetek egyre nagyobb számban történő előfordulása okoz;

15. hangsúlyozza továbbá, hogy a legkevésbé fejlett országok alacsonyan elhelyezkedő területein a folyómedrek természeti erőforrásai mozdítják elő a fejlődést, továbbá mezőgazdasági szempontból a világ egyik leggazdagabb területei ezek; emlékeztet arra, hogy Kína és India gyors gazdasági növekedése részben annak köszönhető, hogy ez a két ország együtt a világ vezető rizstermelője, és termelésük túlnyomó része a Gangesz, a Jangce és a Sárga-folyó medréből származik, melyek mind ki vannak téve a gleccsertavak kitörése által okozott áradások veszélyeinek;

16. megállapítja, hogy Afrika gazdasági növekedésének alapjaként a keresletoldali gazdálkodási intézkedésekre irányuló kiegyensúlyozott beruházásra, földgazdálkodásra, hatékonyabb vízgyűjtési és víztározási módszerekre van szükség a víz fenntartható és hatékony módon történő felhasználásának fokozása, a visszatérő árvizek és aszályok hatásának enyhítése, valamint a vízellátás alapvető biztonságának elérése érdekében; kéri, hogy kezeljék prioritásként a növekedésre összpontosító, a vidéki szegénységet csökkentő, az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességet és az alkalmazkodást elősegítő, valamint a nemzetközi vízgyűjtőkben folytatott együttműködést ösztönző beruházásokat;

17. megállapítja, hogy nincs ismert módszer a természetes gleccsertavak megerősítésére, de megjegyzi, hogy a magashegységi gleccserekről és az éghajlatváltozásról szóló 2010. évi UNEP-jelentés más módszereket említ a kitörés okozta áradás hatásainak enyhítésére, a gleccsertavak vízszintjének csökkentése érdekében szivattyúk alkalmazásával, valamint nyílt csatornák és alagutak építésével, továbbá a víz helyi folyórendszerbe történő beáramlásának szabályozása révén, a víztározót alkalmazva forrásként;

18. úgy véli, hogy amennyiben a nagy termékenységgű mezőgazdasági területeket nem védik meg az áradások hatásaitól, a fellendülőben lévő gazdaságok fejlődése hirtelen megtorpanhat, és gyorsan növekvő élelmiszerbiztonsági problémával nézhetnek szembe; emlékeztet arra, hogy míg a himalájai gleccserek olvadása a feltételezések szerint először 2–3 évtizeden keresztül növeli a folyók vízhozamát, a vízáram hosszú távon jelentős mértékben csökkenni fog; ezért elengedhetetlennek tartja enyhítő és alkalmazkodási stratégiák kidolgozását a jövőbeli aszályok kezelésére;

19. úgy véli, hogy beruházásra van szükség a kapacitásépítés terén, mivel a jól működő vízgazdálkodási intézmények biztosítani tudják a hatékony vízgazdálkodási beruházások tartós megtérülését, és optimalizálhatják a víz elosztását és felhasználását a különféle gazdasági ágazatokban, a közigazgatási és politikai határokon átívelve;

20. határozottan támogatja a gáttal foglalkozó világbizottság ajánlásait, amelyek szerint bármilyen új projekt megépítése előtt prioritásként kell kezelni a meglévő infrastruktúra teljesítményének optimalizálását; úgy véli, hogy időszakosan részvételen alapuló felülvizsgálatot kell végezni a meglévő gátak tekintetében, olyan kérdések vizsgálatá érdekében, mint például a gátak biztonságossága és a gát leszerelésének lehetősége;

21. hangsúlyozza, hogy a vízzel kapcsolatos veszélyeknek kitett területekre vonatkozó részletes és friss információk hiányában a korai előrejelző rendszerek megvalósítása, a glaciális tavak ellenőrzése és a hegyvidéki térségek számára az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és annak mérséklését szolgáló gyakorlati intézkedések biztosítása leküzdhetetlen feladatnak bizonyulhat; támogatja a helyi egyetemek által a kérdést érintő további tudományos tanulmányok terén folytatott együttműködés érdekében indított, Himalájai Egyetemi Konzorcium elnevezésű kezdeményezést;

2011. szeptember 27., kedd

22. megállapítja, hogy a legtöbb gátat a vízfolyásokra vonatkozó történeti adatok alapján tervezik meg, feltételezve, hogy a vízhozam jellemzői ugyanolyanok maradnak, mint korábban; rámutat arra, hogy az éghajlatváltozás komoly bizonytalanságot eredményez a gátépítési projekteket érintő alapvető paraméterek terén (mivel az éghajlatváltozás nemcsak az átlagokról, hanem a szélsőségekről is szól); rámutat továbbá arra, hogy az éghajlatváltozás valószínűleg tovább súlyosbítja az üledékkel kapcsolatos problémákat, amely a gátak mögött felhalmozódva a folyásirányban elterülő síkságokat megfosztja a talaj termékenységéhez nélkülözhetetlen tápanyagoktól;

23. hangsúlyozza, hogy az Unió fenntartható fejlődéssel és az élelmiszerbiztonság fokozásával kapcsolatos, a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban kidolgozott politikai célkitűzéseinek előmozdításához elengedhetetlen fontosabb infrastrukturális létesítmények egyre inkább ki vannak téve az áradások veszélyének, és ezért azokat meg kell védeni; azt ajánlja, hogy a finanszírozó ügynökségek (kétoldalú támogatási ügynökségek, többoldalú fejlesztési bankok, exporthitel-ügynökségek, EBB) gondoskodjanak arról, hogy minden gátépítési lehetőséget, amelyre finanszírozást hagynak jóvá, előzze meg az öntözéssel, a víztározással és a vízenergiával kapcsolatos alternatívák rangsorolásának elfogadott folyamata előzze, valamint hogy e lehetőségek tartsák tiszteltben a gátakkal foglalkozó világbizottság által megfogalmazott iránymutatásokat; hangsúlyozza továbbá, hogy a vízerőművek is különös mértékben ki vannak téve a villámáradások és lavinák kockázatának;

24. rámutat arra, hogy a kis víztározó létesítmények növelhetik az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességet azáltal, hogy költséghatékony megoldásokat nyújtanak a vízellátás és az aszályok enyhítése terén, és a mezőgazdasági termelékenység fokozása révén javítják az élelmezésbiztonságot; rámutat továbbá arra is, hogy a kis tározó lehetőségek között szerepelnek a vízfolyástól távol eső tározók, a többcélú kisméretű tározók hálózatai és a felszín alatti tározók;

25. hangsúlyozza, hogy kevés bizonyíték áll rendelkezésre annak megállapításához, hogy a nagyméretű gátak az egyetlen, a legjobb vagy az optimális megoldást jelentik a villamos energia kérdésére, mivel nem feltétlenül javítják a társadalom szegény és kiszolgáltatott rétegeinek villamos energiához való hozzáférését;

26. emlékeztet a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos kötelezettségekre; hangsúlyozza továbbá, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a gátak folyásirányban élő lakosságra gyakorolt hatására, akik számára a gátépítés olyan alapvető változásokat hozhat, mint például az élelmezésbiztonság csökkenése;

27. arra ösztönzi a finanszírozó intézményeket és az Uniót, hogy finanszírozzák a kapacitásépítést és a képzést az olyan hatékonyabb területgazdálkodási és vízgazdálkodási tározó módszerek terén, amelyek figyelembe veszik a tudományos és technológiai ismereteket, valamint felélesztik a régi ismereteket, így például az ősi hagyományos öntözőrendszereket, „A magashegységi gleccserek és az éghajlatváltozás” című UNEP-jelentésben foglaltak szerint; úgy véli, hogy az Uniótól származó összes támogatásnak a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban az Unió fenntartható fejlődésre és élelmezésbiztonságra vonatkozó politikai célkitűzéseinek előmozdítására kell irányulnia;

28. hangsúlyozza, hogy a legkevésbé fejlett országok gátrendszereinek kiépítése és megerősítése nem elegendő a veszélyeztetett területek megóvásához, és összehangolt intézkedésekre szólít fel a probléma gyökerének, nem pedig csupán tüneteinek kezelésére, így megakadályozva az uniós adófizetők pénzének elpazarolását;

29. felszólítja az Uniót, hogy az árvizek megnövekedett gyakoriságának és intenzitásának hátterében álló okok kezelésével összefüggésben tegyen további kötelezettségvállalásokat az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése terén annak érdekében, hogy teljesítse éghajlati célkitűzését, miszerint az éghajlatváltozást az iparosodás előtti szintet 2 °C-kal meghaladó szintre korlátozza;

30. sürgeti az Uniót, hogy széles körben hajtsa végre és mozdítsa elő a koromra vonatkozó kibocsátás-csökkentési intézkedéseket – amilyen például a metán szén-, olaj- és gázkitermelésből és szállításból történő visszanyerése, a metán megkötése a hulladékgazdálkodásban és a tiszta égésű tűzhelyek alkalmazása a lakossági főzés terén –, ami hozzájárul majd az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és a gleccserek visszahúzódásának csökkentéséhez;

2011. szeptember 27., kedd

31. ismételten hangsúlyozza azon meggyőződését, hogy a kisebb duzzasztóművek fenntarthatóbbak és környezetileg életképesebbek, mint a nagyméretű vízerőművek; különösen hangsúlyozza, hogy a centralizált ellátási hálózatoktól távol eső vidéki térségekben megfelelőbbek a helyi megújuló erőforrásokra épülő decentralizált, kisléptékű lehetőségek (mikrovízerőművek, lakossági napenergia-áramfejlesztő rendszerek, szélerőművek és biomaszarendszerek);

32. hangsúlyozza, hogy a korom továbbra is ugyanolyan jelentős oka a gleccserek visszahúzódásának, mint a szén-dioxid; emlékeztet arra, hogy a légkör alacsonyabb rétegeiben a korom és az ózon káros légszennyező anyagok, amelyek károsítják az egészséget, csökkentik a várható élettartamot, és világszerte – ezen belül az Északi-sarkvidéken, a Himalájában és más, jéggel és hóval borított térségben – gyorsítják a hó és jég olvadását; kiemeli, hogy az ózon egyúttal a terméshozam csökkentéséért felelős legfontosabb légszennyező anyag, és ily módon hatással van az élelmezésbiztonságra; megállapítja, hogy a metán az ózonképződés fontos előanyaga, és a metánkibocsátás csökkentése az ózonképződést is visszaszorítja;

33. azonnali fellépést sürget a korom- és metánkibocsátás csökkentése céljából – főként a szennyező kibocsátások csökkentését célzó technológiával kapcsolatos kutatás és beruházások előmozdítása révén –, mivel az a gleccser- és hóolvadás megállításának gyorsan ható módszere; úgy véli, hogy mivel a korom és a metán kevés időt tölt a légkörben, a gyors fellépést biztosító stratégiák segítségével biztosított kombinált kibocsátásmérséklés drámai mértékben és gyorsan csökkentené a gleccsertő kitorése által okozott áradások veszélyét;

34. felszólítja az Uniót, hogy támogassa azokat a már létező technológiákat, amelyek drasztikusan képesek csökkenteni a koromkibocsátást; hangsúlyozza, hogy támogatni és ösztönözni kell azon szabályozásokat, amelyek betiltják az erdők kivágását és felégetését, szigorú és rendszeres vizsgálatoknak vetik alá a járművek általi kibocsátásokat, korlátozzák a biomaszsa-égetést, valamint felügyelik az erőművek éves kibocsátását; felszólítja az Uniót, hogy támogassa „A korom és a troposzférában található ózon integrált értékelése” című UNEP-jelentésben foglalt, a korom és a metán kibocsátásának csökkentésére irányuló 16 különféle intézkedést annak érdekében, hogy a fejlődő országokkal folytatott párbeszédében a levegőtisztaság javulását és rövid távú éghajlati előnyöket egyaránt elérjen, és a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezmény (CLRTAP) keretében zajló munka alapján törekedjen a különböző meglévő regionális légszennyezés-megelőzési megállapodások hatályának kiterjesztésére;

35. felszólítja az Uniót, hogy támogassa az árvizekkel, földcsuszamlásokkal és szökőárral kapcsolatos globális korai figyelmeztető rendszer létrehozását (lehetőleg az ENSZ égisze alatt), és biztosítsa, hogy ez az információ eljusson a távoli területekre és a fejlődő országok lakosságának legkiszolgáltatottabb csoportjaihoz is;

36. rámutat a folyamatban lévő tárgyalásokra, amelyek célja, hogy a kormány modellként szerepeltessék a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezmény (CLRTAP) Göteborgi Jegyzőkönyvének felülvizsgálatában, és hangsúlyozza, hogy az éghajlatot befolyásoló, rövid élettartamú anyagok kibocsátásának csökkentésére irányuló globális cselekvési terv kidolgozásával kövessék nyomon „A korom és a troposzférában található ózon integrált értékelése” című UNEP-jelentést;

37. felszólítja az Uniót, hogy a gleccsertő kitorése által okozott áradások határokon átnyúló jellegére való tekintettel támogassa az országok közötti párbeszédet a természeti katasztrófák kezelésére irányuló politikák kidolgozása céljából, valamint ösztönözze azokat a beruházásokat, amelyek a Hindukus régiójában található országok áradásokkal szembeni megóvását célozzák; sürgeti annak elismerését, hogy ezzel a problémával nem csupán egy, hanem számos ország szembesül, és ezért többoldalú megközelítésre szólít fel a kérdés megoldásában;

2011. szeptember 27., kedd

38. javasolja az ENSZ égisze alatt működő, határokon átnyúló ügynökség mihamarabbi létrehozását, melynek kifejezett célja a rendelkezésre álló adatok megosztása, a határokon átnyúló, vízzel kapcsolatos veszélyek problémájának és okainak kezelése, valamint a megfelelő alkalmazkodási és kárenyhítési intézkedések előterjesztése; hangsúlyozza, hogy egy ilyen ügyekben eljáró ügynökség irányítása nélkül az árvizek megelőzésével és enyhítésével kapcsolatos, kritikus jelentőségű tárgyalások az ellentétes véleményt képviselő országok között ellehetetlenülhetnek; hangsúlyozza, hogy az árvízesemények gyakori forrását képező gleccs- és cserregiókat stratégiai fontosságú pontoknak tekintik, amelyek nemzetek közötti határokat képeznek, és így módon az érintett felek vonakodhatnak a kulcsfontosságú információk megosztásától;

39. rámutat arra, hogy a gátépítési projektek kihatnak a nemzetközi biztonságra; hangsúlyozza, hogy ezen hatások kedvezőtlenek is lehetnek azáltal, hogy határokon átnyúló konfliktusokat, társadalmi nyugtalanságot és környezeti károkat okoznak; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az energia- és vízellátási kérdések kedvező hatással is járhatnak azáltal, hogy elősegítik a határos államok közötti párbeszédet;

40. hangsúlyozza, hogy a gátakra vonatkozó terveket öt szempont alapján kell értékelni: méltányosság, hatékonyság, részvételen alapuló döntéshozatal, fenntarthatóság és elszámoltathatóság; tágabb értelemben sürgeti, hogy a gátakkal kapcsolatos döntéshozatali folyamat teljes mértékben vegye figyelembe az emberi jogok fogalmát, emlékeztet arra, hogy ahol a projektek őslakos vagy törzsi népeket érintenek, az ilyen folyamatokat az említett népek szabadon meghozott, előzetes és tájékoztatáson alapuló jóváhagyásának kell vezérelnie; a gátépítési projektek környezeti és társadalmi költségeit teljes körűen felmérő, alapos hatásvizsgálatok elvégzését kéri bármely gátépítési projekt jóváhagyása előtt, átlátható módon és a lakosság részvételével;

41. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Világbank több mint 100 milliárd dollárt költött gátak építésére, főként nagyszabású, exportorientált vízerőműprojektekre, ami a becslések szerint 40–80 millió személyt kényszerített lakóhelyének elhagyására, valamint megélhetésük elvesztéséhez, az ökoszisztémák károsodásához és a fejlődő országokra háruló komoly adósságteherhez vezetett;

42. hangsúlyozza, hogy a gátak építése miatt lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeknek nem pusztán anyagi kártérítésben kell részesülniük, hanem biztosítani kell számukra, hogy gondoskodni tudjanak hosszú távú megélhetési szükségleteik kielégítéséről;

43. az árvizek hatásainak csökkentésére, valamint a víz- és az energiaszükségletek fedezésére rendelkezésre álló lehetőségek teljes spektrumának átfogó, átlátható és részvételen alapuló értékelésére szólít fel, amelynek keretében kiemelt fontosságot tulajdonítanak az ökoszisztéma-alapú megoldásoknak, valamint a meglévő rendszerek hatékonyabbá és fenntarthatóbbá tételének;

44. sürgeti az Uniót, hogy az áradások kezelése érdekében „puha” politikát folytasson, elismeri, hogy az árvizek körülményei folyamatosan változnak, és ezért rugalmas megközelítést kívánnak meg; felszólít az árvíz-előrejelzés javítására, az egyes épületek árvizekkel szembeni ellenállásának növelésére, valamint az árterületek és az árvíz-elvezető rendszerek fejlesztésére;

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. szeptember 27., kedd

A fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség

P7_TA(2011)0410

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség európai uniós szakpolitikai keretéről (2010/2100(INI))

(2013/C 56 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ-nek az EU valamennyi tagállama által aláírt Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában foglalt kötelezettségekre, különösen annak az élelemhez való jogról szóló 11. cikkére,
- tekintettel az 1996-os világélelmezési csúcstalálkozó (Római Nyilatkozat) azon célkitűzésére, hogy az éhező emberek száma 2015-ig a felére csökkenjen,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptemberi millenniumi csúcstalálkozóján elfogadott millenniumi fejlesztési célokra, és különös tekintettel a súlyos szegénység és éhínség felszámolásának elvére vonatkozó 1. számú millenniumi fejlesztési célra,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „A világméretű élelmiszerválság többek között a meredeken emelkedő élelmiszerárak által okozott súlyosbodásának kedvezőtlen hatása az élelemhez való jog érvényesítésére” címmel 2008. május 22-én, Genfben megrendezett rendkívüli ülésére,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által az Európai Unió humanitárius segítségnyújtásáról elfogadott, „A humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a Londonban 1999. április 13-án aláírt élelmiszersegély-egyezményre, amely célkitűzései révén hozzájárul a világ élelmezésbiztonságához és javítja a nemzetközi közösség abbéli képességét, hogy választ tudjon adni az élelmezési vészhelyzetekre és a fejlődő országok más élelmezési szükségleteire,
- tekintettel az élelmezésbiztonsággal foglalkozó 2009-es világ-csúcstalálkozón kiadott nyilatkozatra, valamint FAO által kidolgozott, „A termőföld és más természeti erőforrások használatának felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes irányelvek” című dokumentumra,
- tekintettel a FAO „Önkéntes irányelvek a megfelelő élelmezéshez való jog fokozatos érvényesítésének támogatására a nemzeti élelmezésbiztonság keretében” című dokumentumára,
- tekintettel a G20-ak francia elnökségének 2011. június 2-án benyújtott, az „Árak volatilitása az élelmiszer- és mezőgazdasági piacokon: politikai válaszok” című, a G20-ak számára készült intézményközi jelentésre,
- tekintettel az EU termőföld-politikáról szóló, 2004. novemberi iránymutatására,
- tekintettel az OECD és a FAO által 2011. június 17-én közzétett, „Az OECD-FAO mezőgazdasági kilátásai 2011–2020” című közös kiadványra,
- tekintettel a mezőgazdaságról és az élelmezésbiztonságról szóló, 2003-ban aláírt maputói nyilatkozatra, melyben az afrikai kormányok kötelezettséget vállaltak arra, hogy éves nemzeti költségvetéseik legalább 10 %-át a mezőgazdaságra fordítják,

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a Világbank által készített, a világban 2008-ban végbement fejleményekről szóló, „Mezőgazdaság a fejlődés szolgálatában” című jelentésre,
- tekintettel „A KAP jövője 2020-ig” című bizottsági közleményre,
- tekintettel a FAO legutóbbi (2011. júniusi) kétévenkénti jelentésére az élelmiszerekkel kapcsolatos kilátásokról,
- tekintettel az agrártudományi és fejlesztési technológiai nemzetközi felmérésről (IAASTD) szóló, 2008. április 15-én közzétett jelentésre,
- tekintettel a globális élelmézbiztonságról szóló, 2009. július 10-én elfogadott L'Aquila-i Közös Nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ minimális szociális védelemre vonatkozó kezdeményezésére,
- tekintettel az ENSZ 1982. évi tengerjogi egyezményére,
- tekintettel a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó 1995. évi magatartási kódexére,
- tekintettel a FAO „A halászat és akvakultúra helyzete a világban – 2010” című éves értékelésére,
- tekintettel a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1337/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az „A fejlődő országok élelmézbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség uniós szakpolitikai kerete” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, 2010. március 31-én elfogadott bizottsági közleményre (COM(2010)0127), valamint a 2010. május 10-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a „Humanitárius élelmelési segély” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, 2010. március 31-én elfogadott bizottsági közleményre (COM(2010)0126), valamint a 2010. május 10-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az élelmiszer- és takarmányárak növekedéséről szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽²⁾, a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint az élelmiszerárak növekedéséről szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „Az afrikai mezőgazdaság előmozdítása – Javaslat az afrikai mezőgazdaság fejlesztésére és az élelmézbiztonságra” című, 2007. november 29-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a közös agrárpolitikáról és a globális élelmézbiztonságról szóló, 2009. január 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a FAO csúcstalálkozójáról és az élelmézbiztonságról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepcióról szóló, 2010. május 18-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés élelmézbiztonságról szóló, Kinshasában, 2010. december 4-én elfogadott állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 354., 2008.12.31., 62. o.

⁽²⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 621. o.

⁽³⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 71. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0071.

⁽⁵⁾ HL C 297. E, 2008.11.20., 201. o.

⁽⁶⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 10. o.

⁽⁷⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 69. o.

⁽⁸⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 47. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, ACP-EU/100.879/10/fin.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel az ENSZ élelemhez való joggal foglalkozó különmegbízottjának 2011. január 29-én a G20-hoz intézett nyolc ajánlására,
  - tekintettel az ENSZ élelmezésügyi különmegbízottja által készített, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2011. március 8-án benyújtott „Agroökológia és az élelmiszerhez való jog” című jelentésre,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0284/2011),
- A. mivel a FAO szerint az éhezők száma 2010-ben elérte a 925 milliót; mivel az alultápláltság az öt éven aluli gyermekek 26 %-át érinti és az öt éven aluli gyermekek elhalálzásáért az esetek több mint egyharmadában az alultápláltság felelős; mivel csak a fejlődő országok fele (118 közül 62) halad jó úton a millenniumi fejlesztési célok teljesítése felé; mivel a gazdasági világválság, az égbe szökő élelmiszer- és üzemanyagárak számos fejlődő országban, különösen a legkevésbé fejlett országokban rontották az élelmiszerellátást, részben megsemmisítve a szegénység felszámolása terén az utóbbi évtizedben elért eredményeket;
- B. mivel az éhség és alultápláltság a legfőbb elhalálozási okok, és a világ békéjére és biztonságára is ezek jelentik a legnagyobb fenyegetést;
- C. mivel a FAO nemrégiben közzétett, 2011. januári élelmiszerár-indexe szerint az élelmiszerárak havonta folyamatosan emelkednek és jelenlegi szintjeik meghaladják az élelmiszerárak 2008-as rekordszintjét; mivel a nyersanyagárak ingadozása nagy hatással van az alacsony jövedelmű országokra és a fejlődő országok lakosságának legszegényebb, legelesettebb és leginkább marginalizált rétegeire;
- D. mivel a mezőgazdasági termékek iránti globális kereslet 2050-ig várhatóan 70 %-kal fog emelkedni, amelyet kevesebb víz és növényvédőszer, kevesebb rendelkezésre álló mezőgazdasági földterület felhasználásával, és fenntartható agroökológiai termelési módszerek alkalmazásával kell kielégíteni, miközben a világ népessége az előrejelzések szerint addigra elérheti a kilencmilliárd főt; mivel az élelmiszerellátás bizonytalanságát tovább súlyosbítja az árupiaci spekuláció, a talajromlás, a vízhiány, az éghajlatváltozás, a földterületek globális felvásárlása és a földhasználat bizonytalansága – kivált a legszegényebbek és legelesettebbek körében –, a globális vetőmag-monopóliumok, az agroüzemanyagok iránti igény és az energiával kapcsolatos politikák;
- E. mivel a FAO „A halászat és akvakultúra helyzete a világban – 2010” című értékelése szerint a világ felmért halállományainak 85 %-a teljesen lehalászott, túlhalászott vagy kimerült, és az alacsony jövedelmű, élelmiszerhiánnyal küzdő országokban az állati eredetű fehérje legalább 20 %-a halból származik;
- F. mivel a fejlődő országokban a mezőgazdaság a munkaerő több mint 70 %-ának – főként nőknek – biztosít foglalkoztatást és megélhetést; mivel a Világbank becslése szerint a mezőgazdasági ágazat növekedése kétszer olyan hatékony a szegénység csökkentése szempontjából, mint egyéb ágazatok növekedése, ugyanakkor tekintettel az egyéb vidéki ágazatok növekedésére és munkahelyteremtő képességük fokozására való beruházás fontosságára is;

2011. szeptember 27., kedd

- G. mivel bizonyítékok támasztják alá a teljes élelmiszer-termelés növelését illetően a kis- és középtertermelői mezőgazdasági rendszerekben rejlő lehetőséget; mivel a fejlődő országokban kizárólag a kivitelre való termelés előtérbe helyezése negatív hatású lehet különösen a mezőgazdasági kistermelőként dolgozó nőkre nézve;
- H. mivel a magántulajdon védelme és a jogállamiság a mezőgazdasági magánberuházás alapvető feltétele;
- I. mivel a fejlődő országokban a kis területen gazdálkodók nem jutnak a jobb vetőmagba, műtrágyába és öntözőberendezésekbe történő beruházásokhoz szükséges kölcsönökhöz vagy mikrohitelekhez, a mezőgazdasági termelés növelése tekintetében komoly akadályokkal szembesülnek; mivel az állam kritikus szerepet tölt be a fenntartható fejlődés, valamint a termelő- és feldolgozókapacitások kiépítése terén;
- J. mivel az elmúlt három évtizedben drasztikusan csökkent a hivatalos fejlesztési támogatáson (ODA) belül nemzetközi szinten a mezőgazdaságnak juttatott rész;
- K. mivel az EU az élelmezésfinanszírozási eszköz létrehozása révén gyorsan reagált a 2008-as élelmiszer-válságra; mivel ezeknek az intézkedéseknek az éhezés és az élelmiszerellátás bizonytalansága mögött meghúzódó strukturális okokra, valamint a kis és közepes méretű családi gazdaságokra, és különösen a nők által irányított gazdaságokra gyakorolt hatása nehezen mérhető, úgy véli, hogy ezen élelmezésfinanszírozási eszköz további bővítése vagy ahhoz további pénzeszközök hozzárendelése nem lehet automatikus, hanem arról olyan független hatásvizsgálat alapján kell dönten, amely a finanszírozási folyósításoknak az egyes kedvezményezett országok élelmezésbiztonságának javítása terén nyújtott hatékonyságát méri;
- L. mivel az alultápláltság következményei, elsősorban az elégtelen magzati növekedés vagy az első két életévben bekövetkezett fejlődési visszamaradás által okozott károk – alacsonyabb felnőttkori testmagasság, alacsonyabb iskolázottság, kisebb felnőttkori jövedelem és alacsony súllyal születő utódok – visszafordíthatatlanok, számos déli országban továbbra is a fenntartható fejlődés egyik leg súlyosabb akadályának tekintendők;
- M. mivel 2008 óta az élelmezésbiztonság újra politikai hangsúlyt kapott és ennek következtében egyre több a nemzetközi szintű kezdeményezés, ami egy átfogó, globális stratégia kidolgozását teszi szükségessé,

Az élelmezés- és táplálkozásbiztonság uniós szakpolitikai kerete: a fenntartható mezőgazdaság emberi jogi szempontú megközelítése

1. hangsúlyozza, hogy az éhezők száma elfogadhatatlanul nagy, és sajnálja, hogy az átfogó nemzetközi erőfeszítések ellenére nem sikerült elérni az 1. millenniumi fejlesztési célkitűzést; sürgős lépéseket szorgalmaz a nemzetközileg kötelező vállalások teljesítése és a megfelelő és tápláló élelemhez való jog érvényesítése érdekében;
2. hangsúlyozza, hogy a politikai stabilitás az élelmezésbiztonság javulásának alapfeltétele, ezért minden érdekelt felet felszólít, hogy nyilvánítsák ki a stabilitás biztosításához szükséges politikai akaratot;
3. üdvözli a Bizottságnak „A fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség uniós szakpolitikai kerete” című közleményét; mindazonáltal úgy véli, hogy amellett, hogy a globális élelmiszerhiány példátlan és egyre növekvő súlyú humanitárius probléma, súlyos fenyegetést jelent a globális békére és biztonságra is, továbbá úgy gondolja, hogy – bár el kell ismerni, hogy a Bizottság igyekszik megfelelő megoldásokat találni az egymilliárd embert sújtó mélyszegénységre – az Európai Uniónak és a tagállamoknak sürgősen új beruházásokat kell elindítaniuk a mezőgazdaság és vidékfejlesztés terén – különös tekintettel a KAP új szövegére –, létre kell hozniuk az egész világ számára elegendő nagyságú alapvetőélelmiszer-készlet felhalmozását lehetővé tévő új, eseti mechanizmusokat, el kell törölniük a kereskedelem előtt álló, saját maguk által emelt akadályokat, továbbá könnyíteniük kell a leginkább érintett országok adósságán; úgy véli, hogy a Bizottságnak a fejlesztési támogatás kiszámítása során egyes országokban nagyobb figyelmet kellene fordítania az élelmezésbiztonság kérdésére;

2011. szeptember 27., kedd

4. üdvözlí a humanitárius élelmiszersegélyről, illetve az élelmezésbiztonságról szóló két bizottsági közleményt; az éhezés és az élelmiszerellátás bizonytalansága mögött meghúzódó kiváltó okok hatékonyabb kezelése, valamint az országok közötti és az azokon belüli élelmiszerosztással kapcsolatos problémák megoldása érdekében kéri, hogy e két közleményt egységes és összehangolt módon hajtsák végre, különös figyelmet fordítva a társadalom legszegényebb és marginalizált rétegeire; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az élelmezésbiztonsági keretpolitika végrehajtási tervének kidolgozását és elkészültét követően fogadják el e tervet; üdvözlí, hogy különleges figyelmet szentelnek a katasztrófák által leginkább sújtottakra, vagyis a nőkre és a gyermekekre; úgy véli, hogy válság idején alapvető az érintett közösség rövid és hosszú távú élelmiszer-ellátási képességének biztosítása; emlékeztet arra, hogy a vészhelyzeti mechanizmusok nem jelenthetnek hosszú távú megoldást; aggodalmát fejezi ki e mechanizmusoknak különösen a helyi gazdaságokra gyakorolt negatív hatása miatt; hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlesztési politikának a hosszú távú és együttműködésre épülő megközelítéseken kell alapulnia;

5. hangsúlyozza, hogy fokozni kell a kapcsolatot a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés között; további források mozgósítását kéri a segítség folytonosságának biztosítása érdekében, és kéri, hogy a vita középpontjába a meglévő pénzügyi eszközök rugalmassága és komplementaritása kerüljön; szót emel a humanitárius szervezetek és a fejlesztési ügynökségek közötti párbeszéd és koordináció javítása mellett;

6. szorgalmazza, hogy a KAP és az uniós fejlesztéspolitikai célkitűzések közötti összhang javítása érdekében az EU értékelje a KAP reformjára vonatkozó javaslatainak fejlesztési vonatkozású hatásait;

7. felszólítja az EU-t, hogy fejlesztéstámogatási programjaiban növelje a fenntartható, elsősorban helyi fogyasztásra termelő kis- és középzemű, valamint paraszti gazdaságoknak nyújtott támogatást, és fektessen be a részvételi alapú, nemzeti vezetésű tervekbe, amelyeket helyi szinten a gazdálkodókkal vagy azok képviselőivel, a helyi és regionális önkormányzatokkal és a civil társadalmi szervezetekkel együttműködve kell végrehajtani; hangsúlyozza az állami beruházások fenntartható agroökológiai termelési rendszerek kutatása területén történő növelésének szükségességét, amely a mezőgazdaság és a vidéki ágazat termelékenységét és versenyképességét is előmozdítja;

8. hangsúlyozza a partneri megközelítés szükségességét az élelmezésbiztonságban érdekelt teljes köre, különösen a helyi önkormányzatok, a regionális hatóságok és civil társadalmi szervezetek tekintetében; hangsúlyozza, hogy területükhöz és a helyi lakossághoz közel álló, a különböző szereplők fellépéseit összehangolni képes helyi önkormányzatok és regionális hatóságok közvetítő és fejlesztési platformként alapvető szerepet játszanak; hangsúlyozza, hogy az intézmények és a civil társadalmi szervezetek közötti strukturált párbeszédet ki kell terjeszteni az élelmezésbiztonsági kérdésekre;

9. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a fejlesztési támogatásokban adományozóként részt vállaló többi felet, beleértve a nem kormányzati szervezeteket is, hogy célzottabban fektessenek be a mezőgazdasági szektor fejlesztésébe, hogy a helyi lakosságnak megélhetése biztosítása érdekében ne kelljen elvándorolnia;

10. ismét hangsúlyozza a mezőgazdaság támogatásának jelentőségét a fejlődő országokban és annak fontosságát, hogy az EU hivatalos fejlesztési támogatásának (ODA) megfelelő részét a mezőgazdasági ágazatra fordítsák; sajnálja, hogy az 1980-as évek óta drámaian csökkent a mezőgazdaságra fordított fejlesztési támogatás szintje, és üdvözlí, hogy felismerték e trend megfordításának szükségességét; felhívja a Bizottságot, hogy fejlesztési támogatásai keretében biztosítson elsőbbséget a mezőgazdaságnak, beleértve a gazdálkodók piaci hozzáféréseinek támogatását is;

11. emlékeztet arra, hogy mivel a lakosság legszegényebb rétegeinek nagy része a mezőgazdaságból tartja fenn magát, az 1. számú millenniumi fejlesztési cél megvalósításának nélkülözhetetlen feltétele a fenntartható mezőgazdaság fejlesztése és az IAASTD-ben szereplő elemzések alapos megfontolása; úgy véli, hogy különösen a mezőgazdasági kistermelés választ jelenthet az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos kihívásra, hangsúlyt helyezve egyfelől a nők alapvető szerepének megerősítésére a termények helyi feldolgozása, valamint kölcsönök és mikrohitelek nyújtása révén, másfelől a mezőgazdasági kistermelői szövetkezetek alapvető fontosságára a hatékony mezőgazdasági és kereskedelmi politikák meghatározásakor;

2011. szeptember 27., kedd

12. rámutat, hogy a mezőgazdasági szektor fejlesztése hosszú távú befektetést igényel az egész értékláncban, a termelőtől a fogyasztóig, ami az jelenti, hogy biztosítani kell a megfelelő infrastruktúrát, például utakat, piaci összeköttetéseket és magukról a piacokról és a termékdivezifikálás céljáról szóló információkat;

13. úgy véli, hogy a fejlődő országok támogatására irányuló politikát szükségszerűen egy munkahelyteremtő oktatási, képzési projektre kell alapozni, amely lehetővé teszi a fiatalok számára, hogy a jobb, nagyobb mértékben szakosodott és fenntartható termelés érdekében a fenntartható mezőgazdasággal kapcsolatos tanulmányokat folytassanak, korlátozva ezáltal a vidék elnéptelenedését és csökkentve a szegénységet;

14. ennek kapcsán hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a gazdálkodók saját élelmiszerigényük kielégítése mellett meg tudják termelni a saját képzésükhöz és a befektetéshez szükséges jövedelmet is;

15. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban alapvető fontosságú a helyi mezőgazdasági szervezetek részvétele az agrárpolitika különböző szintű végrehajtásában, ezért a helyi közösségek érdekeinek védelme érdekében az Európai Uniónak törekednie kell a helyi szervezetek erősítésére;

16. egyetért azzal, hogy az IAASTD-jelentésnek megfelelően az uniós támogatási programoknak a fenntartható, elsősorban kisüzemi élelmiszer-termelést kell előtérbe helyezniük és az olyan megközelítéseket, amelyek erősítik a biológiai sokféleséget, megelőzik a termőföld degradációját, előmozdítják az alacsony külső ráfordításokat igénylő (LEI) mezőgazdasági gyakorlatokat, és növelniük kell a fejlődő országokban előállított mezőgazdasági termékek mennyiségét, ami a tisztességes kamatok és feltételek mellett felvehető kölcsönök és mikrohitelk kistermelők és középzemű gazdálkodók számára történő elérhetőbbé tétele révén valósítható meg;

17. úgy ítéli meg, hogy az EU-nak hozzá kellene járulnia a fejlődő országok éghajlati viszonyaihoz alkalmazkodó, könnyen tárolható, forgalmazható és a mezőgazdasági termelőknek könnyen leszállítható helyi növényfajtákból származó vetőmagok használatának ösztönzéséhez, hiszen ezekre nem vonatkoznak szellemi tulajdonjogok;

18. felhívja az EU-t és a fejlődő országokat, hogy főként a köz- és magánszféra partnerségei és közös vállalkozások útján hozzanak létre közös kutatási és képzési kapacitásokat a fenntartható gazdálkodási módszerek és új technológiák területén, ideértve a hozzáadott értéknek az élelmiszerek begyűjtési és tárolási pontjain csomagolás és feldolgozás útján történő előállítását is;

19. ragaszkodik az állami forrásokból finanszírozott kutatás megerősítéséhez és a fenntartható mezőgazdaságra vonatkozó tudásanyag átadásához, ösztönözve a mezőgazdasági kistermelők helyzetét a mezőgazdasági termelés optimalizálása, az éghajlatváltozás jelentette kihívásokhoz való alkalmazkodás és a források iránti megnövekedett kereslet révén megerősítő tevékenységeket;

20. az erdők és lápvidékek, az őslakosság és a hagyományos mezőgazdasági módszerek védelmét szolgáló mechanizmusok létrehozását kéri a kivitelre termelő harmadik országokban;

21. a növekvő világnépességre és a természeti erőforrásokra nehezedő növekvő nyomásra való tekintettel úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen a fenntarthatóbb, energiatakarékosabb és hatékonyabb termelés világ-szintű megvalósítása; kéri, hogy az EU és a tagállamok által nyújtott segítyeket a fenntartható és az energiafelhasználás szempontjából önálló mezőgazdasági termelési rendszerek kialakításához kössék, és hogy e segíty egy része járuljon hozzá a megújuló energiát előállító (például a szél és a nap energiáját felhasználó) létesítmények építéséhez és a helyes vízgazdálkodás kialakításához;

22. hangsúlyozza, hogy az ENSZ éghajlat-változási alijáról szóló tárgyalások keretében az EU-nak arra kell törekednie, hogy a fejlődő országoknak kifizetett pénz jelentős részét valóban a helyi agrárpolitikák megerősítésére használják fel, kellő figyelmet fordítva a környezeti szempontból fenntartható társadalmi fejlődésre;

2011. szeptember 27., kedd

23. hangsúlyozza, hogy amennyiben a fejlődő országbeli mezőgazdasági kistermelőknek – különös tekintettel a nőkre – nemcsak fenntarthatóvá kell válniuk, hanem be is kell váltaniuk termelési potenciáljukat, akkor termésük kártevők és betegségek elleni védelme érdekében hozzáférhetőbbé kell tenni számukra a mikrohitelket, beleértve a nonprofit mikrohitelket is, amelyeket jobb vetőmagokba, műtrágyába és öntözőberendezésekbe, valamint a szükséges különböző növényvédő eszközökbe fektethetnek;

24. hangsúlyozza a táplálkozással kapcsolatos, valamint a táplálkozást befolyásoló tevékenységek és politikák erősítésének, és a támogatói beavatkozások jobb összehangolásának jelentőségét ebben az ágazatban, országos, uniós és nemzetközi szinten;

25. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országok mezőgazdasági kistermelőinek nagyobb hozzáférést kell biztosítani a tulajdonjogokhoz, lehetővé téve a kis földterületek tulajdonosainak, hogy tulajdonuk igazolását követően azt a termelésük növeléséhez szükséges kölcsönök fedezeteként használják;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a partnerországokban a mezőgazdasági feldolgozókapacitások fejlesztését a betakarítás utáni veszteségek csökkentése, az élelmiszerek eltarthatóságának meghosszabbítása, és az élelmiszerek megromlásából eredő, a fejlődő országokban most világszinten is igen magas veszteségek megelőzését szolgáló, jobb tárolólétesítmények fejlesztése érdekében, továbbá e fejlesztések révén mozdítsa elő a helyi piacokhoz való hozzáférést és a helyi lakosság tisztességes munkához jutását; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a kapacitásépítést szolgáló technológiák, szakértelem és támogatás fejlődő országoknak történő átadása érdekében;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a száraz és félszáraz területek jelentőségét, különösen az állatállomány tekintetében, mivel az erősebben urbanizált területek húsellátásának legnagyobb része az ilyen területekről származik;

28. emlékeztet arra, hogy a megfelelő élelemhez való hozzáférés egyetemes emberi jog; sürgeti a partnerországokat, hogy hajtsák végre a FAO élelemhez való jogra vonatkozó önkéntes irányelveit;

29. emlékeztet arra, hogy a mezőgazdasági fejlesztés alapját az élelemhez és az élelmiszer-termeléshez való jognak kell képeznie; ragaszkodik ahhoz, hogy az Unió elismerje annak szükségességét, hogy a fejlődő országok (mind mennyiségi, mind minőségi szempontból) képesek legyenek biztosítani élelmiszerellátásuk biztonságát, továbbá elismerje azt a jogukat, hogy a lehető legnagyobb mértékben önellátóak legyenek, és álljon ki ezen elképzelések mellett; e tekintetben hangsúlyozza az EU azon kötelezettségvállalását, hogy a WTO-beli partnerek által hozott hasonló intézkedésekkel párhuzamosan fokozatosan megszünteti export-támogatásait; ezzel párhuzamosan hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a helyi lakosság élelmiszerhez való egyenlő hozzáférést ezekben az országokban;

30. emlékeztet az élelmiszerbiztonság fontosságára, mely egy ország vagy régió azon képességeként definiálható, hogy egy fenntartható mezőgazdasági modell keretében demokratikus módon végrehajtsa saját mezőgazdasági és élelmiszeri politikáit, prioritásait és stratégiáit; emlékeztet arra, hogy néhány fejlődő országban a jelenlegi termelési kapacitások nem feltétlenül fedezik a szükségleteket, és hogy a hosszú távú élelmiszerbiztonság megteremtéséhez csökkenteni kell az importfüggőséget e belső kapacitások fejlesztése révén;

31. emlékeztet arra, hogy az élelmiszerbiztonsághoz kapcsolódó fellépések irányítását olyan megközelítésnek kell vezérelnie, amely az élelmiszersegélyeken túlmutató élelmiszerpolitikán és az adományozók közötti, illetve az adományozók és a támogatottak közötti, szorosabb helyi szintű partnerséget jelentő együttműködésen alapuló globális hálózatra épül, és emlékeztet arra is, hogy a támogatott országok politikája létfontosságú az olyan alapvető közjavak nyújtásának vállalásában, mint a belső béke és a vidéki infrastruktúrákba történő befektetés;

32. üdvözli a táplálkozási szempontok uniós programokba való beépítésének határozott szándékát; felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen e szempontokról külön közleményt; szorgalmazza a táplálkozási szempont állandó figyelembevételét az élelmiszerbiztonsági politikákban és a mezőgazdasági ágazatot érintő fellépésekben;

2011. szeptember 27., kedd

33. felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el a nők által az élelmezés- és táplálkozásbiztonságban mezőgazdasági kistermelőként betöltött lényeges szerepet, és hogy fektessen be a kifejezetten őket támogató programokba; emlékeztet arra, hogy a nőknek a maguk és gyermekeik táplálkozásbiztonságának elérésében betöltött szerepe még mindig nem kapott kellő elismerést, és ezért biztosítani kell a nők megélhetését és bővíteni kell a megfelelő táplálkozásra vonatkozó ismereteket; hangsúlyozza, hogy az uniós stratégiának előtérbe kell helyeznie azon fellépéseket is, amelyek a legkiszolgáltatottabbak – elsősorban a vidéken élők – számára lehetőséget biztosítanak arra, hogy mezőgazdasági képzésben, táplálkozási, egészségügyi és a munkakörülményekre vonatkozó oktatásban részesüljenek, és szükség esetén biztonsági háló álljon rendelkezésükre;

34. felkéri a Bizottságot és az olyan nemzetközi szervezeteket mint pl. a FAO, hogy továbbra is folytassanak folyamatos konzultációt a világ civil társadalmával és a nem állami szereplőkkel, különösen a mezőgazdasági termelők, halászok és állattenyésztők szervezeteivel, amelyek bevonása és részvétele alapvető fontosságú az élelmiszertermelés minőségének javításához szükséges konkrét intézkedések meghozatalához;

35. a FAO népességbecslései alapján, melyek azt jelzik, hogy 2025-re a fejlődő világ népességének több mint fele (hozzávetőleg 3,5 milliárd ember) városi területeken fog élni, úgy véli, hogy a városi kertgazdaságot támogató politika kiutat kínálhatna a szegénységből, hiszen a tevékenység beindításával járó kezdeti költségek alacsonyak, a termelési ciklus rövid, illetve az időegységre, földmértetre és vízhasználatra vetített hozam magas, továbbá zöldebbé tehetné az új városokat;

36. sürgeti az EU-t, hogy támogassa az ENSZ szociális védelmi minimumra vonatkozó kezdeményezését, amely segítene kielégíteni az elszegényedett csoportok alapvető élelmezési szükségleteit;

37. szorgalmazza, hogy a Bizottság szenteljen több figyelmet az alultápláltságnak, különös tekintettel az anyák és csecsemők alultápláltságára, és fejlesztési politikájába építsen be megalapozott és több ágazatra kiterjedő táplálkozási stratégiákat;

38. kiemeli az ENSZ élelemhez való joggal foglalkozó különmegbízottjának megállapítását, amely szerint a mezőgazdasági termelők részvétele döntő az agroökológiai mezőgazdaság kialakításának sikerében, és ösztönzőleg hat a mezőgazdasági termelők továbbképzésére; ezért a fejlődő országok élelmiszer-termelőit arra ösztönzi, hogy kapcsolódjanak be a nemzetközi és helyi NGO-k és a mezőgazdasági szövetkezetek munkájába;

39. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy segítsék elő és támogassák az innovatív pénzügyi eszközöket, mint például a pénzügyi tranzakciók nemzetközi adóját; emlékeztet arra, hogy ezeknek az eszközöknek ki kell egészíteniük az Egyesült Nemzetek által meghatározott azon célkitűzést, hogy a GNI 0,7 %-át a fejlesztési együttműködésre kell fordítani; ezzel egyidejűleg hangsúlyozza, hogy a fejlődő országoknak fokozniuk kell erőfeszítéseiket az adóügyek, különösen az adóbeszedés és az adóelkerülés elleni küzdelem terén;

Hatékony intézkedések az élelmiszerárak ingadozása és az ellenőrizetlen földfelvásárlások ellen: a spekuláció korlátozása az élelmiszerek és a mezőgazdasági nyersanyagok piacain

40. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy 2008, a globális élelmezési válság éve egyben a legnagyobb búzatermés éve is volt, és ennek tudatában hangsúlyozza az árupiaci árindexekkel kapcsolatos spekuláció negatív szerepét;

41. felhívja a figyelmet az áringadozás strukturális okaira, és erőteljesen hangsúlyozza, hogy az alapvető élelmiszertermékeken alapuló származtatott eszközökkel folytatott spekuláció jelentősen súlyosbította az áringadozásokat; megerősíti az ENSZ élelemhez való joggal foglalkozó különmegbízottjának a nagybefektetők nyersanyagárindexek befolyásolásában játszott szerepére vonatkozó következtetéseit;

2011. szeptember 27., kedd

42. hangsúlyozza, hogy az utóbbi időben az élelmiszerpiacon számos előre nem látható tényező negatív hatása jelentkezett, ideértve a Japánban történt katasztrófát, a politikai megmozdulások eddig soha nem látott hullámát számos észak-afrikai és közel-keleti országban, az újabb erőteljes olajár-emelkedést és a hosszan tartó bizonytalanságot a pénzügyi piacokon, amelyeknek mind megvolt a maguk következménye a globális gazdaságban;

43. úgy véli, hogy a pénzügyi spekuláció, továbbá a pénzügyi piacok, valamint a mezőgazdasági termékek kereskedelmének fokozott liberalizációja nagymértékben hozzájárul az árak ingadozásához, és hogy a piacok bizonyos szintű stabilitásának biztosítása érdekében szabályozási mechanizmusokat kell kialakítani; úgy ítéli meg, hogy a mezőgazdasági termelők tisztességes jövedelmének biztosítása, valamint egy élelmezésbiztonságot nyújtó életképes ágazat kialakulása érdekében növelni kell a piaci átláthatóságot; különösen az élelmiszer-kereskedelemben érintett szereplők egyértelmű azonosítását kéri, valamint az élelmiszertermékekkel kapcsolatos spekuláció átviteli mechanizmusainak mélyreható elemzését a helyi és világpiacokon;

44. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket a gabonával és élelmiszerrel folytatott pénzügyi spekuláció hatékony kezelése érdekében;

45. úgy véli, hogy az árualapú származtatott eszközök különböznek más származtatott pénzügyi eszközöktől, és hogy az e piachoz való hozzáférés jobb szabályozást tesz szükségessé;

46. úgy véli, hogy az Európai Uniónak lépéseket kellene tennie a világszintű élelmiszerkészletek helyreállítása érdekében, amelyek – miután 2007-ben elérték valaha volt legalacsonyabb szintjüket – a mezőgazdasági termékek világpiaci árát befolyásoló spekulációra adtak lehetőséget, ami aggasztó következményekkel járt a fejlődő országok számára;

47. szorgalmazza a gabona- és élelmiszertartalékok növelését, jobb kezelését és tárolását nemzeti és regionális szinten, továbbá a nemzetközi koordináció és nyomon követés erősítését, lehetővé téve ezáltal az élelmiszerár-ingadozás mérséklését, valamint az élelmiszerválságok jobb és gyorsabb kezelését;

48. mély aggodalmának ad hangot a külföldi befektetők által a fejlődő országokban – többek között a helyi mezőgazdasági kistermelők és középzemzeti gazdaságok, továbbá a helyi, regionális és nemzeti élelmezésbiztonság kárára – jelenleg folytatott nagyléptékű földfelvásárlásokkal kapcsolatban; ezért felhívja az EU-t, hogy az őslakos gazdálkodók, kis- és középzemzeti gazdálkodók és gazdálkodó nők földtulajdonának biztosítása és a társaságok területfoglalási gyakorlatainak megakadályozása érdekében ösztönözze a fejlődő országok kormányait földreform végrehajtására;

49. hangsúlyozza, hogy mindenki számára hozzáférést kell biztosítani a földterületekhez, védeni kell a helyi mezőgazdasági kistermelők földhöz, földbérlethez és földhasználatához való jogát és a helyi közösségek természeti erőforrásokhoz való hozzáférését a termőföldek további felvásárlásának megakadályozása érdekében, amely ma már a világ egyes térségeiben, főként Afrikában ijesztő méreteket ölt;

50. reméli, hogy az európai támogatási és cselekvési programok a lehető legnagyobb mértékben hasznosítani fogják a helyi élelmiszer-termelők élelmiszergyártási ismereteit;

51. ösztönzi a FAO földfelvásárlásokra vonatkozó önkéntes irányelveinek elfogadását és részvételi alapú végrehajtásuk biztosítását, de emellett a földfelvásárlások terén szigorú, kötelező erejű nemzeti és nemzetközi szabályozást is sürget; hangsúlyozza, hogy a szerződéses tárgyalásokat átláthatóvá kell tenni, lehetővé téve, hogy azokban részt vegyenek a parlamentek, valamint a helyi és regionális önkormányzatok választott képviselői a civil társadalommal folytatott konzultációt követően;

2011. szeptember 27., kedd

52. szükségesnek tartja annak garantálását, hogy a helyi közösségek és intézmények rendelkezzenek a helyi mezőgazdaság kialakításának biztosítását lehetővé tevő hatáskörrel és tárgyalási lehetőségekkel; magatartási kódex kidolgozását javasolja a befektetők arra való erőteljes ösztönzése érdekében, hogy tevékenységeiket a mezőgazdasági termelékenység növelésére és a helyi lakosság megélhetési forrásainak bővítésére összpontosítsák;

53. felhívja a figyelmet nemcsak a földek, hanem a halászati engedélyek külföldi befektetők általi felvásárlására is; hangsúlyozza az átláthatóság szükségességét, és hogy lehetőséget kell adni a szerződéskötési tárgyalásokon a nemzeti parlamentek és a civil társadalom részvételére, továbbá sürgeti, hogy készüljön lista a közszférában kötött szerződésekről;

54. szorgalmazza olyan mechanizmusok létrehozását, amelyek megakadályozzák, hogy a helyi mezőgazdasági termelők a túl magas árak révén kizárják, és képtelenné tegyék arra, hogy a helyi lakosság számára élelmiszert állítsanak elő;

55. emlékezteti a Bizottságot és a partnerországokat az agroökológiai termelési rendszerek éghajlatváltozást mérséklő hatásaira, továbbá arra, hogy a hosszú távú élelmiszerbiztonság a termelés környezeti hatásainak fenntarthatóságától függ, mivel egyaránt a védeni kell a természeti erőforrásokat és az élelmiszerellátás biztonságát; hangsúlyozza azonban, hogy a sürgető élelmiszerellátási problémákkal és éhínséggel küzdő régióknak nyújtott mezőgazdasági támogatás fő céljaként az élelmiszertermelés és az élelmiszerekhez való hozzáférés fokozását kell megjelölni;

56. üdvözli a G20-ak erőfeszítéseit az áringadozás és az élelmiszerbiztonság kezelése terén;

57. mély aggodalmának ad hangot a természeti erőforrások csökkenését és a mezőgazdasági termelés hatékony feltételeinek megőrzését illetően, elsősorban a talajminőség, a víz hozzáférhetősége és a környezet-szennyezés megelőzése vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy valamennyi érdekelt félnek, különösen a mezőgazdasági termelőknek, a helyi és regionális önkormányzatoknak, valamint a civil társadalmi szervezeteknek jelentős szerepet kell betölteniük a fenntartható mezőgazdaság-fejlesztési stratégia kialakításában;

A politikák fejlesztési célú összehangolása: az uniós politikák hatása a globális élelmiszerbiztonságra

58. úgy véli, hogy az élelmiszerbiztonságot nem veszélyeztetheti a bioüzemanyagok előállítása; ezért kiegyensúlyozott megközelítést kér, amely az élelmiszer- és az energiatermelés közötti verseny elkerülése érdekében elsőbbséget biztosít az élelmiszer-hulladék helyett a mezőgazdasági üzemekben és az erdőszelvényekben keletkező hulladékokat (szalma és egyéb növényi hulladékok, állati trágya, biogáz stb.) felhasználó bioüzemanyagok új generációjának; úgy ítéli meg, hogy az EU-nak arról is meg kell bizonyosodnia, hogy a bioüzemanyagok fejlődő országokból történő behozatala tiszteletben tartsa a fenntarthatóság kritériumait;

59. sürgeti a 2013 utáni KAP megtervezése során egy globálisabb nézőpont elfogadását, amelynek igazodnia kell ahhoz az elvhez, hogy nem érheti kár a fejlődő országok élelmiszerpiacait;

60. felszólítja a Bizottságot, hogy hatásvizsgálat keretében elemezze a KAP nemzetközi élelmiszerpiacokra és a fejlődő országok élelmiszerbiztonságára gyakorolt externális hatását;

61. szorgalmazza, hogy a Bizottság vizsgálja meg az Unió területén zajló élelmiszerpazarlás problémáját, mivel feltételezhető, hogy a rendelkezésre álló élelmiszer legalább 40 %-a – beleértve a fejlődő országokban előállított és az EU-ba behozott élelmiszereket is – eldobásra kerül, és javasoljon hatékony intézkedéseket a probléma kezelésére és a fogyasztási szokások javítására;

2011. szeptember 27., kedd

62. kéri az exporttámogatások fokozatosan történő teljes megszüntetését;
63. szorgalmazza, hogy a Bizottság biztosítsa az uniós fejlesztési politikák érvényesülését a közös halászati politika most folyó reformjának külső dimenziójában;
64. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexének betartását azokban az országokban, amelyekkel az EU halászati partnerségi megállapodást kötött, különösen a helyi, kisüzemi halászoknak a forrásokhoz való kedvezményes hozzáférés megadására vonatkozó ajánlást illetően;
65. hangsúlyozza, hogy a halászati ágazat a foglalkoztatás és az élelmezésbiztonság szempontjából számos országban kulcsfontosságú, így ezen országok jogosultak az EU által a saját fenntartható halászati iparágak és kutatási tevékenységük fejlesztésére, valamint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni ellenőrző és végrehajtó fellépésekre biztosított ágazati támogatásra;
66. reformokat szorgalmaz, amelyek bővítik a fejlődő országok piaci hozzáférési lehetőségeit, és lehetővé teszik számukra, hogy saját nemzeti és regionális piacaikon versenyképes teljesítményt nyújtsanak;
67. emlékeztet, hogy az Európai Uniónak a lehető legnagyobb mértékben biztosítania kell az együttműködési és fejlesztési politikái, valamint kereskedelempolitikája közötti összhangot, egyaránt figyelembe véve a tagállamok és a fejlődő országok igényeit és problémáit;
68. úgy véli, hogy az EU-nak a fejlődő országokban támogatnia kell a regionális integrációt és a helyi agrár-élelmiszeripari piacok fenntartható fejlődését, és különösen az életképes és fenntartható helyi szintű termelési és feldolgozó kapacitás kialakulását előmozdító regionális kereskedelmi megállapodásokat, valamint fejlesztési támogatásai jelentős részét erre a célra kellene szánnia;
69. ismételten hangot ad azon aggodalmának, hogy az EU kereskedelmi stratégiája nem mindig fejlesztésbarát megközelítésen alapul; ezért tisztességes és fejlődésbarát kereskedelmi megállapodásokat szorgalmaz, mivel ezek a globális élelmezésbiztonsági fellépés alapvető elemeit képezik;
70. emlékeztet arra, hogy az élelmezésbiztonsághoz uniós szinten egységesíteni kell és össze kell hangolni a különböző ágazati politikákat, azaz a fejlesztési politikát, a KAP-ot, a közös kereskedelempolitikát, az energiapolitikát és a kutatási programokat,
71. úgy véli, hogy a Bizottságnak támogatnia kell a fehérjenövényeket az Európai Unióban, hogy az Unió önellátóbb legyen, ami egyúttal hozzájárul a mezőgazdaság diverzifikálásához a fejlődő országokban, amelyek agrárpolitikája gyakran kizárólag a kivitelre és a külföldi piacokhoz való hozzáférésekre alapul, a helyi közösségek jólétének és igényeinek kárára;
72. sürgeti a Bizottságot, hogy a folyamatban lévő GPM-tárgyalásokon helyezze előtérbe a fejlesztési szempontokat, szélessítse a fejlődő országok mozgásterét a kereskedelmi szabályokat illetően, különösen pedig alkalmazzon biztonsági záradékokat, amelyek révén elérhető a fejlődő országok gazdasági kapacitásának endogén, fenntartható fejlődése; emlékeztet arra, hogy a fejlődő országok által alkalmazott exportkorlátozások és a fiatal iparágak védelme a helyi termelés és élelmezésbiztonság fejlesztésére használható eszközök; követeli, hogy a Bizottság a WTO-tárgyalásokon képviseljen határozott, fejlesztést pártoló álláspontot; felszólítja a Bizottságot, hogy a nemzetközi kereskedelmi tárgyalásokon alkalmazzon az emberi jogokon alapuló megközelítést, és a harmadik országokkal kötött megállapodások tekintetében végezzen emberi jogi szempontú hatásvizsgálatot;

2011. szeptember 27., kedd

73. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassanak egy olyan, a szükségleteken alapuló egyezményt, amelyben a támogatók által vállalt élelmezési segély mértéke az emberek szükségleteihez és a segítségben részesülő országokban garantált helyi vásárlási volumenekhez igazodik;

74. mély aggodalmának ad hangot a most folyó FAC-tárgyalásokon az átláthatóság, az információnyújtás és a fontos érintettek részvételének hiánya miatt;

*

*   *

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Tanács ülésein készült jegyzőkönyvekbe felvett egyoldalú nyilatkozatok

P7_TA(2011)0411

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása a Tanács ülésein készült jegyzőkönyvekbe felvett egyoldalú nyilatkozatokról (2011/2090(INI))

(2013/C 56 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottsági Elnökök Értekezlete elnökének az Alkotmányügyi Bizottság elnökéhez írt 2009. december 8-i levelére,
- tekintettel a közösségi jogszabályok szövegezésének minőségére vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 1998. december 22-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a P-3977/2010 és E-3981/2010 írásbeli választ igénylő kérdésekre adott tanácsi és bizottsági válaszokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A7-0269/2011),
- A. mivel a Bíróságnak egyértelmű és kizárólagos hatásköre van az uniós jog értelmezésére vonatkozó határozatokat illetően, akár elsődleges, akár másodlagos jogról van szó,
- B. mivel a Bíróság ismételten megerősítette, hogy a nyilatkozatok jogilag nem kötelezőek,
- C. mivel a Tanács köteles a Parlamentet teljes körűen tájékoztatni a jogalkotási eljárásokkal kapcsolatos álláspontjáról ⁽²⁾,
- D. mivel a szerződés értelmében az intézményeknek jóhiszeműen és kölcsönösen együtt kell működniük egymással ⁽³⁾
- E. mivel a tagállamok vagy a Tanács egyoldalú nyilatkozatai akadályozhatják a Parlament jogalkotási hatáskörét, hátrányosan hatnak az uniós jogalkotás színvonalára, és aláássák a jogbiztonság elvét,

⁽¹⁾ HL C 73., 1999.3.17., 1. o.

⁽²⁾ az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (első olvasat).

⁽³⁾ az EUSz. 13. cikke.

2011. szeptember 27., kedd

- F. mivel a jogalkotási eljárás bármely szakaszában tartott tanácsi vagy egyeztetőbizottsági ülések jegyzőkönyveibe felvett nyilatkozat nem vetítheti előre a jogalkotó hatóság két ágazata közötti tárgyalások kimenetelét,
1. megerősíti, hogy az olyan nyilatkozatoknak – függetlenül attól, hogy egy vagy több tagállam adta ki azokat –, amelyek nincsenek jogi szövegbe építve, de azzal kapcsolatosak, nincs jogerejük, és alááshatják az uniós jog koherenciáját és világos értelmezését;
  2. ragaszkodik ahhoz, hogy az egyoldalú nyilatkozatok nem gyengíthetik vagy veszélyeztethetik annak szükségességét, hogy minden államnak módszeresen tartania kell magát a korrelációs táblázatok közzétételéhez, meghatározva az uniós jog nemzeti jogba való átültetésének módját és eszközeit, annak érdekében, hogy hatékonyan és átláthatóan hajtsák végre a jogszabályokat az egész Unióban;
  3. felszólít arra, hogy minden nyilatkozatról értesíteni kell a Parlamentet, a tagállamok nyilatkozatait illetően pedig azt kéri, hogy az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában ne tegyék közzé azokat;
  4. felszólítja a Tanácsot, hogy a Parlamentnek, a nemzeti parlamenteknek és a tagállamok kormányainak egyidejűleg továbbítsa az üléseinek jogalkotási részeire vonatkozó jegyzőkönyveket;
  5. fenntartja a jogot bármely rendelkezésre álló törvényes eszköz alkalmazására abban az esetben, ha az egyoldalú nyilatkozatok szándékosan joghatás kiváltására irányulnak;
  6. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EUMSZ 295. cikke alapján kezdjenek tárgyalásokat a Parlamenttel az együttdöntési eljárás (most rendes jogalkotási eljárás) gyakorlati vonatkozásairól szóló együttes nyilatkozat naprakésszé tételének céljával, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése figyelembevételével és az egyoldalú nyilatkozatok alkalmazási körének egyértelmű meghatározása érdekében;
  7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Új európai kereskedelmi politika az Európa 2020 stratégia keretében

P7_TA(2011)0412

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalása az EURÓPA 2020 stratégia keretében kialakítandó új európai kereskedelempolitikáról (2010/2152(INI))

(2013/C 56 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – a kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című közleményre (COM(2010)0612),
- tekintettel az „Európa 2020 – az intelligens, fenntartható és befogadó növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a „Globális Európa: nemzetközi versenyképesség. Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0567),
- tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0068.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel az EU és India közötti szabadkereskedelmi megállapodásra vonatkozó tárgyalások jelenlegi helyzetéről szóló, 2011. május 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU és Japán közötti kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2011. május 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai befektetési politikáról szóló, 2011. április 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az EU és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodásról szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, „Hozzájárulás a fenntartható fejlődéshez: a méltányos kereskedelem és a fenntarthatóságot garantáló nem-kormányzati kereskedelmi rendszerek szerepe” című, 2009. május 5-i közleményre (COM(2009)0215),
- tekintettel az éghajlatváltozás által támasztott követelmények összefüggésében a nemzetközi kereskedelempolitikáról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „Az emberi jogi, szociális és környezetvédelmi normákról a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban rögzített vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Unió Latin-Amerikával fenntartott kereskedelmi kapcsolatairól szóló, 2010. október 21-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unió Törökországgal fenntartott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatairól szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az EU 2020 stratégiáról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az EU és India közötti szabadkereskedelmi megállapodásról szóló, 2009. március 26-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel az Európai Unió Kínával fenntartott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatairól szóló, 2009. február 5-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel az európai kis- és középvállalkozások nemzetközi kereskedelemben betöltött szerepének megerősítéséről szóló 2009. február 5-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a hamisítás nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásáról szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0224.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0225.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0257.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0141.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0063.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0445.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0434.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0446.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0387.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0324.

⁽¹¹⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 57. o.

⁽¹²⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 166. o.

⁽¹³⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 132. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 101. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 47. o.

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a Bizottság „A legkülső régiók: előny Európa számára” című, 2008. október 17-i közleményére,
- tekintettel a szolgáltatások kereskedelméről szóló, 2008. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nyersanyagok és alapanyagok kereskedelméről szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Úton a Kereskedelmi Világszervezet reformja felé” című, 2008. április 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai vállalkozások piacra jutásának elősegítésére vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2008. február 19-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió Koreával fenntartott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatairól szóló, 2007. december 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a „Globális Európa – a versenyképesség külső szempontjai” című, 2007. május 22-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EU és a Mercosur közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról, valamint interregionális társulási megállapodás megkötéséről szóló, 2006. október 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Unió Indiával fenntartott gazdasági és kereskedelmi kapcsolatairól szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az EU és az USA közötti transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2010. június 17–18-i ülésének elnökségi következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményeire (A7-0255/2011),

Az Unió és az Egyesült Államok részesedése a világ összesített, relatív GDP-jében csökken ⁽¹⁰⁾, miközben a feltörekvő országok gyorsan fokozzák teljesítményüket

- A. mivel az Unió 2000-ben, a lisszaboni stratégia elindításakor a világ – a vásárlóerő paritásával (PPP) mért – GDP-jének 25 %-át adta, a jelenlegi becslések szerint azonban 2020-ban már csak 18 %-át adja majd, ami relatív gazdasági teljesítménye tekintetében 28 %-os visszaesést jelent,
- B. mivel a két legnagyobb fejlett gazdaság, az Európai Unió és az Egyesült Államok 2000-ben a világ – a vásárlóerő paritásával (PPP) mért – GDP-jének 48 %-át adta, a jelenlegi becslések szerint azonban 2020-ban már csak 35 %-át adja majd, ami együttes relatív gazdasági teljesítményük tekintetében 27 %-os visszaesést jelent,

⁽¹⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 67. o.

⁽²⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 5. o.

⁽³⁾ HL C 259. E, 2009.10.29., 77. o.

⁽⁴⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 16. o.

⁽⁵⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 520. o.

⁽⁶⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 128. o.

⁽⁷⁾ HL C 308. E, 2006.12.16., 182. o.

⁽⁸⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 400. o.

⁽⁹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 235. o.

⁽¹⁰⁾ „Convergence, Catch Up and Overtaking”, PwC, 2010.

2011. szeptember 27., kedd

- C. mivel a két legnagyobb feltörekvő gazdaság, Kína és India 2000-ben a világ – a vásárlóerő paritásával (PPP) mért – GDP-jének 10 %-át adta, a jelenlegi becslések szerint azonban 2020-ban már 25 %-át adja majd, ami együttes relatív gazdasági teljesítményük tekintetében 150 %-os növekedést jelent,

Az Unió GDP-jének relatív visszaesése kereskedelmi teljesítményében is megmutatkozik ⁽¹⁾

- D. mivel az Unió 1999-ben a világ áruexportjának 19 %-át, 2009-ben azonban már csak 17,1 %-át adta, ami relatív exportteljesítménye tekintetében 10 %-os visszaesést jelent,
- E. mivel az Unió 1999-ben a világ áruimportjának 19,5 %-át, 2009-ben azonban már csak 17,6 %-át adta, ami relatív importteljesítménye tekintetében 10 %-os visszaesést jelent,
- F. mivel 1999 és 2009 között az Unió globális exportteljesítményében a szolgáltatás exportjának részaránya 26,7 %-ról 30,2 %-ra nőtt ⁽²⁾,
- G. mivel a világkereskedelem 80 %-át 50 – az EU-t egyetlen egységnek véve 30 – ország adja,

A gazdasági teljesítményre a demográfiai változások ⁽³⁾ is hatást gyakorolnak

- H. mivel az Unió népessége az előrejelzések szerint 2035-ig legfeljebb 5 %-kal nő majd, ezután pedig folyamatosan csökkenni fog, és mivel az Unió munkaképes korú lakossága már 2010-től kezdődően fogyni kezd,

Az Unió gazdasága nagymértékben függ a külső növekedésben való részvételtől

- I. mivel a növekedés, a jólét és a munkahelyek, valamint az európai szociális modell fenntartása kölcsönösen összefügg és egymást támogatja,
- J. mivel a Bizottság becslése szerint 2015-re a világ összesített növekedésének 90 %-át az Unión kívüli országok teremtik majd meg,
- K. mivel a kereskedelem megnyitása növeli a termelékenységet és a külső versenyképességet, akár 1,5 %-ot is meghaladó arányban hozzájárulhat az azonnali és közvetlen gazdasági növekedéshez, és jelentős előnyöket kínál a fogyasztók számára is,
- L. mivel a Bizottság becslése szerint az uniós munkaerő 18 %-a, azaz 36 millió munkahely az Unió kereskedelmi teljesítményétől függ, és mivel az elmúlt 10 év tapasztalatai szerint a kereskedelem megnyitása együtt jár a foglalkoztatás növekedésével és a munkahelyteremtéssel,
- M. mivel az Unióban a becslések szerint bekövetkező demográfiai változásokra, valamint azoknak a növekedési potenciálra gyakorolt kedvezőtlen hatásaira tekintettel rendkívül fontos a termelékenység növeléséből, valamint a külkereskedelem fokozásából adódó növekedési lehetőségek kihasználása,

⁽¹⁾ Eurostat adatok.

⁽²⁾ Eurostat, UN Servicetrade.

⁽³⁾ Európai Bizottság, Az időszedés hatásairól szóló 2009-es jelentés; az Eurostat/ENSZ EGB 2010-es munkaértekezlete.

2011. szeptember 27., kedd

Európa jövőbeni kereskedelempolitikai stratégiájában figyelembe kell venni az EU iparágaival és területeivel, valamint a külső növekedéstől való függéssel kapcsolatos sajátosságokat

- N. mivel a Bizottság „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek” című közleménye rövid távra helyes intézkedéseket javasol, sajnos azonban nem foglalkozik azzal, hogy a jövőben a megváltozott világban az Uniónak milyen szerepet kell majd játszania,
- O. mivel a Bizottság az EU beruházási politikájának részeként javaslatot tett a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú beruházási megállapodások tekintetében átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

A Parlament a közép- és hosszú távú fejleményeket figyelembe vevő, valóban jövőorientált kereskedelmi stratégiára számított, amely nem arra a téves feltételezésre épül, hogy a világkereskedelemben a jelenlegi állapot állandósul

1. általánosságban üdvözli az Európa 2020 stratégia intelligens, befogadó és fenntartható növekedésre vonatkozó hármas célkitűzését és a Bizottság „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek” című közleményét, és kéri, hogy a Bizottság az EU új kihívásait figyelembe véve mihamarabb terjesszen elő előzetekintő és innovatív, jövőorientált kereskedelmi és beruházási stratégiát;
2. sajnálja, hogy a globális európai stratégiában kitűzött számos célt még nem sikerült elérni, és a stratégia ennek okait is feltáró, kritikusabb elemzését várta volna;
3. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az Uniónak koherens hosszú távú stratégiára van szüksége ahhoz, hogy figyelembe vegye az előtte álló kihívásokat, és különösen a nagy feltörekvő országok megerősödését; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy egy ilyen stratégia alapjaként mélyrehatóan elemezni kell a világkereskedelem jelenlegi folyamatait, az Unió belső fejlődését és a külső fejleményeket, valamint az európai vállalkozások sokféleségét, szakmai felkészültségét és technológiai előnyeit; sajnálja, hogy a közlemény nem ad alapos előrejelzést arról, hogy a „kereskedelem világa” 15-20 éves politikai tervezési távlatban miként alakulhat; úgy véli, hogy a felülvizsgálat során a Bizottságnak ki kell alakítania az ebben az időszakban a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó céljait, többek között önálló földrajzi stratégiát, például a tarifális és nem-tarifális kereskedelmi akadályok felszámolása érdekében, jelentős kereskedelmi partnereivel kötött új megállapodások vagy új közös célkitűzések kialakítása révén;
4. felszólítja a Bizottságot, hogy a fent említett előrejelzést készítse el, majd ennek alapján 2013 nyaráig terjessze elő a felülvizsgált közép- és hosszú távú stratégiát, mivel a kereskedelemről, a növekedésről és a globális ügyekről szóló közleményében ezt nem tette meg;

A Parlament tisztában van azzal, hogy a kereskedelempolitika önmagában nem cél

5. emlékeztet valamennyi érdekelt szereplőt, hogy a korszerű kereskedelempolitikában más szakpolitikai területeket is figyelembe kell venni, például a következőket:

- a) emberi jogok,
- b) munkahelyek biztosítása és teremtése,
- c) munkavállalói jogok és az ILO alapvető munkaügyi normái,
- d) a vállalatok társadalmi felelősségvállalása,

2011. szeptember 27., kedd

- e) agrárpolitika,
- f) környezetvédelmi politika,
- g) éghajlatváltozás,
- h) a szegénység elleni küzdelem az EU-ban és az EU-n kívül,
- i) fejlesztéspolitika,
- j) a fogyasztók érdekeinek és jogainak védelme,
- k) a nyersanyag- és energiaellátás biztonsága,
- l) külpolitika,
- m) szomszédsági politika,
- n) iparpolitika,
- o) a tulajdonjog védelme, beleértve a szellemi tulajdonjogokat,
- p) a jogállamiság előmozdítása;

6. hangsúlyozza, hogy horizontálisan számításba kell venni azokat az elveket, amelyek „Az emberi jogokról, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című ⁽¹⁾, „A vállalati társadalmi felelősségvállalásról a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című ⁽²⁾ és „A nemzetközi kereskedelempolitika az éghajlatváltozás által támasztott követelmények összefüggésében” című ⁽³⁾, az Európai Parlamentben 2010. november 25-én nagy többséggel elfogadott állásfoglalásokban jutnak kifejezésre, és hogy az emberi jogi, szociális és környezetvédelmi normák tiszteletben tartását a szabadkereskedelmi megállapodásokban kötelezően elő kell írni;

7. véleménye szerint az éghajlatváltozással kapcsolatos célok eléréséhez együtt kell működni az EU legfőbb kereskedelmi partnereivel, amelyek egyúttal a legnagyobb szén-dioxid-kibocsátók is;

8. hangsúlyozza, hogy a kereskedelempolitikát nem szabad ugyan túlterhelni a nemzetközi kereskedelemhez közvetlenül nem kapcsolódó kérdésekkel, de légius térben sem mozoghat, és hogy egyensúlyt kell teremteni az Unió kereskedelmi céljai és más külső politikai szempontjai – például környezeti stratégiája, humanitárius céljai, valamint a fejlesztési politikák koherenciáját célzó korábbi uniós kötelezettségvállalások – között; kéri a Bizottságot, hogy kereskedelmi megállapodásokra vonatkozó tárgyalásain adjon kiemelt elsőbbséget az EU kereskedelmi érdekeinek kereskedelmi partnereivel szemben, és kereskedelmi kérdések kezelése során teremtsen nagyobb összhangot mind az intézményeken belül, mind pedig azok között;

9. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a jövőbeni több- és kétoldalú kereskedelmi megállapodásoknak olyan hosszú távú uniós iparpolitika szerves részét kell képezniük, amelynek célja különösen az Európai Unió munkahelyeket teremtő ipari bázisának fenntartható megújítása és megszilárdítása;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0434.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0446.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0445.

2011. szeptember 27., kedd

10. hangsúlyozza, hogy a kereskedelempolitika az Unió új iparpolitikájának fontos eleme, és hogy a kereskedelemnek tisztességes globális versenyen és teljes kölcsönösségen kell alapulnia egy egészséges európai termelői bázis fenntartása érdekében;

A Parlament határozottan sikraszáll a WTO-n belüli többoldalú megközelítés mellett

11. ismételt hangsúlyozza, hogy a WTO többoldalú kereskedelmi rendszere továbbra is messze a legjobb keret a szabad és tisztességes globális kereskedelem megvalósításához; úgy véli azonban, hogy a WTO rendszerét, különösen a Vitarendező Testületet a hatékonyság fokozása érdekében meg kellene reformálni, és hogy az EU-nak olyan javaslatokat kellene kidolgoznia, amelyek megerősítik a WTO-t, és szabályalkotó képességét a kereskedelempolitika új területeire terjesztik ki, és többek között biztosítják, hogy a WTO szabályainak értelmezése és továbbfejlesztése segítse a többoldalú környezetvédelmi megállapodások keretében tett kötelezettségvállalások teljesítését;

12. sajnálatát fejezi ki, hogy a dohai fordulót még 10 év elteltével sem sikerült lezárni, továbbá hogy egy ilyen szükségyszerű és ésszerű lezárás jelenleg igen valószínűtlennek tűnik; ismételt hangsúlyozza határozott támogatását a dohai fejlesztési forduló sikeres lezárása mellett, tekintettel arra, hogy egy jó lezárásnak tükröznie kell a világkereskedelemben és az abból származó haszon megosztásában a forduló kezdete óta bekövetkezett változásokat, valamint tekintettel a kiegyensúlyozott NAMA-szöveg szükségességére is, garantálva a hozzáférést a feltörekvő gazdaságok – például India, Kína és az ASEAN-országok – piacaihoz, és egyúttal megelőzve azt, hogy a feltörekvő gazdaságok csúcstarifák fenntartásával egyes kulcsfontosságú ágazatok védelmére használják fel a NAMA rugalmasságát;

A Parlament a szabadkereskedelmi megállapodásokat a piaci hozzáférés fontos eszközeinek tekinti

13. megismétli, hogy az Unió által kötött szabadkereskedelmi megállapodásoknak WTO-kompatibilisnek, átfogónak és nagyratörőnek kell lenniük, többek között a fenntartható és kiegyensúlyozott fejlődésre tekintettel, és a szerződő felek tényleges piacra jutását kell eredményezniük, valamint túl kell lépniük a már meglévő többoldalú kötelezettségvállalásokon és a dohai fejlesztési menetrend sikeres lezárásától várt kötelezettségvállalásokon egyaránt; üdvözlöi, hogy bizonyos tárgyalásokon előrehaladást sikerült elérni; sajnálja ugyanakkor, hogy a tárgyalások zöme még nem zárult le; felkéri a Bizottságot annak elemzésére, hogy mit – vagy milyen változtatásokat – lehetne tenni a szabadkereskedelmi megállapodások megkötésére irányuló tárgyalások javítása és gyorsabb lezárása érdekében, ennek ára azonban semmiképpen sem lehet az európai érdekek feláldozása, mivel a tartalomnak mindig elsőbbséget kell élveznie az időzítéssel szemben; kéri a Bizottságot, hogy elemezze a munkahelyekre gyakorolt lehetséges hatásokat, különösen az EU növekedésére hosszú távon kedvező hatást gyakorló szabadkereskedelmi megállapodások megkötését lehetővé tevő mandátumainak kiigazítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy elemezze a WTO vitarendezési mechanizmusok felvételének lehetőségét a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásokba; kéri a Bizottságot a „spagettistál-hatás” („the spaghetti-bowl effect”, a szabályrendszer eltérő vámtarifákból eredő bonyolultsága) mérséklésére, például a többoldalú származási szabályok megtárgyalásával; kéri, hogy a védzáradékokhoz kapcsolódjon fenntarthatósági fejezet olyan területek lefedésére, mint például a szabadkereskedelmi megállapodásokban szabályozott kereskedelem, környezetvédelem, termelés és feldolgozás.

14. ismételt kéri a Bizottságot, hogy az ütemtervekre és a stratégiai jelentőségű földrajzi területekre vonatkozó kereskedelmi prioritások meghatározásának keretében végezze el az európai érdekek alapos, pártatlan és előítéletektől mentes előzetes elemzését, és csak ezután döntsön a szabadkereskedelmi megállapodások jövőbeni partnereiről és a tárgyalási mandátumok tartalmáról; hangsúlyozza, hogy szabadkereskedelmi megállapodásokról csak gazdasági érdeket képviselő országokkal kell tárgyalásokat folytatni, és e megállapodásokban bizonyos fő elveket – például a viszonyosság elvét, a vámmentességet-vámmentességért elvet, a nem-tarifális akadályok felszámolását, a vámvisszatérítési eljárások tilalmát, valamint a származási szabályokban előírt magas határérték egységes alkalmazását – tiszteletben kell tartani; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a tárgyalási mandátumokról való döntés során vegye komolyan figyelembe a Parlament álláspontját; kéri a Bizottságot, hogy a tárgyalások lezárását megelőzően – valamint a megállapodás hatálya alatt rendszeresen – végezzen alapos hatásértékelést, valamennyi érintett féllel mélyreható konzultációt folytatva; felhívja a Bizottság és a Tanács figyelmét, hogy ha egyetértési jogának felelősségteljes gyakorlását várják el a Parlamentiől, akkor a tárgyalási mandátumra vonatkozó megállapodástól kezdve és valamennyi tárgyalási forduló során, minden szakaszban be kell vonniuk;

2011. szeptember 27., kedd

A Parlament több és jobb eredményt vár a fő kereskedelmi partnerekkel, például az Egyesült Államokkal, Kínával, Japánnal és Oroszországgal folytatott magas szintű párbeszédtől

15. hangsúlyozza, hogy a fő kereskedelmi partnerekkel, például az Egyesült Államokkal, Kínával, Japánnal és Oroszországgal fenntartott kereskedelmi kapcsolatokban fontos lépéseket kell tenni a tarifális és nem-tarifális jellegű akadályok felszámolásáért, különösen a technikai szabályok, a szellemi tulajdonjogok, a piacra jutás, a közbeszerzés és nyersanyagellátás tekintetében; sajnálja azonban, hogy e területeken még mindig nem történt megfelelő előrehaladás; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy folytasson proaktívabb tárgyalásokat az ezen országokkal fenntartott kereskedelmi kapcsolatok sikeres előmozdítása végett, és kereskedelmi partnereinket ugyanerre bátorítja;

16. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti gazdasági kapcsolatok megerősítését folytatni kell, de ez nem veszélyeztetheti az EU politikáit olyan területeken, mint például a környezetvédelmi szabályok, a kulturális sokszínűség, a szociális jogok és a közszolgáltatások; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy haladást kell elérni e kapcsolat terén – amely a világ legjelentősebb kereskedelmi kapcsolata –, különösen a szabályok tiszteltetésében tartása és a kereskedelem technikai akadályainak felszámolása tekintetében; üdvözlí a TEC újraindítását, és úgy véli, hogy e párbeszéd csak akkor lehet sikeres, ha minden szinten tovább fokozzák, és ha nagyobb rendszerességgel kerül sor a Bizottság, az Európai Parlament és az Egyesült Államok hasonló intézményeinek magas szintű üléseire; javasolja, hogy mind az Európai Unió, mind az Egyesült Államok munkálkodjanak az alakulóban lévő és átfogó „Transzatlanti növekedési és foglalkoztatási kezdeményezés” kidolgozásán, amely terveket foglalna magában a kereskedelmet és beruházást sújtó, még fennálló nem vámjellegű akadályok 2020-ra történő felszámolására (a „transzatlanti piac”), valamint hogy tegyenek lépéseket a 0 %-os vámtarifa felé bizonyos termékek esetében, amint azt az amerikai kereskedelmi kamara e hónapban javasolta; támogatja, hogy egy ilyen kezdeményezés kerüljön be a Transzatlanti Gazdasági Tanács (TEC) közelgő üléseinek, illetve az EU/USA csúcstalálkozó napirendjeibe;

17. kéri, hogy a Bizottság végezzen átfogó hatásvizsgálatot a különböző európai iparágak és munkaerőpiac számára előnyöket és hátrányokat jelentő tényezőkről annak érdekében, hogy előrelépés történhessen a Kínával folytatott magas szintű gazdasági és kereskedelmi párbeszéd tekintetében; megállapítja, hogy a Kínával folytatott kereskedelemre vonatkozó kereskedelmi stratégiát egyrészt az európai érdekek figyelembe vételére kell alapozni – különösen a szellemi tulajdonjogok, a piacra jutás, a közbeszerzés és a nyersanyagok tekintetében –, másrészt pedig a viszonyosság elvének tiszteltetésére; megállapítja, hogy Kínának – ha el akarja kerülni kereskedelemvédelmi eszközök igénybe vételét – eleget kell tennie a WTO keretei között vállalt kötelezettségeinek; hangsúlyozza, hogy minden olyan esetben, amikor Kína nem tesz eleget kötelezettségeinek, az Uniónak következetesebben kell élnie a megfelelő jogi eszközökkel;

18. üdvözlí az Oroszország WTO-hoz való csatlakozásával kapcsolatos, függő kétoldalú kérdések megoldását, és Oroszország gyors felvételét fontos prioritásnak tekinti; ugyancsak üdvözlí az EU és Oroszország közötti átfogó megállapodásról folytatott kétoldalú tárgyalásokat, és nyomatékosan kéri Oroszországot, hogy javítsa az uniós gazdasági szereplők kereskedelmi környezetét Oroszországban;

19. megjegyzi, hogy a Parlament az EU érdekének tartja a Japánnal fenntartott kereskedelmi kapcsolatok javítását, amelynek első lépése a kereskedelem és a beruházások nem-tarifális jellegű akadályainak megszüntetése; elégedetlen az elmúlt évek során e téren elért, elhanyagolhatóan csekély haladással; felszólítja a Bizottságot, hogy mindennemű kötelezettségvállalást megelőzően, a kellő időben terjesszen a Parlament elé átfogó hatásvizsgálatot az EU és Japán közötti szabadkereskedelmi megállapodás lehetséges előnyeiről és hátrányairól;

20. elismeri, hogy a pénzügyi válság idején a piacra jutási stratégia eredményeket mutatott fel, és sikerült megelőzni a protekcionista intézkedéseket; üdvözlí ezért a piacra jutásra vonatkozó stratégiát, valamint a Bizottság, a tagállamok és az érdekelt gazdasági szereplők közötti szoros együttműködést; felhívja ugyanakkor a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek többet a meglévő kezdeményezések és a rendelkezésre álló eszközök – például a „piacrajutási adatbázis” és az „export segélyvonal” – használatának elősegítéséért és bátorításáért annak érdekében, az állampolgárok és a kkv-k maradéktalanul részesülhessenek az EU kereskedelmi kapcsolataiból származó előnyökből;

2011. szeptember 27., kedd

21. hangsúlyozza, hogy az EU gazdasági sikerének záloga a különböző gazdasági szereplők – közöttük mind a kkv-k, mind a multinacionális cégek – tevékenysége; kéri ezért a Bizottságot, hogy minden kereskedelmi tárgyalás során és minden új belső jogszabályban jelenítse meg a különböző gazdasági szereplők sajátos szükségleteit és érdekeit;

Az Uniónak – mint viszonylag nyitott gazdaságnak – ugyanakkor hatékony kereskedelemvédelmi eszközökre is szüksége van

22. ismételten hangsúlyozza, hogy a kereskedelem liberalizálásának folytatásához továbbra is szükség van olyan eszközökre, amelyekkel az európai termelőket meg lehet védeni a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben; úgy véli ezért, hogy a kereskedelemvédelmi eszközök az uniós stratégia elengedhetetlen alkotóelemét képezik, de ezeket nem szabad visszaélészerűen, protekcionista megfontolásokat követve felhasználni; üdvözlő minden erőfeszítést (pl. a piaci hozzáférést segítő „helpdesk” panaszkezelő eszközt), amelynek célja ezen eszközök használatának terjesztése és felgyorsítása – többek között az átláthatóság és a kiszámíthatóság javítása révén –, valamint azok hozzáférhetőségének fokozása az uniós ipar, és különösen a kkv-k számára;

Az EU versenyképessége és gazdasági sikere nem létezhet szolgáltatások és jól védett külföldi, közvetlen befektetések nélkül

23. hangsúlyozza az áruk és a szolgáltatások potenciális kereskedelmi lehetőségeinek erőteljes gyarapodását, de megállapítja, hogy sem a piacra jutás, sem a kereskedelmi akadályoknak a WTO szintjén és a szabadkereskedelmi megállapodások megkötésére irányuló tárgyalásokon történő felszámolása nem képes lépést tartani e fejleményekkel; tudatában van annak, hogy a nemzeti szabályozások is számos akadályt gördíthetnek az áruk és a szolgáltatások kereskedelme elé; ismételten hangsúlyozza, hogy e terület további liberalizálása során nem szabad veszélyeztetni a meglévő és jövőbeli általános érdekű szolgáltatások fejlesztését, ezek ugyanis minden országban a fenntartható fejlődés fontos elemét képezik;

24. felszólítja a Bizottságot, biztosítsa minden rendelkezésre álló eszközzel, hogy kereskedelmi partnereink jobb feltételeket teremtsenek szolgáltatásnyújtóink piacra jutásához az iparosodott országokban, illetve a jelentős feltörekvő gazdaságokban, tekintettel arra, hogy az EU belső piaca már eléggé nyitott a külföldi szolgáltatásnyújtók előtt; megjegyzi azonban, hogy nemzeti vagy regionális kulturális különbségek alapján néhány közszolgáltatással kivételt kell tenni;

25. úgy véli, hogy a jövőbeni európai beruházási politika fényében a befektetők védelme elsődleges prioritás, és hogy garantálni kell és védelemben kell részesíteni az állami szabályozói képességét; kéri ezért a Bizottságot, hogy gondoskodjon a jogbiztonságról az EU befektetőinek védelme szempontjából; felhívja a Tanácsot, hogy a Bizottsághoz intézett, a jövőbeni beruházási megállapodásokra vonatkozó megbízásait a Parlament véleményét és álláspontjait figyelembe véve adja meg, ahogyan a Parlament azokat a jövőbeni nemzetközi európai befektetési politikáról szóló, 2011. április 6-i állásfoglalásában kifejtette⁽¹⁾;

26. rámutat, hogy az EU-nak történelmi kapcsolatai vannak az afrikai, latin-amerikai és ázsiai földrész országaival, ezért olyan beruházási politikát kell folytatnia, amely lehetővé teszi a fenntartható fejlődés biztosítását;

27. elismeri, hogy a természetes személyek ideiglenes mozgásának (IV. mód) fontos szerepe van az EU kétoldalú tárgyalásain; fontosnak tartja, hogy a IV. mód ne veszélyeztesse a kollektív szerződéskötés elvét és a minimálbérre vonatkozó jogszabályokat;

A Parlament pozitív kölcsönösségre szólít fel a nemzetközi közbeszerzési piacokon

28. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az uniós közbeszerzési piacok minden kormányzati szinten megvalósuló, nagyfokú nyitottsága sok esetben nem járt együtt az uniós szállítók ezzel arányos külföldi hozzáféréssel; rámutat, hogy egyes nemzeti vagy regionális kulturális különbségek alapján néhány közszolgáltatással továbbra is kivételt kell tenni;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0141.

2011. szeptember 27., kedd

29. kéri a Bizottságot, hogy folytassa a munkát a pozitív kölcsönösség kialakításáért ebben a fontos gazdasági ágazatban, annak tudatában, hogy a kölcsönös hozzáféréssel kapcsolatos egyértelmű prioritás nem piacaink lezárása, hanem a külföldi közbeszerzési piacok megnyitása;

A Parlament nagyra törő vállalkozásra hív fel: a belső és Európán kívüli szabályozási akadályok felszámolására

30. hangsúlyozza, hogy a szabályozási kérdések egyre inkább kihatnak a nemzetközi kereskedelemre, ezért nagyobb összhang megteremtését kéri az EU és fő kereskedelmi partnereink jogszabályai és gyakorlatai között, nem tévesztve szem elől, hogy ez nem enyhítheti az uniós normákat, hanem javuláshoz kell vezetnie a meglévő többoldalú szabályok elfogadása tekintetében;

31. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi normák és tanúsítási gyakorlatok harmadik országokkal folytatott harmonizációjának ára nem lehet alacsonyabb szintű technikai, egészségügyi, biztonsági és fogyasztóvédelmi normákra való áttérés; felszólítja a Bizottságot, hogy védje meg az uniós normákat, és hathatósan gondoskodjék azok érvényre juttatásáról az importőrökkel és a termékeiket Európában forgalomba hozó gazdasági szereplőkkel szemben;

32. támogatja az Unió és fő kereskedelmi partnerei szabályainak konvergenciájáról szóló egységes piaci intézkedéscsomagra irányuló javaslatot, különösen a fogyasztóvédelem és a környezetvédelem, az állatjólét, az egészségügy és a munkaügyi előírások területén; hangsúlyozza, hogy e kulcsfontosságú területeken nemzetközi normákat kell – magas szinten – elfogadni; megerősíti, hogy a szabványosítási politikákat, a kölcsönös elismerést, az engedélyezést, a szolgáltatásokat és a közbeszerzéshez való hozzáférést a szabadkereskedelmi megállapodások megkötésére irányuló tárgyalások középpontjába kell állítani;

33. kéri a Bizottságot, hogy az új jogalkotási javaslatokhoz kapcsolódó minden hatásvizsgálatban térjen ki a nemzetközi versenyképesség vonatkozásaira is;

34. kéri a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a számos országban – köztük WTO-tagországokban is – az EU-ból származó kivitellel szemben alkalmazott nem-tarifális és szabályozási akadályok felszámolására, nem utolsósorban a jövőbeni kereskedelmi partnerségi megállapodások keretében; kiemeli, hogy a tárgyalások során rendelkezni kell olyan beavatkozási eszközökről, amelyek célja a felek közötti kölcsönösség és az egyenlő feltételek visszaállítása, amennyiben korábban egyoldalú (nem-tarifális jellegű) akadályokat jelentő intézkedéseket hoztak, köztük főleg adminisztratív (igazolást, vizsgálatot előíró) intézkedéseket is, amelyek az európai vállalkozások számára versenyhátrányt jelenthetnek és növelhetik a működési körülmények aszimmetriáját; kéri az Európai Uniót, hogy tegyen nemzetközi szintű lépéseket a szabályozási együttműködésért a nemzetközi szabályok egyenértékűségének és egymáshoz közelítésének ösztönzése, és ezáltal a jogviták és a kereskedelmi költségek csökkentése érdekében;

A Parlament elkötelezett a szegénység felszámolásáért az EU-n belül és kívül folytatott küzdelem mellett

35. emlékeztet arra, hogy a Parlament elkötelezett a szabad és tisztességes kereskedelem mellett, és hogy a társadalmi felelősséget nemcsak a tagállamok, hanem az Unió mint egységes egész is viseli; az EU kohéziós alapjait és a Globalizációs Alkalmazkodási Alapot egyaránt az emberek érdekében kell felhasználni és továbbfejleszteni, új, versenyképes munkahelyek létrehozását támogatva az Unióban;

36. emlékeztet arra, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások az uniós vállalkozások 99 %-át képviselik, és jelentősen képesek hozzájárulni új munkahelyek teremtéséhez és az innovációhoz; úgy véli ezért, hogy mind a belső, mind a külső politikák keretében jobban kell foglalkozni a kkv-k – a versenyképesség növeléséhez szükséges – sajátos igényeivel, és hogy e versenyképesség javítása érdekében különös hangsúlyt kell fektetni az EU kohéziós alapok hozzáférhetőségének és átláthatóságának fokozására;

2011. szeptember 27., kedd

37. megjegyzi, hogy a külső politika terén a Parlament támogatja a Bizottság azon elképzeléseit, amelyek célja többek között a fenntartható fejlődés, a szabad és tisztességes kereskedelem, valamint a nemzetközi munkaügyi előírások és a tisztességes munka előmozdítása, például a gazdasági partnerségi megállapodások megkötésére irányuló tárgyalások során, amelyek ötvözik Európa és az AKCS-országok érdekeit; rámutat, hogy a kereskedelempolitika feladata a fejlődés előmozdítása, a regionális együttműködés fokozása, a beruházás bátorítása és a gazdasági kormányzás javítása, és emlékeztet minden érintett gazdasági szereplőt arra, hogy a földgolyó más részein már bebizonyosodott, hogy a kereskedelem hozzájárulhat a jóléthez; kéri a Bizottságot a kereskedelmi, kül-, fejlesztési, szociális, mezőgazdasági és környezetvédelmi politikák integrált megközelítésére; megismétli a Bizottsághoz intézett korábbi felszólítását, amely szerint a Bizottságnak biztosítania kell a tisztességes kereskedelem támogatására irányuló politikák összehangolását;

38. emlékeztet arra, hogy új kereskedelmi stratégiája keretében az Uniónak különösen érdeke a legkülső régiók endogén fejlődésének támogatása, tekintettel e régiók biodiverzitására és földrajzi fekvésére, amely biztosítja az Unió hozzáférést a tengerhez, a trópusi erdőkhöz, valamint lehetőséget ad a kozmosz megfigyelésére és az űrkutatásra;

39. felhívja a Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások tekintetében tartsa tiszteltben a partnereinkkel folytatott tárgyalások során szükséges rugalmasságra vonatkozó korábbi parlamenti állásfoglalásokat, és teljesítse a fejlődő országokkal szembeni különleges és differenciált bánásmódra vonatkozó kötelezettségvállalást;

40. megjegyzi, hogy a Parlament szándékában áll elfogadni a jövőbeni GSP-rendszert, amelynek jobban kell majd összpontosítani arra is, hogy a leginkább rászoruló és az uniós „kereskedelem és ...” elvi követelményeknek megfelelő országok miként részesülhetnek a GSP előnyeiben;

41. kéri a Bizottságot annak megfontolására, hogy a természeti katasztrófák vagy konfliktusok sújtotta országok a gazdasági újjáépítést segítő sürgősségi kereskedelmi támogatásban részesülhessenek; kéri a Bizottságot, hogy konkrét példákat is mutasson be olyan intézkedésekre – még mielőtt azokhoz kérné a Parlament egyetértését –, amelyek rövid távon enyhíthetik a vészhelyzetet, illetve közép- és hosszú távon befolyásolhatják a fejlődést;

42. hangsúlyozza, hogy a külkereskedelemre vonatkozó politikában meg kell őrizni az EU azon képességét, hogy erős mezőgazdasági ágazatot tartson fenn, mert ez garántál élelmezésbiztonságot és élelmezési szuverenitást az Unió 500 millió fogyasztója számára;

A Parlament fenntartható és zavartalan nyersanyagellátást kíván

43. felhívja a Bizottságot, hogy a nyersanyagok tekintetében folytasson következetes, fenntartható, átfogó és szakpolitikákon átívelő stratégiát az olyan tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok két- és többoldalú szinten történő megelőzése és megszüntetése céljából, mint például az exportkorlátozások, exportadók és az úgynevezett kettős árképzési mechanizmusok, elismerve egyúttal, hogy bizonyos körülmények között a kiviteli korlátozások a fejlesztési célok, a környezetvédelem vagy a természeti erőforrások fenntartható kiaknázása szempontjából fontos segítséget jelenthetnek a szegényebb fejlődő országokban, közöttük a legkevésbé fejlett országokban és a fejlődő kis szigetállamokban; kéri, hogy a Bizottság diverzifikálja nyersanyagszállítói és e téren kössön kétoldalú megállapodásokat; úgy véli, hogy e politikában figyelembe kell venni az EU fejlesztési politikáját és a gazdasági partnerségi megállapodásokban (GPM) foglalt fejlesztési célokat;

44. kiemeli a civil társadalom részvételének fontosságát a szabadkereskedelmi megállapodásokban; támogatja a Bizottság által az EU és Korea közötti szabadkereskedelmi megállapodás keretében tett kezdeményezést, amelynek célja a civil társadalom bevonása egy belső tanácsadó csoport összeállítása révén; kéri a Bizottságot, hogy a jövőbeni szabadkereskedelmi megállapodásokban fejlessze tovább ezt a kezdeményezést;

2011. szeptember 27., kedd

45. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy határozottan ragaszkodjon az exportkorlátozások, az exportadók és az úgynevezett kettős árképzési mechanizmusok megszüntetéséhez minden jövőbeni kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásban; kéri a Bizottságot, hogy a WTO keretében kezdjen tárgyalásokat világos multilaterális szabályokról;

46. sürgeti a Bizottságot, hogy ne csupán kifogásolja egyes kereskedelmi partnerei elfogadhatatlan magatartását, hanem szigorúan és megfelelően lépjen is fel azzal szemben; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a kereskedelempolitika mellett vannak más olyan szakpolitikák is – például a mezőgazdasági, környezetvédelmi, fejlesztési, kutatási és külpolitika –, amelyeknek támogatniuk kell a nyersanyag-ellátásra vonatkozó közös politikát; hangsúlyozza, hogy a növényi biokémiával és a vegyi anyagok újrahaznosításával foglalkozó kutatást támogatni és fejleszteni kell annak érdekében, hogy csökkenjen az Unió függése az alapanyagokat és ritka fémeket szállító országoktól;

A vámügyi együttműködést javítani kell az EU-n belül és kívül

47. támogatja a Bizottság kezdeményezését, amelynek célja, hogy – a vám eljárások hatékonyabbá tétele, a kereskedők költségeinek csökkentése, valamint a biztonsággal és a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos kérdések megfelelőbb kezelése érdekében – megerősítse a vámügyi együttműködést a Vámigazgatások Világszervezetén belül és kétoldalú szinten egyaránt;

48. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy komolyan vegyék fontolóra egy egységes uniós vám szolgálat felállítását, a vámszabályok és -eljárások eredményesebb alkalmazása érdekében az Unió vámterületén mindenütt;

A Parlament a szellemi tulajdonjogok megfelelő védelmét kívánja, amely a legszegényebbek érdekeit is figyelembe veszi

49. hangsúlyozza, hogy a hamisítás miatt munkahelyek szűnnek meg, veszélybe sodorva az innovációt, és hogy a szellemi tulajdonjogok megfelelő védelme a globális gazdaság alapja; úgy véli, hogy a szellemi tulajdonjogok, különösen a védjegyek és földrajzi eredetmegjelölések fő kereskedelmi partnereink által biztosított megfelelő védelme az Unió versenyképessége megtartásának és javításának elengedhetetlen feltétele; üdvözlöi a Bizottság kötelezettségvállalását a meglévő kötelezettségvállalások végrehajtására;

50. emlékezteti a Bizottságot, hogy a legkevésbé fejlett és a szegény fejlődő országokkal, valamint a generikus készítmények fő gyártóival – Indiával és Brazíliával – kapcsolatos, a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó európai politikának meg kell maradnia a TRIPS-egyezmény kötelezettségvállalásainak keretében, és teljes mértékben tiszteletben kell tartania a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló 2001-es dohai nyilatkozatot, különösen a generikus gyógyszerek és a közegészségügy területén;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

2011. szeptember 27., kedd

Az Erasmus és Leonardo da Vinci programoknak az euromediterrán térségben

P7_TA(2011)0413

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i nyilatkozata az Erasmus és Leonardo da Vinci programoknak az euromediterrán térségben történő kialakításáról

(2013/C 56 E/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. mivel a Földközi-tenger déli partján példa nélkül álló fejlemények tapasztalhatók, amelyeket az Európai Uniónak új kezdeményezésekkel kell támogatnia,
  - B. mivel az oktatás szerepe alapvető fontosságú a demokrácia és a gazdasági és társadalmi fejlődés szempontjából,
  - C. mivel a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemben fontos szerepet játszik a szakmai képzés,
  - D. mivel az Erasmus és Leonardo da Vinci programok rendkívül sikeresnek bizonyultak az európai integráció szempontjából,
  - E. mivel az Erasmus Mundus programban igen kevesen vesznek részt a földközi-tengeri térségből és dél-dél irányban nincs mobilitás,
1. kéri, hogy a Bizottság és a főképviselő/alelnök tegyen javaslatot egy euromediterrán Erasmus program 2011 végéig történő kialakítására, amelynek célja a Földközi-tenger két partján élő diákok nemzetek közötti mobilitásának elősegítése lenne;
  2. kéri, hogy a Bizottság és a főképviselő/alelnök tegyen javaslatot egy euromediterrán Leonardo da Vinci program 2011 végéig történő kialakítására, amelynek célja a külföldön szakmai képzésben részesülni kívánó diákok mobilitásának előmozdítása lenne;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével együtt ⁽¹⁾ a Bizottságnak, a Tanácsnak, a főképviselőnek/alelnöknek, az Európai Unió és az Unió a Mediterrán Térségért tagállamainak, illetve parlamentjeinek, valamint az Unió a Mediterrán Térségért főtítkárságának és Parlamenti Közgyűlésének.

⁽¹⁾ Az aláírók jegyzékét a 2011. szeptember 27-i jegyzőkönyv 1. mellékletében teszik közzé (P7_PV(2011)09-27(ANN1)).

2011. szeptember 28., szerda

A szexuális irányultság és a nemi identitás témája az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában

P7_TA(2011)0427

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az emberi jogok, a szexuális irányultság és a nemi identitás vonatkozásában az ENSZ-ben végzett munkáról

(2013/C 56 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az Emberi Jogok Európai Egyezményére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) létrehozásáról szóló A/RES/60/251. számú határozatára,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának elnöksége által az Európai Unió nevében tett 2006. március 16-i, az EJT létrehozásáról szóló nyilatkozatra,
- tekintettel az EJT 16. üléséről szóló, 2011. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az emberi jogok helyzete a világban” című, 2009. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2010. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ-ben tett korábbi közös nyilatkozatokra, többek között az EJT „Vessünk véget a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló erőszakos cselekményeknek és emberi jogi jogsértéseknek!” című, 2011. március 22-i közös nyilatkozatára, valamint a Közgyűlés emberi jogokról, szexuális irányultságról és nemi identitásról szóló, 2008. december 18-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EJT emberi jogokról, szexuális irányultságról és nemi identitásról szóló, 2011. június 17-i A/HRC/17/19 határozatára,
- tekintettel az EJT 17. ülésére, amelyen elfogadták az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról szóló A/HRC/17/19 határozatot, valamint 19. ülésére, amelyen megtartják azt a vitafórumot, amelyre az A/HRC/17/19 határozat adott felhatalmazást,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1728. számú, a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetésről szóló, 2010. április 29-i állásfoglalására, valamint a Miniszteri Bizottság CM/Rec(2010)5 számú, a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetés elleni fellépésre szolgáló intézkedésekről szóló, 2010. március 31-i ajánlására,
- tekintettel az Amerikai Államok Szervezete emberi jogokról, szexuális irányultságról és nemi identitásról szóló, 2011. június 7-i AG/RES. 2653 határozatára,
- tekintettel az Alapjogi Ügynökség 2010. novemberi, „Homofóbia, transzfóbia, valamint szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló megkülönböztetés” című jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0097.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0489.

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére, valamint 18., 21., és 27. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 10. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió Tanácsa által kidolgozott, a lesbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LMBT) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló eszköz-tárra,
  - tekintettel arra a nyilatkozatra, amelyet a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője tett az ENSZ-ben az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét képezi, valamint az európai egység és integritás egyik alapköve;
- B. mivel az Európai Unióban és harmadik államokban naponta számos alkalommal követnek el a szexuális irányultsághoz és a nemi identitáshoz kapcsolódó emberi jogi jogsértéseket;
- C. mivel az Európai Uniónak és tagállamainak garantálniuk kell az emberi jogok tiszteletben tartását saját politikáikban és tevékenységeikben, ezáltal is megerősítve és hitelessé téve az Európai Unió által az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában betöltött szerepet;
- D. mivel az Európai Unió rendkívüli fontosságot tulajdonít az egyetemes és oszthatatlan emberi jogoknak;
- E. mivel az Európai Unió már eddig is kitért a szexuális irányultsággal és a nemi identitással kapcsolatos szempontokra az ENSZ-ben és a regionális szervezetekben végzett munkája, valamint a bizonyos országokkal folytatott kétoldalú emberi jogi párbeszéd keretében;
- F. mivel az EJT emberi jogokról, szexuális irányultságról és nemi identitásról szóló határozata az első olyan ENSZ-határozat, amely külön a szexuális irányultsággal és a nemi identitással foglalkozik;
- G. mivel a világ valamennyi régiójából voltak olyan országok, amelyek az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról szóló EJT-határozat mellett szavaztak, köztük az EJT munkájában részt vevő valamennyi EU-tagállam, és mivel 21 EU-tagállam támogatta a határozatot;
- H. mivel az ENSZ több, az emberi jogokra vonatkozó egyezmények által létrehozott testülete, különleges jelentésvője és ügynöksége, valamint az ENSZ főtitkára és emberi jogi főbiztosa is súlyos aggodalmának adott hangot az LMBT személyek ellen világszerte elkövetett emberi jogi jogsértések miatt;
- I. mivel más regionális intézmények, köztük az Európa Tanács és az Amerikai Államok Szervezete is a közelmúltban elfogadott állásfoglalásokban ítélték el a szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló emberi jogi jogsértéseket;

2011. szeptember 28., szerda

1. ismételten aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unióban és harmadik országokban egyaránt gyakoriak a szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló emberi jogi jogsértések és az ilyen jellegű megkülönböztetés;
2. elismeri és támogatja az Emberi Jogi Tanács, az ENSZ főtitkára és emberi jogi főbiztosa, az ENSZ emberi jogi egyezményei által létrehozott testületek, a különleges jelentéstevők és egyéb ENSZ-ügynökségek által annak érdekében munkát, hogy a nemzetközi emberi jogi normák teljes körűen érvényesülhessenek, az egyének szexuális irányultságától és nemi identitásától függetlenül;
3. üdvözli az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról szóló A/HRC/17/19 határozat Emberi Jogi Tanács általi elfogadását;
4. felhívja a figyelmet, hogy a világ valamennyi régiójából szavaztak országok a Dél-Afrika által megfogalmazott határozatot mellett; ismételten kijelenti, hogy az emberi jogok egyetemesek és oszthatatlanok, és egyenlő mértékben vonatkoznak valamennyi egyénre, a szexuális irányultságtól és a nemi identitástól függetlenül;
5. támogatja az Emberi Jogi Tanács 2012 tavaszán megrendezendő 19. ülésén sorra kerülő vitafórumot, amely a tervek szerint „építő jellegű, tájékozott és átlátható párbeszédre ad lehetőséget az egyének szexuális irányultságán és nemi identitásán alapuló diszkriminatív törvények, gyakorlatok és erőszakos cselekmények kérdéséről”; nélkülözhetetlennek tartja, hogy méltó és nyílt párbeszéd alakuljon ki a különböző régiók ENSZ-tagállamai között az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról;
6. üdvözli, hogy az EU-tagállamok és a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője – többek között a korábbi közös nyilatkozatokhoz való csatlakozás révén is – régóta támogatják a szexuális irányultsággal és a nemi identitással kapcsolatos kérdések felvételét az Emberi Jogi Tanács és más ENSZ-testületek munkájába;
7. emlékeztet rá, hogy a Tanács emberi jogi munkacsoportja által összeállított, a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LMBT) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló eszköztár prioritásként említi a homoszexualitás világszerte történő dekriminalizálását, az egyenlőséget és a diszkrimináció tilalmát, valamint az emberi jogi jogvédők védelmét; úgy véli, hogy a főképviselőnek, az összes EU-intézménynek és a tagállamoknak otthon és a külkapcsolataikban is módszeresen érvényesíteniük kell ezeket a prioritásokat;
8. felkéri a főképviselőt és a tagállamokat, hogy az ENSZ-ben és más multilaterális fórumokon, illetve emberi jogi párbeszédek keretében, a harmadik országokkal karöltve módszeresen mozgítsák elő a szexuális irányultsághoz és a nemi identitáshoz kapcsolódó emberi jogok védelmét és tiszteletben tartását;
9. ösztönzi a tagállamokat, hogy a harmadik országokkal közösen, konstruktív módon kezdjék meg az egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmust és az egyezmények által létrehozott testületek eljárásait annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unióban és a harmadik országokban egyaránt teljes mértékben érvényesüljenek az emberi jogok a szexuális irányultság és a nemi identitás vonatkozásában; ennek érdekében ösztönzi a tagállamokat és a főképviselőt, hogy biztosítsák a következetességet az EU külső és belső emberi jogi fellépései között, ahogyan arról az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkének (3) bekezdése rendelkezik;
10. felkéri a főképviselőt, az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kétoldalú emberi jogi párbeszédek, illetve a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze (EIDHR), valamint egyéb külső pénzügyi eszközök révén, a harmadik országokkal közösen továbbra is mozgítsák elő az emberi jogok ügyét a szexuális irányultság és a nemi identitás vonatkozásában;

2011. szeptember 28., szerda

11. sajnálatosnak tartja, hogy a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek jogai, köztük a testi integritáshoz, a magánélethez és családi élethez, a szabad véleménynyilvánításhoz, a gyülekezéshez, a megkülönböztetéstől való mentességhez, a szabad mozgáshoz való jog, többek között az azonos nemű párok és családjuk szabad mozgáshoz való joga, a megelőző jellegű egészségügyi ellátáshoz való jog és az orvosi kezeléshez való jog, valamint a menedéjog még mindig nem érvényesülnek teljes körűen az Európai Unióban,

12. emlékeztet rá, hogy a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében a tagállamok kötelesek védelmet és menedéket nyújtani harmadik államok azon állampolgárainak, akiket származási országukban szexuális irányultságuk miatt üldöztetés érhet vagy onnan emiatt kényszerülnek elmenekülni; határozottan elítéli, hogy a homoszexualitást, a biszexualitást vagy a transzszexualitást bizonyos államokban – köztük uniós tagállamokban is – még mindig mentális betegségnek tekintik, és felszólítja az államokat, hogy lépjenek fel e jelenséggel szemben; kéri a transzszexuális és transznemű személyek pszichiátriai esetként történő kezelésének megszüntetését, az egészségügyi dolgozók szabad döntési jogának garantálását, valamint a nemi identitás megváltoztatásának megkönnyítését és társadalombiztosítási támogatását;

13. határozottan elítéli, hogy a homoszexualitást, a biszexualitást vagy a transzszexualitást bizonyos államokban – köztük uniós tagállamokban is – még mindig mentális betegségnek tekintik, és felszólítja az államokat, hogy lépjenek fel e jelenséggel szemben; kéri a transzszexuális és transznemű személyek pszichiátriai esetként történő kezelésének megszüntetését, az egészségügyi dolgozók szabad döntési jogának garantálását, valamint a nemi identitás megváltoztatásának megkönnyítését és társadalombiztosítási támogatását;

14. felhívja a figyelmet az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Homofóbia, transzfóbia, valamint szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló megkülönböztetés” című jelentésében szereplő megállapításokra; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a lehető legnagyobb mértékig vegyék figyelembe a jelentésben kifejtett véleményeket;

15. felkéri a tagállamokat, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy teljes körűen orvosolják az említett egyenlőtlenségeket; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki menetrendet a homofóbia, a transzfóbia, valamint szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló megkülönböztetés ellen;

16. felkéri a Bizottságot és a WHO-t, hogy a nemi identitással kapcsolatos zavarokat töröljék a mentális és magatartási zavarok jegyzékéből, valamint gondoskodjanak róla, hogy a Betegségek Nemzetközi Osztályozása 11. verziójával (BNO-11) kapcsolatos tárgyalásokon e zavarokat ne betegségként osztályozzák;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, az Európai Unió Tanácsának, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az ENSZ főtitkárának.

⁽¹⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

2011. szeptember 29., csütörtök

A palesztin helyzet

P7_TA(2011)0429

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i állásfoglalása a palesztin helyzetről

(2013/C 56 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közel-Keletről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a Tanácsnak a közel-keleti békefolyamatról szóló, 2009. december 8-i, 2010. december 13-i és 2011. július 18-i következtetéseire,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,
- tekintettel az ENSZ vonatkozó határozataira, az ENSZ Közgyűlésének 181. (1947) és 194. (1948) számú határozatára és az ENSZ Biztonsági Tanácsának 242. (1967), 338. (1973), 1397. (2002), 1515. (2003), és 1850. (2008) számú határozatára,
- tekintettel a közel-keleti kvartett nyilatkozataira, különösen a 2011. szeptember 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 66. ülése alkalmából a Palesztin Nemzeti Hatóság elnöke, Mahmúd Abbász a Palesztin Állam elismerését és ENSZ-tagságát kérte,
- B. mivel Palesztina az ENSZ Közgyűlésében állandó megfigyelői státusszal vesz részt, de a Közgyűlésnek nem tagja,
- C. mivel az ENSZ Közgyűlésének 1947. november 29-i 181. sz. határozata a Palesztina fölötti volt brit mandátum területén két állam létrehozásáról döntött;
- D. mivel az EU ismételten megerősítette, hogy támogatja a két állam elvén nyugvó megoldást, amelynek értelmében Izrael Állam és egy független, demokratikus, területileg összefüggő és életképes Palesztin Állam békében és biztonságban él egymás mellett, felszólított az Izrael és a palesztinok közti közvetlen béketárgyalások újraindítására, továbbá kijelentette, hogy az 1967 előtti határok vonatkozásában csak a felek által elfogadott változtatásokat szabad elismerni, beleértve a Jeruzsálemet érintő változtatásokat is;
- E. mivel a Világbank, az IMF és az ENSZ értékelése szerint a Palesztin Hatóság a vizsgált kulcsfontosságú ágazatokban meghaladja a működőképes állam küszöbértékeit, valamint a palesztin intézmények a már elismert államok intézményeivel összehasonlítva kedvezőbb adatokat mutatnak;
- F. mivel a palesztinok jogát az önmeghatározásra és arra, hogy saját államuk legyen, éppúgy nem lehet megkérdőjelezni, mint Izrael jogát arra, hogy biztonságos határok közötti létezzen;
- G. mivel az „arab tavasz” még sürgetőbbé tette az izraeli–palesztin konfliktus megoldását, amely az érintett felek, a régió minden népe és a nemzetközi közösség alapvető érdeke;

2011. szeptember 29., csütörtök

- H. mivel az uniós tagállamok külügyminiszterei egy 2011. szeptember 2-i és 3-i nem hivatalos megbeszélésen eltérő álláspontokat fogalmaztak meg a közel-keleti békefolyamatról és az ENSZ-közgyűlés szeptemberi ülésére tervezett megfelelő diplomáciai kezdeményezésekről zajló vita során,
1. felszólítja a főképviselőt/a Bizottság alelnökét, valamint az uniós tagállamok kormányait, hogy folytassák az erőfeszítéseket a Palesztin Hatóság ENSZ-tagság iránti kérelmére vonatkozó közös uniós álláspont kialakítása érdekében, és kerüljék el a tagállamok közötti megosztottságot;
  2. támogatja és kéri a tagállamokat, hogy egységesen kezeljék a palesztin nép legitim törekvését, hogy az ENSZ-közgyűlés jelenlegi 66. ülésén lezáruló tárgyalások eredményeképpen az ENSZ-ben államként képviseltethesse magát;
  3. ugyanakkor felszólítja a nemzetközi közösséget, beleértve az EU-t és tagállamait, hogy ismételten erősítsék meg Izrael Állam biztonsága iránti határozott elkötelezettségüket;
  4. ismét határozottan támogatja a két állam elvén alapuló megoldást, amely az 1967-es határokon nyugszik, és amelynek értelmében mindkét ország fővárosa Jeruzsálem, és amely szerint Izrael Állam és egy független, demokratikus, területileg összefüggő és életképes Palesztin Állam békében és biztonságban él egymás mellett;
  5. elismeri és üdvözli, hogy Mahmúd Abbász palesztin elnök és Szalam Fajad miniszterelnök sikeres erőfeszítéseket tett egy új állam létrehozására, amelyeket támogatott az EU és helyeselték a különféle nemzetközi szereplők;
  6. ismételten hangsúlyozza, hogy csak békés és erőszakmentes eszközökkel lehet az izraeli–palesztin konfliktust fenntartható módon rendezni;
  7. hangsúlyozza, hogy az elfogadhatatlan status quo felszámolása érdekében a kvartett által megszabott határidők szerint haladéktalanul folytatni kell az izraeliek és a palesztinok között zajló tárgyalásokat a két állam elvén alapuló megoldásról; ismételten hangsúlyozza, hogy el kell kerülni minden olyan intézkedést, amely egy esetleges tárgyalásos megegyezés kilátásait alááshatja, továbbá hogy az 1967 előtti határok vonatkozásában csak a felek által egyeztetett változtatásokat szabad elismerni, beleértve a Jeruzsálemet érintő változtatásokat is; kitart amellett, hogy bármi legyen is a végső döntés, nem sértheti egyik fél méltóságát sem; felszólítja az izraeli kormányt, hogy állítsa le újabb telepek építését és növelését Ciszjordániában és Kelet-Jeruzsálemben; felszólít a Gázai-övezetből Izraelre kilőtt rakétatámadások leállítására, és kitart amellett, hogy tartós fegyverszünet megkötésére van szükség;
  8. sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy képviseljenek egységes álláspontot, és a kvartetten belül is továbbra is játsszanak aktívabb szerepet az izraeliek és palesztinok közötti méltányos és tartós béke elérésére tett erőfeszítések során; nyomatékosítja, hogy a kvartett központi szerepet tölt be e folyamatban, és maradéktalanul támogatja a főképviselőt arra irányuló törekvéseiben, hogy a kvartett valós távlatot teremtsen a békefolyamat újraindításához.
  9. utasítja alelnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-közgyűlés elnökének, az ENSZ Biztonsági Tanácsa tagjai kormányainak és parlamentjeinek, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, a Knesszetnek és az izraeli kormánynak, a Palesztin Hatóság elnökének, valamint a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak.

2011. szeptember 29., csütörtök

Rio+20 Föld-csúcstalálkozó

P7_TA(2011)0430

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i állásfoglalása az Egyesült Nemzetek Szervezetének a fenntartható fejlődésről szóló konferenciáját (Rio+20) megelőző közös uniós álláspont kialakításáról

(2013/C 56 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének a fenntartható fejlődésről szóló 2012 júniusában, Rio de Janeiróban tartandó, az alábbi két témával foglalkozó konferenciájára: „zöld gazdaság a fenntartható fejlődés és a szegénység felszámolása keretében”, valamint „a fenntartható fejlődés intézményi kerete”,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének a fenntartható fejlődésről szóló 2012 júniusában, Rio de Janeiróban tartandó konferenciájával (Rio+20) kapcsolatos uniós célkitűzésekre vonatkozóan a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett kérdésekre (O-000181/2011 – B7-0436/2011, O-000182/2011 – B7-0437/2011),
  - tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett „Rio+20: a zöld gazdaság és a jobb kormányzás felé” című bizottsági közleményre (COM(2011)0363),
  - tekintettel a Nagoyában (Japán) 2010-ben a biológiai sokféleségről tartott konferencia eredményeire,
  - tekintettel az 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyvre,
  - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-k) határozza meg a nemzetközi közösség által közösen megállapított célkitűzésként a szegénység felszámolása érdekében,
  - tekintettel a G8+5 országok vezetői által 2007 júniusában elfogadott, „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana” (TEEB) elnevezésű globális kezdeményezésre, valamint annak 2009-ben és 2010-ben közzétett eredményeire,
  - tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi testület értékelő jelentéseire,
  - tekintettel az őshonos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatra,
  - tekintettel a 2008-ban elfogadott, a mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló nemzetközi felmérésről (IAASTD) szóló jelentésre,
  - tekintettel az ENSZ élelmezésügyi különmegbízottja által készített, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa előtt 2011. március 8-án bemutatott „Agroökológia és az élelmiszerhez való jog” című jelentésre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel bár történtek előrelépések a fenntartható fejlődés irányába az 1992-es riói csúcstól és a 2002-es johannesburgi csúcstól, továbbra is jelentős végrehajtási hiányosságok és kihívások állnak előttünk, miközben a nemzetközi közösség még számos kötelezettségvállalásának nem tett maradéktalanul eleget;

2011. szeptember 29., csütörtök

- B. mivel a Rio+20-csúcs három célkitűzése arra irányul, hogy biztosítsák a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikai elkötelezettség megújítását, felmérjék a mostanáig elért haladást és a fenntartható fejlődésről szóló fontosabb csúcstalálkozók eredményeinek végrehajtása terén fennmaradó hiányosságokat, valamint válaszoljanak az újonnan felmerülő kihívásokra;
- C. mivel a Rióban aláírt három, a biológiai sokféleséggel (CBD), az éghajlatváltozással (UNFCCC) és a sivatagosodás elleni küzdelemmel kapcsolatos (UNCCD) egyezmény egymást erősítő hatását növelni kell,
- D. mivel 1,4 milliárd ember – felerészt a szubszaharai afrikai térségben – továbbra is rendkívüli szegénységben él; mivel a világ népességének egyhatoda alultáplált, miközben a fejlődő országokban az élelmiszer-ellátás bizonytalansága egyre növekszik, a munkanélküliség, illetve az alulfoglalkoztatottság pedig a népesség széles körében elterjedt jelenség; mivel a kevesebb mint napi 1 dollárból élők 70 %-a nő;
- E. mivel az éghajlatváltozás sok fejlődő országban komolyan fenyegeti a szegénység csökkentését, az emberi jogokat, a békét és a biztonságot, valamint a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) elérését;
- F. mivel a világ népessége 2050-ig várhatóan legalább 9 milliárdra emelkedik, így még jobban terhelve a természeti erőforrások korlátozott készleteit és az ebből eredő hulladékáramok kezelésére vonatkozó kapacitást;
- G. mivel az ivóvíz, a termőterület és az erdők iránti egyre növekvő szükséglet e természeti erőforrások egyre nagyobb mértékű kimerüléséhez és leromlásához vezetett, és mivel a biodiverzitás csökkenése, a túlhalászás, az ökoszisztéma állapotromlása és az erdőirtás riasztó ütemben halad;
- H. mivel az üvegházhatást okozó globális gázkibocsátás szintje továbbra is emelkedik;
- I. mivel a Föld óceánjai központi szerepet játszanak a globális éghajlat-változási folyamatokban – különösen ami a szén-dioxid megkötést illeti –, lényeges energiaforrások, a biológiai sokféleség szempontjából számos fajnak adnak otthont, fontos eszközök a szállítás terén, valamint biztosítják a fenntartható megélhetést és az élethez szükséges alapvető tényezőket, többek között az élelmet, gyógyszereket és édesvizet; és mivel az éghajlatváltozás, a nem fenntartható halászati módszerek, valamint a tengeri ökoszisztéma, az élőhelyek és a fajok féktelen pusztítása – az egyéb hatások mellett – veszélyeztetik az óceánok azon képességét, hogy továbbra is ellássák az említett feladatokat;
- J. mivel a világ halászerületeinek 80 %-át vagy teljes mértékben kiaknázzák vagy túlhalásszák, és a világ népességének megközelítőleg 20 %-a közvetlenül függ az elsődleges fehérjeforrásukat jelentő halászat-tól;
- K. mivel a környezeti katasztrófák következtében egyre nő az otthonukat elhagyni kényszerülő személyek száma; mivel az éghajlati és környezeti okokból menekültté váló személyek esetében szükség van egy nemzetközi jogállás bevezetésére;
- L. mivel a nőket és gyermekeket különösen veszélyeztetik az éghajlatváltozás hatásai, elsősorban a fejlődő és a legkevésbé fejlett országokban; mivel még mindig jelentős számú nőt érint a marginalizáció és a diszkrimináció;
- M. mivel az előttünk álló kihívások nem önmagukban állóak, hanem kölcsönösen egymáshoz kapcsolódnak és egymástól függenek, és mivel a Rio+20 az egyetlen olyan többoldalú fórum, amely a fenntartható fejlődés mindhárom pillérével foglalkozik és ezáltal átfogó megközelítést biztosít;
- N. mivel az UNEP „hármasspirál” (Triple Helix) megközelítéssel kapcsolatos elképzelése jó kiindulási alapot nyújthat a kérdés megvitatásához;

2011. szeptember 29., csütörtök

- O. mivel megfizethető megoldások állnak rendelkezésre a sokrétű fenntarthatósági kihívások kezelésére; mivel például a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartására fordított befektetések megtérülése akár százszoros is lehet;
  - P. mivel széles körben elismert, hogy a GDP korlátozott mértékben tekinthető az emberi jólét és a fejlődés mutatójának;
  - Q. mivel szükség van a fenntartható fogyasztás és termelés előmozdítására;
  - R. mivel egy olyan szociálisan befogadó, egészséges, biztonságos és igazságos társadalom előmozdítására van szükség, amely tiszteletben tartja az alapvető jogokat és a kulturális sokféleséget, biztosítja a férfiak és nők közötti egyenlőséget, valamint küzd a megkülönböztetés valamennyi formája ellen;
  - S. mivel a jó környezetvédelmi irányítás átláthatóságával, elszámoltathatóságával és a civil társadalom bevonásával túlmegy az intézményi rendelkezéseken; mivel a riói nyilatkozat 10. elve megerősíti, hogy a környezetvédelmi ügyeket az összes érintett polgár részvételével lehet a legjobban kezelni, és hangsúlyozza a környezetvédelemmel kapcsolatos információkhoz való hozzáférés szükségességét, a döntéshozatali folyamatban való részvételhez való jogot, valamint az igazságügyi és közigazgatási eljárásokhoz való tényleges hozzáférést;
  - T. mivel geopolitikai szempontból az elmúlt húsz évben a világ gyökeres változáson ment keresztül, így néhány fejlődő ország mára jelentős gazdasági és politikai szereplővé nőtte ki magát, aminek következtében új hatalmi és érdekérvényesítési egyensúly jött létre, ez pedig új szerepeket és új feladatokat is von maga után;
  - U. mivel a hozzájárulásokat a 2012 elején kezdődő tárgyalások megalapozásaként 2011. november 1. előtt kell benyújtani az ENSZ-nek;
1. üdvözli az ENSZ Közgyűlésének a 64/236. számú határozatát, amelyben döntés született a fenntartható fejlődéssel foglalkozó lehető legmagasabb szintű ENSZ-konferencia összehívásáról 2012 júniusában Rio de Janeiróban, amely egyedülálló lehetőséget teremt a világ vezetői számára, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatosan menetrendet állítsanak fel az elkövetkező 10 évre, ugyanakkor pedig ismételten megerősítsék a globális szolidaritás szükségességét; felszólítja az országokat, hogy államfői és/vagy kormányfői szinten képviseltesék magukat;
  2. üdvözli a „Rio+20: a zöld gazdaság és a jobb kormányzás felé” című bizottsági közleményt; úgy véli azonban, hogy a zöld gazdaságra és a magánszektorra helyezett hangsúly nem terelheti el a figyelmet az állampolgárok pozíciójának erősítésétől és az intézményi rendelkezéseken túlmutató helyes környezetvédelmi irányítástól; hangsúlyozza, hogy az EU a riói 10. elv végrehajtása révén fontos tapasztalatokkal rendelkezik e tekintetben;
  3. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a 2012 elején kezdődő tárgyalások megalapozásaként erős és egységes uniós pozíciót nyújtsanak be az ENSZ-nek 2011. november 1. előtt;
  4. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődésnek valamennyi uniós folyamat és szakpolitika előterében kell állnia, ha az EU hazai szinten és a nemzetközi törekvéseiben is következetes kíván maradni;
  5. hangsúlyozza, hogy a Rio+20-csúcs döntő fontosságú lehetőség a fenntartható fejlődés iránti globális szintű politikai elkötelezettség és az iparilag fejlett és a fejlődő országok közötti partnerség megerősítésére;
  6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy sürgősen és dinamikusabban kell foglalkozni a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikák végrehajtásával, amely téren lassú az előrehaladás;

2011. szeptember 29., csütörtök

7. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a Rio+20-csúcs ne csak a jóakarat kinyilvánítását eredményezze, hanem érzékelhető fellépéseket, elszámoltatható célkitűzéseket és ezek mérésének módjait, amelyek szükségesek a fenntartható fejlődés alkotóelemei közötti szinergiák megteremtéséhez;

8. mivel a csúcstalálkozó két fő témájának egyikeként a „zöld gazdaságra” összpontosítanak, kitart amellett, hogy a „zöld gazdaság” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az egész gazdaság a fenntarthatóság határain belül működik, ami a biológiai sokféleséget, az ökoszisztéma-szolgáltatások megőrzését, az éghajlatvédelmet és a természeti erőforrások felhasználását illeti; hangsúlyozza, hogy nagyobb figyelmet kell szentelni az emberi, környezeti és természeti tőkének, valamint hogy a fenntartható fejlődés több, mint pusztán zöld gazdaság;

9. hangsúlyozza, hogy a Rio+20-csúcsnak a környezetvédelmi, gazdasági és szociális menetrendek közötti kapcsolatok megerősítésére kellene összpontosítania, megváltoztatva azt a nézőpontot, miszerint ezek három egymástól független pillért alkotnak, és előnyben részesítve ezek koherensebb és egymással összefüggő megközelítését;

10. úgy véli, hogy az előttünk álló kihívásokra adandó válasz nem lassítja a növekedést, hanem sokkal inkább előmozdítja a fenntartható növekedést és a zöld gazdaságot, ami fejlettségi szintjüktől és gazdaságuk szerkezetétől függetlenül minden országnak lehetőségeket kínál;

11. kiemeli, hogy foglalkozni kell az olyan újonnan felmerülő kihívásokkal, mint az erőforrások szűkössége és annak konfliktusokban betöltött szerepe;

12. hangsúlyozza, hogy az egyenlőség a megvalósítandó paradigmaváltás alapköve, és ezt globális szinten kell biztosítani, ami lehetővé teszi a kevésbé és legkevésbé fejlett országok számára, hogy a fejlett országok segítségével a szokásos fejlődési görbét lerövidítve gyorsabban magasabb szintre jussanak az emberi jólét, illetve az országon belüli és generációk közötti egyenlőség szempontjából egyaránt;

13. hangsúlyozza, hogy a Rio+20-csúcsnak specifikus és konkrét célokat kell kitűznie, illetve meg kell határoznia ezek mérésének és nyomon követésének módjait, és e tekintetben felszólít egy zöld gazdasághoz vezető útterv elfogadására;

14. hangsúlyozza, hogy a szegénység felszámolásával összefüggésben a zöld gazdaságba való átmenet érdekében szükségesnek tartja, hogy a környezetvédelmet összekapcsolják az emberi jogokkal, valamint az alábbi három összekapcsolódó szakpolitikai dimenzió mentén lépjenek fel:

— a kulcsfontosságú erőforrásokkal és a természeti tőkével való fenntartható gazdálkodásba való beruházások a kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos összehangolt erőfeszítés alapján,

— a megfelelő piaci és szabályozási feltételek megteremtése az egyenlőség elvéből kiindulva,

— az irányítás, valamint a civil társadalom és a magánszektor részvételének javítása;

15. hangsúlyozza a közös, de differenciált megközelítés elvének, az elővigyázatosság elvének, a szennyező fizet elvének és a kiterjesztett gyártói felelősségnek a befoglaltását, előmozdítandó a globális fenntartható fejlődés iránti felelősségvállalás tisztességes megosztását; hangsúlyozza, hogy a környezetbarát növekedési politikáknak mindenki számára kedvező megoldásokra kell törekedniük, valamennyi ágazatban elősegítve a vállalkozói kedvet, a versenyképességet és az innovációt, valamint azokra a területekre összpontosítva, ahol a fejlesztések gazdasági szempontból a legeredményesebbek, környezetvédelmi szempontból pedig a leghatékonyabbak;

16. hangsúlyozza, hogy a zöld gazdaságnak arra kell összpontosítania, hogy a gazdasági tevékenységeket különválasszák az erőforrások felhasználásától és a környezet állapotromlásától;

2011. szeptember 29., csütörtök

17. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a Rio+20-csúcs próbáljon globális és nemzeti szinten megoldást találni a jelenlegi gazdasági modell következtében kialakult állandósuló és növekvő sajtótőkehiányra;

18. ismételten azon meggyőződésének ad hangot, miszerint az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és az elsvatagosodás összetett problémájának legbiztonságosabb, leginkább megvalósítható és legkönnyebben elérhető megoldása a természetes ökoszisztémák védelme és kiterjesztése;

19. hangsúlyozza, hogy a Rio+20-csúcsnak integrált megközelítést kell kialakítania az olyan összetett kihívások kezelésére, mint a szegénység felszámolása, az egészségügy, az élelmiszer- és energiaellátás, a foglalkoztatás, a nemek közötti egyenlőség és az éghajlatváltozás; kiemeli, hogy ezeket a problémákat nem lehet külön-külön megoldani, és nem létezik csodafegyverként működő megoldás, ami az együttműködést csak még fontosabbá teszi; e tekintetben kiemeli, hogy az egészséges és természetes ökoszisztémák elengedhetetlen szerepet játszanak a millenniumi fejlesztési célok elérésében;

20. kéri, hogy a Rio+20-csúcs a meglévő környezetvédelmi nemzetközi jogi keret hatékonyságának biztosítása terén ragaszkodjon a gyors előrehaladáshoz, arra bátorítva az államokat, hogy csatlakozzanak a hatályos nemzetközi eszközökhöz, az aláíró országokat pedig arra ösztönözve, hogy mihamarabb ratifikálják azokat;

Fellépések az erőforrások és a természeti tőke területén

21. hangsúlyozza, hogy a zöld gazdaságba való átmenet sürgős fellépéseket követel meg az ökoszisztémák védelme, valamint az erőforrásokkal és a természeti erőforrásokkal való hatékony és fenntartható gazdálkodás tekintetében, ezzel egy időben szükség van a fenntartható fogyasztás és termelés előmozdítására; hangsúlyozza a kapacitásépítéssel kapcsolatos jelenlegi kezdeményezések folytatásának szükségességét;

22. megismétli, hogy a Bizottság által támogatott „zöld gazdaság” koncepció nem eredményez automatikusan jólétet a szegények számára és nem vezet automatikusan a millenniumi fejlesztési célok teljesüléséhez, mivel ehhez az is szükséges, hogy a gazdaságokat megfelelően igazgassák, a természeti tőkével hatékonyan és méltányosan gazdálkodjanak, valamint hogy biztosítva legyen, hogy abból a jelen és jövő generációk egyenlően részesülhessenek;

23. hangsúlyozza, hogy meg kell valósítani és végre kell hajtani a fenntartható termelésre és fogyasztásra vonatkozó terveket, a természeti erőforrások felhasználásából eredő hatásokat pedig ökológiai szempontból biztonságos határok között kell tartani;

24. hangsúlyozza, hogy a fejlődés, illetve a szegénység felszámolásának döntő előfeltétele a jelen és jövő generációinak erőforrásokhoz való méltányos és egyenlő hozzáférése, illetve az erőforrások méltányos és egyenlő elosztása, valamint hogy a fejlődő országok, valamint a regionális és helyi hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy természeti erőforrásaikból a leginkább fenntartható és inkluzív módon profitálhassanak; hangsúlyozza, hogy a fenntartható társadalmak megteremtése érdekében kiemelten fontos, hogy ebben valamennyi ország részt vegyen; hangsúlyozza, hogy a legszegényebb országok és a világ népességének legszegényebb rétegei lesznek a leginkább kitéve az éghajlatváltozás hatásainak, ezért az alkalmazkodáshoz támogatásra van szükségük, különösen annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a nők és a lakosság leginkább veszélyeztetett rétegeinek igényeit és ismereteit;

25. hangsúlyozza az erőforrások, a természeti tőke és az ökoszisztéma-szolgáltatások, elkerülve azonban a természeti rendszerek áruként való kezelését; felszólít a természeti tőkére vonatkozó számviteli eljárások kialakítására és azoknak a gazdasági számviteli struktúrákba és a politikai döntéshozatali eljárásokba történő belefoglalására;

26. úgy véli, hogy az iparosodott országok felelősségi körébe tartozik a fejlődő országok támogatása fejlesztési törekvésekben, valamint annak lehetővé tétele, hogy ne kövessék el ugyanazon hibákat a természeti erőforrások és a nem fenntartható fejlődés vonatkozásában;

2011. szeptember 29., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy az erőforrások kitermelése és felhasználása jelentős hatással van a környezetre és a helyi közösségekre; sürgeti a Bizottságot, hogy a Rio+20-csúcson folytatott megbeszélésekbe és tárgyalásokba építse be a környezetet és a közösségeket terhelő külső költségek internalizálásával kapcsolatos elképzelést;

28. hangsúlyozza, hogy sürgősen foglalkozni kell a korlátozott erőforrásokkal – pl. a nyersanyagokkal –, azok fenntartható felhasználásával és újrahasznosítási lehetőségeivel, ugyanakkor elő kell mozdítani az erőforrások hatékony felhasználását lehetővé tevő technológiákra irányuló kutatásokat, az e technológiákhoz való hozzáférést, illetve elterjedésüket;

Víz

29. hangsúlyozza, hogy a Rio+20-csúcson meg kell újítani a vízkészletek védelme és a vízzel mint közjával való fenntartható gazdálkodás előmozdítása irányába tett kötelezettségvállalását; úgy véli, hogy nemzetközi partnerségek kialakítása e területen hozzájárulhat e cél eléréséhez, különösen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást elősegítő programokon keresztül, amelyek célja a víz összegyűjtése ott, ahová esik;

30. hangsúlyozza, hogy az ENSZ Közgyűlésének 2010. július 28-i határozata emberi jogként ismeri el az ivóvízhez való hozzájutás jogát, valamint felszólít az éghajlatváltozás hatásainak rendkívül kiszolgáltatott elemnek minősülő víz különös védelmére, hiszen az éghajlatváltozás a rendelkezésre álló víz – és különösen az ivóvíz – mennyiségét és minőségét is negatívan befolyásolhatja;

31. kéri a Rio+20-csúcs résztvevőit a vízhez és higiéniahoz való emberi jog globális szinten való érvényesítésének biztosítását;

32. hangsúlyozza a vízgyűjtő medencék integrált kezelésének fontosságát, és a vízhez való hozzáférés, a vízmegtartási idő, a vízminőség, és hatékonyság javítása érdekében felszólít a szakpolitikák, valamint a határokon átnyúló vízgyűjtő területeken a határokon átnyúló együttműködés megerősítésére;

Tengeri környezet és óceánok

33. hangsúlyozza, hogy javítani kell a tengeri környezet, a tengeri biológiai sokféleség és az óceánok kezelését és meg kell erősíteni védelmüket, és úgy véli, hogy az éghajlat és a biológiai sokféleség védelme mellett a tengereknek és az óceánoknak a riói keret egyik kulcspillérvé kell válniuk;

34. kéri, hogy a Rio+20-csúcson kezdjenek konkrét tárgyalásokat olyan nemzetközi jogi eszközök elfogadása érdekében, amelyek a következőkre vonatkoznak:

- a tengerek és az óceánok szárazföldről történő szennyezésének csökkentése,
- az emberi tevékenységek fenntartható irányítása és értékelése a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken, valamint
- a tengeri biológiai sokféleség megőrzése, továbbá a nemzetközi vizeken védett tengeri területek létrehozása és elismerése.

ezeknek az eszközöknek ki kellene alakítaniuk a többcélú védett tengeri területek, a környezeti hatásvizsgálatok, valamint a genetikai és egyéb erőforrások hasznosításából fakadó előnyök méltányos és egyenlő elosztásának jogi keretét, illetve felügyeleti és végrehajtási mechanizmusokat is létre kellene hozniuk;

2011. szeptember 29., csütörtök

35. szorgalmazza, hogy haladéktalanul hozzák létre a tengeri ökoszisztémák globális nyomon követési rendszerét, hogy figyelemmel kísérhessék a tengeri ökoszisztémákban és halászati erőforrásokban bekövetkező változásokat;

36. úgy véli, hogy a halászati erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás irányába meggyőző kötelezettségvállalást kell tenni, nevezetesen az alábbiak révén: fenntartható halfogási programok, az élő tengeri erőforrások megőrzéséről és fenntartható kezeléséről szóló nemzetközi megállapodások végrehajtására irányuló megújult politikai kötelezettségvállalások biztosítása; egy végrehajtással kapcsolatos felülvizsgálati eljárásról szóló megállapodás annak garantálása érdekében, hogy kizárólag a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban folytatott halászati tevékenységek engedélyezésére kerül sor; a regionális halgazdálkodási szervezetek megerősítése, valamint az átláthatósággal és az elszámoltathatósággal, továbbá az intézményi, a felületei és a végrehajtási mechanizmusokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok bevezetése;

37. kitart amellett, hogy az elővigyázatosság elvét és egy ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni minden olyan tevékenység esetében, amely hatással van az élő környezetre;

Energiaügy

38. rámutat a hagyományos fosszilis energiaforrások, mint az olaj, a földgáz vagy a szén, növekvő hiányára; megismétli, hogy ezek hozzájárulnak az üvegházhatáshoz, miközben a nem hagyományos energiaforrások esetében környezeti és termelékenységi hatásvizsgálatot kell végezni;

39. nemzetközi szinten a szén-dioxid-kibocsátástól mentes energiatermelésre való áttérés megkönnyítése érdekében ellenez minden part menti olajfeltárási és -kitermelési műveletet a környezeti szempontból sérülékeny területeken, így például az Északi-sarkvidéken, valamint ellenzi az olajhomokból és olajpalából történő olajkitermelést;

40. hangsúlyozza, hogy a zöld gazdaságba való átmenet – különösen a legkevésbé fejlett országokban – az energiaágazat radikális átalakítását követeli meg a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság, valamint az energiához való, a szegények számára is biztosított egyetemes hozzáférés előmozdítása és a villamosítás ösztönzése érdekében; kiemeli a megújuló energia előállítására alkalmazott technológiák és az (ágazatközi) technológiák és a know-how átadásának szükségességét, különösen a megújuló energia kis mennyiségű és helyi felhasználásának támogatása érdekében, hogy a felhasználók akadálytalanul érvényesíthessék a fejlődéshez való jogukat;

41. globális célkitűzésekre és intézkedésekre szólít fel a megújuló energia használata és az energiahatékonyság világszintű növelése érdekében;

42. úgy véli, hogy a megújuló energia és az energiahatékonyság képes az éghajlatváltozás enyhítésére, a szociális és gazdasági fejlődéshez való hozzájárulásra, az ellátás biztonságának javítására, valamint környezetvédelmi és egészségügyi előnyökkel is jár;

43. felszólítja a Rio+20-csúcs résztvevőit a bioüzemanyag és a bioenergia felhasználásával előállított termékek fenntarthatóságának biztosítására, valamint e tekintetben hangsúlyozza, hogy az emberi jogokat és a környezetvédelmi követelményeket maradéktalanul tiszteletben kell tartani;

44. úgy véli, hogy a jelenlegi LULUCF ÜHG elszámolási módszernél alkalmazott rövid határidők hátráltatják az ÜHG-megtakarítások terén elért eredményeket; e módszer felülvizsgálatát kéri annak érdekében, hogy megőrizze a természetes ökoszisztémák alkalmazkodási képességét;

45. úgy véli, hogy az energiaellátás külső költségeinek tükröződniük kell az energia árában;

46. emlékeztet, tekintettel a fukusimai katasztrófára, hogy feltétlenül biztosítani kell a legmagasabb szintű nukleáris biztonságot az Európai Unión belül, és ezeket a követelményeket nemzetközi szinten is elő kell mozdítani;

2011. szeptember 29., csütörtök

Mezőgazdaság és élelmiszerbiztonság

47. hangsúlyozza, hogy a megfelelő és egészséges élelmiszerhez való hozzáférés alapvető emberi jog, és ezért erőteljes, összehangolt fellépést szorgalmaz az éhezés emberi eredetű kiváltó okainak felszámolása és a fejlődő országok élelmiszer-szuverenitásának biztosítása érdekében;

48. hangsúlyozza, hogy a szegénység felszámolásával összefüggésben sürgősen elő kell mozdítani a kisüzemi, fenntartható, ökológiai mezőgazdaságot, elismerve, hogy megfelelő, a környezetre alacsonyabb hatást gyakorló, hagyományos vetőmagállományt alkalmazó, többfunkciós mezőgazdálkodási rendszerek már léteznek és azokat kell támogatni;

49. úgy véli, hogy az állattenyésztési ágazat a környezetbarát gazdaság egyik legfontosabb alkotóeleme, az állattartásban alkalmazott humánus és fenntartható gazdálkodási gyakorlat alapvető fontosságú, és hogy a megélhetés javítása és védelme fontos szerepet tölt be az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésében, különösen a fejlődő országokban, illetve a vidéki térségekben;

50. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a többoldalú (például a FAO keretében megvalósuló) intézkedésekre, továbbá a regionális, nemzeti és helyi (például a bio- és a jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodásra, az energiahatékony üvegházakra, a fenntartható állatszállításokra, a precíziós mezőgazdaságra, a szén-dioxid-semleges mezőgazdasági vállalkozásokra, a biomasszára és a trágyaerjesztőkre vonatkozó) intézkedésekre épülő, a fenntartható mezőgazdaság előmozdítását célzó meglévő kezdeményezéseket és üzleti tevékenységeket meg kell erősíteni, valamint a világ élelmiszerbiztonságával foglalkozó bizottság irányítási intézkedései szerint új kezdeményezéseket és partnerségeket kell indítani az élelmiszer-fogyasztás és -előállítás fenntarthatóbbá tétele, a közösségi lendület előmozdítása és az éhezés mértékének csökkentése érdekében;

51. globális intézkedéseket kér az árutőzsde nagyobb átláthatóságának megteremtése és az élelmiszerárak nagyfokú ingadozásához, valamint az ezt követő globális élelmiszerválságokhoz hozzájáruló pénzügyi spekuláció megakadályozása érdekében, mégpedig az ENSZ élelemhez való joggal foglalkozó különleges előadója által javasolt ajánlások elfogadásával; aggodalommal veszi tudomásul a külföldi jogi személyek nagy léptékű földvásárlásának globális tendenciáit a fejlődő országokban; hangsúlyozza e tendencia megfékezésének szükségességét annak érdekében, hogy garantálják az élelmiszerbiztonságot, valamint megővjék a kisbirtokosok és az őslakos közösségek jogait;

52. sajnálatát fejezi ki az elszivatagosodás elleni küzdeletről szóló ENSZ-egyezménnyel (UNCCD) összefüggésben folytatott tárgyalások és kötelezettségvállalások terén tapasztalt lassú előrehaladás miatt; úgy véli, hogy a talaj szűkösen áll rendelkezésre, a talajromlás és a földhasználat megváltoztatása pedig globális választ követel meg; konkrét fellépést, hatékony intézkedéseket és ellenőrzést kér, különösen a bioüzemanyagok gyártásával kapcsolatban;

53. hangsúlyozza a világ élelmiszer-ellátásának nagy részéért felelős kistermelőkben, őstermelőkben és családi gazdaságokban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásának és tulajdonjogaik biztosításának rendkívüli fontosságát, valamint a termelés és a piaci hozzáférés célzott támogatásának szükségességét;

54. hangsúlyozza, hogy alkalmazott kutatásra és innovációra van szükség a mezőgazdaságban az olyan fenntartható megoldások előmozdításához, mint a precíziós mezőgazdaság, amely csökkenti az öntözés és a növényvédő szerek használatának szükségességét;

55. egyetért a FAO, az IFAD, az IMF, az OECD, az UNCTAD, a WFP, a Világbank, a WTO, az IFPRI és az ENSZ magas szintű munkacsoportjának G20-akhoz intézett ajánlásaival, miszerint az államok jelenlegi nemzeti politikájukból távolítsák el a bioüzemanyagok előállítását vagy fogyasztását támogató vagy engedélyező intézkedéseket legalább addig, amíg érvénybe nem lépnek az élelmiszertermeléssel, a biológiai sokféleséggel és az éghajlatvédelemmel fennálló versenyt megszüntető garanciák;

2011. szeptember 29., csütörtök

Erdők

56. kiemeli, hogy az erdőirtás és az erdők állapotromlása nehezen visszafordítható környezeti és társadalmi károkat okoz, ilyen például a hidrológiai viszonyok tartós megzavarása, a sztyeppék kialakulása és az elsivatagosodás, az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése, a vidéki térségek elszegényedése, valamint a földterületek, az erőforrásokhoz való hozzáférés, illetve a jogok és előnyök miatt kialakuló konfliktusok, amelyek gazdasági összköltsége sokszorosan meghaladja a védelmi és fejlesztési intézkedések költségeit; úgy véli, hogy a Rio+20-csúcsnak célként kell kitűznie a részvételen alapuló erdészeti irányítás biztosítását, az előnyök méltányos és egyenlő elosztását, valamint világszerte az erdők megővését és fenntartható hasznosítását;

57. hangsúlyozza a fenntartható erdőgazdálkodás és az erdőirtás elleni küzdelem előmozdításának szükségességét – többek között azért, hogy a piacot lezárják az illegálisan vagy nem fenntartható módon kitermelt fa előtt; kiemeli, hogy a cél elérése érdekében partnerségeket kell létrehozni a kormányokkal, a helyi közösségekkel és őslakos csoportokkal, a civil társadalommal és a magánszektorral;

58. ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak szükségességét, hogy teljesítsék a nagoyai kötelezettségvállalásokat, miszerint 2020-ig legalább a felére, de ahol megvalósítható, csaknem nullára csökkentik valamennyi természetes élőhely – köztük az erdők – eltűnésének ütemét;

59. úgy véli, hogy az Éghajlat-változási Keretegyezmény (UNFCCC) értelmében kialakított REDD+ eszköz biztosítja az erdővédelemre vonatkozó átfogó célkitűzések és célcsoportok tiszteletben tartását és az ezekhez való hozzájárulást, például műholdas és helyben végzett megfigyelésre szolgáló egyedi infrastruktúrákat kell kifejleszteni, amelyekkel felmérhető a szén-dioxid felhalmozódása a védett erdőkben, valamint biztosítani kell az emberi jogok és a biológiai sokféleségről szóló egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek tiszteletben tartását; ezért nagyobb fokú átláthatóságot szorgalmaz a vonatkozó források odaítélése terén, valamint szigorúbb felügyeletet; hangsúlyozza, hogy a REDD+ mechanizmust úgy kell kialakítani, hogy az éghajlatváltozás mérséklésén felül jelentős előnyöket biztosítson a biológiai sokféleség és a létfontosságú ökoszisztéma-szolgáltatások szempontjából, valamint hozzájáruljon az erdőktől függő emberek – különösen az őslakos és helyi közösségek – jogainak megszilárdításához és megélhetésének javításához;

60. aggodalmát fejezi ki a brazil szenátusban elfogadásra váró új Erdészeti Törvénykönyv miatt, amely súlyosbíthatja az Amazonas menti brazil területeken megvalósuló erdőirtást, ezáltal hátráltatva az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló nemzetközi törekvéseket;

61. sürgeti a házigazda brazil nemzetet, hogy egyértelműen vállaljon kötelezettséget arra, hogy megvédi az Amazonas menti erdőket, és véget vet a civil társadalom környezetvédelmet szorgalmazó képviselőit érő, bűncselekménynek minősülő zaklatásoknak;

62. felszólítja a Bizottságot, hogy a Rio+20-csúcstalálkozóra időben bocsásson rendelkezésre egy tanulmányt, amely az élelmiszerek és nem élelmiszertermékek uniós fogyasztásának erdőirtásra gyakorolt hatásait vizsgálja; szorgalmazza, hogy a tanulmányban mérjék fel az erdőirtásra vonatkozó jelenlegi uniós politikák és jogszabályok hatásait is, és vázoljanak fel új politikai kezdeményezéseket az azonosított hatások kezelésére;

Vegyi és veszélyes anyagok

63. egyetért a Bizottság véleményével, miszerint itt az ideje egy, a vegyi és veszélyes anyagok használatát szabályozó erőteljesebb és koherensebb nemzetközi rendszer kialakításának, és úgy véli, hogy a Rio+20-csúcs részvevőinek a célkitűzés elérésére kell törekednie; szorgalmazza, hogy a lehető legtöbb ország fogadja el mintaként a REACH-ről szóló uniós jogszabályt;

Hulladékgazdálkodás

64. hangsúlyozza, hogy a megfelelő hulladékgazdálkodás nemcsak minimálisra csökkenti a környezeti hatásokat, hanem újrahasznosítható és újrafeldolgozott anyagok, illetve a foglalkoztatás forrásaként is szolgál;

2011. szeptember 29., csütörtök

65. hangsúlyozza, hogy számos olyan erőforrás van, amelyeket jelenleg hulladéklerakókban ártalmatlanítanak vagy elégetnek, illetve amelyek káros hatást gyakorolnak a környezetre és a helyi közösségekre, holott újrahasznosíthatók és újrafeldolgozhatók lennének; hangsúlyozza, hogy komoly erőfeszítéseket kell tenni ezen erőforrások újrafeldolgozására, hogy ezáltal a munkahelyek és az innováció útján hozzáadott értéket teremtsenek a helyi közösségek számára, az újrafeldolgozás és újrahasznosítás révén pedig megelőzhető legyen a természetes élőhelyek és helyi társadalmak pusztulása;

A piacösztönzést és a humán tőkébe való beruházást elősegítő feltételek kialakítása

66. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a biológiai sokféleséget, az ökoszisztéma-szolgáltatásokat és a természeti erőforrásokat beépítsék a nemzeti számlákba, valamint minden fejlesztésre/szegénység felszámolására irányuló tervbe és stratégiába;

Környezeti szempontból káros támogatások

67. hangsúlyozza, hogy a környezeti szempontból káros támogatásokat sürgősen felül kell vizsgálni, valamint pozitív ösztönzőket kell kidolgozni és végrehajtani annak érdekében, hogy megőrizzék a biológiai sokféleséget és abból előnyt kovácsoljanak;

68. e tekintetben üdvözlí, hogy a KAP reformjára irányuló javaslatokban nagyobb figyelmet szentelnek a KAP környezetbarátabbá tételének;

69. kéri a Rio+20-csúcs résztvevőit, hogy indítsanak el az országok által koordinált fellépéseket, amelyek azt célozzák, hogy a Nagoyában tett kötelezettségvállalásoknak megfelelően a környezeti szempontból káros támogatásokat azonosítják és 2020-ig fokozatosan megszüntetik;

Szabályozási és piaci alapú eszközök

70. hangsúlyozza, hogy a szabályozási és piaci alapú eszközök mind nemzeti, mind nemzetközi szinten fontos szerepet fognak játszani társadalmunk általános fenntarthatóságában; e tekintetben kiemeli, hogy sürgősen foglalkozni kell a nemzetközi hajózás és légi közlekedés éghajlati hatásaival, továbbá példaként kiemeli az EU-t és annak 20-20-20 célkitűzéseit, illetve általánosabb értelemben haladó szellemű környezetvédelmi politikáit és előírásait is;

71. hangsúlyozza, hogy világos, megbízható és átfogó szabályozási keretre van szükség ahhoz, hogy a szereplők képesek legyenek a gazdasági megfontolásokat a hatékony, felelős és környezetbarát **gazdaság** irányába elmozdítani;

72. szorgalmazza, hogy nemzetközi szinten vezessenek be adót a pénzügyi műveletekre vonatkozóan;

73. hangsúlyozza, hogy az adórendszerek olyan irányú reformja, amely keretében az adóterheket a munkáról az erőforrás-használatra és a szennyezésre terelik át, a foglalkoztatás és a környezet számára egyaránt előnyös eredményeket hozhat, mivel ez az áttérés vonzóbbá teszi az erőforrás-hatékonyságot, az újrafeldolgozást és az újrahasznosítást, ezáltal pedig több munkahely-teremtési lehetőséget kínál;

74. kéri a Bizottságot annak előmozdítására, hogy a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokról folyó tárgyalásokba környezetvédelmi szempontokat is foglaljanak bele;

Finanszírozás

75. hangsúlyozza, hogy a globális zöld gazdaság felé való átmenethez jelentős pénzügyi beruházásra lesz szükség; kiemeli, hogy kizárólag állami források igénybevétele nem lesz elegendő, és hogy az állami finanszírozást a sokkal nagyobb volumenű magánberuházások katalizálására és mozgósítására kell felhasználni; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a finanszírozáshoz való hozzáférés javításával is előmozdítsák az innovációt és az új technológiákat;

2011. szeptember 29., csütörtök

76. kéri a Rio+20-csúcs résztvevőit, hogy fogalmazzanak meg ajánlást a meglévő finanszírozási stratégiák megújítására, és – szükség szerint – honosítsanak meg a köz- és magánszféra együttműködésén alapuló új finanszírozási módszereket és partnerségeket;

77. úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében a fejlődő országoknak a pénzügyi támogatás, a kapacitásépítés és a technológiaátadás stabil és hosszú távú keretére van szükségük, lehetővé téve számukra az ipari országok által megtapasztalt nagy energiafelhasználással és szén-dioxid-kibocsátással járó fejlődési szakasz átugrását;

78. kéri, hogy a Rio+20-csúcs résztvevői erősítsék meg a globális környezeti kockázatok csökkentésére irányuló mechanizmusokhoz kötődő intézkedéseket és a rendelkezésre álló forrásokat;

79. hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást (ODA) jobban nyomon kellene követni, beleértve a fejlesztés mellett való elkötelezettség érdekében használt alternatív intézkedéseket, mint például az OECD partnerországok által programozható segély vagy a fejlettségi mutató, hogy biztosítani lehessen a többoldalú környezetvédelmi megállapodásoknak való megfelelést, valamint a millenniumi fejlesztési célok és a zöld gazdaság tágabb értelemben vett céljainak eléréséhez való hozzájárulást;

80. döntő fontosságúnak véli, hogy a legszegényebb országok hozzáférjenek a finanszírozás innovatív formáihoz, hogy meg lehessen szüntetni az ezen országokat érintő sajtótőkehiányt;

81. a finanszírozás a nemek közötti egyensúlyra gyakorolt hatásainak nyomon követését szorgalmazza a nemek közötti egyenlőséget szem előtt tartó finanszírozás biztosítása érdekében;

A polgárok bevonása

82. rendkívüli fontosságúnak véli, hogy a polgárokat továbbra is bevonják a környezetvédelmi irányításba, és kéri a Rio+20-csúcsot, hogy a riói 10. elv hatékony, globális végrehajtásának biztosítása terén érjenek el előrelépést; úgy véli, hogy több mint 10 évvel az Aarhusi Egyezmény végrehajtását követően az EU nagy tapasztalattal rendelkezik, amelyet kamatoztathat a nemzetközi megbeszéléseken;

83. szorgalmazza, hogy az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseit terjesszék ki az ENSZ-EGB-n kívülre is, mégpedig egy globális egyezmény révén vagy az Aarhusi Egyezmény ENSZ-EGB-n kívüli felek számára történő megnyitásával;

84. ajánlja, hogy érvényesítsenek átfogó megközelítést az emberi jogokkal kapcsolatos elvek tiszteletben tartását illetően, a fenntartható fejlődés irányába mutató politikák végrehajtása mellett; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az éghajlatváltozásnak leginkább kitett népek számára megfelelő szintű védelmet biztosítsanak;

85. hangsúlyozza, hogy egy szabályozási eszköz csak akkor lehet sikeres, ha azt összekapcsolják a tájékoztatással és az oktatással; továbbá azon a véleményen van, hogy az alulról felfelé építkező megközelítéseknél rendkívül fontosak az értékek és a viselkedés terén bekövetkezett változások, és kifejezetten a fiatalokat mozgósító kezdeményezéseket szorgalmaz, mivel ők jelentik a következő nemzedéket, amelynek viselnie kell tetteink következményeit;

Képzés

86. hangsúlyozza, hogy valamennyi országban támogatni kell az oktatási és képzési programokat, különösen a fiataloknak szólókat; úgy véli, hogy az új készségek előmozdítása elősegíti az új munkahelyek megszerzését a globális munkaerőpiacon, ami társadalmi szinten kedvező multiplikátorhatásokat vált ki;

2011. szeptember 29., csütörtök

Technológiák

87. hangsúlyozza a K+F és az innováció fontosságát, valamint a tudományos és technológiai együttműködés szükségességét;

88. tudomásul veszi, hogy a technológiák innovációja, értékelése és átadása nélkülözhetetlen a környezetvédelmi, gazdasági és szociális kihívások kezeléséhez; ugyancsak hangsúlyozza azonban, hogy a technológiai fejlődés nem lehet a környezeti problémák vagy a szegénység felszámolásának egyetlen megoldása;

89. hangsúlyozza, hogy az innováció többet jelent a műszaki innovációnál; úgy véli, hogy a szociális innováció új és hatékony megoldásokat kínál a magánszemélyek vagy szervezetek által támasztott – szociális és nem feltétlenül üzleti szempontból fontos – sürgető társadalmi igények kielégítésére; továbbá hangsúlyozza, hogy a szociális innováció – szerepüktől függetlenül – lehetőséget kínál a polgárok számára, hogy javítsák munka- és életkörülményeiket, ami világszerte elősegítheti a civil társadalom szerepvállalását, valamint lehetőséget kínál a civil társadalom számára, hogy részt vegyen a természeti erőforrások védelmében és fenntartható felhasználásában;

90. ellenvéleményének ad hangot a nagy léptékű geomérnökségre irányuló javaslatokkal szemben;

91. emlékeztet arra, hogy az őslakos és helyi közösségek tudásának, innovációinak és gyakorlatainak védelme kifejezetten részét képezi a riói csúcstalálkozó eredeti megállapodásainak, amelyek az idők során bevált, biztonságos és rugalmas megoldásokat kínálnak a természet kezelésére;

92. hangsúlyozza, hogy az új és kialakulóban lévő technológiák bevezetése nem veszélyeztetheti az igazságos és fenntartható fejlődés, illetve a szegénység felszámolása által támasztott célokat; hangsúlyozza, hogy a különböző technológiáknak eltérő környezeti, társadalmi és gazdasági hatásai lehetnek, kellő felügyelet hiányában néhány technológia a természeti erőforrások (mint víz, talaj, biomassza) fenntarthatatlan kizsákmányolásához, a szegénység és más ártalmas szociális hatások növekedéséhez vezethet;

93. ezért támogatja a környezetvédelemmel kapcsolatos technológiára irányuló technológiai támogatás és a kapacitásépítés érdekében Baliban megfogalmazott stratégiai tervet, és a környezetkímélő technológiák értékelésére és átadására irányuló célokat; az ENSZ rendszerén belül kapacitás létrehozását kéri a fenntarthatóság tágabb megközelítésével és valamennyi területen a termékek és eljárások fenntartható fejlesztésének előmozdításával új technológiákra vonatkozó információk ellenőrzésére, értékelésére és szolgáltatására;

Az eredmények mérése

94. sürgős tanulmányokat szorgalmaz olyan új mértékegységek kidolgozása érdekében, amelyek az egyenlőség és a fenntartható fejlődés irányába tett előrehaladás mérésére szolgálnak;

95. hangsúlyozza, hogy a Rio+20-csúcs részvevőinek egy alternatív modellt kell kialakítaniuk a GDP-n túli növekedés és jólét mérésére, olyan kezdeményezésekre építve, mint az integrált környezeti-gazdasági számlák nemzetközi rendszere (SEEA), a humán fejlettségi mutató és az OECD társadalmi haladás mérésére irányuló projektje; hangsúlyozza, hogy ez nélkülözhetetlen a fejlődés szélesebb körű méréséhez, ami a gazdasági, környezetvédelmi és szociális dimenziókat is felöleli; ezért olyan egyértelmű és számszerűsíthető mutatók elfogadására szólít fel, amelyek figyelembe veszik az éghajlatváltozást, a biológiai sokféleséget, az erőforrás-hatékonyságot és a társadalmi befogadást;

96. arra szólít fel, hogy széles körben vitassák meg annak lehetőségét, hogy a szóban forgó mutatókat nemzetközi szinten beépítik a köz- és magánszférában elért haladás értékelésére általánosan alkalmazott eljárásokba;

2011. szeptember 29., csütörtök

97. felszólít annak az elvnek az elismerésére, hogy sem a környezetvédelem, sem az alapvető jogok összefüggésében, ne lehessen visszalépni az eddigi eredményekhez képest;

Az irányítás javítása és a magánszektor bevonásának előmozdítása

98. hangsúlyozza, hogy sürgősen javítani kell a fenntartható fejlődés irányítását;

99. úgy véli, hogy például az UNEP-nek egy szakosodott ENSZ-ügynökséggé való átalakítása útján (az ILO mintájára) meg kell erősíteni az UNEP-et az ENSZ rendszerén belül, mivel ez kínálná a legjobb megoldást a környezetvédelem nemzetközi irányításának javítására és a globális fenntartható fejlődés irányába való előrehaladásra; ugyanakkor ebben az összefüggésben megemlíti a helsinki-nairobi folyamat végeredményeként azonosított valamennyi lehetőséget;

100. szorgalmazza, hogy az UNEP égisze alatt a Nemzetközi Éghajlatváltozási Testület mintájára hozzanak létre egy e célra összehívott, tudósokból álló testületet, amelynek feladata a biológiai sokféleség és a fenntarthatóság megértése szempontjából lényeges, világszerte megjelenő legfrissebb tudományos, műszaki és társadalmi-gazdasági információk ágazatközi felülvizsgálata és értékelése;

101. megismétli javaslatát egy nemzetközi környezetvédelmi törvényszék létrehozására, hogy a globális környezetvédelmi jogszabályok fokozottabb mértékben kötelező érvényűvé és végrehajthatóvá váljanak, vagy legalább egy olyan nemzetközi hatóság létrehozására, mint a közvetítői hatáskörrel rendelkező ombudsman;

102. kéri a Rio+20-csúcs résztvevőit, hogy indítsanak útjára a különböző multilaterális megállapodások közötti koherencia megerősítését célzó stratégiát; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a három riói egyezmény (biológiai sokféleség, éghajlatváltozás és elsivatagosodás) között összehangolt megközelítésre van szükség, mivel azok lényegileg összekapcsolódnak, ugyanazon ökoszisztémákra irányulnak és egymással összefüggő kérdésekkel foglalkoznak;

103. hangsúlyozza, hogy a végrehajtási folyamatba be kell vonni a globális, nemzeti és helyi szereplőket;

104. hangsúlyozza, hogy fokozni kell a pénzügyminiszterek, a gazdasági miniszterek, a fejlesztési miniszterek, a környezetvédelmi miniszterek és mások bevonását a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikákba;

105. kéri a Rio+20-csúcs résztvevőit, hogy erősítsék meg a fő érdekelt felek, többek között a magánszektor kötelezettségvállalását; hangsúlyozza, hogy az üzleti szférának és a civil társadalomnak, különösen a nem kormányzati szervezeteknek, a társadalmi megmozdulásoknak és az öklakos közösségeknek fontos szerepet kell betölteniük;

106. hangsúlyozza az üzleti szféra és a civil társadalom együttműködésének fontosságát a fejlődő és fejlett országokban, hogy kézzelfogható eredményeket tudjanak felmutatni;

107. hangsúlyozza a polgárok bevonásának fontosságát; felszólít a polgárok és az iparágak számára az értékek és a magatartás megváltoztatása, valamint a felelős döntések megkönnyítése érdekében a fenntartható fogyasztással kapcsolatos tudatosság és tájékoztatás növelésére, valamint ösztönzők bevezetésére és előmozdítására;

108. hangsúlyozza intézkedések szükségességét annak érdekében, hogy ösztönözzék a fenntartható fogyasztási modellre irányuló magatartásváltozást;

109. hangsúlyozza, hogy valamennyi főbb érdekelt félnek teljes körű, nyílt és tisztességes hozzáféréssel kell rendelkeznie a Rio+20-csúcsot előkészítő összes tárgyaláshoz, ülésközi és előkészítő üléshez;

2011. szeptember 29., csütörtök

110. úgy véli, hogy a konferenciával kapcsolatosan a parlamenti képviselőknek aktív szerepet kellene játszaniuk; ideális esetben az Európai Parlamentnek a bizottsági küldöttséggel megegyező státuszban vagy legalábbis a más konferenciákon élvezett státuszban hivatalosan csatlakoznia kellene a konferenciához;

*

* *

111. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap jövője

P7_TA(2011)0431

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alap jövőjéről

(2013/C 56 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾, amely létrehozta az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (továbbiakban: EGAA),
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i, az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendeletére ⁽²⁾,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. június 18-i 546/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az „Európa 2020 stratégia költségvetéséről” szóló bizottsági közleményre (COM(2011)0500),
- tekintettel a Bizottságnak az EGAA tevékenységeiről szóló éves jelentésére,
- tekintettel a Bizottság 2011. januárjában és márciusában a tagállamokkal és a szociális partnerek képviselőivel tartott, az érdekelt felek számára rendezett, az EGAA jövőjéről szóló konferenciáira,
- tekintettel az EGAA 2007. januártól történt mobilizálásáról szóló állásfoglalásaira, ideértve a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság (EMPL) erre vonatkozó kérelmekről szóló észrevételeit is,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap finanszírozásáról és működéséről szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, ideértve a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság (EMPL) 2010. június 25-i véleményét,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 167., 2009.6.9., 26. o.

⁽⁴⁾ HL L 248., 2009.6.9., 1. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0303.

2011. szeptember 29., csütörtök

- tekintettel a „Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret (MFF) a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért” című 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az EMPL bizottság különleges munkacsoportjának az EGAA-ról szóló véleményére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
  - A. mivel a munkaerőpiacra történő visszajuttatás elősegítése érdekében az EGAA támogatását célzó intézkedések életbe léptek azon munkavállalók számára, akiket a leginkább érintenek a globalizáció vagy a pénzügyi és gazdasági válság miatti tömeges elbocsátások az Európai Unióban;
  - B. mivel az esetek túlnyomó többségében az EGAA-t a pénzügyi és gazdasági válság okozta elbocsátások miatt vették igénybe;
  - C. mivel a Bizottság 2013 végéig javasolja az átmeneti eltérés kiterjesztését, amely lehetővé teszi, hogy az EGAA-t a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében munkanélkülivé vált munkavállalók támogatására használják;
  - D. mivel az EGAA-t a tömeges elbocsátások esetén történő gyors beavatkozás eszközeként hozták létre annak érdekében, hogy megelőzzék a hosszú távú munkanélküliséget nehéz munkaerő-piaci feltételek között; mivel az EGAA eredeti célja eszközként a jelentős számú – egy adott ágazatban és régióban nagyvállalatoknál vagy kis- és középvállalkozásokban tevékenykedő – munkavállalók elbocsátásából eredő sürgető és előre nem látható munkaerő-piaci problémák rövid időn belüli mérséklése volt; egyúttal ismételtlen kijelenti, hogy a foglalkoztatási és foglalkoztathatósági arány növelését célzó, hosszú távú Európa 2020 célkitűzéseket az Európai Szociális Alap (ESZA) támogatja;
  - E. mivel az EGAA igénybevételére vonatkozó hosszas eljárást az idevonatkozó rendelet jelentős hiányosságaként azonosították;
  - F. mivel egyes tagállamok küzdöttek az EGAA igénybevételével, mivel nehézséget okozott nemzeti szintű finanszírozást találni;
  - G. mivel az EGAA hozzájárult olyan kísérleti innovációs intézkedésekhez, amelyek előmozdítják a munkavállalók foglalkoztathatóságát;
  - H. mivel a jelenlegi EGAA-ról szóló rendelet elég rugalmasnak mutatkozott arra, hogy lehetővé tegye alkalmazását különböző munkaerő-piaci rendszerekben és helyzetekben az Európai Unió területén;
  - I. mivel az EGAA kiegészítő támogatásokat adott képzések és átképzések során, valamint kiegészítő intézkedéseket finanszírozott azok számára, akiket az ESZA is finanszírozott;
1. emlékeztet rá, hogy az EGAA-t azzal a céllal hozták létre, hogy bizonyítsák, hogy az Unió szolidáris a globalizáció következtében tömegesen elbocsátott munkavállalókkal, továbbá hogy 2009-ben ezt – a helyreállítási terv részeként – kiterjesztették a pénzügyi és gazdasági válság miatt bekövetkezett elbocsátások fedezésére;
  2. elismeri, hogy az EGAA gyors intervenciós eszközként hozzáadott értéket jelent, amelynek jól behatárolt feladata az, hogy aktív munkaerő-piaci intézkedések társfinanszírozása révén a munkájukat elvesztő munkavállalók munkaerőpiacra való újbóli belépését elősegítse; hangsúlyozza továbbá, hogy a jövőben a fenntartható munkaerő-piaci politikákra kell koncentrálni; ösztönzi a tagállamokat, hogy az uniós célkitűzések megvalósítása és az új ismeretek – ideértve az új, fenntartható, magas színvonalú környezetbarát munkahelyek – népszerűsítése érdekében használják az európai globalizációs alkalmazkodási alapot;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0266.

2011. szeptember 29., csütörtök

3. örömet fejezi ki amiatt, hogy az EGAA képes volt támogatást nyújtani valamennyi elbocsátott munkavállaló körülbelül 10 százalékának a 2009–2010-es időszak alatt az Európai Unióban, továbbá megjegyzi, hogy az EGAA által megcélzott munkavállalók 40 százaléka sikeresen visszailleszkedett a munkaerő-piacra 2009-ben a pénzügyi és gazdasági válság munkaerő-piacra gyakorolt negatív hatásainak ellenére;
4. támogatja az Európai Bizottság javaslatát, miszerint továbbra is folytatják az EGAA folyósítását a jelenlegi többéves pénzügyi kereten felül, illetve sürgős pontosítást kér a mezőgazdasági termelők és azok helyzetének tekintetében, akiknek határozott időre szóló szerződése van;
5. felszólít az EGAA megújítására egy, a szükséges átalakítással kapcsolatos európai kerettel történő szoros összekapcsolás révén az átmenet előkészítése és kezelése érdekében;
6. úgy véli, hogy a legnagyobb hozzáadott érték, amelyet egy megújított EGAA tudna nyújtani, a munkavállalók képzésének és átképzésének hatékony támogatása lenne a munkaerő-piacra történő újbóli beilleszkedés terén a vállalatok előre nem látható szerkezeti átalakításából vagy a szakmák hibás párosítását létrehozó, illetve fokozó ágazatokból származó nehéz munkaerő-piaci helyzetekben; hangsúlyozza, hogy egy ilyen eszköz értékes kiegészítést nyújtana az olyan ESZA által finanszírozott intézkedésekhez, amelyeknek elsődleges célja a globális kihívásokhoz való alkalmazkodás a fenntartható gazdasági fejlődés terén; továbbá hangsúlyozza, hogy egyrészt ez az eszköz biztosítaná az Unió szolidaritását a szerkezetátalakítás által hátrányosan érintett munkavállalókkal, másrészt valamennyi tagállam részesülhetne az időben történő, célzott és helyzethez igazított beavatkozásból a hosszú távú munkanélküliség megelőzése érdekében;
7. véleménye szerint az EGAA hatékonyabb és gyorsabb igénybevitelét lehetővé tevő, gyorsabb beavatkozási intervenciók eljárások bevezetése a jövő fő kihívása;
8. figyelembe veszi a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy életképes megoldásokat terjesszen elő a kérelmezési és igénybevételi eljárás hosszának legfeljebb – a jelentkezési határidőtől kezdve a pénzügyi érintett tagállamba történő utalásáig számított – hat hónapra történő csökkentése céljából az EGAA számára jelenleg meghatározott törvényi és költségvetési eljárásokkal összhangban; megjegyzi azonban, hogy nem tapasztalt előrelépést abban a 4 évben, amikor az EGAA-t működésbe hozták, és sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a működését az intézkedések előrehozásával hatásköre keretein belül, anélkül, hogy háttérbe szorítanák azokat a tagállamokat, amelyek költségvetési nehézségekkel küzdenek;
9. ösztönzi, hogy a jövőbeli EGAA fokozottan koncentráljon az innovációra az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel összhangban, továbbá kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat, amelyek által jelentős munkahelymegszűnéshez vezető helyi, regionális és nemzeti válságot is figyelembe lehetne venni az EGAA keretében;
10. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak kell azt biztosítania, hogy az elfogadott intézkedések következtetések és összeegyeztethetőek legyenek az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel, továbbá technikai támogatási költségvetése egy részét arra használja, hogy ösztönzi és terjeszti a legjobb gyakorlatokat, valamint a kölcsönös tanulást a tagállamok között;
11. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson összhangot az EGAA beavatkozásai és a vállalatokat, valamint ágazatokat célzó intézkedések között az uniós versenyszabályzatok és iparpolitika területén;
12. javításokra szólít fel a jövőbeli EGAA rendeletben annak biztosítására, hogy az EGAA ne okozzon morális kockázatokat a multinacionális vállalatok számára;
13. hangsúlyozza, hogy nagy mértékben be kell vonni a szociális partnereket és a helyi hatóságokat a kérelmezési eljárásba, és elsősorban az összehangolt intézkedéscsomag kialakításába; újrolag megerősíti, hogy a szociális partnereknek részt kell venniük a végrehajtás ellenőrzésében és a munkavállalók tekintetében elért eredmények értékelésében;

2011. szeptember 29., csütörtök

14. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg azokat a módokat, amelyekkel biztosítani tudja, hogy a multinacionális vállalatok nem használják közvetetten az EGAA pénzügyi eszközeit a nettó nyereség olyan bemutatására, hogy társadalmilag felelős módon csökkentsék szerkezetváltási költségeiket, valamint kibújjanak a felelősség alól; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre a változásokra és a szerkezetváltásokra való felkészülésre és azok kezelésére szolgáló uniós keretet, amelyben ezeket a vállalatokat pénzügyileg felelőssé teszik a munkavállalók újrafoglalkoztatását segítő intézkedésekért;

15. sürgeti a Bizottságot, hogy állapítsa meg azokat az okokat, amelyek miatt egyes tagállamok még nem éltek az EGAA-val, habár történtek tömeges elbocsátások, továbbá javasoljon megfelelő megoldásokat annak érdekében, hogy az EGAA-finanszírozás elosztása összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, valamint a tagállamok közötti szolidaritás előmozdításának uniós célkitűzésével (az EUSZ 3. cikke);

16. ragaszkodik ahhoz, hogy az EGAA továbbra is csak olyan aktív munkaerő-piaci intézkedéseket finanszírozzon, amelyek kiegészítik a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint előírt intézkedéseket tömeges elbocsátások esetén; továbbá javasolja, hogy a jövőben az EGAA által nyújtott támogatásokat szintén az EGAA által támogatott képzési vagy átképzési intézkedésekhez kapcsolják, valamint, hogy ne lehessen a nemzeti jog, a közösségi jog vagy a kollektív szerződések alapján nyújtott támogatásokat EGAA-támogatással kiváltani;

17. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy össze lehet-e hangolni az EGAA társfinanszírozási rátáját a strukturális alapokra vonatkozó rátával az érintett tagállamban;

18. kéri, hogy a kérelmek nyújtsanak tájékoztatást társfinanszírozási forrásokkal kapcsolatban;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy szigorúbban kövesse nyomon a végrehajtási folyamatot annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések eredménye valamennyi munkavállaló számára egyaránt kedvező legyen, valamint, hogy készítse el a legjobb gyakorlatok és modellek adatbázisát;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

Az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozása

P7_TA(2011)0432

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i nyilatkozata az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozásáról

(2013/C 56 E/16)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 214. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy „az európai fiataloknak az Unió humanitárius segítségnyújtási intézkedéseiben való közös részvételéhez szükséges keretek biztosítása céljából létrejön az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest”,

B. mivel a Bizottság 2010. november 23-án közleményt adott ki „Az uniós polgárok szolidaritásának kifejezési lehetőségei az önkéntességen keresztül: az európai önkéntes humanitárius segítségnyújtási hadtestre (EVHAC) vonatkozó előzetes észrevételek” címmel,

C. mivel 2011 az önkéntesség európai éve,

1. kijelenti, hogy a humanitárius fellépés a szolidaritás európai értékének alapvető kifejeződése;

2011. szeptember 29., csütörtök

2. hangsúlyozza, hogy az önkéntesség hosszú múltra visszatekintő európai hagyománya közös európai identitásunk elengedhetetlen alkotórésze;
3. hangsúlyozza, hogy az EVHAC hozzáadott értéket teremt az európai polgárok számára azáltal, hogy ösztönzi aktív részvételüket és hozzájárul egy összetartóbb társadalom létrejöttéhez;
4. felszólítja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy a katasztrófákra válaszul határozzák meg a hadtest működésére vonatkozó szabályokat és eljárásokat, és dolgozzanak a hadtest azonnali létrehozásán;
5. úgy véli, hogy az önkéntes szolgálat központi elemeit az önkéntesek azonosításának és kiválasztásának, valamint képzésüknek és bevetésüknek kell képeznie;
6. hangsúlyozza, hogy az önkéntes szolgálat tevékenységeit az igényeknek és szükségleteknek kell meghatározniuk, és a biztonságnak kiemelt jelentőséget kell kapnia;
7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot, az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt, a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók felsorolása a 2011. szeptember 29-i jegyzőkönyv 1. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2011)09-29(ANN1)).

A civil hadirokkantokról

P7_TA(2011)0433

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i nyilatkozata a civil hadirokkantokról

(2013/C 56 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács által 2009 decemberében elfogadott Stockholmi Programra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel az Európai Unió hosszú ideje munkálkodik azon, hogy előmozdítsa a világbékét, valamint a gyalogsági aknák használatának megelőzését,
- B. mivel a tagállamokban és a tagjelölt országokban a civil hadirokkantak, a gyalogsági aknák és más elhagyott harci eszközök áldozatai, illetve a terrorizmus áldozatai jelenleg egészségügyi és társadalmi-gazdasági nehézségekkel szembesülnek, amelyeket átfogó, összehangolt módon kell kezelni,
1. úgy véli, hogy Európának példát kell mutatnia a világ többi részének azáltal, hogy elismeri és kielégíti a terrortámadások áldozatainak és a civil hadirokkantoknak a hosszú távú szükségleteit, és különleges jogállást biztosít számukra;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen megfelelő lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az Unióban megkülönböztetés nélkül elégítsék ki a civil hadirokkantak és a terrorizmus áldozatainak jelenlegi egészségügyi és társadalmi szükségleteit azzal a céllal, hogy segítsenek e személyeknek méltóságteljes életet élni a saját környezetükben;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók felsorolása a 2011. szeptember 29-i jegyzőkönyv 2. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2011)09-29(ANN2)).

2011. szeptember 27., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A mezőgazdasági és halászati termékek kereskedelme az EU és Palesztina között *******

P7_TA(2011)0396

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása a mezőgazdasági termékek, a feldolgozott mezőgazdasági termékek, a halak és halászati termékek kereskedelmének további liberalizációjáról és az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Nemzeti Hatósága képviselőjében a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) közötti kereskedelemről és együttműködésről szóló euromediterrán ideiglenes társulási megállapodás módosításáról szóló, egyrészről az Európai Unió, másrészről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Hatósága között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07770/2011 – C7-0100/2011 – 2011/0042(NLE))

(2013/C 56 E/18)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (07770/2011),
  - tekintettel a mezőgazdasági termékek, a feldolgozott mezőgazdasági termékek, a halak és a halászati termékek kereskedelmének további liberalizációjáról és az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Nemzeti Hatósága képviselőjében a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) közötti kereskedelemről és együttműködésről szóló euromediterrán ideiglenes társulási megállapodás módosításáról szóló, egyrészről az Európai Unió, másrészről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Hatósága között levélváltás formájában létrejött megállapodás-tervezetre (07769/2011),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0100/2011),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0300/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Hatósága kormányainak és parlamentjeinek.

2011. szeptember 27., kedd

Megállapodás az EU és Mexikó között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről ***

P7_TA(2011)0397

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Mexikói Egyesült Államok közötti, a légi közlekedés egyes kérdéseiről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (05735/2011 – C7-0067/2011 – 2008/0161(NLE))

(2013/C 56 E/19)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (05735/2011),
  - tekintettel a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló, az Európai Unió és a Mexikói Egyesült Államok közötti megállapodás tervezetére (07158/2/2009),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikke (2) bekezdése, 218. cikkének (8) bekezdése és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0067/2011),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A7-0298/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Mexikói Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.

Az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás ***

P7_TA(2011)0398

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló új jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09793/2011 – C7-0228/2011 – 2011/0097(NLE))

(2013/C 56 E/20)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács határozattervezetére (09793/2011),
- tekintettel az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló új jegyzőkönyv tervezetére (09791/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésének és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0228/2011),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság valamint a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0299/2011),
1. egyetért a megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv megkötésével;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy továbbítsa a Parlamentnek a megállapodás 9. cikke értelmében létrehozott vegyes bizottság üléseinek jegyzőkönyvét és következtetéseit, valamint az új jegyzőkönyv 3. cikkében említett többéves ágazati programot és az ide vonatkozó éves értékelések eredményeit; kéri a Bizottságot, hogy segítse elő a Parlament képviselőinek megfigyelőként történő részvételét a vegyes bizottság ülésein; továbbá kéri, hogy az új jegyzőkönyv alkalmazásának utolsó évében és a megújítására irányuló tárgyalások megkezdését megelőzően nyújtson be teljes körű értékelő jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak a jegyzőkönyv végrehajtásáról, mellőzve a dokumentumhoz való hozzáférés felesleges korlátozását;
  3. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikkének (2) bekezdése és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének (10) bekezdése értelmében hatásköreiken belül haladéktalanul és teljes körűen tájékoztassák a Parlamentet az új jegyzőkönyvvel megújításával kapcsolatos eljárások valamennyi szakaszában;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Zöld-foki Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Az EU és az USA közötti, a polgári repüléssel kapcsolatos kutatásról és fejlesztésről szóló együttműködési megállapodás ***

P7_TA(2011)0399

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió közötti, a NAT-I-9406. számú együttműködési megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (09390/2011 – C7-0141/2011 – 2011/0021(NLE))

(2013/C 56 E/21)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (09390/2011),
- tekintettel az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti NAT-I-9406. számú együttműködési megállapodásra (06458/2011),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdése, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontja és 218. cikkének (7) bekezdése értelmében benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0141/2011),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére, 90. cikkének (7) bekezdésére és 46. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság ajánlására (A7-0301/2011),
1. egyetért az együttműködési megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Amerikai Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.

2011. szeptember 27., kedd

Az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű, közúti szállításáról szóló rendelet alkalmazási körének kiterjesztése ***

P7_TA(2011)0400

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályának kiterjesztéséről szóló tanácsi rendelettervezetről (17787/2010 – C7-0025/2011– 2010/0206(APP))

(2013/C 56 E/22)

(Különleges jogalkotási eljárás– egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács rendelettervezetére (17787/2010),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0025/2011),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkének (1) bekezdésére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság ajánlására (A7-0077/2011),
1. egyetért a tanácsi rendeletre irányuló tervezettel;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállítása ***I

P7_TA(2011)0405

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0377 – C7-0186/2010 – 2010/0204(COD))

(2013/C 56 E/23)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0377),
- tekintettel az EK-Szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 133. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0186/2010),
- tekintettel az EUMSZ 294. cikkének (3) bekezdésére,

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel az Európai Központi Bank 2010. október 5-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0076/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 278., 2010.10.15., 1. o.

P7_TC1-COD(2010)0204

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 27-i került elfogadásra az eurokészpénz euroövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1214/2011/EU rendelet.)

Kettős felhasználású termékek és technológia ***I

P7_TA(2011)0406

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása a kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 1334/2000/EK rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2013/C 56 E/24)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0854),
- tekintettel az EK-Szerződés 133. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) és 207. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0062/2010),

2011. szeptember 27., kedd

- tekintettel a kettős felhasználású termékek kivitelére, átadására, közvetítésére és átszállítására vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK rendelet (átdolgozás) 27. cikkére, amely alapján a kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 1334/2000/EK rendelet 2009. augusztus 27-től hatályát veszítette,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. július 18-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0028/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽¹⁾;
  2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
  3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
  4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ Ez az álláspont a 2011. április 5-én elfogadott módosításokat helyettesíti (Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0125).

P7_TC1-COD(2008)0249

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 27-én került elfogadásra a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységre és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1232/2011/EU rendelet.)

MELLÉKLET

A Bizottság nyilatkozata:

A Bizottság legkésőbb 2013. december 31-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet különösen a kis értékű szállítmányokra vonatkozó általános kiviteli engedély tekintetében.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság nyilatkozata a kis értékű szállítmányokról:

E rendelet nem érinti a kis értékű szállítmányokra vonatkozó nemzeti általános kiviteli engedélyeket, amelyeket a tagállamok a 428/2009/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban állítottak ki.

2011. szeptember 28., szerda

A 4/2011. sz. költségvetés-módosítás: saját források, valamint migrációs és menekülthullámok

P7_TA(2011)0414

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó, 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (13990/2011 – C7-0243/2011 – 2011/2128(BUD))

(2013/C 56 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 314. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 37. és 38. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2010. december 15-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2011. június 17-én benyújtott, 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2011)0375),
- tekintettel a 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetre vonatkozó, a Tanács által 2011. szeptember 12-én megállapított álláspontra (13990/2011 – C7-0243/2011),
- tekintettel eljárási szabályzatának 75b. és 75e. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0312/2011),
- A. mivel a 2011. évi általános költségvetésre vonatkozó 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetnek kettős a célja, mégpedig a 3a alfejezetben foglalt előirányzatok megemelése és a hagyományos saját források előrejelzésének felülvizsgálata,
- B. mivel a költségvetési előirányzatok migráció és menekültáramlás kezelése céljából történő csaknem 41,1 millió EUR összegű megemelése (a Frontex Ügynökségen, a Külső Határok Alapon, az Európai Visszatérési Alapon és az Európai Menekültügyi Alapon keresztül) részét képezi az Unió dél-mediterrán országok politikai változásaira adott szerteágazó válaszának,
- C. mivel a költségvetési előirányzatok emelése nettó összegű és megfelel az „új előirányzatok az új feladatokhoz” elvnek,
- D. mivel a kifizetési előirányzatok javasolt kapcsolódó 43,9 millió EUR összegű emelése az „Energiaágazatbeli projektek a gazdasági fellendülés támogatására – Energiahálózatok” költségvetési tétel tervezettnél alacsonyabb szinten végrehajtott kifizetéseiből való átcsoportosítás révén válik lehetővé,

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 68., 2011.3.15.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2011. szeptember 28., szerda

- E. mivel a fent említett költségvetési tétel végre nem hajtott kifizetései kimerülnek a 2/2011. sz. költségvetés-módosítás, a 4/2011. sz. költségvetés-módosítási tervezet és egyéb átcsoportosítások elfogadása által,
- F. mivel a 2011. évre vonatkozó lehetséges jövőbeli kifizetési kötelezettségeket a kifizetési előirányzatokról szóló, a költségvetési hatóság két ága által elfogadott közös nyilatkozat figyelembevételével kellene bemutatni,
1. tudomásul veszi a 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetet;
  2. nagy meglepetéssel veszi tudomásul a Tanács egymásnak ellentmondó álláspontjait, miszerint a 4/2011. sz. költségvetés-módosítási tervezetben elfogadta a 3a alfejezetbe tartozó több program finanszírozásának megerősítését, ugyanakkor a 2012-es pénzügyi év vonatkozásában ellenkező álláspontra helyezkedik ugyanezen eszközökkel kapcsolatban, és csökkenti az előirányzatok összegét;
  3. ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az Unió saját eszközeivel kapcsolatos összehangolt és következetes kötelezettségvállalása előfeltétele a hatékony és optimális költségeknek, amire nagy szükség van a feszült és megszorításokkal teli költségvetési környezetben;
  4. módosítás nélkül jóváhagyja a 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot, és utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 4/2011. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az Európai Unió Hivatalos Lapjában;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása (Dánia „EGF/2010/017/DK/Midtjylland Machinery” referenciaszámú kérelme)

P7_TA(2011)0415

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Dánia „EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0421 – C7-0194/2011 – 2011/2159(BUD))

(2013/C 56 E/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0421 – C7-0194/2011),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjában előírt háromoldalú egyeztetésre,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0309/2011),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-jétől benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók számára nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Dánia támogatást igényelt a Midtjylland (DK04) NUTS II régiójában a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 28. ágazatban („Gép, gépi berendezés gyártása”) működő hat vállalatnál történt 813 elbocsátás tekintetében (amelyek közül 325 részesítendő támogatásban),
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási és költségvetési intézkedések javítására az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli ezzel összefüggésben a Parlamentnek a támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az EGAA-kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az EGAA soron következő felülvizsgálatának keretében tovább tökéletesítik majd az eljárást, és eléri, hogy az EGAA hatékonyabb, átláthatóbb és láthatóbb legyen;
  2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; kiemeli az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében, különös tekintettel a legkiszolgáltatottabb és legalacsonyabb képzettségű munkavállalókra;
  3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; hangsúlyozza továbbá, hogy az EGAA kizárólag olyan aktív munkaerő-piaci intézkedéseket társfinanszírozhat, amelyek hosszú távú foglalkoztatáshoz vezetnek; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartozó, sem pedig a vállalatok vagy ágazatok szerkezetváltására irányuló intézkedéseket;
  4. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások mennyire vannak összhangban a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységekkel, és milyen módon egészítik ki azokat; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezen adatok összehasonlító értékelését;
  5. üdvözli, hogy a Parlament többszöri kérését követően első ízben a 2011-es költségvetésben 47 608 950 euró összegű kifizetési előirányzat szerepel a 04 05 01. jogcímcsoporthoz (Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap) alatt; emlékeztet rá, hogy az EGAA-t külön speciális eszközként hozták létre saját célkitűzésekkel és határidőkkel, és hogy ezért olyan elkülönített előirányzatokra van szüksége, amelyekkel elkerülhetők a más költségvetési sorokból a múltban történetekhez hasonló átcsoportosítások, amelyek károsak lehetnek a különböző szakpolitikai célkitűzések megvalósítására nézve;

2011. szeptember 28., szerda

6. üdvözlí, hogy a 04 05 01 jogcímcsoportba (Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap) a 3/2011. számú költségvetés-módosítás útján 50 000 000 eurót csoportosítanak át, amely az ezen kérelemhez szükséges összegre fog fedezetet biztosítani;
7. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
8. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Dánia „EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2011/725/EU határozat.)

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2011/003 DE/Arnsberg és Düsseldorf kérelem – gépjárműipar/Németország

P7_TA(2011)0416

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németországnak a gépjárműágazatot érintő „EGF/2011/003 DE/Arnsberg és Düsseldorf” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0447 – C7-0209/2011 – 2011/2163(BUD))

(2013/C 56 E/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0447 – C7-0209/2011),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjában előírt háromoldalú egyeztetésre,

---

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0311/2011),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-jétől benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók számára nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Németország támogatást igényelt a németországi Arnsberg (DEA5) és Düsseldorf (DEA1) NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 29. ágazatban („Közúti jármű gyártása”) működő öt vállalatnál történt 778 elbocsátás tekintetében (amelyek mindegyike támogatásban részesítendő),
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási és költségvetési intézkedések javítására az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli ezzel összefüggésben a Parlamentnek a támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérése nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az EGAA-kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az EGAA soron következő felülvizsgálatának keretében tovább tökéletesítik majd az eljárást, és eléri, hogy az EGAA hatékonyabb, átláthatóbb és láthatóbb legyen;
  2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; kiemeli az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók ismételt munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
  3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; hangsúlyozza továbbá, hogy az EGAA által támogatott intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a hosszú távú foglalkoztatáshoz; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartozó, sem pedig a vállalatok vagy ágazatok szerkezetváltására irányuló intézkedéseket;
  4. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezen adatok összehasonlító értékelését;
  5. üdvözli, hogy a Parlament többszöri kérését követően első ízben a 2011-es költségvetésben 47 608 950 euró összegű kifizetési előirányzat szerepel a 04 05 01. jogcímcsoporthoz (Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap) alatt; emlékeztet rá, hogy az EGAA-t külön speciális eszközként hozták létre saját célkitűzésekkel és határidőkkel, és hogy ezért olyan elkülönített előirányzatokra van szüksége, amelyekkel elkerülhetők a más költségvetési sorokból a múltban történetekhez hasonló átcsoportosítások, amelyek károsak lehetnek a különböző szakpolitikai célkitűzések megvalósítására nézve;

2011. szeptember 28., szerda

6. üdvözli, hogy a 04.05.01 jogcímcsoportba (Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap) a 3/2011. számú költségvetés-módosítás útján 50 000 000 eurót csoportosítanak át, amely az ezen kérelemhez szükséges összegre fog fedezetet biztosítani;
7. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
8. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (Németországnak a gépjárműágazatot érintő „EGF/2011/003 DE/Arnsberg és Düsseldorf” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2011/724/EU határozat.)

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevitel: EGF/2010/026 PT/Rohde sz. kérelem – Portugália

P7_TA(2011)0417

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Portugália „EGF/2010/026 PT/Rohde” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0491 – C7-0222/2011 – 2011/2167(BUD))

(2013/C 56 E/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0491 – C7-0222/2011),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjában előírt háromoldalú egyeztetésre,

---

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0310/2011),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az EGAA hatályát a 2009. május 1-jétől benyújtott kérelmek tekintetében kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók számára nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Portugália támogatást igényelt egy elsősorban Santa Maria da Feira településen működő vállalatnál történt, de a szomszédos Ovar települést is érintő 974 elbocsátás tekintetében (amelyek közül 680 részesítendő támogatásban); a két település két NUTS II. szintű portugáliai régióban (Norte, illetve Centro) található;
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
- 1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási és költségvetési intézkedések javítására az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli ezzel összefüggésben a Parlamentnek a támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az EGAA-kérelem támogatathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az EGAA soron következő felülvizsgálatának keretében tovább tökéletesítik majd az eljárást, és eléri, hogy az EGAA hatékonyabb, átláthatóbb és láthatóbb legyen;
- 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítanak az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; kiemeli az EGAA potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
- 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA segítse az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; hangsúlyozza továbbá, hogy az EGAA által támogatott intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a hosszú távú foglalkoztatáshoz; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartozó, sem pedig a vállalatok vagy ágazatok szerkezetváltására irányuló intézkedéseket;
- 4. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy az éves jelentések is tartalmazzák ezen adatok összehasonlító értékelését;
- 5. üdvözli, hogy a Parlament többszöri kérését követően első ízben a 2011-es költségvetésben 47 608 950 euró összegű kifizetési előirányzat szerepel a 04 05 01. jogcímcsoporthoz (Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap) alatt; emlékeztet rá, hogy az EGAA-t külön speciális eszközként hozták létre saját célkitűzésekkel és határidőkkel, és hogy ezért olyan elkülönített előirányzatokra van szüksége, amelyekkel elkerülhetők a más költségvetési sorokból a múltban történetekhez hasonló átcsoportosítások, amelyek károsak lehetnek a különböző szakpolitikai célkitűzések megvalósítására nézve;

2011. szeptember 28., szerda

6. üdvözli, hogy a 04 05 01 jogcímcsoportba (Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap) a 3/2011. számú költségvetés-módosítás útján 50 000 000 eurót csoportosítanak át, amely az ezen kérelemhez szükségességre fog fedezetet biztosítani;
7. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
8. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyverről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (Portugália „EGF/2010/026 PT/Rohde” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2011/726/EU határozat.)

Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítása (EU–Argentína egyezmény) ***

P7_TA(2011)0418

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Argentin Köztársaság között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06609/2011 – C7-0104/2011 – 2011/0027(NLE))

(2013/C 56 E/29)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06609/2011),
- tekintettel az Európai Unió és az Argentin Köztársaság között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás-tervezetre (06610/2011),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontja értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0104/2011),

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikke (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0297/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Argentin Köztársaságnak.

Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítása (EU–Ausztrália egyezmény) ***

P7_TA(2011)0419

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Ausztrália között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06603/2011 – C7-0144/2011 – 2011/0032(NLE))

(2013/C 56 E/30)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06603/2011),
  - tekintettel az Európai Unió és Ausztrália között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás-tervezetre (06604/2011),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontja értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0144/2011),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikke (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0296/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Ausztrália kormányának és parlamentjének.
-

2011. szeptember 28., szerda

Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítása (az EU és Új-Zéland közötti megállapodás) ***

P7_TA(2011)0420

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Új-Zéland között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06536/2011 – C7-0106/2011 – 2011/0029(NLE))

(2013/C 56 E/31)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (06536/2011),
  - tekintettel az Európai Unió és Új-Zéland között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás-tervezetre (06537/2011),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdése első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0106/2011),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0295/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Új-Zéland kormányának és parlamentjének.

A költségvetési egyenleg felügyelete és a gazdaságpolitikák felügyelete és összehangolása ***I

P7_TA(2011)0421

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))

(2013/C 56 E/32)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0526),

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 121. cikkének (6) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0300/2010),
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾.,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0178/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽²⁾;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 150, 2011 5 20., 1. o.

⁽²⁾ Ez az álláspont a 2011. június 23-án elfogadott módosítást helyettesíti (Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0291).

P7_TC1-COD(2010)0280

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 1175/2011/EU rendelet.)

Költségvetési felügyelet az euróövezetben ***I

P7_TA(2011)0422

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))

(2013/C 56 E/33)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0524),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, valamint 121. és 126. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0298/2010),

2011. szeptember 28., szerda

- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0180/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
  2. tudomásul veszi a jelen állásfoglaláshoz mellékelt bizottsági nyilatkozatot;
  3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 46. o.

⁽³⁾ Ez az álláspont lép a 2011. június 23-án elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0290)).

P7_TC1-COD(2010)0278

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 1173/2011/EU rendelet.)

MELLÉKLET

A Bizottság nyilatkozata

2011 végéig a Bizottság jelentést kíván benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy európai államkötvények (euróértékpapírok) egyetemleges felelősségvállalás mellett történő közös kibocsátása céljából kialakított rendszer létrehozásáról, a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló rendelet 13. cikke (4) bekezdésének megfelelően. Ezen euróértékpapírok célja a költségvetési fegyelem erősítése és az euróövezet stabilitásának biztosítása a piacokon, továbbá a likviditás növekedésének kihasználásával annak biztosítása is, hogy a legjobb hitelminősítésű tagállamoknak ne kelljen magasabb kamatot fizetniük. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérik majd.

A rendelet alkalmazásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács számára – a 13. cikkben előírtaknak megfelelően – készített első jelentésével összefüggésben a Bizottság át kívánja tekinteni az európai pénzügyi stabilitási mechanizmus és az európai pénzügyi stabilitási eszköz helyébe lépő bármiféle mechanizmus működését a jelentés által lefedett időtartam alatt. Az áttekintés során megvizsgálják, hogy a mechanizmus mennyiben járul hozzá az euróövezet mint egész pénzügyi stabilitásának a fenntartásához; továbbá a költségvetési fegyelem megerősödéséhez a tagállamokban és az uniós szintű gazdaságirányítás és -koordináció javulásához. Ezenkívül értékeli az említett mechanizmus működtetésére vonatkozó intézményi szabályozások hatékonyságát és lehetséges hasznát a különböző intézményi szabályozások hatékonysága, eredményessége és elszámoltathatósága szempontjából.

2011. szeptember 28., szerda

Az euróövezetben tapasztalható túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságok korrigálását célzó végrehajtási intézkedések ***I

P7_TA(2011)0423

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))

(2013/C 56 E/34)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0525),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 121. cikkének (6) bekezdésére, valamint 136. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0299/2010),
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0182/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 53. o.

⁽³⁾ Jelen álláspont a 2011. június 23-án elfogadott módosítást helyettesíti (Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0292).

P7_TC1-COD(2010)0279

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 1174/2011/EU rendelet.)

2011. szeptember 28., szerda

A makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzése és korrigálása ***I

P7_TA(2011)0424

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló európai parlamenti és a tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

(2013/C 56 E/35)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0527),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 121. cikkének (6) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0301/2010),
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0183/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
  2. tudomásul veszi a jelen állásfoglaláshoz mellékelt bizottsági nyilatkozatot;
  3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 150, 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011. 7.23., 53. o.

⁽³⁾ Jelen álláspont a 2011. június 23-án elfogadott módosítást helyettesíti (Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0287).

P7_TC1-COD(2010)0281

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. szeptember 28 -án került elfogadásra a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 1176/2011/EU rendelet.)

2011. szeptember 28., szerda

MELLÉKLET

A Bizottság nyilatkozata

A Bizottság üdvözlí a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló rendelet elfogadását. A rendelet kidolgozása során figyelembe vették, hogy a szakpolitikai feladatok jellege, fontossága és sürgőssége tagállamonként jelentősen eltérő lehet, valamint hogy a sérülékeny pontokra és a szükséges kiigazítások mértékére tekintettel különösen azokban a tagállamokban van szükség sürgős szakpolitikai intézkedésekre, amelyek tartósan magas folyófizetésimérleg-hiánnyal és a versenyképesség jelentős gyengülésével küzdenek. Szintén figyelembe vették, hogy a jelentős fizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamokban a szakpolitikáknak a belső keresletet és a növekedési képességet előmozdító intézkedések meghatározására és végrehajtására kell irányulniuk. A Bizottságnak eltökélt szándéka, hogy a rendelet végrehajtása során a fenti megközelítést fogja alkalmazni, és biztosítani fogja, hogy a makrogazdasági felügyelet kapcsán megfelelő módon különbséget tegyenek a folyófizetésimérleg-hiánnyal és a folyófizetésimérlegtöbblettel rendelkező országok között a szakpolitikai válaszingtézkedések sürgőssége és a korrekciós intézkedések típusa tekintetében.

A túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtása *

P7_TA(2011)0425

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))

(2013/C 56 E/36)

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0522),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkének (14) bekezdése második albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0396/2010),
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0179/2011),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát ⁽²⁾;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésével összhangban;
  3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

⁽¹⁾ HL C 150, 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ Ez az álláspont lép a 2011. június 23-án elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0288).

2011. szeptember 28., szerda

4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-CNS(2010)0276

Az Európai Parlament álláspontja, amely 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló .../2011/EU tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 126. cikke (14) bekezdésének második albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a javaslat nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament álláspontjára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében eljárva,

mivel:

- (1) **Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ)** rendelkezései szerint az Unión belül a tagállamok gazdaságpolitikáinak koordinációja feltételezi a következő irányadó elvek betartását: stabil árak, rendezett államháztartás és monetáris feltételek, valamint fenntartható fizetési mérleg.
- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletből ⁽³⁾, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletből ⁽⁴⁾, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i európai tanácsi állásfoglalásból ⁽⁵⁾ állt. Az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletet 2005-ben az 1055/2005/EK, illetve az 1056/2005/EK rendelet módosította. Ezenkívül a Tanács 2005. március 20-án elfogadta „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról” szóló jelentést.
- (3) A Stabilitási és Növekedési Paktum az árstabilitás és a dinamikus, fenntartható, pénzügyi stabilitással alátámasztott és a munkahelyteremtéshez vezető növekedés eszközeként a rendezett **és fenntartható** államháztartás célkitűzésén alapul.
- (4) Meg kell erősíteni a gazdaságirányítás közös keretét, **beleértve a jobb** költségvetési **felügyeletet**, összhangban az uniós, és különösen az euróövezeti tagállamok gazdasági **közötti** magas fokú integrációval.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i álláspontja.

⁽²⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

⁽⁵⁾ HL C 236., 1997.8.2., 1. o.

2011. szeptember 28., szerda

- (4a) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia, amelynek a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló rendezett uniós stratégiára kell épülnie, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (a Stabilitási és Növekedési Paktum), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre (többek között az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletre).
- (4b) A dinamikus belső piac megvalósítása és fenntartása a gazdasági és monetáris unió megfelelő és zökkenőmentes működése egyik elemének tekintendő.
- (4c) A Stabilitási és Növekedési Paktumnak és a teljes gazdaságirányítási keretnek ki kell egészítenie és támogatnia kell a fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezései alól.
- (4d) A gazdaságirányítás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és megfelelőbb időben történő bevonására. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében európai intézmények és képviselők, az Európai Parlament illetékes bizottsága felkínálhatja az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján hozott tanácsi határozat, az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlás, az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése értelmében kiadott felszólítás vagy az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése alapján hozott határozat által érintett tagállamnak, hogy eszmecserén vegyen részt. A tagállamok részvétele önkéntes.
- (4e) A gazdasági és monetáris unió működésének első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelőbb gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie.
- (4f) A Bizottságnak és a Tanácsnak e rendelet alkalmazása során megfelelően figyelembe kell vennie valamennyi lényeges tényezőt, valamint az érintett tagállam gazdasági és költségvetési helyzetét.
- (5) A költségvetési fegyelem szabályait meg kell szilárdítani, különösen azáltal, hogy az adósság szintje és alakulása, valamint az általános fenntarthatóság nagyobb szerepet kap. Az e szabályoknak való megfelelést és azok végrehajtását biztosító mechanizmusokat is meg kell erősíteni.
- (5a) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a kiküldetések, az ajánlások és a figyelemztetések tekintetében.
- (6) A túlzott hiány esetén követendő jelenlegi eljárásnak mind a hiányra, mind az adósságra vonatkozó kritérium alapján történő végrehajtása olyan számszerű referenciaértéket ■ tesz szükségessé, amely figyelembe veszi azt a gazdasági ciklust, amelynek segítségével értékelhető, hogy az államadósságnak a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya megfelelően csökken-e és kielégítő ütemben közelít-e a referenciaértékhez. Átmeneti időszakot kell bevezetni annak lehetővé tételére, hogy az e rendelet elfogadásának idején túlzott hiány esetén követendő eljárást folytató tagállamok politikáikat az adósságcsökkentés számszerű referenciaértékéhez igazíthassák. Ez azon tagállamokra is alkalmazandó, amelyek részesülnek az Európai Unió/Nemzetközi Valutaalap kiigazítási programjából.

2011. szeptember 28., szerda

- (7) **Az a tény, hogy az adósságcsökkentés mértéke nem felel meg a számszerű referenciaértéknek, nem lehet elégséges a túlzott hiány fennállásának megállapításához, ehhez ugyanis** figyelembe kell venni az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésben foglalt releváns tényezők teljes körét. **Nevezetesen, a konjunkturális hatások és az SFA-tételek által az adósság alakulására gyakorolt hatás értékelése elegendő lehet ahhoz, hogy kizárja a túlzott hiány fennállásának az adósságkritérium alapján történő megállapítását.**
- (8) A túlzott hiány fennállásának a hiánykritérium alapján történő megállapítása és az ahhoz vezető lépések során **az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült jelentésben vizsgált releváns tényezők teljes körének figyelembevételére van szükség, ha az államadósságnak a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya nem haladja meg a referenciaértéket.**
- (8a) **A rendszerszintű nyugdíjreformnak a releváns tényezők közötti számbavételekor azon megfontolásnak kell a középpontban állnia, hogy ez javítja-e az általános nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát anélkül, hogy középtávon növelné a költségvetési pozíciót veszélyeztető kockázatokat.**
- (9) **Az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésnek megfelelően figyelembe kell vennie a nemzeti költségvetési keretrendszer színvonalát, mivel annak alapvető szerepe van a költségvetési konszolidáció és a fenntartható államháztartás erősítésében. A mérlegeléskor tekintetbe kell venni a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelvben megfogalmazott minimumkövetelményeket, valamint a költségvetési fegyelem szempontjából célszerűnek tartott, megállapodás szerinti egyéb követelményeket.**
- (10) A túlzott hiány megszüntetésére vonatkozó tanácsi ajánlásoknak és felszólításoknak való megfelelés nyomon követésének elősegítése érdekében szükség van arra, hogy ezek éves költségvetési célokat határozzanak meg, amelyek összhangban vannak az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő költségvetési javulással. **Ebben az összefüggésben a GDP 0,5 %-ának megfelelő éves referenciaértéket kell éves átlagos alapnak tekinteni.**
- (11) Az eredményes intézkedések értékelését megkönnyíti, ha viszonyítási alapként egyrészt az államháztartási kiadásokra vonatkozó célok betartása, másrészt a tervezett egyedi bevételi intézkedések végrehajtása szolgál.
- (12) A túlzott hiány megszüntetésére kitűzött határidő meghosszabbításának mérlegelése során különös figyelmet kell fordítani **az euróövezet vagy az Európai Unió egészét érintő** súlyos gazdasági visszaesésre **azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti a középtávú költségvetési fenntarthatóságot.**
- (13) Helyénvaló felgyorsítani **az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésében előírt pénzügyi szankciók alkalmazását, hogy valós ösztönzést jelentsenek a 126. cikk (9) bekezdése szerinti felszólításoknak való megfeleléshez.**
- (14) Az euróövezeti tagállamokra vonatkozóan az Unió költségvetési felügyeleti keretének való megfelelés biztosítása érdekében szabályokon alapuló szankciókat kell létrehozni az EUMSZ 136. cikke alapján, biztosítva a Stabilitási és Növekedési Paktum előírásainak betartását szolgáló tisztességes, időszerű és hatékony mechanizmusokat.
- (14a) **A beszedett bírságokat az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamok által létrehozott stabilitási mechanizmusokra kell fordítani az egész euróövezet stabilitásának megőrzése érdekében.**

2011. szeptember 28., szerda

(15) Az 1467/97/EK rendeletben szereplő hivatkozásokban figyelembe kell venni **az EUMSZ** új cikk-számozását és azt, hogy a 3605/93/EK tanácsi rendelet helyébe az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló, 2009. május 25-i 479/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ lépett.

(16) Az 1467/97/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1467/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

(1) Ez a rendelet a túlzott hiány esetén követendő eljárást felgyorsító és pontosító rendelkezéseket határozza meg. **A túlzott hiány esetén követendő eljárás célja**, hogy megakadályozza a túlzott hiány kialakulását, létrejötté esetén pedig ösztönözze annak gyors kiigazítását; a költségvetési fegyelem betartásának az államháztartási hiányra és az államadósságra vonatkozó kritériumok alapján történő vizsgálata mellett.

(2) E rendelet alkalmazásában „euróövezeti tagállam” az a tagállam, amelynek pénzneme az euró.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) **Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ)** 126. cikke (2) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésével összhangban kivételesnek kell tekinteni a költségvetési hiány referenciaértékének túllépését, ha az érintett tagállam által nem befolyásolható rendkívüli esemény eredménye, amely jelentősen befolyásolja az államháztartás pénzügyi helyzetét, vagy ha súlyos gazdasági visszaesés eredménye.”

b) a cikk a következő ■ bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az államadósságnak a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított aránya meghaladja a referenciaértéket, az arány akkor tekinthető elegendő mértékben csökkenőnek és a referencia-értékhez kielégítő ütemben közelítőnek **az EUMSZ** 126. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően, ha a referenciaértéktől való eltérés az előző három évben évente **átlagosan viszonyítási alapként** egy huszaddal csökkent, **azon elmúlt három évben bekövetkezett változások alapján, amelyekre adatok állnak rendelkezésre. Az adósságkritérium szerinti követelmény abban az esetben is teljesül, ha a Bizottság költségvetési előrejelzései azt mutatják, hogy azon utolsó olyan évet követő két évet is felölelő hároméves időszakban, melyre rendelkezésre állnak adatok, az eltérés az előírt mértékben csökkenni fog. Olyan tagállam esetében, amely ellen [e rendelet elfogadásának dátuma – beillesztendő]-án/én túlzott hiány esetén követendő eljárás van folyamatban, továbbá a túlzott hiány megszüntetését követően még három évig az adósságkritérium szerinti követelmény akkor teljesül, ha a Tanács az érintett tagállam stabilitási vagy konvergenciaprogramjáról készült véleményében úgy ítéli meg, hogy a tagállam megfelelő módon tart a referenciaérték felé.**

⁽¹⁾ HL L 145., 2009.6.10., 1. o.

2011. szeptember 28., szerda

Az adósságkiigazítási referenciaérték alkalmazása során figyelembe kell venni a ciklusnak az adósságcsökkentés ütemére gyakorolt hatását.”

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság **az EUMSZ 126. cikke (3) bekezdésének megfelelő jelentés** elkészítése során valamennyi, a cikkben feltüntetett érdemleges tényezőt figyelembe vesz, **amennyiben jelentős mértékben befolyásolják az adott tagállam hiány- és adósságkritériumoknak való megfelelésének értékelését.** A Bizottság jelentése megfelelő módon tükrözi:

- A középtávú gazdasági helyzet alakulását, különösen a potenciális **növekedést – beleértve a munkát, a tőkeakkumulációt és a teljes tényezőtermelékenység által biztosított különböző hozzájárulásokat** –, a ciklikus **eseményeket és a magánszektor nettó megtakarítási pozícióját;**
- A középtávú költségvetési helyzet alakulását (különösen a **középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekcióról szóló jelentés, az elsődleges mérleg szintje és az elsődleges mind folyó, mind tőkekiadások alakulása, a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésével és kiigazításával összefüggő szakpolitikák végrehajtása, a közös uniós növekedési stratégiával összefüggő szakpolitikák végrehajtása és az államháztartás általános színvonala, mindenekelőtt a nemzeti költségvetési keretek hatékonysága** vonatkozásában);
- A jelentés szükség esetén elemzi a középtávú államadósság-állomány alakulását, **dinamikáját és fenntarthatóságát** is (mindenekelőtt a kockázati tényezőket, többek között az adósság lejáratú struktúráját és devizanemét, az adósságállomány **kiigazítását és összetételét**, a felhalmozott tartalékokat és egyéb **pénzügyi** eszközöket; a garanciákat, elsősorban a pénzügyi ágazathoz kapcsolódókat; **valamint** az előregedéshez kapcsolódó **implicit kötelezettségeket**, és a magánszektor adósságállományát, amennyiben az implicit függő kötelezettséget jelent a kormány számára).
- Ezenfelül a Bizottság **kellő és határozott** figyelmet fordít minden olyan egyéb tényezőre, amely az érintett tagállam véleménye szerint érdemleges a **hiány- és adósságkritériumoknak való megfelelés** átfogó **értékeléséhez**, és amelyet az adott tagállam **a Tanács és a Bizottság** elé terjesztett. Ezzel összefüggésben különös figyelmet kell fordítani: a nemzetközi szolidaritás előmozdítását és az európai szakpolitikai célok **elérését** szolgáló pénzügyi hozzájárulásokra; **a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében nyújtott, tagállamok közötti két- és többoldalú támogatásból adódóan keletkező adósságra; a fő pénzügyi zavarok ideje alatti pénzügyi stabilizációs műveletekkel kapcsolatos adósságra.”**

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság és a Tanács kiegyensúlyozott, átfogó értékelést ad valamennyi érdemleges tényezőről, különösen arról, hogy súlyosbító vagy enyhítő tényezőként milyen mértékben befolyásolják a hiány- és/vagy adósságkritériumoknak való megfelelés értékelését. A hiánykritériumnak való megfelelés értékelésekor – ha az államadósságnak a GDP-hez viszonyított aránya meghaladja a referenciaértéket – ezeket a tényezőket csak akkor kell figyelembe venni a túlzott hiány fennállásáról szóló határozathoz vezető, **az EUMSZ 126. cikkének (4), (5) és (6) bekezdése szerinti lépések során**, ha az átfogó elv kettős feltétele – miszerint az említett érdemleges tényezők figyelembevétele előtt az államháztartási hiány közel volt a referenciaértékhez és a referenciaérték-túllépés átmeneti – teljes mértékben teljesül.

Az adósságkritériumnak való megfelelés értékelésekor azonban figyelembe kell venni ezeket a tényezőket a túlzott hiány fennállásáról szóló határozathoz vezető lépések során.”

2011. szeptember 28., szerda

da) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság és a Tanács a hiányra és államadósságra vonatkozó kritériumok teljesülésének értékelése során és a túlzotthiány-eljárás későbbi lépéseiben megfelelően figyelembe veszi az olyan nyugdíjreformok végrehajtását, amelyek olyan többpilléres rendszert vezetnek be, amely kötelező tőkefedezeti pillért is magában foglal, valamint az államilag kezelt pillér nettó költségét. Különösen mérlegelik a reformok nyomán kialakult teljes nyugdíjrendszer jellemzőit, nevezetesen hogy a reformok elősegítik-e a hosszú távú fenntarthatóságot anélkül, hogy középtávon növelnék a költségvetési pozíciót veszélyeztető kockázatokat.”

db) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben a Tanács a Bizottság javaslata alapján az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján úgy határozott, hogy valamely tagállamban túlzott hiány áll fenn, a Bizottság és a Tanács az EUMSZ 126. cikke szerinti további eljárási lépések során is figyelembe veszi a (3) bekezdésben említett érdemleges tényezőket, amennyiben azok hatással vannak az érintett tagállam helyzetére, beleértve az e rendelet 3. cikk (5) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott lépéseket is, nevezetesen a túlzott hiány korrigálására vonatkozó határidő megállapítása és annak esetleges kiterjesztése tekintetében. Az említett érdemleges tényezőket azonban nem kell figyelembe venni a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (6)–(9) és (11) bekezdésének megfelelően hozott határozatai egy részének vagy összességének visszavonásáról szóló, az EUMSZ 126. cikkének (12) bekezdése értelmében hozott határozatakor.”

e) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Azon tagállamok esetében, amelyeknél a referenciaértékhez képest fennálló túlzott hiány egy több pilléren alapuló, kötelező tőkefedezeti pillért is magában foglaló rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreform végrehajtását tükrözi, a Bizottság és a Tanács a túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében a hiánymutatók alakulásának értékelésekor a reform költségét is figyelembe veszi, amennyiben a hiány nem haladja meg jelentősen a referenciaértékhez közelinek tekinthető szintet és az államadósság-arány nem haladja meg a referenciaértéket, és azzal a feltétellel, hogy az általános költségvetési fenntarthatóság megmarad. E nettó költséget a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (6)–(9) és (11) bekezdésének megfelelően hozott határozatai valamelyikének vagy mindegyikének hatályon kívül helyezéséről szóló, az EUMSZ 126. cikke (12) bekezdése értelmében hozott határozatakor is figyelembe kell venni, amennyiben a hiány jelentős mértékben és folyamatosan csökkent, és elért egy, a referenciaértékhez közeli szintet.”

2a. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1a SZAKASZ

Gazdasági párbeszéd

2a. cikk

(1) Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb fokú átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága felkérheti a Tanács, a Bizottság – és adott esetben az Európai Tanács vagy az Eurócsoport – elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján hozott tanácsi határozat, az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlás, az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése értelmében kiadott felszólítás vagy az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése alapján hozott határozat megvitatása céljából.

2011. szeptember 28., szerda

A Tanácsnak rendszerint követnie kell a Bizottság ajánlásait és javaslatait vagy a nyilvánosság előtt indokolnia kell álláspontját.

Az Európai Parlament illetékes hatósága felajánlhatja az ilyen ajánlás, felszólítás és határozatok által érintett tagállamnak, hogy eszmecserén vegyen részt.

(2) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett véleményt teljes mértékben figyelembe véve a Bizottság, amennyiben úgy ítéli meg, hogy túlzott hiány áll fenn, **az EUMSZ 126. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban véleményt és javaslatot intéz a Tanácshoz, és tájékoztatja az Európai Parlamentet.**”

b) A (3) bekezdésben a 3605/93/EK rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozást a 479/2009/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás váltja fel.

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Tanácsnak **az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdésével** összhangban tett ajánlása legfeljebb hathónapos határidőt állapít meg az érintett tagállam által meghozandó eredményes intézkedésre. **Amennyiben a helyzet komolysága ezt indokolja, a hatékony intézkedésre előírt határidő három hónapra csökkenthető.** A Tanács ajánlásában a túlzott hiány megszüntetésére is határidőt állapít meg, amit a túlzott hiány fennállásának megállapítását követő évben kell teljesíteni, kivéve, ha különleges körülmények állnak fenn. Az ajánlásában a Tanács felkéri a tagállamot, hogy érjen el olyan éves költségvetési célokat, amelyek – az ajánlást alátámasztó előrejelzés alapján – összhangban vannak az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegében elérendő, viszonyítási alapként a GDP legalább 0,5 %-át kitevő éves minimális javulással, a túlzott hiány ajánlásban szereplő határidőn belüli kiigazításának biztosítása érdekében.”

d) a cikk a következő ■ bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdésben előírt ■ határidőn belül az érintett tagállam jelentést tesz a Bizottságnak és a Tanácsnak **az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdésének** megfelelően tett tanácsi ajánlásra válaszul hozott intézkedésekről. A jelentés tartalmazza az államháztartás kiadásaira és **bevételeire, illetve mind a kiadási, mind** a bevételi oldal diszkrecionális intézkedéseire vonatkozó célokat, összhangban **az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdésének** megfelelően tett tanácsi ajánlással, valamint a hozott intézkedésekre és a célok eléréséhez előirányzott intézkedések jellegére vonatkozó információt. A jelentést közzé kell tenni.”

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben **az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése** szerinti ajánlásnak megfelelően eredményes lépésekre került sor, és az ajánlás elfogadását követően az államháztartásra jelentős negatív hatással lévő, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események következnek be, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján határozhat egy, **az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdésének** megfelelő felülvizsgált ajánlás elfogadásáról. Az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében **hivatkozott** érdemleges tényezőket figyelembe vevő felülvizsgált ajánlás – általános szabályként – egy évvel meghosszabbíthatja a túlzott hiány kiigazítására kitűzött határidőt. A Tanács az ajánlásában

2011. szeptember 28., szerda

a gazdasági előrejelzésekhez viszonyítva értékeli az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események fennállását. A Tanács – a Bizottság ajánlása alapján – **az euróövezetet vagy az EU egészét érintő** súlyos gazdasági visszaesés esetén is határozhat egy, **az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdése** szerinti felülvizsgált ajánlás elfogadásáról, **azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.**

4. **A 4. cikk a következőképpen módosul:**

a) **az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:**

„(1) Az e rendelet 3. cikke (4) bekezdésével összhangban meghatározott határidő elteltét követően azonnal végre kell hajtani a Tanács ajánlásai nyilvánosságra hozatalára vonatkozó határozatait, ha megállapítást nyer, hogy az EUMSZ 126. cikke (8) bekezdésével összhangban nem történt eredményes intézkedés.”

b) a **■** (2) **bekezdés** helyébe a következő szöveg lép:

„(2). Amikor a Tanács azt vizsgálja, hogy **az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdésével** összhangban tett ajánlásaira válaszul történtek-e eredményes intézkedések, határozatát az érintett tagállam által e rendelet 3. cikke (4a) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre és annak végrehajtására, valamint bármely más, az érintett tagállam kormánya által nyilvánosan közzétett határozatra alapozza.

Amennyiben a Tanács az EUMSZ 126. cikke (8) bekezdésével összhangban azt állapítja meg, hogy az érintett tagállam nem hozott hatékony intézkedéseket, ezt jelenti az Európai Tanácsnak.”

5. **Az 5. cikk a következőképpen módosul:**

a) **az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:**

„(1) A Tanácsnak azon határozatait, amelyekkel **az EUMSZ 126. cikk (9) bekezdésével** összhangban az érintett résztvevő tagállamot felszólítja, hogy hozzon intézkedéseket a költségvetési hiány csökkentésére, a Tanácsnak attól a határozatától számított két hónapon belül kell meghoznia, amely megállapította, hogy a 126. cikk (8) bekezdésével összhangban nem hoztak hatékony intézkedést. A felszólításban a Tanács felkéri a tagállamot, hogy valósítson meg olyan éves költségvetési célokat, amelyek – az ajánlást alátámasztó előrejelzés alapján – megfelelnek az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő, a GDP legalább 0,5 %-át mint küszöbértéket kitevő éves minimális javulásnak, és ezáltal a felszólításban szereplő határidőn belül szüntesse meg a túlzott hiányt. A Tanács megjelöli az e célok eléréséhez vezető intézkedéseket is.”

b) a cikk a következő **■** bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdésével összhangban tett felszólítását követően az érintett tagállam jelentést tesz a Bizottságnak és a Tanácsnak a felszólításra válaszként tett intézkedésekről. A jelentés tartalmazza az államháztartás kiadásaira és **bevételeire, illetve mind a kiadási, mind a bevételi oldal** diszkrecionális intézkedéseire vonatkozó célokat, valamint az egyedi tanácsi ajánlásokra válaszul tett intézkedésekre vonatkozó információkat, hogy a Tanács, szükség esetén, e rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelő határozatot hozhasson. A jelentést közzé kell tenni.”

2011. szeptember 28., szerda

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az érintett tagállam **az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításnak megfelelően eredményes intézkedéseket tett és a felszólítás elfogadását követően az államháztartásra jelentős negatív hatással lévő, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események következnek be, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján határozhat egy, az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdésének megfelelő felülvizsgált felszólítás elfogadásáról. Az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében *hivatkozott* érdemleges tényezőket figyelembe vevő felülvizsgált felszólítás – általános szabályként – egy évvel meghosszabbíthatja a túlzott hiány kiigazítására kitűzött határidőt. A Tanács a felszólításában a gazdasági előrejelzésekhez viszonyítva mérlegeli az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események fennállását. A Tanács – a Bizottság ajánlása alapján – **az euróövezetet vagy az EU egészét érintő** súlyos gazdasági visszaesés esetén is határozhat egy, az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdése szerinti felülvizsgált felszólítás elfogadásáról, **azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.**”**

6. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Amikor a Tanács azt vizsgálja, hogy **az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével** összhangban tett felszólításra válaszul történtek-e eredményes intézkedések, határozatát az érintett tagállam által e rendelet 5. cikke (1a) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre és annak végrehajtására, valamint bármely más, az érintett tagállam kormánya által nyilvánosan közétett határozatra alapozza. **A Bizottság által tett ellenőrző látogatás eredményét a 10a. cikknek megfelelően figyelembe kell venni.**

(2) Ha **az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése** alkalmazásának feltételei teljesülnek, a Tanács **az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésével** összhangban szankciókat állapít meg. Az ilyen határozatokat legkésőbb négy hónappal a Tanács azon határozata után kell meghozni, amelyben az érintett euróövezeti tagállamot **az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével** összhangban intézkedések meghozatalára felszólította.”

7. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Ha egy euróövezeti tagállam nem a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (7) és (9) bekezdése szerint egymást követően hozott határozataival összhangban jár el, a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésével összhangban szankciót megállapító határozatát a 479/2009/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt jelentések napjától számított tizenhat hónapon belül meg kell hoznia. Abban az esetben, ha az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdése, vagy 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, a tizenhat hónapos határidő ennek megfelelően módosul. Gyorsított eljárást kell alkalmazni az olyan szándékosan tervezett költségvetési hiány esetén, amely a Tanács véleménye szerint túlzott.”

8. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A Tanács azokat a határozatokat, amelyekkel **az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével** összhangban a szankciókat megszigorítja, legkésőbb két hónappal a 479/2009/EK rendeletben előírt jelentéstételi határidőket követően meghozza. A Tanács azokat a határozatokat, amelyekkel határozatainak valamelyikét vagy mindegyikét **az EUMSZ 126. cikke (12) bekezdésével** összhangban hatályon kívül helyezi, mielőbb, de legkésőbb két hónappal a 479/2009/EK rendelet alapján tett jelentések napját követően meghozza.”

2011. szeptember 28., szerda

9. A 9. cikk harmadik bekezdésében a 6. cikkre való hivatkozás helyébe a 6. cikk (2) bekezdésére való hivatkozás lép.
10. A 10. cikk a következőképpen módosul:
- a) Az (1) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A Bizottság és a Tanács rendszeresen felügyeli azon intézkedések végrehajtását, amelyeket:”
- b) A (3) bekezdésben a 3605/93/EK rendeletre vonatkozó hivatkozás helyébe a 479/2009/EK rendeletre vonatkozó hivatkozás lép.”

10a. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

(1) *A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban fenntartja a tagállami hatóságokkal az állandó párbeszédet. A Bizottság e célból ellenőrzéseket hajt végre különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam aktuális gazdasági helyzetét és az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.*

(2) *A helyszíni ellenőrzések céljából fokozott ellenőrzésekre kerülhet sor azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdése értelmében hozott határozatot követően ajánlásokat és felszólításokat, illetve az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése szerinti határozatokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre bocsátják az ellenőrző látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.*

(3) *Amennyiben az ellenőrzés olyan tagállamot érint, melynek pénzneme az euró, illetve olyan tagállamot, amely részt vesz az ERM II-ben, a Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bankot, hogy képviseltesse magát az ellenőrzést végző delegációban.*

(4) *A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatás eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.*

(5) *A (2) bekezdésben említett ellenőrző látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.”*

11. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Ha a Tanács úgy határoz, hogy valamely euróövezeti tagállammal szemben **az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével** összhangban szankciókat alkalmaz, – általános szabályként – pénzbírságot ír elő. A Tanács határozhat úgy, hogy ezt a pénzbírságot más, **az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésében** előírt intézkedéssel egészíti ki.”

12. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

(1) A pénzbírság összege tartalmaz egy – a GDP 0,2 %-ának megfelelő – állandó elemet és egy változó elemet. A változó elem egyenlő az előző évi GDP százalékában kifejezett költségvetési hiány, valamint vagy a költségvetési hiányra vonatkozó referenciaérték, vagy – ha a költségvetési fegyelem megsértése tartalmazza az adósságkritériumot – a GDP százalékában kifejezett, azon államháztartási egyenleg közötti különbség egy tizedével, amelyet **az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti** felszólításnak megfelelően ugyanabban az évben el kellett volna érni.

2011. szeptember 28., szerda

(2) Minden egyes ezt követő évben, amíg a túlzott hiány fennállásáról szóló határozat hatályon kívül helyezéséig, a Tanács értékeli, hogy az érintett euróövezeti tagállam a Tanácsnak **az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével** összhangban tett felszólítására válaszulva eredményes intézkedéseket tett-e. Ebben az éves értékelésben a Tanács **az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével** összhangban határoz a szankciók megszigorításáról, kivéve, ha az érintett euróövezeti tagállam a Tanács felszólításának eleget tett. Ha kiegészítő pénzbírság kivetéséről született határozat, azt ugyanúgy kell kiszámolni, mint az (1) bekezdésben meghatározott pénzbírság változó elemét.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett egyes pénzbírságok nem haladhatják meg a GDP 0,5 %-ában kifejezett felső határt.”

13. A 13. cikk hatályát veszti, és a 15. cikkben az erre a cikkre való hivatkozás helyébe a 12. cikkre való hivatkozás lép.

14. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Az e rendelet 12. cikkében említett pénzbírságok **az EUMSZ 311. cikkének** szerinti egyéb bevételek minősülnek, és **azokat az európai pénzügyi stabilitási eszközre kell fordítani. Attól az időponttól kezdve, hogy az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamok az egész euróövezet stabilitásának megőrzése céljából újabb stabilitási mechanizmust hoznak létre, a pénzbírságokat erre a mechanizmusra kell fordítani.**”

14a. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

(1) Az e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül, majd ezt követően ötévenként a Bizottság jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

A jelentésben többek között értékelni kell a következőket:

a) a rendelet eredményessége;

b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések.

(2) Adott esetben e jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri.

(3) A jelentést továbbítják az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

15. A 104. cikkre való hivatkozások helyébe a rendelet teljes szövegében **az EUMSZ 126. cikkére** való hivatkozás lép.

16. A melléklet 2. pontjában az I. oszlopban a 3605/93/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás helyébe a 479/2009/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás lép.

2011. szeptember 28., szerda

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

a Tanács részéről
az elnök

A tagállamok költségvetési kereteire vonatkozó követelmények *

P7_TA(2011)0426

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))

(2013/C 56 E/37)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0523),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkének (14) bekezdése harmadik albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0397/2010),
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai központi Bank véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0184/2011),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát a 2011. június 23-i módosításokkal ⁽²⁾;
  2. jóváhagyja ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
  3. tudomásul veszi az állásfoglaláshoz csatolt tanácsi nyilatkozatot;
  4. tudomásul veszi az állásfoglaláshoz csatolt bizottsági nyilatkozatot;

⁽¹⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0289.

2011. szeptember 28., szerda

5. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
6. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
7. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

Az Európai Parlament nyilatkozata a megfelelési táblázatokról

A tagállamok költségvetési kereteire vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatot illetően, ezennel kijelentjük, hogy az Európai Parlament és a Tanács között a gazdaságirányítási csomag kapcsán elért megállapodás, és a tény, hogy a konkrét jogalkotási aktus egy tanácsi irányelv nem érinti a korrelációs táblázatról folytatott intézményközi tárgyalások eredményét.

A Tanács nyilatkozata

Ezennel kijelentjük, hogy a Tanács és az Európai Parlament között a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendeletet módosító tanácsi rendelet, valamint a tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelv kapcsán elért átfogó megegyezés nem érinti a korrelációs táblázatról folytatott intézményközi tárgyalások eredményét.

A Bizottság nyilatkozata a megfelelési táblázatokról

A Bizottság emlékeztet az annak biztosítása iránti kötelezettségvállalására, hogy az állampolgárok érdekében, a jobb jogalkotás és a jogi átláthatóság növelése céljából és a nemzeti szabályok uniós rendelkezéseknek való megfelelése vizsgálatának elősegítésére a tagállamok az általuk elfogadott átültető intézkedéseket és az uniós irányelvet összekapcsoló megfelelési táblázatokat készítsenek, valamint hogy ezeket a táblázatokat megküldjék a Bizottságnak az uniós jogszabályok átültetése keretében.

A Bizottság sajnálja, hogy nem kapott elegendő támogatást a tagállamok költségvetési kereteire vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatban foglalt azon rendelkezés, amely a megfelelési táblázatok készítésének kötelezővé tételét szorgalmazza.

A Bizottság – a kompromisszumkészség szellemében és a javaslat azonnali elfogadásának biztosítása érdekében – kész elfogadni a szövegbe illesztett korrelációs táblázatot kötelezően előíró rendelkezés felcserélését azokkal a rendelkezésekkel, amelyek a tagállamokat arra ösztönzik, hogy tegyék magukévá e gyakorlatot.

Ugyanakkor a Bizottság által e kérdésben elfoglalt álláspont nem tekinthető precedensértékűnek. A Bizottság folytatja az annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal együttműködve megfelelő megoldást találjon erre a horizontális intézményi kérdésre.

2011. szeptember 29., csütörtök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosítása ***I

P7_TA(2011)0428

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i jogalkotási állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0336 – C7-0161/2011 – 2011/0147(COD))

(2013/C 56 E/38)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0336),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének harmadik bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0161/2011),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,
  - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 46. cikkének (1) bekezdésére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A7-0308/2011),
1. elfogadja első olvasatbeli álláspontját, az alábbiak szerint;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0147

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 29-én került elfogadásra az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló ..../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 175. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

2011. szeptember 29., csütörtök

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ létrehozta az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (a továbbiakban: EGAA) annak érdekében, hogy lehetővé tegye az Unió számára, hogy támogatást nyújtson és szolidaritást mutasson a világkereskedelemben a globalizáció miatt bekövetkezett változások következtében elbocsátott munkavállalókkal.
- (2) A pénzügyi és gazdasági válságra adott válasz részeként a 2009. június 18-i 546/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ úgy módosította az 1927/2006/EK rendeletet, hogy átmeneti eltérést írt elő azzal a céllal, hogy hatályát kiterjessze a válsággal összefüggő elbocsátásokra, valamint átmenetileg megnövelte az EGAA-társfinanszírozás arányát.
- (3) Az Unióban kialakult jelenlegi gazdasági és pénzügyi helyzetre tekintettel az említett eltérés hatályát helyénvaló a 2011. december 30-i lejárata előtt meghosszabbítani.
- (4) Az 1927/2006/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1927/2006/EK rendelet 1. cikkének (1a) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ez az eltérés valamennyi, legkésőbb 2013. december 31-én benyújtott kérelemre alkalmazandó.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt

Az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i álláspontja

⁽²⁾ HL L 48., 2008.2.22., 82. o.

⁽³⁾ HL L 167., 2009.6.29., 26. o.

2013/C 56 E/17

A civil hadirokkantokról

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i nyilatkozata a civil hadirokkantokról 123

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2011. szeptember 27., kedd

2013/C 56 E/18

A mezőgazdasági és halászati termékek kereskedelme az EU és Palesztina között ***

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása a mezőgazdasági termékek, a feldolgozott mezőgazdasági termékek, a halak és halászati termékek kereskedelmének további liberalizációjáról és az egyrésről az Európai Közösség, másrésről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Nemzeti Hatósága képviselőjében a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) közötti kereskedelemről és együttműködésről szóló euromediterrán ideiglenes társulási megállapodás módosításáról szóló, egyrésről az Európai Unió, másrésről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Hatósága között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07770/2011 – C7-0100/2011 – 2011/0042(NLE)) 124

2013/C 56 E/19

Megállapodás az EU és Mexikó között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről ***

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Mexikói Egyesült Államok közötti, a légi közlekedés egyes kérdéseiről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (05735/2011 – C7-0067/2011 – 2008/0161(NLE)) 125

2013/C 56 E/20

Az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás ***

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló új jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09793/2011 – C7-0228/2011 – 2011/0097(NLE)) 125

2013/C 56 E/21

Az EU és az USA közötti, a polgári repüléssel kapcsolatos kutatásról és fejlesztésről szóló együttműködési megállapodás ***

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió közötti, a NAT-I-9406. számú együttműködési megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (09390/2011 – C7-0141/2011 – 2011/0021(NLE)) 126

2013/C 56 E/22

Az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű, közúti szállításáról szóló rendelet alkalmazási körének kiterjesztése ***

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályának kiterjesztéséről szóló tanácsi rendelettervezetről (17787/2010 – C7-0025/2011– 2010/0206(APP)) 127

2013/C 56 E/23

Az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállítás ***I

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása az eurókészpénz euróövezethez tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0377 – C7-0186/2010 – 2010/0204(COD)) 127

P7_TC1-COD(2010)0204

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 27-i került elfogadásra az eurokészpénz euroövezetbe tartozó tagállamok közötti, határon átnyúló, üzletszerű közúti szállításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 128

2013/C 56 E/24

Kettős felhasználású termékek és technológia ***I

Az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalása a kettős felhasználású termékek és technológia kivételére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 1334/2000/EK rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD)) 128

P7_TC1-COD(2008)0249

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 27-én került elfogadásra a kettős felhasználású termékek kivételére, transzferjére, brókertevékenysége és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 129

MELLÉKLET 129

2011. szeptember 28., szerda

2013/C 56 E/25

A 4/2011. sz. költségvetés-módosítás: saját források, valamint migrációs és menekülthullámok

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó, 4/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (13990/2011 – C7-0243/2011 – 2011/2128(BUD)) 130

2013/C 56 E/26

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása (Dánia „EGF/2010/017/DK/Midtjylland Machinery” referenciaszámú kérelme)

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Dánia „EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0421 – C7-0194/2011 – 2011/2159(BUD)) 131

MELLÉKLET 133

2013/C 56 E/27

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2011/003 DE/Arnsberg és Düsseldorf kérelem – gépjárműipar/Németország

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németországnak a gépjárműipar ágazatot érintő „EGF/2011/003 DE/Arnsberg és Düsseldorf” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0447 – C7-0209/2011 – 2011/2163(BUD)) 133

MELLÉKLET 135

2013/C 56 E/28

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: EGF/2010/026 PT/Rohde sz. kérelem – Portugália

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Portugália „EGF/2010/026 PT/Rohde” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0491 – C7-0222/2011 – 2011/2167(BUD)) 135

MELLÉKLET 137

2013/C 56 E/29	Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítása (EU–Argentína egyezmény) *** Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Argentin Köztársaság között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06609/2011 – C7-0104/2011 – 2011/0027(NLE))	137
2013/C 56 E/30	Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítása (EU–Ausztrália egyezmény) *** Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Ausztrália között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06603/2011 – C7-0144/2011 – 2011/0032(NLE))	138
2013/C 56 E/31	Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítása (az EU és Új-Zéland közötti megállapodás) *** Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Új-Zéland között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06536/2011 – C7-0106/2011 – 2011/0029(NLE))	139
2013/C 56 E/32	A költségvetési egyenleg felüglelete és a gazdaságpolitikák felüglelete és összehangolása ***I Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a költségvetési egyenleg felügleletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügleletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))	139
	P7_TC1-COD(2010)0280 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a költségvetési egyenleg felügleletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügleletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	140
2013/C 56 E/33	Költségvetési felügyelet az euróövezetben ***I Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))	140
	P7_TC1-COD(2010)0278 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	141
	MELLÉKLET	141
2013/C 56 E/34	Az euróövezetben tapasztalható túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságok korrigálását célzó végrehajtási intézkedések ***I Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))	142

P7_TC1-COD(2010)0279

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 142

2013/C 56 E/35

A makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzése és korrigálása ***I

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló európai parlamenti és a tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD)) 143

P7_TC1-COD(2010)0281

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 28 -án került elfogadásra a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 143

MELLÉKLET 144

2013/C 56 E/36

A túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtása *

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS)) 144

P7_TC1-CNS(2010)0276

Az Európai Parlament álláspontja, amely 2011. szeptember 28-án került elfogadásra a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló .../2011/EU tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 145

2013/C 56 E/37

A tagállamok költségvetési kereteire vonatkozó követelmények *

Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE)) 156

MELLÉKLET 157

2011. szeptember 29., csütörtök

2013/C 56 E/38

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosítása ***I

Az Európai Parlament 2011. szeptember 29-i jogalkotási állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0336 – C7-0161/2011 – 2011/0147(COD)) 158

P7_TC1-COD(2011)0147

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. szeptember 29-én került elfogadásra az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 158

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU